18th Anniversary
TO BE NUMBER ONE

เรื่องดีดี 18 ปี

TO BE NUMBER ONE

ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน/รับผิดชอบงาน TO BE NUMBER ONE

โครงการ TO BE NUMBER ONE

ในกลุ่มกระทรวงอุตสาหกรรม สิริวัฒนาพรรณวดี

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

เรื่องดีดี 18 ปี
TO BE NUMBER ONE

ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน/รับผิดชอบงาน
TO BE NUMBER ONE

18th Anniversary
TO BE NUMBER ONE

โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE
ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี
กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

ชื่อหนังสือ : เรื่องดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE

ผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน/รับผิดชอบงาน TO BE NUMBER ONE

พิมพ์ครั้งที่ 2 : เมษายน 2564

จำนวน : 5,700 เล่ม

พิมพ์ที่ : ศูนย์สื่อและสิ่งพิมพ์แก้วเจ้าจอม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ISBN : 978-974-296-916-5

TO BE NUMBER ONE ไม่ได้เป็นสิ่งแปลกประหลาดสำหรับลูกของข้าพเจ้า
เพราะเกิดขึ้นมายาวนานหลายสิบปีแล้ว
นับว่าเขาต้องเป็น **TO BE NUMBER ONE** เป็นคนแรก เคยกรรแสงตอนเด็ก ๆ
เรียนไม่ได้ที่ 1 จะเป็นอย่างไร ตอนใหม่ ๆ ก็แย่ รอมาตั้ง 50 กว่าปีแล้ว 40 กว่าปีแล้ว
ทำให้ไม่แปลกใจว่า ทำไมต้องโครงการ **TO BE NUMBER ONE**
ซึ่งมันดูแล้วอาจจะน่าหมั่นไส้ว่า ทำไมต้องมี **NUMBER ONE** แต่เมื่อโครงการนี้ กำเนิดขึ้นมาถึง 3 ปี
ก็เห็นได้ว่า ประสิทธิผลเป็น **NUMBER ONE** จริงๆ เราขอชมเชยทุกคนที่ร่วมมือให้โครงการ
เพื่อช่วยประชาชนที่เกิดความเดือดร้อน มีความสำเร็จเป็นส่วนใหญ่แล้ว
ฉะนั้นจึงบอกว่า ก้าวหน้าต่อไปเถอะ ต้องบูรณาการทุกฝ่าย ต้องช่วยกัน
โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ ให้ถือเป็นหน้าที่โดยตรง ในการดูแลเยาวชนให้ปลอดภัยจากยาเสพติด

พระราชดำรัส
พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร
พระราชทานในวโรกาส
ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี
องค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE
นำผู้แทนคณะกรรมการอำนวยการโครงการฯ เข้าเฝ้าถวายรายงาน
เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2548 ณ วังไกลกังวล อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์

18th Anniversary TO BE NUMBER ONE 2020

ครบรอบ 18 ปี มหกรรมรวมพลสมาชิก
TO BE NUMBER ONE

วันที่ 15-17 กันยายน 2563

ณ อาคาร 4 ศูนย์การประชุมอิมแพ็ค ฟอรั่ม เมืองทองธานี

โครงการ TO BE NUMBER ONE
ใน ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี

ระยะที่ 1 ทศวรรษที่ 1 (พ.ศ. 2545 - 2555)

เป้าหมาย	:	รณรงค์เพื่อสร้างกระแส "เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด" โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นและเยาวชนอายุระหว่าง 6-24 ปี เพื่อเปลี่ยนค่านิยมคนรุ่นใหม่ไม่ยุ่งเกี่ยวยาเสพติด
การดำเนินงาน	:	เน้นการจัดตั้งชมรม และศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE การรับสมัครสมาชิก สร้างและพัฒนาแกนนำอาสาสมัคร โดยมุ่งเรื่องการป้องกันปัญหาในเยาวชนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มทั่วไป
ผลที่ได้รับ	:	ความเข้มแข็งของสมาชิก

ระยะที่ 2 ทศวรรษที่ 2 (พ.ศ. 2556 – 2565)

เป้าหมาย	:	พัฒนาคุณภาพสมาชิกให้เป็นคนเก่งและดี เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาวัยรุ่นและเยาวชนในทุกเรื่อง
การดำเนินงาน	:	เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านจิตใจ และพัฒนาเครือข่าย สร้างสรรค์นวัตกรรมและองค์ความรู้ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ส่งเสริมเยาวชนต้นแบบเก่งและดี ให้เป็นคนรุ่นใหม่ในสังคม
ผลที่ได้รับ	:	ความมั่นคงของสมาชิก (ทั้งด้านอารมณ์ สังคม และ จิตใจ)

ระยะที่ 3 ทศวรรษที่ 3 (พ.ศ. 2566 – 2575)

เป้าหมาย	:	สมาชิกมีความสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
การดำเนินงาน	:	เน้นการส่งเสริมให้สมาชิกได้รับบริการ และเข้าร่วมกิจกรรมตามแนวทางโครงการ TO BE NUMBER ONE อย่างทั่วถึง ทั่วประเทศ สร้างรูปแบบของคนรุ่นใหม่ และสร้างสังคม TO BE NUMBER ONE ให้เกิดในประเทศ
ผลที่ได้รับ	:	ความยั่งยืนของสมาชิก (ที่สามารถสืบทอดและสานต่อจากรุ่นสู่รุ่น)

18th Anniversary TO BE NUMBER ONE 2020

ครบรอบ 18 ปี มหกรรมรวมพลสมาชิก

TO BE NUMBER ONE

วันที่ 15-17 กันยายน 2563

ณ อาคาร 4 ศูนย์การประชุมอิมแพ็ค ฟอรั่ม เมืองทองธานี

ผลการดำเนินงาน

โครงการ TO BE NUMBER ONE ใน ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี

ครบรอบ 18 ปี (พ.ศ. 2545 – 2563)

ผลสำเร็จของโครงการ

1. สมาชิก TO BE NUMBER ONE ทั่วประเทศ	**จำนวน**	**29,284,888**	**คน**
1.1 นักเรียน/นักศึกษา		10,518,254	คน
1.2 พนักงาน/ลูกจ้างในสถานประกอบการ		457,385	คน
1.3 เยาวชนและประชาชนทั่วไป		7,985,308	คน
1.4 สมาชิกใครติดยายกมือขึ้น		323,941	คน
2. ชมรม TO BE NUMBER ONE ทั่วประเทศ	**จำนวน**	**71,501**	**แห่ง**
2.1 ชมรมในสถานศึกษา		33,526	แห่ง
2.2 ชมรมในสถานประกอบการ		1,248	แห่ง
2.3 ชมรมในชุมชน		36,371	แห่ง
2.4 ชมรมในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน		95	แห่ง
2.5 ชมรมในเรือนจำ/ทัณฑสถาน		142	แห่ง
2.6 ชมรมในสำนักงานคุมประพฤติจังหวัด		119	แห่ง
3. ศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ทั่วประเทศ	**จำนวน**	**9,850**	**แห่ง**
3.1 สถานศึกษา		6,156	แห่ง
3.2 สถานประกอบการ		538	แห่ง
3.3 ชุมชน		3,045	แห่ง
3.4 สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน		51	แห่ง
3.5 เรือนจำ/ทัณฑสถาน		40	แห่ง
3.6 สำนักงานคุมประพฤติจังหวัด		20	แห่ง

ผลการวิจัยประเมินผลความสำเร็จโครงการ

1. **องค์ประธานโครงการเป็นปัจจัยผลักดันและเสริมสร้าง ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของโครงการ โดยสมาชิก ร้อยละ 100 มีทัศนคติที่ดีต่อ องค์ประธาน**
2. **การมีส่วนร่วมในกิจกรรมชมรม TO BE NUMBER ONE ส่งเสริมให้สมาชิก**
   - มีพฤติกรรมเกเรลดลง
   - มีความภาคภูมิใจในตนเอง
   - มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง
   - สามารถบอกต่อกิจกรรมของชมรมกับผู้อื่น
3. **แกนนำที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายพัฒนาสมาชิก TO BE NUMBER ONE สู่ความเป็นหนึ่ง**
   - มีพัฒนาการด้านอยู่ร่วมกับผู้อื่น
   - มีทัศนคติเชิงบวก
   - มีวิธีการทำงาน และมีบุคลิกภาพที่ดี
   - สามารถนำความรู้ ทักษะ สมรรถนะที่ได้รับ ไปช่วยกิจกรรมสาธารณประโยชน์อื่น
   - แกนนำ TO BE NUMBER ONE IDOL มีความสำเร็จทั้งด้านการเรียนและทำงาน
4. **การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสมาชิกใครติดยายกมือขึ้น มีผลดีต่อการบำบัดยาเสพติด เช่น การตั้งใจกลับไปเสพซ้ำ พฤติกรรมเกเร และจำนวนครั้งที่เข้ารับการบำบัดแบบต้องโทษลดลง**
5. **สมาชิกชมรมมีส่วนสำคัญในการโน้มน้าวให้เพื่อนและคนใกล้ตัวเลิกใช้ยาเสพติด**

ครบรอบ 18 ปี มหกรรมรวมพลสมาชิก

TO BE NUMBER ONE

วันที่ 15-17 กันยายน 2563

ณ อาคาร 4 ศูนย์การประชุมอิมแพ็ค ฟอรั่ม เมืองทองธานี

2545-2549

18th Anniversary TO BE NUMBER ONE 2020

ครบรอบ 18 ปี มหกรรมรวมพลสมาชิก

TO BE NUMBER ONE

วันที่ 15-17 กันยายน 2563

ณ อาคาร 4 ศูนย์การประชุมอิมแพ็ค ฟอรั่ม เมืองทองธานี

2550–2554

18th Anniversary TO BE NUMBER ONE 2020

ครบรอบ 18 ปี มหกรรมรวมพลสมาชิก

TO BE NUMBER ONE

วันที่ 15-17 กันยายน 2563

ณ อาคาร 4 ศูนย์การประชุมอิมแพ็ค ฟอรั่ม เมืองทองธานี

2555-2560

18th Anniversary TO BE NUMBER ONE 2020

ครบรอบ 18 ปี มหกรรมรวมพลสมาชิก

TO BE NUMBER ONE

วันที่ 15-17 กันยายน 2563

ณ อาคาร 4 ศูนย์การประชุมอิมแพ็ค ฟอรั่ม เมืองทองธานี

2561-2563

18th Anniversary TO BE NUMBER ONE 2020

คำนำ

หนังสือ **“เรื่อง ดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE”** ฉบับนี้ จัดทำขึ้นจากการรวบรวมเรียงความ ของผู้บริหาร ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และผู้ปฏิบัติงาน/รับผิดชอบงาน TO BE NUMBER ONE ทุกประเภท เนื้อหาเรียงความประกอบด้วย ประสบการณ์การทำงาน ความสำเร็จ รวมถึงความรู้สึกดีดี ของการดำเนินงาน ในโอกาสครบรอบ 18 ปี TO BE NUMBER ONE โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เครือข่ายทั่วประเทศ ได้รับความรู้และแรงบันดาลใจที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE

ทั้งนี้ ในฐานะ เลขานุการโครงการ TO BE NUMBER ONE กรมสุขภาพจิตขอขอบพระคุณผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงาน TO BE NUMBER ONE ทุกท่านที่ส่งผลงานเรียงความเข้าร่วมประกวด และร่วมให้ข้อเสนอแนะและพัฒนาหนังสือฉบับนี้ จนเสร็จสมบูรณ์

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของผู้ปฏิติงานและเครือข่าย นำไปใช้เพิ่มพูนทักษะสำหรับตนเอง และเพื่อนๆ สมาชิก TO BE NUMBER ONE ต่อไป

กรมสุขภาพจิต
กระทรวงสาธารณสุข

สารบัญ

			หน้า
คำนำ			11
สารบัญ			12
ผลการประกวดเรียงความ “ เรื่อง ดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE ”			14
ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน/รับผิดชอบงาน TO BE NUMBER ONE เรียงความ “ เรื่อง ดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE ”			
➢ ประเภทผู้ว่าราชการจังหวั ด และรองผู้ว่าราชการจังหวัด			
1) นายเจริญฤทธิ์ สงวนสัตย์	ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่	รางวัลชนะเลิศ	15
2) นายวิรุฬ พรรณเทวี	รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่	รางวัลรองชนะเลิศ	19
➢ ประเภทนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และรองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด			
1) นายจตุชัย มณีรัตน์	นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่	รางวัลชนะเลิศ	24
➢ ประเภทผู้รับผิดชอบ/ผู้ปฏิบัติงาน โครงการ TO BE NUMBER ONE			
1) นางสาวพิมพ์วดี จันทรโกศล	โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ จ.ฉะเชิงเทรา	รางวัลชนะเลิศ	29
2) นายรัตนะ ธนวัชรสันติ	โรงเรียนธาตุพนม จ.นครพนม	รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1	34
3) นายเพ็ญภาส เพชรภาน	สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเจาะไอร้อง จ.นราธิวาส	รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2	41
4) นางสุชาดา ล่อเฮง	บริษัท พี.เจ.37 พาราวู้ด จำกัด จ.ยะลา	รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2	44
5) นางสาวกรรณเดช ทิมสวัสดิกุล	ชุมชนบางมรา-ตอตั้ง จ.พังงา	รางวัลชมเชย	50
6) นายณัชพล แก้วมณีชัย	อำเภอเรณูนคร จ.นครพนม	รางวัลชมเชย	54
7) นายกองโท อดุลย์ ชูทอง	อำเภอเมืองพังงา จ.พังงา	รางวัลชมเชย	60
8) นายนพรัตน์ สโมสร	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลท่าไม้แดง จ.กำแพงเพชร		64
9) นายวิษณุ ภู่ทอง	สำนักงานสาธารณสุขอำเภอบึงสามัคคี จ. กำแพงเพชร		69
10) นายธีระวุฒิ ประดิษฐ์แท่น	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองตะไก้ จ.นครราชสีมา		71
11) นายไชยเชษฐ์ โรจน์ชนะมี	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโคกคราม จ.นครศรีธรรมราช		73
12) นายบุญมาก ไชยฤทธิ์	สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองบึงกาฬ จ.บึงกาฬ		77
13) นายศิลา พีรดาพัฒนพงศ์	องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี จ.ปราจีนบุรี		82

สารบัญ

		หน้า
14) นางจิตรา โรมินทร์	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลศรีสุนทร จ.ภูเก็ต	86
15) นางรัตติยา จันดารักษ์	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมุกดาหาร จ.มุกดาหาร	90
16) นางรำไพ ชาวระนอง	สำนักงานสาธารณสุขอำเภอนิคมคำสร้อย จ.มุกดาหาร	95
17) นายนพพร รากวงศ์	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดยโสธร จ.ยโสธร	101
18) นางทัศนีย์ พรมเพ็ชร	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลวังตะคร้อ จ.สุโขทัย	107
19) นางสาวกัญญาธิกา หงส์โต	องค์การบริหารส่วนตำบลบางใหญ่ จ.สุพรรณบุรี	113
20) นายวิวัฒน์ รวมชัยภูมิ	ชุมชนบ้านลิพอนเขาล้าน จ.ภูเก็ต	118
21) นางสาวนิภาภรณ์ รักสะอาด	โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร	122
22) นางสาวสวัล เชื้อพรหม	โรงเรียนวัดยายร่ม (วัฒนราษฎร์รังสรรค์) กรุงเทพมหานคร	126
23) ชมรม TO BE NUMBER ONE	กาสะลอง โรงเรียนสนามชัย จ.ฉะเชิงเทรา	130
24) นายอธิราช ทองสิน	โรงเรียนวิเชียรมาตุ จ.ตรัง	133
25) นายทวีชัย แม่มิ่ง	โรงเรียนนนทบุรีวิทยาลัย จ.นนทบุรี	138
26) นายปิยพล วงศ์ประสิทธิ์	โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม จ.บุรีรัมย์	141
27) นางสาวนันทรัตน์ เกื้อหนุน	โรงเรียนบ้านทองมงคล จ.ประจวบคีรีขันธ์	146
28) นางสาวพิมพา กาหลง	โรงเรียนละอุ่นวิทยาคาร จ.ระนอง	150
29) นางสาวรัตนาภรณ์ เธียรธีรศานต์	โรงเรียนละอุ่นวิทยาคาร จ.ระนอง	152
30) นายสุพจน์ จุลชาติ	เรือนจำจังหวัดชัยภูมิ	154
31) นายกฤษตฤณ อัปมะโน	สำนักงานเขตบางกะปิ	156

ผลการประกวดเรียงความ “ เรื่อง ดี ดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE”

- **ผู้ว่าราชการจังหวัด และรองผู้ว่าราชการจังหวัด**

<u>รางวัลชนะเลิศ</u> นายเจริญฤทธิ์ สงวนสัตย์ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

<u>รางวัลรองชนะเลิศ</u> นายวิรุฬ พรรณเทวี รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

- **นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด**

<u>รางวัลชนะเลิศ</u> นายจตุชัย มณีรัตน์ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่

- **ผู้รับผิดชอบ/ผู้ปฏิบัติงาน โครงการ TO BE NUMBER ONE**

<u>รางวัลชนะเลิศ</u>

นางสาวพิมพ์วลี จันทรโกศล โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

<u>รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1</u>

นายรัตนะ ธนวัชรสันติ โรงเรียนธาตุพนม จังหวัดนครพนม

<u>รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2</u>

1) นายเพ็ญภาส เพชรภาน สำนักงานสาธาณสุขอำเภอเจาะไอร้อง จังหวัดนราธิวาส
2) นางสุชาดา ล่อเฮง บริษัท พี.เจ.37 พาราวู้ด จำกัด จังหวัดยะลา

<u>รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 3</u>

1) นางสาวกรรเดช ทิมสวัสดิกุล ชุมชนบางมรา-ตอตั้ง จังหวัดพังงา
2) นายณัชพล แก้วมณีชัย อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม
3) นายกองโทอดุลย์ ชูทอง อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

รางวัลชนะเลิศ
ประกวดเรียงความ “เรื่อง ดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE”
ประเภทผู้ว่าราชการจังหวัด และรองผู้ว่าราชการจังหวัด

ผู้เขียน
นายเจริญฤทธิ์ สงวนสัตย์
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

“18 ปี TO BE NUMBER ONE
เป็นโครงการที่สร้างสรรค์ทางสุขขี
ทุกช่วงวัย ได้แนวทาง ประพฤติตนเป็นคนดี
เพื่อหลีกหนี ให้ห่างไกลจากยาเสพติด”

ตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา สภาพปัญหายาเสพติดเปลี่ยนแปลงไปจากที่เป็นอยู่ในอดีตอย่างมาก จากเดิมที่ **“เฮโรอีน ”** เป็นปัญหาสำคัญที่ตำรวจต้องเร่งปราบปรามให้สิ้นซาก กลายเป็น **“ยาบ้า”** หรือสารเมทแอมเฟตามีน ที่กำลังระบาดตั้งแต่ระดับครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สังคมและประเทศ จากข้อมูลการสำรวจพบว่ามีเยาวชนจำนวนกว่า 6 แสนคน หลงเข้าสู่วังวนของยาบ้า และจากสถิตินักโทษเด็ดขาดของกรมราชทัณฑ์ที่ถูกจำคุกอยู่ตามทัณฑสถานทั่วประเทศ

ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงมีความห่วงใยต่อประชาชนชาวไทยเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มขนาดใหญ่เป็นกลุ่มที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ยังถือเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติดสูง เนื่องจากเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ แต่ยังขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ดีพอ รวมทั้งต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ จึงทรงพระกรุณาธิคุณรับเป็นองค์ประธานโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดโครงการ TO BE NUMBER ONE เริ่มดำเนินงานมาตั้งแต่ ปี 2545 จนถึงปัจจุบัน โดยมี **“กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข”** ได้รับมอบหมายทำหน้าที่เลขานุการโครงการเพื่อเป็นแกนกลางในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐ

และเอกชน ข้าพเจ้าในขณะนั้นเมื่อปี 2545 ซึ่งได้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจการส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ (เจ้าพนักงานปกครอง 7) ก็ยอมรับว่ายังไม่ได้สัมผัสหรือเกี่ยวข้องกับงาน TO BE NUMBER ONE มาก แต่ก็พอจะรับทราบอยู่บ้างว่าโครงการนี้ เป็นพระดำรัสของทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี แต่เมื่อได้รับการปรับเปลี่ยนไปยังตำแหน่งที่เหนือขึ้นไป จากผู้ตรวจราชการส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ ไปยังท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2545 ท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี เมื่อ 7 ธันวาคม 2552 ผู้ตรวจราชการกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เมื่อ 7 ธันวาคม 2554 รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อ 7 ธันวาคม 2555 รองผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน เมื่อ 1 ธันวาคม 2557 ผู้ว่าราชการจังหวัดตาก เมื่อ 22 เมษายน 2559 - 30 กันยายน 2562 และตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2562 จนถึงปัจจุบัน ตามลำดับนั้น ทำให้ข้าพเจ้าได้รับทราบถึงกิจกรรมในโครงการมากขึ้น และมีโอกาสได้ไปร่วมกิจกรรมการนำเสนอผลการดำเนินงานในโครงการ TO BE NUMBER ONE อยู่บ่อยๆ ตลอดจนได้มีโอกาสเฝ้ารับเสด็จทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี อยู่บ่อยครั้ง

การดำรงตำแหน่งของข้าพเจ้านั้น ซึ่งบทบาทหน้าที่หนึ่งที่สำคัญในโครงการ TO BE NUMBER ONE ระดับจังหวัด นั่นก็คือการเป็นประธานกรรมการขับเคลื่อนงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ซึ่งข้าพเจ้า ก็ได้น้อมนำเอาพระดำรัสของทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี องค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE มาขับเคลื่อนและพัฒนางานในจังหวัด โดยประกาศนโยบายให้ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ร่วมกันในการขับเคลื่อนงาน TO BE NUMBER ONE มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่เป็นปัจจุบัน มีการแต่งตั้งคณะทำงาน 6 ชุด เพื่อสนับสนุน การรับสมัครสมาชิก การจัดตั้งชมรม ได้ประกาศนโยบายให้ทุกหน่วยงาน ใช้แนวทาง TO BE NUMBER ONE เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชน ภายใต้หลักการ 3 ก 3 ย ปรับใช้กลยุทธ์ CHIANGMAI มุ่งสู่ต้นแบบระดับเพชร ภายใต้วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ ที่ชัดเจน มีการมอบนโยบายสู่ผู้ปฏิบัติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการประชุมติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกเดือน กำหนดให้วันที่ 26 มิถุนายน ของทุกปีเป็นวันรวมพล **"คนเชียงใหม่ หัวใจ TO BE NUMBER ONE"** และร่วมใจ ใส่เสื้อที่มีตราสัญลักษณ์หรือเข็มกลัด TO BE NUMBER ONE เป็นประจำทุกวันพุธ ได้จัดทำแผนบูรณาการทุกภาคส่วน

ทั้งระยะสั้น 1 ปี และระยะยาว 4 ปี มีการสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง และได้ดำเนินการจัดการประกวด TO BE NUMBER ONE DANCERCISE / TO BE NUMBER ONE IDOLระดับจังหวัดเพื่อคัดเลือกตัวแทนไปร่วมแข่งขันในระดับภาคและระดับประเทศ ในปี 2563 ทีมของจังหวัดเชียงใหม่ได้รับ รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 ในรุ่น Junior และรางวัลชนะเลิศอันดับ 3 ในรุ่น Pre – Teenage สำหรับการประกวดเยาวชนต้นแบบเก่งและดี TO BE NUMBER ONE (TO BE NUMBER ONE IDOL) ตัวแทนจังหวัดเชียงใหม่ได้เข้ารอบระดับประเทศทุกปี ตั้งแต่รุ่นที่ 1 ถึงรุ่นที่ 10 โดยมีการพัฒนาและเสริมทักษะด้านการร้อง การเต้น และพัฒนาบุคลิกภาพ รวมทั้งแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับรุ่นพี่ IDOL โดยปีนี้ตัวแทน IDOL จากจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับหก (ฝ่ายชาย) เรามีการสนับสนุนให้ IDOL ร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ รับน้องขึ้นดอย รณรงค์ความปลอดภัยไร้แอลกอฮอล์ เตียวขึ้นดอย ปลอดเหล้า และกิจกรรม Safe Zone For All พื้นที่ปลอดภัยทุกคนสร้างได้ มีการจัดกิจกรรมวิ่งต่อต้านยาเสพติด Run Together Say No To Drug และ Run Together 2020 ซึ่งเป็นกิจกรรมในรูปแบบ Virtual RUN เพื่อเป็นการรณรงค์สร้างกระแส และปลูกจิตสำนึกในการป้องกัน แก้ไข ปัญหายาเสพติด อีกทั้งส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกาย โดยใช้เทคโนโลยีรูปแบบใหม่ ตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีการระบาดในขณะนี้ รวมทั้งเป็นการระดมทุนเข้ากองทุนชมรม TO BE NUMBER ONE จังหวัดเชียงใหม่

มีการพัฒนาศักยภาพแกนนำและสมาชิก TO BE NUMBER ONE โดยการจัดอบรมในระดับจังหวัด จำนวน 2 รุ่นต่อปี และคัดเลือกตัวแทน เพื่อส่งเข้าร่วมกิจกรรมค่ายพัฒนาสมาชิก TO BE NUMBER ONE สู่ความเป็นหนึ่ง TO BE NUMBER ONE CAMP ตามโควตาที่ได้รับ ซึ่งดำเนินการไปแล้ว 23 รุ่น รวม 79 คน การดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ในสถานประกอบการ มีการสนับสนุนการจัดตั้งชมรมและขยายเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง โดยการจัดกิจกรรม TO BE NUMBER ONE ON TOUR ทุกปี เพื่อกระตุ้นให้มีการจัดตั้งชมรม TO BE NUMBER ONE ใหม่ โดยบูรณาการกับการดำเนินงาน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบกิจการ หรือ มยส. ภายใต้แนวคิด “ทดแทน ฟื้นฟู พัฒนา” ดำเนินงานโครงการ “ใครติดยายกมือขึ้น” โดยบูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการค้นหา คัดกรอง โดยการ X-ray และ Re X-ray ในสถานศึกษา ชุมชน และสถานประกอบการ เมื่อพบผู้เสพยาเสพติด ได้ดำเนินการคัดกรองตามแนวทางของกระทรวงสาธารณสุข และส่งเข้าบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม ในสถานพยาบาล หรือ ศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสำหรับกลุ่ม

ผู้เสพ พร้อมทั้งมีการฝึกอาชีพและส่งเสริมด้านการศึกษา นอกจากนั้นยังมีกิจกรรมที่สร้างสรรค์อีกมากมายในจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้ดำเนินการ

ข้าพเจ้ารู้สึกสำนึกในพระกรุณาธิคุณของทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี เป็นยิ่งนัก ที่พระองค์ท่านทรงมีความห่วงใยต่อประชาชนชาวไทยเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่เป็นกลุ่มขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ยังถือเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติดสูง เนื่องจากเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ แต่ยังขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ดีพอรวมทั้งต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดซึ่งปัจจุบัน ได้ใช้ชื่อเพื่อให้ง่ายต่อการรณรงค์ว่า โครงการ TO BE NUMBER ONE เพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในประเทศให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ โดยความร่วมมือและรวมพลังจากภาครัฐและเอกชน กระตุ้นและปลุกจิตสำนึกของปวงชนในชาติให้มีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักว่าการที่จะเอาชนะปัญหายาเสพติด ไม่ใช่หน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือองค์กรใดองค์กรหนึ่ง แต่ทุกคนในชาติจะร่วมแรงร่วมใจกันเป็นพลังของแผ่นดินที่จะต่อสู้และเอาชนะปัญหายาเสพติดให้ได้โดยเร็ว โดยกลุ่มเป้าหมายหลัก คือ วัยรุ่นและเยาวชน โดยกลวิธีสร้างกระแสการแสดงพลังอย่างถูกต้องโดยไม่ข้องแวะกับยาเสพติด การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตให้แก่เยาวชนในชุมชน จัดระบบการบำบัดรักษารองรับภายใต้โครงการ “ใครติดยายกมือขึ้น” ทั้งนี้เพื่อคืนคนดีสู่สังคมและป้องกันการกลับมาเสพยาซ้ำ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายสมาชิกและชมรม TO BE NUMBER ONE เพื่อร่วมกันรณรงค์และจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เป็นเสมือนการเติมสิ่งที่ดีให้กับชีวิต เพื่อให้เกิดค่านิยมของการเป็นหนึ่งโดยไม่ต้องพึ่งยาเสพติด ทำให้เยาวชนคนรุ่นใหม่มีโอกาสเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ซึ่งสามารถเลือกทางเดินของตัวเอง ที่จะได้แสดงศักยภาพ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ โครงการ TO BE NUMBER ONE ส่งเสริมให้เด็กๆ ได้แสดงความสามารถและศักยภาพของตัวเองในทางที่ถูกต้อง เป็นความสามารถที่สังคมยอมรับ ถือว่าเป็นเรื่องที่ดีมากๆ และไม่ใช่แสดงความสามารถเฉพาะตัวเอง แต่ยังแสดงออกเป็นทีม ซึ่งสำคัญมากในการฝึกฝนการทำงานเป็นทีม นอกจากนี้ โครงการ TO BE NUMBER ONE ยังช่วยลดปัญหาสังคม และปัญหาครอบครัว เพราะเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจ ซึ่งสร้างได้ตั้งแต่ในครอบครัว

ข้าพเจ้า ขอสัญญาว่า จะมุ่งมั่น พัฒนา สนับสนุนงาน และสานต่อ เพื่อก่อให้เกิดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ให้โครงการ TO BE NUMBER ONE ของจังหวัดเชียงใหม่ ยั่งยืนตลอดไป

รางวัลรองชนะเลิศ
ประกวดเรียงความ “เรื่อง ดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE”
ประเภทผู้ว่าราชการจังหวัด และรองผู้ว่าราชการจังหวัด

ผู้เขียน
นายวิรุฬ พรรณเทวี
รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทยมาอย่างช้านาน ดังปรากฏตามหลักฐานตั้งแต่ในรัชสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 หรือ พระเจ้าอู่ทอง ปฐมกษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยา เมื่อ พ.ศ. 1903 ได้มีการตรากฎหมายเอาโทษต่อ“ผู้สูบฝิ่น กินฝิ่น ขายฝิ่น”สภาพปัญหายาเสพติดได้เปลี่ยนแปลงควบคู่กับปัญหาทางสังคมของไทยมาโดยตลอด ถึงแม้ผู้ปกครองหรือรัฐบาลในแต่ละสมัยจะพยายามแก้ไขปัญหาด้วยการกำหนดโทษให้รุนแรงเด็ดขาดมากยิ่งขึ้น ดังเช่นในปี พ.ศ. 2502 รัฐบาลได้กำหนดโทษประหารชีวิตผู้ผลิตและค้ายาเสพติด แต่ปัญหายาเสพติดนั้นไม่ได้มีทีท่าลดลงและกลับมีรูปแบบการซ่อนเร้นที่ยากต่อการตรวจจับได้มากยิ่งขึ้น ชนิดยาเสพติดหลากหลาย และออกฤทธิ์รุนแรงขึ้น อีกทั้งผู้จำหน่ายมีการปรับรูปแบบการจำหน่ายให้เข้าถึงผู้เสพได้ง่าย ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าบุคลากรผู้เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติดหลายท่านคงเกิดความท้อใจเมื่อพบว่าสถิติการจับกุมคดียาเสพติดที่สามารถจับกุมได้เพิ่มมากยิ่งขึ้นในแต่ละปี โดยไม่มีสัญญาณว่าจะลดลงแต่อย่างใด คล้ายดังกำลังสู้รบกับสงครามที่ไม่มีที่สิ้นสุด ในขณะที่ปัญหานั้นได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบที่น่ากลัวและรุนแรงมากยิ่งขึ้น ในช่วงก่อนปี พ.ศ. 2546 ก่อนที่รัฐบาลไทยจะนำมาตรการรุนแรงมาใช้ในการปราบปรามแก้ไขปัญหายาเสพติด ขณะนั้นปัญหายาเสพติดได้แพร่กระจายไปทุกภาคส่วนของสังคมไทย พบว่าผู้จำหน่ายและผู้เสพมีหลากหลายสถานะ หลากหลายอาชีพ โดยพบว่ามีเยาวชนส่วนหนึ่งได้เข้าไปเป็นทั้งผู้จำหน่ายหรือผู้เสพ เยาวชนบางรายได้ใช้ยาเสพติดเนื่องด้วยความเข้าใจว่าจะช่วย

ในเรื่องของการเรียนที่ทำให้สามารถอ่านหนังสือได้นานโดยไม่ง่วง เยาวชนบางรายได้เป็นผู้จำหน่ายและนำยาเสพติดเข้ามาขายภายในโรงเรียนเพื่อหารายได้ของครอบครัว ถึงแม้ว่าเป็นเรื่องผิดกฎหมาย แต่กลับเห็นว่าเป็นเรื่องปกติทางสังคม เนื่องจากสังคมรอบข้างก็กระทำในลักษณะเดียวกัน เด็กและเยาวชนส่วนหนึ่งเริ่มจำแนกแยกแยะผิดถูกไม่ได้

ในขณะเดียวกันผู้จำหน่ายบางรายได้พัฒนาตนกลายเป็นผู้มีอิทธิพลในระดับท้องถิ่นด้วยอำนาจของเงินตรา จนถูกมองว่าเป็นแบบอย่างความสำเร็จของการดำเนินชีวิตทางสังคมสำหรับเยาวชนบางคน

ในอีกด้านหนึ่งของสังคมผู้เสพยาเสพติดจำนวนหลายราย กลายเป็นปัญหาทางสังคม โดยพบว่าการกระทำความผิดตามที่ปรากฏเป็นข่าวในหลายวาระ มีความเกี่ยวข้องกับยาเสพติด อีกทั้งยังพบว่าผลกระทบต่อการออกฤทธิ์ทางจิตประสาทของยาบ้าในขณะนั้น ทำให้ผู้เสพเกิดภาพหลอนและความหวาดกลัว อันนำไปสู่การจับเยาวชน เด็ก ผู้หญิง คนรอบข้าง และแม้กระทั่งตัวผู้เสพเอง เป็นตัวประกันเพื่อหนีความกลัวโดยไร้เหตุผล เป็นจำนวนมากจนปรากฏเป็นภาพข่าวไม่เว้นในแต่ละวัน

ภายหลังจากที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อปัญหายาเสพติด และได้ประกาศสงครามกับยาเสพติดในปี พ.ศ.2546 โดยให้ความสำคัญต่อการปราบปรามการผลิต การจำหน่าย การจับกุม การบำบัดผู้เสพและส่งเสริมให้ชุมชนเข้มแข็ง สิ่งที่ถือได้ว่าเป็นสิ่งล้ำสมัยหรือเป็นสัญลักษณ์ของนวัตกรรมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่สำคัญสำหรับชาวไทย คือโครงการ TO BE NUMBER ONE ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี โครงการดังกล่าวนับว่าเป็นโครงการที่ให้ความสำคัญต่อวัยรุ่นและเยาวชน ในการสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหายาเสพติด โดยยึดแนวคิดวิธีการที่แสดงถึงการเข้าใจและเข้าถึงวัยรุ่นและเยาวชน ตามแนวทางการพัฒนาคน ดังพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ที่ว่า“ระเบิดจากข้างใน” ทำให้กลุ่มวัยรุ่นและเยาวชนรับรู้ ตระหนักถึงปัญหา และวิธีการรับมือต่อยาเสพติด เข้าถึงคุณค่าหรือศักยภาพในตนเองพร้อมกับพัฒนาตนไปสู่สิ่งที่ตนรัก และได้รับโอกาสจากสังคมทั้งในด้านการยอมรับ และการผลักดันความฝันไปสู่เป้าหมายที่ตนรักจนเป็นที่ประจักษ์ต่อสังคม

พระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ได้ตรัสถึง โครงการ TO BE NUMBER ONE ความว่า

"TO BE NUMBER ONE" ไม่ได้เป็นสิ่งแปลกประหลาดสำหรับลูกของข้าพเจ้า เพราะเกิดขึ้นมายาวนานหลายสิบปีแล้ว นับว่าเขาต้องเป็น TO BE NUMBER ONE เป็นคนแรก เคยกรรแสงตอนเด็กๆ เรียนไม่ได้ที่ 1 จะเป็นอย่างไร ตอนใหม่ๆ ก็แย่ รอมาตั้ง 50 กว่าปีแล้ว 40 กว่าปีแล้ว ทำให้ไม่แปลกใจว่า ทำไมต้องโครงการ TO BE NUMBER ONE ซึ่งมันดูแล้วอาจจะน่าหมั่นไส้ว่า ทำไมต้องมี NUMBER ONE แต่เมื่อโครงการนี้กำเนิดขึ้นมาถึง 3 ปี ก็เห็นได้ว่าประสิทธิผลเป็น NUMBER ONE จริงๆ เราขอชมเชยทุกคนที่ร่วมมือให้โครงการ เพื่อช่วยประชาชนที่เกิดความเดือดร้อน มีความสำเร็จเป็นส่วนใหญ่แล้ว ฉะนั้นจึงบอกว่า ก้าวหน้าต่อไปเถอะ ต้องบูรณาการทุกฝ่าย ต้องช่วยกัน โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ ให้ถือเป็นหน้าที่โดยตรง ในการดูแลเยาวชนให้ปลอดภัยจากยาเสพติด"

สำหรับข้าราชการ การได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ TO BE NUMBER ONE ย่อมถือว่าเป็นความโชคดี และเป็นเกียรติในชีวิตการเป็นข้าราชการ ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนโครงการฯ ร่วมกับทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ผู้ซึ่งเป็นที่รักของปวงชนชาวไทย ในการช่วยเหลือสังคมและประเทศชาติ ดังจะเห็นได้ว่าบุคลากรที่เข้าร่วมและเกี่ยวข้องกับโครงการฯดังกล่าวจะยินยอมพร้อมใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ และมีความสุขในการปฏิบัติภารกิจตามที่ได้รับมอบหมาย ในขณะที่ประชาชนชาวไทยที่ได้รับรู้ และสัมผัสกับโครงการฯ ต่างรู้สึกปลื้มปิติที่ได้เห็นพระองค์ท่านเข้ามาดูแล และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของเยาวชน ทำให้เยาวชนมีภูมิคุ้มกันต่อปัญหายาเสพติด และปัญหาสังคมอื่นๆ กล้าคิด กล้าแสดงออก ยึดมั่นและเชื่อมั่นในสิ่งที่ดี

ปัจจุบันโครงการ TO BE NUMBER ONE ได้ก้าวเข้าสู่ปีที่ 18 แล้ว ความสำเร็จของโครงการฯ ประการแรก คือ โครงการฯ ได้เป็นโครงการอันดับ 1 ในใจของปวงชนชาวไทย ข้าพเจ้าเชื่ออย่างยิ่งว่า ไม่มีประชาชนคนไทยท่านใดไม่รู้จักโครงการ TO BE NUMBER ONE

อย่างแน่นอน โครงการฯ กลายเป็นเป้าหมายของเด็กและเยาวชน กลายเป็นดั่งบ้านที่ให้ความอบอุ่น ให้ความคุ้มครองต่อปัญหาสังคมในทุกปัญหา ไม่เฉพาะแต่ยาเสพติด เป็นโรงเรียนส่งเสริมทั้งความรู้ สร้าง และพัฒนานิสัยให้ปัญญาต่อการต่อสู้กับปัญหารอบข้าง และเรียนรู้การเอาชนะปัญหาอุปสรรคไปพร้อมๆ กัน ประการที่สอง โครงการ TO BE NUMBER ONE ได้กลายเป็นแหล่งศูนย์รวมของความรัก ความจงรักภักดี ความเสียสละ ความหวัง โอกาส การสร้างรากฐานชีวิตแก่เยาวชน และความสุขของปวงชนชาวไทย ไว้เป็นหนึ่งเดียว ทุกครั้งที่ได้เข้าร่วมโครงการ TO BE NUMBER ONE เราจะเห็นความอบอุ่น ความรัก จากทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ที่มีต่อเยาวชนชาวไทย ที่คอยดูแลสร้างโอกาส และส่งเสริมเยาวชนให้ทำในสิ่งที่ตนรัก ก้าวสู่ความเป็นหนึ่ง พระองค์ท่านและบุคลากรได้พร้อมใจกันเสียสละ เพื่อสร้างความหวัง ให้กับเยาวชนเหล่านั้นโดยไม่ย่อท้อ กิจกรรมที่เยาวชนได้แสดงออกนั้น แสดงถึงความเข้มแข็ง ความมานะอดทน มีการใช้พลังแห่งจินตนาการความสร้างสรรค์ต่างๆ โดยต่อเนื่อง ทำให้สังคมได้เข้าใจและให้ความสำคัญต่อเยาวชนมากยิ่งขึ้น ประการที่สาม โครงการ TO BE NUMBER ONE ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ตัวแทนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เกิดสัมฤทธิ์ผล สามารถสะท้อนภาพให้ผู้ปฏิบัติงานด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้รับรู้ และรับทราบผลของการกระทำการปราบปรามยาเสพติดในทิศทางด้านบวกที่เกิดขึ้นในสังคม แทนที่จะมองเห็นแต่สถิติการจับกุมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจจะไม่สามารถกล่าวได้ว่าปัญหายาเสพติดได้ลดลงหรือไม่โดยผลการดำเนินโครงการ TO BE NUMBER ONE นั้น ได้แสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการฯ นั้น มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี ปัจจุบันมีสมาชิก TO BE NUMBER ONE ทั่วประเทศ จำนวน 28,960,947 คน มีการจัดตั้งชมรม TO BE NUMBER ONE ในหน่วยงานภาคีร่วมโครงการ ทั้งสิ้น 71,501 แห่ง รวมทั้งมีศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ตามแนวคิด “ปรับทุกข์ สร้างสุข แก้ปัญหา พัฒนา EQ” 9,850 แห่ง จากผลการดำเนินการดังกล่าว ทำให้กลุ่มเด็กและเยาวชนที่ได้รับการดูแล ป้องกันจะไม่กลับเข้าไปสู่ปัญหายาเสพติด นั่นคือ กลุ่มเยาวชนเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นแล้วว่าตนเองมีความเข้มแข็งต่อปัญหายาเสพติดและปัญหาสังคม และได้ขยายภูมิคุ้มกัน

ทางสังคมไปสู่คนรอบข้าง เปลี่ยนแปลงมุมมองของการเข้มงวดเฝ้าระวัง และคอยห้ามเกี่ยวกับยาเสพติด กลายเป็นการส่งเสริมแสดงออกอย่างสร้างสรรค์กระทำในสิ่งที่ถูกต้อง พัฒนาอย่างสมวัย เกิดการเรียนรู้ และเกิดภูมิปัญญาในการดำเนินชีวิต จนสามารถก้าวผ่านปัญหาทางสังคมได้อย่างเข้มแข็งได้ด้วยตนเอง ตัวเลขของเด็กและเยาวชนที่เพิ่มขึ้นนั้นได้แสดงให้เห็นผลเชิงบวกต่อการปราบปรามปัญหายาเสพติดและแก้ไขปัญหาสังคม เสมือนรางวัลชโลมใจให้เจ้าหน้าที่โดยเฉพาะผู้เกี่ยวข้องกับงานปราบปราม ได้มีกำลังใจปฏิบัติงานอย่างมุ่งมั่นต่อไป และกลุ่มเยาวชนดังกล่าว เชื่อว่าในอนาคตจะกลายเป็นส่วนสำคัญในการชักจูงและสร้างสังคมให้เกิดความเข้มแข็งต่อไป ประการที่สี่ โครงการ TO BE NUMBER ONE ได้กลายเป็นแบบอย่างของการพัฒนาและแก้ไขปัญหาทางสังคม อีกทั้งยังเป็นเสมือนขุนพลที่นำภาครัฐในการแก้ไขปัญหา ช่วยเหลือสังคม และส่งเสริมสิทธิของเยาวชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าตลอดระยะเวลา 18 ปี ที่ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ได้ดูแลเด็กและเยาวชนผ่าน โครงการ TO BE NUMBER ONE นี้ ถือเป็นสิ่งประเสริฐสำหรับปวงชนชาวไทย ที่มิอาจเปรียบหรือตีค่าได้ ท่านแสดงให้คนไทยเข้าใจถึงบริบทการพัฒนา การแก้ไขปัญหาทางสังคมผ่านเยาวชน อันเป็นการลงทุนที่สมค่าและเหมาะสม สามารถขยายผลให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป ในอนาคต กระผมเชื่อว่าเด็กและเยาวชนภายใต้โครงการนี้จะเป็นความหวัง และนำประเทศไทยพัฒนาก้าวข้ามระบบเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา นำพาประเทศก้าวข้ามความขัดแย้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และสร้างให้เมืองไทยเป็นประเทศที่น่าอยู่อาศัย และเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไปในอนาคต

“TO BE NUMBER ONE เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด”

รางวัลชนะเลิศ
ประกวดเรียงความ “เรื่อง ดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE”
ประเภท นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

ผู้เขียน
นายจตุชัย มณีรัตน์
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่

ถ้าจะให้กล่าวถึงโครงการในพระดำริ โครงการเฉลิมพระเกียรติ และโครงการที่เกี่ยวข้องกับ พระบรมวงศานุวงศ์ ก็คงไม่มีใครที่จะไม่รู้จักและกล่าวถึงโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี

โครงการ TO BE NUMBER ONE ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ได้เริ่มดำเนินงานมาตั้งแต่ ปี 2545 จนถึงปัจจุบันโดยมี “กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข” ได้รับมอบหมายทำหน้าที่เลขานุการโครงการเพื่อเป็นแกนกลางในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงมีความห่วงใยต่อประชาชนชาวไทยเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มขนาดใหญ่ เพราะมีจำนวนถึง 21 ล้านคน และเป็นกลุ่มที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ยังถือเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติดสูง เนื่องจากเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ แต่ยังขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ดีพอ รวมทั้งต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ จึงทรงพระกรุณาธิคุณรับเป็นองค์ประธานโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งปัจจุบันได้ใช้ชื่อเพื่อให้ง่ายต่อการรณรงค์ว่าโครงการ TO BE NUMBER ONE เพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในประเทศ ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ โดยความร่วมมือและรวมพลังจากภาครัฐและเอกชน กระตุ้นและปลุกจิตสำนึกของปวงชนในชาติให้มีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักว่า

การที่จะเอาชนะปัญหายาเสพติดมิใช่หน้าที่ของบุคคลใด บุคคลหนึ่งหรือองค์กรใดองค์กรหนึ่ง แต่ทุกคนในชาติจะร่วมแรง ร่วมใจกันเป็นพลังของแผ่นดินที่จะต่อสู้และเอาชนะปัญหายาเสพติดให้ได้โดยเร็ว โดยทรงมีพระประสงค์มุ่งเน้นการรณรงค์ในกลุ่มเป้าหมายหลักคือวัยรุ่นและเยาวชน โดยกลวิธีสร้างกระแสการแสดงพลังอย่างถูกต้องโดยไม่ข้องแวะกับยาเสพติดการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตให้แก่เยาวชนในชุมชน จัดระบบการบำบัดรักษารองรับภายใต้โครงการ“ใครติดยายกมือขึ้น” ทั้งนี้เพื่อคืนคนดีสู่สังคมและป้องกันการกลับมาเสพซ้ำ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายสมาชิกและชมรม TO BE NUMBER ONE เพื่อร่วมกันรณรงค์และจัดกิจกรรมป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด เป็นเสมือนการเติมสิ่งที่ดีให้กับชีวิต เพื่อให้เกิดค่านิยมของการเป็นหนึ่งโดยไม่ต้องพึ่งยาเสพติด

โครงการ TO BE NUMBER ONE ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งรวมระยะเวลาได้ 18 ปี โดยมีเป้าหมายการดำเนินงานแบ่งเป็น 3 ระยะดังนี้ ระยะแรกหรือทศวรรษแรก มุ่งเน้นการรณรงค์เพื่อให้เกิดกระแสและค่านิยมใหม่ “เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด” ทศวรรษที่ 2 มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพสมาชิกให้เป็นคนเก่งและดี และทศวรรษที่ 3 เน้นการทำให้สมาชิกมีความสุข ซึ่งอ้างอิงจากคำจำกัดความของคำว่า ดี เก่ง สุข ซึ่งเป็นเป้าหมายพัฒนาจาก คำจำกัดความการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต โดยมียุทธศาสตร์และวิธีการดำเนินโครงการที่ยึดวัยรุ่นและเยาวชนเป็นศูนย์กลางบนพื้นฐานการเข้าถึงสาเหตุของปัญหา เข้าใจธรรมชาติ พฤติกรรม และความต้องการของเยาวชนวัยรุ่น และกลุ่มเสี่ยงอื่นๆ ทั้งวัยทำงาน ในสถานประกอบการ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มเสพ ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในเรือนจำ และที่อยู่ในการควบคุมความประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติ โดยมีกลยุทธ์สำคัญคือการใช้สโลแกน “เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด” ที่ก่อให้เกิดความท้าทาย และจูงใจเยาวชนไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด แต่มุ่งค้นหาความเป็นหนึ่งของตนเอง ซึ่งมีแนวคิดและกิจกรรมในโครงการที่เน้นการให้โอกาสมากกว่าการปราบปรามโดยเพิ่มโอกาสให้เยาวชนได้รับการพัฒนาและแสดงความสามารถที่หลากหลายในลักษณะส่งเสริมการแข่งขันทำความดี ซึ่งเป็นสิ่งจูงใจให้เยาวชนอยากเข้าร่วม

กิจกรรมอย่างต่อเนื่อง มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นลักษณะ Play and Learn โดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อให้เยาวชนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและสนุกกับการเรียนรู้ โดยการประยุกต์กับองค์ความรู้ทางสุขภาพจิต และมีแนวทางการดำเนินงานโดยใช้วิธีบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในทุกระดับ ซึ่งกิจกรรมในโครงการส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นการให้โอกาสและทางเลือกแก่เด็กและเยาวชนที่เท่าเทียมกัน เพื่อพัฒนาทักษะทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านจิตใจ และด้านสังคม

ข้าพเจ้า ขอออกตัวก่อนว่าถึงแม้จะอยู่ภายใต้สังกัดกระทรวงสาธารณสุขก็ตาม แต่บทบาทหน้าที่ที่ได้รับและปฏิบัตินั้น บางครั้งไม่ได้มีโอกาสเข้ามาเกี่ยวข้องกับงานในโครงการ TO BE NUMBER ONE เลย และเชื่อเหลือเกินว่าบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนย่อมจะแตกต่างกันไปตามความรู้ ความสามารถ ความถนัด และโดยหลากหลายปัจจัย ข้าพเจ้าได้มีโอกาสรู้จักโครงการ TO BE NUMBER ONE เมื่อปี 2559 ซึ่งในขณะนั้นข้าพเจ้าดำรงตำแหน่งเป็นรองนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ แต่กระนั้นก็ยังไม่ค่อยได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมในโครงการ TO BE NUMBER ONE มากมายนัก จนกระทั่งเมื่อปี 2560 – 2561 ข้าพเจ้าได้ปรับเปลี่ยนตำแหน่งที่เหนือขึ้นจากเดิมเป็นนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และได้ไปดำรงตำแหน่ง ณ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอน จึงเป็นที่มาของโอกาสที่ข้าพเจ้าได้มีส่วนร่วมกิจกรรมและสนับสนุนการดำเนินงานในโครงการ TO BE NUMBER ONE มากขึ้น ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมการประกวดผลงานจังหวัดและชมรม TO BE NUMBER ONE ระดับภาคเหนือ ประจำปี 2561 เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 8 กุมภาพันธ์ 2561 ณ โรงแรมดิเอ็มเพรส จังหวัดเชียงใหม่ ได้เข้าร่วมประกวดมหกรรมรวมพล TO BE NUMBER ONE ระดับประเทศ ประเภทจังหวัด TO BE NUMBER ONE รอบชิงชนะเลิศ ระดับประเทศ ประจำปี 2561 เมื่อวันที่ 13 – 15 กรกฎาคม 2561 ณ ศูนย์ประชุมอิมแพ็คเมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี ได้มีโอกาสร่วมงานมหกรรมรวมพล TO BE NUMBER ONE จังหวัดแม่ฮ่องสอน เมื่อปี 2561 ณ หอประชุมสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแม่ฮ่องสอน เขต 1 เพื่อขับเคลื่อนและขยายเครือข่าย

ตามโครงการ TO BE NUMBER ONE ในวันที่ 10 สิงหาคม 2561 ได้เข้าร่วมกิจกรรม TO BE NUMBER ONE TEEN DANCERCISE THAILAND CHAMPIONSHIP 2019 ระดับภาคเหนือ วันที่ 15-16 ธันวาคม 2561 ณ ศูนย์การค้าเมญ่า ไลฟ์สไตล์ชอปปิ้งเซ็นเตอร์ จังหวัดเชียงใหม่ และเข้าร่วมกิจกรรม TO BE NUMBER ONE TEEN DANCERCISE THAILAND CHAMPIONSHIP 2019 รอบชิงชนะเลิศระดับประเทศ เมื่อวันอาทิตย์ที่ 27 มกราคม 2562 ณ Mcc Hall ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ บางกะปิ จนกระทั่งเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2562 ข้าพเจ้าได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ข้าพเจ้าก็ยังคงได้ร่วมกิจกรรมและร่วมขับเคลื่อนงาน ในโครงการ TO BE NUMBER ONE อย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ในปี 2563 จังหวัดเชียงใหม่ ได้น้อมนำพระดำรัสของทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี มาเป็นหลักคิด ในการดำเนินงาน ปัจจุบันจังหวัดเชียงใหม่อยู่ในกลุ่มรักษามาตรฐานพร้อมเป็นต้นแบบระดับเพชรปีที่ 2 มีการประกวดเยาวชนต้นแบบเก่งและดี TO BE NUMBER ONE IDOL ซึ่งตัวแทนจังหวัดเชียงใหม่ได้เข้ารอบระดับประเทศทุกปี ตั้งแต่รุ่นที่ 1 ถึงรุ่นที่ 10 โดยมีการพัฒนาและเสริมทักษะด้านการร้อง การเต้น และพัฒนาบุคลิกภาพ รวมทั้งแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับรุ่นพี่ IDOL โดยปีนี้ตัวแทน IDOL จากจังหวัดเชียงใหม่ ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 6 ฝ่ายชาย สนับสนุนให้ IDOL ร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ รับน้อง ขึ้นดอย รณรงค์ความปลอดภัยไร้แอลกอฮอล์ เตียวขึ้นดอย ปลอดเหล้า และกิจกรรม Safe Zone For All พื้นที่ปลอดภัยทุกคนสร้างได้ มีการจัดกิจกรรมวิ่งต่อต้านยาเสพติด Run Together Say No To Drug และ Run Together 2020 ซึ่งเป็นกิจกรรมในรูปแบบ Virtual RUN เพื่อเป็นการรณรงค์สร้างกระแส และปลูกจิตสานึกในการป้องกัน แก้ไข ปัญหายาเสพติด อีกทั้งส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกาย โดยใช้เทคโนโลยีรูปแบบใหม่ ตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่มีการระบาดในขณะนี้ รวมทั้งเป็นการระดมทุน เข้ากองทุนชมรม TO BE NUMBER ONE จังหวัดเชียงใหม่

ตลอดระยะเวลา 18 ปี ที่ข้าพเจ้าได้รู้จักกับโครงการ TO BE NUMBER ONE ข้าพเจ้านั้นรู้สึกภาคภูมิใจ และได้เห็นการพัฒนาของโครงการไปข้างหน้าแบบเชิงบวกและ

ไม่มีที่สิ้นสุด ได้เห็นแบบอย่างจากองค์ประธานโครงการฯ ท่านก็ทรงไม่ย้อท้อ มีการเผยแพร่แนวคิดและหลักการที่ดีซึ่งเป็นประโยชน์ต่อเด็ก เยาวชน ตลอดจนประชาชนทั่วไป นอกจากนั้นยังเป็นประโยชน์ต่อองค์กร และประเทศชาติอีกด้วย การดำเนินงานในโครงการ TO BE NUMBER ONE ในแต่ละพื้นที่นั้น คงย่อมมีความลำบาก มีอุปสรรคขวากหนาม ที่แตกต่างกันไป แต่มันคือความท้าทายที่จะทำให้เราได้พัฒนาไปข้างหน้า และยิ่งกว่าสิ่งอื่นใด นั่นคือการชนะใจของตัวเราเอง เด็กและเยาวชน รวมถึงทุกคนมีความสามารถ มีศักยภาพที่เหมือนและแตกต่างกันออกไป ข้าพเจ้าก็หวังไว้ว่ากิจกรรมในโครงการ TO BE NUMBER ONE จะนำพาและเป็นช่องทางให้ทุกคนค้นคว้าหาความเป็นหนึ่งในตัวเองออกมาได้โดยไม่ไปพึ่งยาเสพติด

กราบพระบาททูลกระหม่อมอุบลรัตน พระดำรัสโครงการท่านแสนสุขศรี
สร้างโอกาส สร้างทางฝัน ให้ทุกที่ สร้างคน เก่ง ดี มีสุข ด้วยทูบีนัมเบอร์วัน
18 ปี TO BE NUMBER ONE นำความฝันของทุกคนสู่ที่หมาย
ทุกทิศทาง ทุกกลุ่มวัย ทั้งหญิงชาย เก่ง ดี มีสุขได้ โดยไม่พึ่งยาเสพติด

รางวัลชนะเลิศ

ประกวดเรียงความ “เรื่อง ดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE”
ประเภทผู้รับผิดชอบ/ผู้ปฏิบัติงาน โครงการ TO BE NUMBER ONE

ผู้เขียน
นางสาวพิมพ์วดี จันทรโกศล
ที่ปรึกษาชมรม TO BE NUMBER ONE BRR โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์
จังหวัดฉะเชิงเทรา

เปิดทัศนมิติของครูสู่ TO BE NUMBER ONE นำคนเก่ง สร้างคนดี สู่สังคม

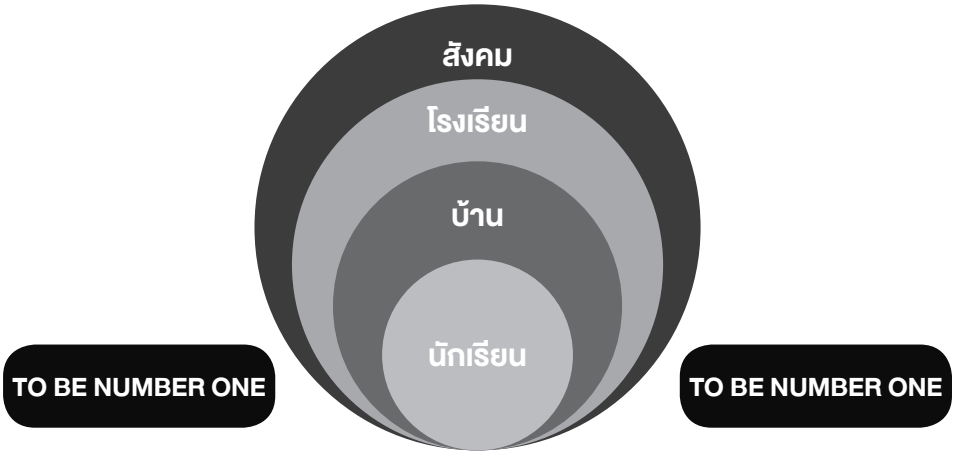

เยาวชนเป็นรากฐานสำคัญของชาติ การสร้างเยาวชนให้สมบูรณ์พร้อมจึงต้องได้รับความร่วมมือจากบ้าน โรงเรียนเป็นฐานการสร้างเยาวชนที่ดีสู่สังคม การศึกษาจึงช่วยกล่อมเกลาให้เยาวชนเป็นคนที่สมบูรณ์พร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ สติปัญญา การเรียนการสอนจึงต้องเรียนรู้ทั้งภายในห้องและนอกห้องเรียน การศึกษาหาความรู้ วิธีการพัฒนานักเรียนจึงเป็นหน้าที่หลักของครูทุกคน ดิฉันค้นพบด้วยตนเองว่า TO BE NUMBER ONE ทำให้คนเก่ง คนดี เป็นต้นแบบ เปิดโอกาสให้เยาวชนได้เรียนรู้ปรับเปลี่ยน **“เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด”**

การเรียนรู้สำคัญกับ TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษา เมื่อประมาณ 10 กว่าปีที่ผ่านมาดิฉันรู้จัก TO BE NUMBER ONE คือการเต้น ร้อง เล่นสนุกสนาน เคยนำนักเรียนกลุ่มหนึ่งไปเต้น 2 ถึง 3 ครั้ง เมื่อเต้นเสร็จงานจบทุกอย่างก็จบไม่ได้มีอะไรทำต่อเนื่อง หลายคนก็คิดเช่นนั้น จนกระทั่งดิฉันย้ายมาปฏิบัติการสอนที่ โรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัด เป็นโรงเรียนยอดนิยม สอบคัดเลือกนักเรียน 100% ความคาดหวังของผู้ปกครอง ครูต้องเก่ง เด็กต้องเรียนให้มาก ดิฉันได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่อื่นในการสนับสนุนการเรียนการสอน ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จนวันหนึ่งรองผู้อำนวยการให้ไปช่วยงานกิจกรรม TO BE NUMBER ONE ฝึกซ้อมนักเรียนให้ร้อง เล่น เต้น เพื่อไปแสดงที่หน้าบูธนิทรรศการเมืองทอง ฝึกบุคลิกภาพ ท่าทาง การแสดงของนักเรียนนำเสนอผลงาน TO BE NUMBER ONE ซึ่งขณะนั้นดิฉันยังไม่รู้ว่าเป็นอย่างไร คุณครูที่ท่านดูแลอยู่อธิบายให้ฟังก็รับฟังแต่ไม่เข้าใจ ดิฉันก็ช่วยคุณครูท่านนั้นฝึกซ้อมจนถึงวันไปประกวดที่เมืองทองธานี จนถึงวันนั้น วันประกวด วันเปิดทัศนมิติ TO BE NUMBER ONE ของครูพิมพ์ ไม่เคยรู้จักมุมนี้ TO BE NUMBER ONE เห็นคนมากมายจากทุกทิศทั่วไทยมารวมตัวกัน พูดคุยเหมือนพี่น้องกัน ทักทาย หัวเราะ จัดนิทรรศการที่แปลกตาจากที่เคยเห็น นักเรียน ครู สนุกสนาน ร้อง เล่น เต้น รำ นำเสนอผลงานอย่างสนุกสนาน และความปลาบปลื้มใจอย่างที่สุดคือได้เฝ้าองค์ประธานโครงการอย่างใกล้ชิด ทรงพระสเลนเดอร์เป็นกันเองกับเด็กๆมากๆ เด็กๆแสดงออกถึงความรักที่มีต่อองค์ประธานโครงการได้อย่างสนุกสนาน งานครั้งนี้อบอวลไปด้วยความสุขและเมื่อกลับมาโรงเรียนคุณครูท่านที่ดูแลชมรมอยู่ก็บอกว่า **"มาช่วยครูนะ"** ดิฉันจึงไม่ลังเลที่จะตอบตกลงทันที จุดเริ่มต้นการทำ TO BE NUMBER ONE ดิฉันได้ช่วยคุณครูทำกิจกรรมอีกหลายอย่างของชมรม TO BE NUMBER ONE BRR ตั้งแต่ปี 2555 ได้รับมอบหมายให้ช่วยประสานงานกิจกรรมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ คุณครูในโรงเรียน หน่วยงานภายนอก ความแปลกใจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติว่า TO BE NUMBER ONE มีกิจกรรมมากมาย มีเครือข่ายภายใน ภายนอกโรงเรียน ดิฉันได้เรียนรู้ TO BE NUMBER ONE เพิ่มเติมด้วยการอ่านคู่มือการดำเนินงานสอบถามครูที่ปรึกษาชมรม เจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัด พบว่า **"TO BE NUMBER ONE จะประสบความสำเร็จเด็กต้องนำ ผู้ใหญ่ต้องหนุน"** ดิฉันจึงมาศึกษาวิธีการทำงาน

จากการปฏิบัติจริงของเด็กในชมรม TO BE NUMBER ONE BRR ว่ามีอะไรที่ดิฉันจะได้สนับสนุนพวกเขาได้ ดิฉันเริ่มมาอยู่กับเด็กๆ ในช่วงหลังเลิกเรียนเป็นประจำ เข้าร่วมประชุมกับชมรม เด็กกับดิฉันเข้ากันได้ดี สังเกตจากการกล้าพูดคุย ซักถาม ขอความช่วยเหลือ และขอให้ครูที่ปรึกษาช่วยดูในเรื่องเอกสารประกอบการนำเสนอผลการดำเนินงานชมรม ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งยากของนักเรียนที่กำลังเรียนทั้งภาระงานเรียนและกิจกรรม จึงทำให้นักเรียนที่เป็นแกนนำมีไม่มากนักในช่วงของกรรมการบริหารชมรม TO BE NUMBER ONE BRR รุ่นที่ 5 ถึง รุ่นที่ 7 ดิฉันจึงรวบรวมข้อมูล ด้วยการสังเกต สอบถามผู้เกี่ยวข้อง สมาชิกชมรมเพื่อค้นหาปัญหาการดำเนินงานของชมรม แล้วนำข้อมูลมาปรึกษาคุณครูท่านที่ดูแลชมรมช่วยกันแก้ไขปัญหา ส่งเสริม สนับสนุนตลอดมา จนกระทั่งคุณครูท่านนั้นเกษียณเมื่อปี 2558 ขณะนั้นชมรม TO BE NUMBER ONE BRR อยู่ในระดับรักษามาตรฐานพร้อมเป็นต้นแบบระดับเงินปีที่ 2 ดิฉันจึงได้รับมอบหมายให้มาเป็นที่ปรึกษาหลัก เรียกว่ายืนหนึ่ง เพราะทีมที่ปรึกษาในทางปฏิบัติไม่มี แต่ก็คิดว่า ไม่เป็นไรมีนักเรียนแกนนำ คณะกรรมการบริหารชมรม คณะกรรมการ แกนนำชมรมก็ทำกิจกรรมมาเรื่อยๆ จนกระทั่งทางสาธารณสุขจังหวัดมีหนังสือเชิญประชุมทีม TO BE NUMBER ONE จังหวัด จึงรู้ว่าจะมีการประกวดผลงานชมรมระดับภาค ดิฉันตื่นเต้นมาก เริ่มวิตกกังวล สับสน คำถามเกิดขึ้นมากมาย ผลงานชมรมเป็นไปตามเกณฑ์ ตามโครงสร้าง TO BE NUMBER ONE ไหม กิจกรรมมีหลากหลายมากมาย นักเรียนแกนนำก็มีน้อย คุณครู นักเรียนในโรงเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจว่าทำ TO BE NUMBER ONE แล้วได้อะไร เสียเวลาเรียน ดิฉันจึงคุยกับประธานชมรมเพื่อประชุมเตรียมความพร้อม คณะกรรมการบริหารชมรมตั้งใจและมีความพยายามมากในการแก้ปัญหา การนำเสนอ ทำกิจกรรมตามยุทธศาสตร์ แต่ครูต้องช่วยเรื่องเอกสารทั้งหมด ทำให้ผลงานระดับภาคผ่านไปด้วยดี ชมรมก็หยุดทำกิจกรรมเพราะแกนนำหลักอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กำลังจะจบการศึกษา แล้วไม่นานความตื่นเต้น วิตกกังวลของดิฉันกลับมาอีกครั้งเมื่อคณะกรรมการจะมาประเมินรอบลงพื้นที่ มีความคิดว่า **“ความจริงในการทำ TO BE NUMBER ONE ของชมรม TO BE NUMBER ONE BRR กำลังจะปรากฏต่อคณะกรรมการ”** การสร้างกระแส สำหรับครู บุคลากร เจ้าหน้าที่กว่า 200 นักเรียนมากกว่า 3,500 คนที่จะต้องรู้จัก

เข้าร่วมกิจกรรม ตามโครงสร้าง TO BE NUMBER ONE ดิฉันจึงขอความร่วมมือจากประธานที่ปรึกษาคือผู้อำนวยการโรงเรียน ในการดำเนินการให้แกนนำสร้างความเข้าใจกับเพื่อนพี่น้องในโรงเรียน จึงทำให้การจัดกิจกรรมในรอบลงพื้นที่ผ่านไปด้วยดี เมื่อถึงรอบประเทศ ประธานชมรมมาบอกดิฉันว่าหลังจากการประกวดระดับประเทศแล้วขอให้คณะกรรมการชุดปัจจุบันหมดวาระ เพื่อที่ระดับชั้น ม.6 จะต้องเตรียมตัวสอบเข้าศึกษาต่อ ดิฉันรับปากด้วยความวิตกกังวล แต่ก็คิดว่าให้ผ่านระดับประเทศไปก่อนจึงจะมาแก้ปัญหา เมื่อผ่านระดับประเทศคือการจบรอบของการดำเนินงาน เมื่อผ่านระดับประเทศ ชมรม TO BE NUMBER ONE BRR ผ่านรักษามาตรฐานระดับเงิน มีความภาคภูมิใจที่สุดที่ได้รับถ้วยพระราชทานจากองค์ประธานโครงการ จบรอบการดำเนินงาน ปี 2559 ของ ชมรม TO BE NUMBER ONE BRR อย่างสวยงาม

การทำกิจกรรม TO BE NUMBER ONE ในขณะนั้นดิฉันคิดเพียงว่าคือการแข่งขันเป็นไปตามเกณฑ์เพื่อให้ได้มาซึ่งรางวัลก็เพียงพอแล้ว เมื่อมีการประชุมเตรียมการดำเนินงานปีต่อมามีการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์ ระยะเวลาของระดับแข่งขันทำให้ชมรมพัฒนาการทำงาน ดิฉันจึงต้องมาปรับคิดว่าการทำกิจกรรมของ ชมรม TO BE NUMBER ONE BRR ตามหลัก 3 ก 3 ย ต้องจริงจัง เป็นจริง เกิดผลจริง ตรวจสอบได้ ตาม 3 ยุทธศาสตร์ สร้างกระแส สร้างภูมิคุ้มกัน สร้างเครือข่าย ดังนั้น ดิฉันตั้งใจว่า **“แกนนำชมรมเข้มแข็ง ที่ปรึกษาร่วมแรง เข้าถึง เข้าใจ”** จะนำสู่ความสำเร็จ จึงเริ่มสร้างทีมแกนนำทีมที่ปรึกษา ด้วยหลักคิด **“เด็กนำ ผู้ใหญ่หนุน”** สอดส่องหานักเรียนจากชั้นเรียน ม.3, ม.4 ที่เป็นนักเรียนที่สนใจกิจกรรมเป็นฐาน มีบุคลิกภาพผู้นำ มีความรับผิดชอบมาเป็นแกนนำ แล้วร่วมกันคัดเลือกประธานชมรมและให้ทีมหาเพื่อน พี่ น้องในโรงเรียนเข้าร่วมกลุ่ม ซึ่งมีความเห็นว่าควรสร้างกระแส TO BE NUMBER ONE กับนักเรียน ครูและผู้ปกครองอย่างจริงจัง สร้างทีมที่ปรึกษา โดยใช้เครือข่ายภายในคือกลุ่มสาระการเรียนรู้มาเป็นทีม สร้างความรู้ ความเข้าใจ เข้าถึงครู ให้ร่วมสร้างสรรค์กิจกรรมตามความสนใจของนักเรียนที่เป็นสมาชิก 100% ผลจากการทำกิจกรรมส่งผลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนที่เป็นแกนนำอย่างประจักษ์ คือ คณะกรรมการบริหารชมรม นักเรียนแกนนำ มีทักษะการเป็นผู้นำ

กล้าแสดงออก มีการทำงานอย่างเป็นระบบ มีการสื่อสารที่ดี แก้ปัญหาได้ จากคำพูดของผู้ปกครองของประธานชมรมรุ่นที่ 8 ว่า **"ลูกฉันเปลี่ยนไปกล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ กล้าแสดงออก เป็นผู้นำ"** ผู้ปกครองยินดีให้การสนับสนุนการทำกิจกรรมอย่างมาก และแกนนำชมรมนำผลจากการทำกิจกรรมไปใช้สมัครสอบคัดเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในโครงการจิตอาสา ได้รับคัดเลือกให้ศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ที่มหาวิทยาลัยชื่อดังซึ่งรับเพียง 1 คนในคณะรัฐศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ และในมหาวิทยาลัยอื่นๆ อีกมากมาย ทำให้ปัจจุบัน ชมรม TO BE NUMBER ONE BRR เป็นที่รู้จักทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เกิดเครือข่ายชมรม TO BE NUMBER ONE BRR ได้รับการสนับสนุนจากโรงเรียน หน่วยงานอื่นๆ มากขึ้น

จากวันนั้นถึงวันนี้ดิฉันนำบทเรียนที่ได้รับจากการทำกิจกรรม ชมรม TO BE NUMBER ONE BRR มาพัฒนาตนเอง นักเรียน เพื่อนครู สร้างแหล่งเรียนรู้ใหม่ภายในโรงเรียนนำสู่การเรียนรู้นอกห้องเรียนอย่างมีคุณค่า เริ่มจากจุดเล็กๆ สู่ความสวยงามที่ยิ่งใหญ่ **"หากเราเป็นครูที่สอนความรู้เพียงอย่างเดียว นักเรียนอาจไม่ได้บทเรียน ประสบการณ์ชีวิตที่สร้างภูมิคุ้มกันในตนเองพร้อมจะเผชิญและโลดแล่นในสังคมปัจจุบันที่ซับซ้อนวุ่นวายได้"** การทำกิจกรรม TO BE NUMBER ONE ทำให้ดิฉันมีความพยายาม ความอดทน พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ สร้างตนเองให้แข็งแรงเพื่อสนับสนุนนักเรียนต่อไป

TO BE NUMBER ONE เสริมการเรียนรู้ ให้คุณครู ถึงเด็ก แม้ผู้ใหญ่
ช่วยหนุนเด็ก คิดทำ ให้ก้าวไกล สร้างกระแส สร้างภูมิได้ให้ตนเอง
สร้างเครือข่าย สร้างมิตรไม่จำกัด หลักสูตรลัดสู่สังคมไม่ข่มเหง
การเรียนดีกิจกรรมเด่นจิตครื้นเครง เยาวชนเก่งและดี TO BE NUMBER ONE"

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1

ประกวดเรียงความ “เรื่อง ดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE”
ประเภทผู้รับผิดชอบ/ปฏิบัติงาน โครงการ TO BE NUMBER ONE

ผู้เขียน
นายรัตนะ ธนวัชรสันติ
ครูที่ปรึกษา ชมรม TO BE NUMBER ONE
โรงเรียนธาตุพนม จังหวัดนครพนม

ข้าพเจ้าได้เป็นครู เพราะ TO BE NUMBER ONE คือถ้อยคำอันชวนชื่นชม ในการขึ้นต้นประโยคการเขียนบอกเล่าเรื่องราวดีๆ ในวาระครบรอบ 15 ปี โครงการ TO BE NUMBER ONE มาวันนี้ใคร่ขอกล่าวเพิ่มเติมอีก ในวาระครบรอบ 18 ปี ด้วยถ้อยคำชวนซาบซึ้งและชวนตรวจสอบหยั่งลึกลงไปในหัวใจ ให้ถึงแก่นแท้ของอุดมการณ์ที่ว่า “ข้าพเจ้าได้เป็นครูที่ดี ก็เพราะ TO BE NUMBER ONE” นี่แหละครับ

3 ปีแล้วหลังจากบรรจุรับราชการ ในตำแหน่ง ครูผู้ช่วย มาสู่ครู คศ.1 ณ โรงเรียนธาตุพนม อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ข้าพเจ้ามุ่งมาสู่ชีวิตครูเพราะมีต้นแบบของความเสียสละที่ดีเยี่ยม จากคุณครูในระดับมัธยมศึกษา คือคณะครูที่ปรึกษาชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร ปัจจุบันรักษามาตรฐานพร้อมเป็นต้นแบบระดับยอดเพชรปีที่ 3 ในระดับอุดมศึกษา คือคณาจารย์ที่ปรึกษาชมรม TO BE NUMBER ONE มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ ปัจจุบันรักษามาตรฐานพร้อมเป็นต้นแบบระดับเงิน ปีที่ 2 นอกจากนี้ยังมีพี่ๆ ที่ปรึกษาชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนหนองแก ปัจจุบันรักษามาตรฐานพร้อมเป็นต้นแบบระดับยอดเพชรปีที่ 1 วันนี้เมื่อมีโอกาสได้เป็นครู เพราะ TO BE NUMBER ONE ให้โอกาสได้หล่อหลอม ฝึกฝน สั่งสมอุดมการณ์ ประสบการณ์ แนวคิดดีๆ มามากกว่า 15 ปี ถึงคราวนี้ก็ต้องให้ TO BE NUMBER ONE ได้ช่วยพาชีวิตไปสู่ครูที่ดีให้ได้

โรงเรียนธาตุพนม ตั้งอยู่ริมฝั่งโขงติดกับวัดพระธาตุพนมวรมหาวิหารศาสนสถานอันยิ่งใหญ่ มากด้วยศรัทธา มหาบารมีที่ชาวพุทธทั้งฝั่งไทยและลาว เคารพบูชา สถานศึกษาแห่งนี้มีเพียงชมรม TO BE NUMBER ONE ที่แปลว่า “การรวมกลุ่มกันเต้น” เท่านั้น รูปแบบการทำงานไม่มี ไม่ชัดเจน เมื่อถามคณะครูกับนักเรียนในโรงเรียนว่า รู้จักอะไรบ้างเกี่ยวกับการทำงาน ชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนธาตุพนม ทุกคนจึง

ตอบคล้ายกันว่า เป็นชมรมสำหรับเต้นเพลงเกาหลี

ก่อนอื่นต้องขอเล่าภูมิหลังของข้าพเจ้าให้ท่านผู้อ่านทราบพอสังเขปว่าเป็นใครมาจากไหนและมีประสบการณ์เกี่ยวกับชมรม TO BE NUMBER ONE อย่างไร ถึงได้กล้ากล่าวอย่างห้าวหาญว่า ได้ดีเพราะ TO BE NUMBER ONE แต่อันที่จริง หากท่านได้กลับไปอ่านเรียงความ "รางวัลชนะเลิศ ในวาระครบรอบ 12 ปี TO BE NUMBER ONE ประเภทนักศึกษา" และเรียงความ "รางวัลชนะเลิศ ในวาระครบรอบ 15 ปี TO BE NUMBER ONE ประเภทประชาชนทั่วไป" ซึ่งเป็นผลงานของข้าพเจ้าเอง ท่านก็จะได้รับรู้เรื่องราวชีวิตทั้งหมดข้าพเจ้าที่ไล่เรียงจากอดีตถึงปัจจุบันได้อย่างหมดจด ถึงอย่างไรก็ดี มาถึงวาระครบรอบ 18 ปี ก็อยากจะเล่าเรื่องราวดีๆ เพิ่มเติมอีกสักฉากเกี่ยวกับ TO BE NUMBER ONE ให้ท่านทราบ ถ้าท่านใดอ่านมาถึงตรงนี้ ก็คงจะเรียกได้ว่าติดตามมาจนถึงฉากสุดท้ายแล้ว ถือเป็นเรียงความไตรภาคเลยก็ว่าได้ ที่ว่าเป็นเรื่องสุดท้ายอย่างไรนั้น ข้าพเจ้าจะขอเฉลยภายหลัง

ย้อนกลับไปในชนบท ชุมชนหนองแก จังหวัดหนองบัวลำภู เมื่อ พ.ศ.2549 ข้าพเจ้าเป็นเด็กบ้านนอก มีเพื่อนผู้ชายกลุ่มใหญ่ อารมณ์ร้อน ชอบเลียนแบบ คึกคะนอง โลดโผน เป็นธรรมดาตามวิสัยการเจริญเติบโตของวัยรุ่น แต่อาจเรียกได้ว่าเป็น "รุ่นหลงผิดอยู่พอสมควร" เพราะแอบไปดูดบุหรี่และดื่มเหล้าต้ม ตั้งแต่อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แต่เมื่อได้รับโอกาสจาก TO BE NUMBER ONE ได้ฝึกฝน พัฒนา เห็นคุณค่าในตนเอง จึงพร้อมกลับใจมาเป็นคนดีของสังคม จนนำไปสู่ การมุ่งมั่น ตั้งปณิธานแน่วแน่ในอุดมการณ์ที่จะทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นให้รอดพ้นจากอันตรายของยาเสพติด ดังจะเห็นได้จากการอุทิศตนเป็นประธานชมรม TO BE NUMBER ONE คนแรก ของชุมชนหนองแก จังหวัดหนองบัวลำภู ประธานชมรม TO BE NUMBER ONE คนแรก ของมหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ และครั้งนี้ เป็นครูที่ปรึกษาชมรม TO BE NUMBER ONE คนแรก ของโรงเรียนธาตุพนม

เมื่อ พ.ศ. 2558 ชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนธาตุพนม ตั้งขึ้นไว้แบบหลวมๆ ในนามกลุ่มนักเรียนที่ชอบรวมตัวกันมาเต้น ไปแข่งขันในระดับอำเภอ และจังหวัด ข้าพเจ้าได้ฟังเช่นนี้ในวันที่มารายงานตัวเป็นครูวันแรก ก็คิดได้เลยว่า จะต้องนำหลักการวิธีการ แนวคิดที่ดีของ TO BE NUMBER ONE มาเผยแพร่ และนำพาเด็กๆ ขับเคลื่อนงานขับเคลื่อนกิจกรรมเพื่อให้โอกาสทุกคนได้แสดงออกอย่างถูกต้องเหมาะสม หลากหลาย

วิธีการตามความชอบ ความถนัด อันจะเป็นหนทางไปสู่การพัฒนาตนเอง เห็นคุณค่าในตนเองเพื่อไม่ให้ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและอบายมุขอย่างยั่งยืน

ถ้าพูดเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด อย่างที่เล่าไปเบื้องต้นว่าพื้นที่นี้อยู่ติดชายแดน แน่นอนว่ามีความเสี่ยงในการลักลอบขนยาเสพติดเข้าประเทศผ่านเส้นทางนี้อยู่บ้าง และโดยเฉพาะเป็นพื้นที่ในเมืองย่อมมีสถานบันเทิงอยู่มาก เราจะทำอย่างไรเพื่อไม่ให้นักเรียนเข้าไปใช้บริการ หรืออย่างน้อยก็ต้องทำให้คิดได้ว่ายาเสพติดนั้นมีโทษ วิธีการที่ดีสุดสำหรับข้าพเจ้าจะนำมาใช้ที่นี่ก็คือ โครงการ TO BE NUMBER ONE

รุ่งเช้าวันใหม่หลังจากรายงานตัวเป็นข้าราชการครู ข้าพเจ้าเดินตรงดิ่งไปยังห้องผู้อำนวยการ ในสมัยนั้นคือ นายประหยัด วังวร ถ้ามองจากรูปลักษณ์ภายนอกเข้าไปด้วยบุคลิกรูปร่างใหญ่สมบูรณ์และหน้าตาเคร่งขรึมก็จะคิดว่าท่านเป็นคนดุ หลายคนไม่กล้าพูดตรงๆ กับท่าน แต่ถ้าได้ทำงานด้วยก็จะรู้ว่า คิดผิดไปเลยทีเดียว ประโยคแรกที่ข้าพเจ้าพูดกับท่านผู้อำนวยการ ในเช้าวันนั้น คือขอโอกาสนำชมรม TO BE NUMBER ONE มาจัดตั้งให้เป็นรูปธรรมและขยายผลให้ประสบความสำเร็จในหมู่นักเรียน จากนั้นท่านถามกลับว่าโครงการเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าอธิบายโดยละเอียดว่า “เป็นโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อไม่ให้ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและอบายมุข” ท่านฟังแล้วไม่ขัดข้อง พร้อมบอกให้จัดทำโครงการต่างๆ เสนอไว้ในกลุ่มบริหารทั่วไป แต่คำถามสุดท้าย “ผมขอห้องชั้นล่างสักที่ เพื่อทำห้องที่ทำการชมรมและศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ได้ไหมครับ?” ท่านฟังและนิ่งคิด โดยไม่ได้เร่งรีบตอบแต่อย่างใด สักประเดี๋ยวท่านตอบ ทำให้ข้าพเจ้าต้องฉุกคิดและต้องเล่าให้ทุกท่านฟังให้ได้

“นี่คุณครูรัตนะ เราเป็นครูใหม่ ไฟแรง ผู้อำนวยการเข้าใจดีถึงความมุ่งมั่น แต่บริบทโรงเรียนธาตุพนม ไม่เหมือนที่อื่น เรามีพื้นที่โรงเรียนน้อย อาคารเรียนน้อย ห้องเรียนก็แทบจะไม่พอ TO BE NUMBER ONE ก็อยากจะสนับสนุนอยู่นะ แต่เอาเป็นว่าค่อยเป็นค่อยไปได้ไหม ที่พูดเพราะมันไม่มีห้องให้ อีกอย่างกิจกรรมอื่นๆ ก็มีเยอะ เขาก็ยังไม่มีเหมือนกัน เอาเป็นว่าพึ่งมาอยู่ใหม่ ใช้เวลาพิสูจน์ตัวเอง พิสูจน์ TO BE NUMBER ONE ให้ผมเห็นก่อนว่าทำแล้วดีจริง ก็จะหาให้” สิ้นเสียงตอบของท่านผู้อำนวยการก็นึกน้อยใจ ว่าทำไมท่านถึงกล้าพูดกับโครงการในทูลกระหม่อมฯ แบบนี้ แต่ถ้าจะคิดแบบนั้น

ก็ดูจะเห็นแก่ตัวและเข้าข้างตนเองว่าดีเลิศวิเศษอยู่ตลอดเวลา มานึกได้ก็จริงเหมือนท่านผู้อำนวยการบอก พลันก็นึกได้ว่าต้องพิสูจน์ตัวเองสินะ ทำให้ทุกคนที่นี่เห็นผลงานก่อน อย่าเอาเม็ดเงินหรือความพร้อมมาเป็นตัวตั้งในการลงมือทำงาน **"ได้ครับท่านผู้อำนวยการ"** ข้าพเจ้ายิ้มให้และตอบกลับท่านอย่างสุภาพ จากนั้นกลับมานั่งที่โต๊ะทำงานและนั่งนึก **"จะทำอย่างไรก่อนดีนะ"** พอนึกได้ว่ามีกลุ่มนักเรียนที่มาเต้นก็ต้องให้กลุ่มนี้ได้ลงมือทำงานก่อน เราใช้ร่มต้นดอกจาน นั่งประชุมกันมีกลุ่มนักเรียนที่ชอบเต้นและนักเรียนที่สมัครใจเป็นแกนนำราว 15 คน มาประชุมกัน พวกเราสนุกมากให้การเลือกประธานชมรมฯ และตำแหน่งอื่นๆ หลังจากนั้นแบ่งงาน แบ่งหน้าที่กัน ไปทำเอกสารรับสมัครสมาชิก เอกสารประชาสัมพันธ์ ออกแบบโครงการ กิจกรรม จากวันเป็นเดือน จากเดือนเป็นเทอม และเป็นปี ชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนธาตุพนม เป็นที่รู้จักของนักเรียนและคนในชุมชนอย่างกว้างขวาง จากการประชาสัมพันธ์กิจกรรม สื่อรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด และข่าวสารหน้าเสาธงก่อนเข้าเรียน เสียงตามสายเวลาพักกลางวัน สื่อสังคมออนไลน์ เฟซบุ๊ก ไลน์ และร่วมกิจกรรมต่างๆ กับชุมชน เช่น พิธีเปิดงานนมัสการพระธาตุพนม พิธีเปิดงานกีฬาภายในฟ้า-แดงเกมส์ งานวันลอยกระทง เป็นต้น

นอกจากนี้ยังได้ระดมทุนผ่านการแสดงเต้น ร้องเพลง ตามตลาดโต้รุ่ง ตลาดในเทศกาลงานบุญต่างๆ เป็นที่ชื่นชอบของผู้พบเห็น เมื่อได้งบประมาณมาก นักเรียนก็อยากทำกิจกรรมเพิ่มเติม ทั้งค่ายคุณธรรมน้อมนำความดี TO BE NUMBER ONE, การเห่เรือเห่ความดี TO BE NUMBER ONE, การประกวดวงดนตรี TO BE NUMBER ONE, การแข่งขันฟุตซอล TO BE NUMBER ONE

ทุกอย่างดำเนินมาด้วยความปกติ ชมรมฯ มีขนาดใหญ่ขึ้น สามารถสร้างกระแสคนรุ่นใหม่ให้ห่างไกลยาเสพติด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทว่าห้องที่จะใช้เป็นศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE และที่ทำการเพื่อให้บริการสมาชิก เพื่อประชุม เก็บเอกสาร อุปกรณ์ต่างๆ ให้เรียบร้อยและสะดวกแก่การทำงานยังไม่มี ข้าพเจ้าจึงนึกถึงคำพูดท่านผู้อำนวยการประหยัด วังวร จึงได้ไปปรึกษาท่านถึงเรื่องนี้ ก็พอดีที่ท่านจะต้องย้ายไปที่โรงเรียนแห่งใหม่ แต่ท่านก็รับปากว่าจะหาให้ก่อนเดินทางไป มีการประชุมด่วนของคณะกรรมการบริหารโรงเรียนและมีคำสั่งกั้นห้องจริยธรรม ซึ่งเป็นห้องขนาดยาว ใต้อาคาร 6 แบ่งออกเป็น 4 ห้อง มีขนาดกว้าง 10 คูณ 10 ตารางเมตร เหมาะสมที่จะใช้เป็น

ศูนย์เพื่อนใจฯ อย่างยิ่ง แน่นอนว่าท่านยกให้ชมรมฯ ตามสัญญา 1 ห้อง หลังจากท่านผู้อำนวยการประหยัด วังวร ย้ายไป ท่านผู้อำนวยการท่านใหม่ คือ นายชัยนาจ ศิรินุมาศ ก็ย้ายมาดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนธาตุพนม คราวนี้ไม่ต้องพิสูจน์อะไรเลย เพราะงานเดินของมันไปอย่างต่อเนื่อง รุ่นพี่ส่งงานให้รุ่นน้องได้อย่างเรียบร้อย ตามหลักการและแนวคิดที่ดี ครูที่ปรึกษาท่านอื่นๆ ก็สนใจใคร่รู้อยากมาช่วยกันทำงาน ถึง 7 ท่าน ก็เลยกลายเป็นว่ามีที่ปรึกษาชมรมฯ หลายคนช่วยกันดูแลคนละไม้คนละมือ ส่วนเหตุการณ์ที่ทำให้เชื่อมั่นว่า **"ข้าพเจ้าได้เป็นครูที่ดี เพราะ TO BE NUMBER ONE"** ก็เห็นจะมาจากกิจกรรมและเหตุการณ์ต่อไปนี้แน่ๆ กล่าวคือ ข้าพเจ้าได้มีโอกาสติดตามดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด จึงรู้ว่าใครเป็นกลุ่มเสี่ยงสุรา เบียร์ หรือกัญชา อย่างกัญชานี่หนักเอาการอยู่ เพราะติดมากติดจนขอบตาดำเห็นได้ชัด และไม่ยอมมาเรียน เมื่อรู้ดังนั้นก็ไปตาม ชักชวน กล่อมให้มาทำกิจกรรม และเข้าอบรมผ่านโครงการใครติดยายกมือขึ้น ก็มีปีละรายสองราย ถึงตอนนี้ก็หายขาดจากสารเสพติดกันหมด บางคนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้วเรียนต่อระดับอุดมศึกษา บางคนไม่เรียนต่อก็ไปทำงานเข้าโรงงาน มีบทเรียนที่ดี มีประสบการณ์การแก้ไขปัญหาได้

ในงานนมัสการพระธาตุพนม ประจำปีที่ผ่านมา ท่านผู้อำนวยการชัยนาจ ศิรินุมาศ ได้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ให้มีพร้อมมากขึ้น ซึ่งจะใช้เงินเป็นจำนวนมาก จึงได้อนุญาตให้ชมรมฯ ได้นำสมาชิกมาระดมทุน โดยให้บริการพื้นที่จอดรถในโรงเรียน ถึงอากาศจะร้อนในกลางวันและเหน็บหนาวในกลางคืน แม้จะเหนื่อยมากแต่ทว่าทุกคนมีรอยยิ้มอยู่กับงานตลอดเวลา ให้บริการด้วยความสุขและเต็มใจสมกับเป็นคน TO BE NUMBER ONE เมื่อเสร็จงาน 9 วันนักเรียนได้เงิน คนละ 4,000 บาท หักค่าใช้จ่ายไว้บริหารในชมรม 70,000 บาท เด็กๆ หลายคนดีใจเดินถือเงินมากอดข้าพเจ้า ซึ่งทำให้น้ำตาไหลโดยไม่รู้ตัว มันคืออารมณ์ปลื้มใจอย่างมากที่ได้เห็นความทุ่มเทของเด็กๆ เมื่อเขาได้รับผลตอบแทนเขาก็ย่อมดีใจเป็นธรรมดา เมื่ออยากบอกให้เรารู้ อยากส่งผ่านความรู้สึกดีๆ ให้เราทราบก็มาเผยความในใจและแสดงออกด้วยความรัก ซึ่งช่วยย้ำถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าอุทิศตนมาตลอดว่า **"มันเป็นดอกผลในทางที่ดีงามนัก"**

นอกจากจะให้บริการจอดรถในงานนมัสการพระธาตุพนมแล้ว คณะกรรมการชมรมฯ และสมาชิกยังได้ทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์สุดๆ ข้าพเจ้าเรียกสิ่งนี้ว่านวัตกรรมก็คงไม่ผิด เพราะที่นี่ยังไม่มีใครเคยทำเลย คือละครเวที TO BE NUMBER ONE ชมรมฯ ได้รับความเมตตาจากพระเทพวรมุนี เจ้าอาวาสวัดพระธาตุพนม ซึ่งพวกเราเรียกท่านว่า "ท่านพ่อ" ได้สนับสนุนงบประมาณจำนวน 150,000 บาท ในการจัดสร้างฉากละครและซื้ออาหารตลอดการซ้อมละคร เรื่องมหาพุทธานุสรณ์สถาน ตำนานพระธาตุพนม นานหลายเดือน เพื่อจัดแสดงในงานนมัสการพระธาตุพนม เวลา 2 ทุ่ม ตลอดทั้ง 9 คืน กิจกรรมนี้ข้าพเจ้าทุ่มเทมาก เพราะนักเรียนทั้งหมด 70 กว่าคน สมัครใจเข้าร่วม มีนักเรียนชายที่เรียกว่า ดื้อ ซน อยู่ในนี้ด้วย ข้าพเจ้ามีความเชื่อว่าความอ่อนโยน ความรัก และการแสดงละคร จะช่วยขัดเกลาพวกเขาได้ ซึ่งแน่นอนว่ามันเป็นไปตามที่คาดไว้ หลังจบงานชมรมฯ ได้รับเงินที่ชาวบ้านบริจาคให้ รวม 70,000 บาท ท่านพ่อมอบทุนการศึกษาให้นักแสดงทุกคน อีกคนละ 2,000 บาท ชุมชนชื่นชมพวกเรามาก ผู้นำชุมชนก็ชมเชยอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะท่านพ่อ มานั่งชมให้กำลังใจทุกคืน ท่านเอ่ยปากชื่นชมกับทุกคนในทุกงาน ทั้งงานวัด งานจังหวัดตามที่อื่นๆ ท่านก็ชมว่า **"ชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนธาตุพนม เล่นละครเพื่อปกป้อง เชิดชู ดูแลพระธาตุพนม เรื่องตำนานพระธาตุพนมได้อย่างน่าประทับใจ"**

ละครวันสุดท้ายที่จะเลิกเล่น มีทั้งน้ำตา เสียงหัวเราะ ความรัก ความเศร้า ข้าพเจ้าไม่อาจบรรยายความรู้สึกนี้ได้ให้เห็นภาพเลยจริงๆ มันเป็นความสุขที่ข้าพเจ้าพึ่งเคยพบ มีนักเรียนชายมาขอกอดข้าพเจ้าเพราะดีใจที่ครูให้โอกาสได้มาเล่นละคร จากเมื่อก่อนดื่มเหล้าเที่ยวเตร่กลางคืนวันนี้กลับใจได้แล้ว มีนักเรียนหญิงที่ไม่มีพ่อแม่มากราบเท้าและร้องไห้ดีใจที่ได้เงินใช้ต่อไป เรื่องนี้พอทราบว่าขัดสน ข้าพเจ้าก็พาเขาไปกราบท่านพ่อเพื่อขอให้ช่วย ท่านเมตตาและเห็นว่าเล่นละครได้ดี มีความสามารถ จึงให้ทุนการศึกษาเพื่อเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยจนจบปริญญาตรี ซึ่งตอนนี้ได้กลายมาเป็นนักศึกษาวิชาภาษาจีนแล้ว

ความมหัศจรรย์เหล่านี้ พูดออกมาก็ไม่มีวันหมด มันเป็นความปีติที่เต็มอิ่มกลางหัวใจ ข้าพเจ้ารู้ซึ้งว่ามันเป็นพลังที่จะให้ข้าพเจ้าได้อุทิศกำลังต่อไปเพื่อสร้างคน ช่วยเติมเต็มซึ่งกันและกันให้สมบูรณ์และเดินหน้าต่อไปได้ผ่านกิจกรรม TO BE NUMBER ONE พอเล่ามาถึงตอนนี้ก็ถึงคราวจะต้องเฉลยว่าทำไม จะไม่เขียนเรียงความอีก ข้าพเจ้าคิดว่ามันถึงจุดอิ่มตัวแล้วที่จะนำมาเล่าให้ทุกคนฟัง เพราะถ้าจะนับเวลาในการทำงานและ

ประสบการณ์ต่างๆ ก็มากกว่า 15 ปี เลยทีเดียว เดินทางเข้าร่วมงานที่อิมแพค ฟอรั่ม เมืองทองธานี โดยไม่ได้ขาดทุกปี ตั้งแต่ พ.ศ.2549 ทุกสิ่งทุกอย่างก็ถือว่า "เริ่มต้นจาก ได้รับโอกาส จนประสบความสำเร็จเพราะได้ให้โอกาส" ก็ถึงคราวที่เรื่องจะต้องจบบริบูรณ์พอดี แต่ถึงจะไม่เขียนมาเล่าก็จะยังทำหน้าที่ตนเองต่อไป ปิดทองหลังพระ เป็นเบื้องหลังให้เด็กๆ รุ่นใหม่มาเล่าแทน ถ้าใครอยากเจอกันและอยากฟังเรื่องเล่า TO BE NUMBER ONE ก็ต้องมาหากันที่โรงเรียนธาตุพนม **"ข้าพเจ้าจะอยู่ที่นี่เพื่อรอเด็กๆ และทุกท่านด้วยความรัก ด้วยใจจดจ่อ"**

บัดนี้ชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนธาตุพนม มีขนาดใหญ่ขึ้น นักเรียนทุกคนเป็นสมาชิกครบ 100 เปอร์เซ็นต์ กิจกรรมมีความหลากหลาย เพียงพอต่อสมาชิก ท่านผู้อำนวยการชัยนาจ ศิรินุมาศ ได้กรุณาติดแอร์ ติดกระจก ซื้ออุปกรณ์ต่างๆ ให้จนห้องมีความสมบูรณ์ พร้อมกันนี้ก็มีการต่อเติมสร้างห้องที่ทำการชมรมฯ ให้อีกด้วย เรียกได้ว่าเพียงพอต่อการทำงานของคณะกรรมการ 40 คน ซึ่งมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นทุกปีๆ สำหรับปีที่ผ่านมา ชมรมฯ นำผลงานเข้าประกวดสามารถไปถึงระดับประเทศ ผลคะแนนอยู่ในลำดับที่ 6 ปีนี้ก็สามารถเป็นตัวแทนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเข้ามาได้ ซึ่งคะแนนอยู่ในลำดับที่ 1 ไม่ว่าผลของการประกวดระดับประเทศ ในวาระครบรอบ 18 ปี TO BE NUMBER ONE พอดีนี้ จะออกมาอย่างไร ข้าพเจ้าคิดว่าได้พิสูจน์ตนเองมาพอสมควรแล้ว ได้รางวัลหรือไม่ได้ ก็จะมุ่งมั่นทำงานต่อไป เป็นครูที่ดี เป็นครู TO BE NUMBER ONE ต่อไป

จากโอกาสที่ได้รับมาปรับใช้ นำสู่ใจแกร่งกล้ามหาศาล
ด้วยความรัก ชีวิตจิตวิญญาณ อุดมการณ์ TO BE NUMBER ONE
พัฒนา เติมเต็ม จนเข้มข้น ขยายผล ทุกทุกที่ให้มีฝัน
เด็กบ้านนอก ไร้คุณค่าในครานั้น มาถึงวัน ได้เป็นครู เพราะทูบี
จักมุ่งมั่นสร้างคนไม่หยุดนิ่ง ไม่ทอดทิ้งลูกศิษย์ คิดหลีกหนี
เพราะโอกาส จะสร้างคนให้ได้ดี สมกับครูคนนี้ได้รับมา
18 ปี TO BE NUMBER ONE ได้สร้างเสริม เติมฝัน ปันคุณค่า
เยาวชนรอดพ้น พิษภัยยา สารเสพติด นานาไม่กล้ำกราย
น้อมสำนึกพระเมตตาทูลกระหม่อม พระเป็นจอมขวัญใจไม่เหือดหาย
ทรงสถิตกลางจิตใจ ไม่เสื่อมคลาย เป็นแสงฉายนำทางนิรันดร

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2

ประกวดเรียงความ “เรื่อง ดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE”

ประเภทผู้รับผิดชอบ/ปฏิบัติงาน โครงการ TO BE NUMBER ONE

ผู้เขียน
นายเพ็ญภาส เพชรภาน
นักวิชาการสาธารณสุข ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเจาะไอร้อง
จังหวัดนราธิวาส

18 ปี TO BE NUMBER ONE
1 คือ ความ “ เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด ”
8 คือ ความ “ ต่อเนื่อง ยั่งยืน ตลอดไป ”
9 คือ ความ “ ก้าวหน้า ก้าวไกล”

18 ปี TO BE NUMBER ONE จังหวัดนราธิวาส บอกเล่าถึงตำนาน **“ประวัติศาสตร์”** ของคนรุ่นต่อรุ่นที่ร่วมกันสร้าง โดยใช้หลักการศาสตร์พระราชา **“ระเบิดจากข้างใน”** การแพร่กระจายของกลุ่มคนที่ร่วมกิจกรรมสร้างสรรค์ต่อเนื่อง “OSMOSIS” ไปสู่คนกลุ่มอื่นๆ ส่งผลให้มีคน **“สายเลือด TO BE NUMBER ONE”** เพิ่มขึ้น และที่สำคัญการนำประเพณีวัฒนธรรมของพื้นที่ วิถีชีวิตชาวบ้าน **“บทเพลงอนาชีด”** TO BE NUMBER ONE วิถีมุสลิมมาปรับใช้ให้สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ทำให้ 18 ปี TO BE NUMBER ONE จังหวัดนราธิวาสเกิดสิ่งดีๆ ขึ้นมากมาย 18 ปี TO BE NUMBER ONE จังหวัดนราธิวาส สร้าง **“ประวัติศาสตร์”** 3 ห้วงเวลาสำคัญโดยคน 3 รุ่น ได้ร่วมสร้างประวัติศาสตร์ ได้แก่คนสร้างประวัติศาสตร์ จังหวัดนราธิวาส ดำเนินโครงการ TO BE NUMBER ONE มายาวนาน ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2545 จนถึงปัจจุบันต่อเนื่องรุ่นต่อรุ่น จนครอบคลุมทุกพื้นที่อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน/ชุมชน ซึ่งในปัจจุบันยังมีคนรุ่นสร้างประวัติศาสตร์ หลงเหลืออยู่ตามชมรมต่างๆ แต่อีก 10 ปี คือ 28 ปี TO BE NUMBER ONE อาจจะไม่เหลือคนรุ่นสร้างประวัติศาสตร์ คนเขียนประวัติศาสตร์ จังหวัดนราธิวาส สร้างและพัฒนา คนเขียนประวัติศาสตร์จำนวนมาก และมีวิวัฒนาการในการเขียนประวัติศาสตร์ได้ดีขึ้นๆ ซึ่งสามารถเรียนรู้ได้จาก เล่มเอกสารสรุปผลการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE / POWER POINT / FACT SHEET ของทุกชมรม ซึ่งจะรวบรวมปีละ 2 ชุด ใช้ประกอบการประกวดระดับภาค 1 ชุด ระดับประเทศ (ปรับปรุง)

1 ชุด บูทนิทรรศการของทุกชมรม และยังสามารถศึกษาเรียนรู้จากศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ คนกลุ่มเขียนประวัติศาสตร์ คือ คนที่จะนำพา TO BE NUMBER ONE นราธิวาส MODEL ไปได้ถึง 28 ปี TO BE NUMBER ONE คนปรับปรุงประวัติศาสตร์ ได้แก่กลุ่มผู้นำองค์กร ผู้บริหาร ในจังหวัดนราธิวาส กลุ่มคนเหล่านี้ไม่ได้สร้างประวัติศาสตร์และไม่ได้เขียนประวัติศาสตร์ แต่ด้วยบทบาทหน้าที่จึงต้องแก้ไข ปรับปรุง ให้ข้อเสนอแนะ สนับสนุนให้สามารถขับเคลื่อนงาน TO BE NUMBER ONE บรรลุตามแผนปฏิบัติการ แผนยุทธศาสตร์ สามารถสร้างเครือข่าย นวัตกรรม องค์ความรู้ ขยายไปทั่วประเทศและประเทศมาเลเซีย 18 ปี TO BE NUMBER ONE จังหวัดนราธิวาส จะคุ้นเคยกับ 3 ประโยค ที่เป็นรากฐานของการขับเคลื่อนโครงการ TO BE NUMBER ONE จนมีความมั่นคง ได้แก่ ระเบิดจากข้างใน /OSMOSIS และสายเลือด TO BE NUMBER ONE ระเบิดจากข้างใน หัวใจแห่งการพัฒนา โดยสร้างความเข้มแข็งให้สมาชิกและชมรม TO BE NUMBER ONE มีความพร้อมที่จะพัฒนา แล้วจึงค่อยออกมาสู่สังคมภายนอก ต้องสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ให้เกิดความเข้าใจ จังหวัดนราธิวาสมีหลายชมรมที่เกิดหัวใจแห่งการพัฒนา ระเบิดจากข้างใน สมาชิกมีความพร้อมแล้วออกสร้างและขยายเครือข่ายด้วยตัวสมาชิกเอง OSMOSIS เป็นกระบวนการแพร่ของคนสายเลือด TO BE NUMBER ONE จากกลุ่มที่มีความเข้มข้นของระดับการรวมกิจกรรมสร้างสรรค์มาก แพร่ไปสู่กลุ่มคนที่มีความเข้มแข็งของระดับการรวมกิจกรรมสร้างสรรค์ กระจายไปทั่วทั้งโรงเรียน ชุมชน สถานประกอบการ เรือนจำ ฯลฯ การแพร่กระจายโดยใช้พลังงานของการสร้างกระแสโครงการจนปัจจุบันจังหวัดนราธิวาสมีคนสายเลือด TO BE NUMBER ONE กระจายอยู่ทุกอำเภอ และมีจำนวนมากคนสายเลือด TO BE NUMBER ONE ในจังหวัดนราธิวาส นับวันยิ่งมีมากขึ้น สังเกตได้จากจังหวัดนราธิวาสมีสมาชิกและชมรม TO BE NUMBER ONE เข้าร่วมงานมหกรรมรวมพลสมาชิก TO BE NUMBER ONE เพิ่มขึ้นทุกปี คนกลุ่มนี้เมื่อเหนื่อย ท้อก็บ่นไม่ทำแล้ว ไม่ส่งประกวดแล้ว แต่พอถึงฤดูกาลประกวดระดับภาค/ระดับประเทศก็เตรียมชมรมและเข้าร่วมประกวดทุกปี เพราะมีสายเลือด TO BE NUMBER ONE และเพราะต้องไปถวายรายงานให้องค์ประธานโครงการ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ซึ่งทูลกระหม่อมฯ คือ **"หัวใจ"** ของคนสายเลือด TO BE NUMBER ONE คนสายเลือด TO BE NUMBER ONE ตั้งใจแน่วแน่ มีความสุขกับการได้เดินทางไป

เพื่อรับเสด็จองค์ประธานโครงการ โดยไม่ได้คิดว่าไปเพื่อ **"ล่ารางวัล"** อธิบายได้จากเมื่อปีพุทธศักราช 2557 วันที่ 15 กรกฎาคม ผมนั่งรอรับเสด็จในบูทนิทรรศการของประเภทจังหวัด TO BE NUMBER ONE และมีหน้าที่รื้อถอนบูทนิทรรศการ ซึ่งบูทนิทรรศการประเภทจังหวัด TO BE NUMBER ONE จะอยู่ด้านหลังสุด ห่างจากที่ประทับประมาณ 100 เมตร ขณะที่ในบริเวณพิธีอธิบดีกรมสุขภาพจิตได้เบิกตัวผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นบุคคลดีเด่นTO BE NUMBER ONE ประจำปีพุทธศักราช 2557 เพื่อเข้ารับพระราชทานโล่รางวัล แต่จุดที่ผมนั่งจะไม่ได้ยินเสียง ลำโพงเลย ขณะกำลังเตรียมรื้อถอนบูทนิทรรศการมีสายเรียกเข้าโทรศัพท์ ท่านนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนราธิวาส (นายแพทย์สรรพงษ์ ฤทธิรักษา) ท่านถามว่า "อยู่ไหน รีบวิ่งมา" มารับพระราชทานรางวัล เนื่องจากมาร่วมงานทุกปี รู้จักทุกคน ทุกคนจึงให้โอกาสสามารถวิ่งเข้าไปในบริเวณพิธีและได้รับพระราชทานโล่รางวัลบุคคล ดีเด่นประจำปีพุทธศักราช 2557 ได้การดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ต้องใช้กิจกรรมที่สอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรมของพื้นที่ ใช้วิถีมุสลิมมาปรับเพื่อแย่งชิงมวลชน เป็นใบเบิกทางให้สามารถเข้าถึงชุมชนได้ **"บทเพลงอนาซีด"** บริบทของคน 3 จังหวัดชายแดนใต้ **"รักทูบีมากมาย รักทูบีไม่คลายสุดท้าย สิ่งเลวร้าย จะหายไปรักจริงๆจึงเตือน รักไม่มีลางเลือนตักเตือนกันตลอดไป"**

เนื้อหาบางส่วนของบทเพลงอนาซีด ที่สมาชิก TO BE NUMBER ONE ในจังหวัดนราธิวาส สามารถร้องกันได้ทั้งจังหวัด สร้างกระแสโครงการ TO BE NUMBER ONE ซึ่งเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2562 ณ ศูนย์ประชุมอิมแพ็คฯ นนทบุรี พระดำรัสทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ความว่า "ข้าพเจ้าอยากฟังเพลง อนาซีดของจังหวัดนราธิวาส" นำมาซึ่งความปลาบปลื้มปิติ ของสมาชิก TO BE NUMBER ONE จังหวัดนราธิวาส ที่มีการจัดประกวด "บทเพลงอนาซีด TO BE NUMBER ONE" ทุกปีอย่างต่อเนื่อง และใช้บทเพลงอนาซีดในการสร้างกระแสโครงการ TO BE NUMBER ONE เรื่อง ดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE จังหวัดนราธิวาส ยังคงดำเนินกิจกรรมตามหลักการโครงการ TO BE NUMBER ONE ทั้ง 3 ก. และ 3 ยุทธศาสตร์หลักของโครงการเพื่อต่อยอด ขยายเครือข่ายสร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้โดยบอกผ่านคนรุ่นต่อรุ่นสร้างประวัติศาสตร์ **"นราธิวาส ทูบี วิถีมุสลิม"** เป้าหมายแย่งชิงเยาวชนจากกลุ่มผู้ไม่หวังดีต่อประเทศชาติ ยาเสพติดหมดไปจากพื้นที่ "TO BE NUMBER ONE สานฝัน สันติสุข 3 จังหวัดชายแดนใต้"

รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 2

ประกวดเรียงความ “เรื่อง ดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE”

ประเภทผู้รับผิดชอบ/ปฏิบัติงาน โครงการ TO BE NUMBER ONE

ผู้เขียน

นางสุชาดา ล่อเฮง

ที่ปรึกษาชมรม TO BE NUMBER ONE

บริษัท พี.เจ. 37 พาราวู้ด จำกัด

จังหวัดยะลา

จุดเริ่มต้นที่ทำให้ข้าพเจ้าเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชมรม TO BE NUMBER ONE บริษัท พี.เจ. 37 และทุ่มเทแรงกายแรงใจให้กับงานของชมรม เพราะข้าพเจ้าเคยผ่านเรื่องเลวร้ายจากยาเสพติด จนเป็นเหมือนฝันร้ายที่มาหลอกหลอนทำให้ข้าพเจ้ากลัว...กลัวที่จะต้องเสียคนที่ข้าพเจ้ารักไปอีก ภาพของน้องชายที่ดับดิ้นไปต่อหน้า มันไม่เคยทำให้ข้าพเจ้าหลับได้เต็มตาเลย แม้จะไม่ใช่น้องที่คลานตามกันออกมา แต่น้องก็คือหนึ่งชีวิตที่ตกเป็นทาสของยาเสพติดและจบชีวิตลงด้วยอายุยังน้อย เมื่อบริษัทน้อมรับโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เข้ามาสู่บริษัทเมื่อปี 2546 ข้าพเจ้าจึงไม่ลังเลที่จะขอเข้ามาเป็นผู้ดำเนินงานของโครงการ ศึกษาทำความเข้าใจในแก่นแท้ของโครงการ ข้าพเจ้าได้รับสมัครสมาชิก TO BE NUMBER ONE โดยเริ่มที่พนักงานและขยายผลสู่ครอบครัวของพนักงาน ได้จัดตั้งคณะกรรมการ เพื่อให้เข้ามาทำหน้าที่บริหารจัดการงานของชมรม ในปีแรกที่ตั้งชมรม ข้าพเจ้าต้องต่อสู้กับอุปสรรคหลายอย่างเพราะพนักงานยังไม่เข้าใจในนโยบายของชมรม ชุมชนไม่เปิดใจยอมรับ ข้าพเจ้าได้ศึกษาค้นคว้าหากิจกรรมที่จะชักจูงให้พนักงานหันมาสนใจและทำความเข้าใจ อุปสรรคเหล่านี้กลับเป็นจุดเริ่มต้นให้ข้าพเจ้าริเริ่มและสร้างสรรค์โครงการต่างๆ โดยเน้นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มองเห็นคุณค่าของตนเอง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ อันจะเป็นหนทางห่างไกลยาเสพติด เมื่อเริ่มลงมือทำ โครงการต่างๆ ก็หลั่งไหลเข้ามาสู่สมอง ข้าพเจ้าได้สร้างแรงดึงดูดให้พนักงานสนใจเข้ามาร่วมกิจกรรม หลายโครงการสร้างอาชีพเสริมให้กับสมาชิก บางโครงการให้ความบันเทิง และหลายๆโครงการสร้างความฝันของใครๆ ให้เป็นจริง ทุกๆ โครงการ สุดท้ายที่ข้าพเจ้าสัมผัสได้คือความรักความสามัคคีความเอื้ออาทรที่ทุกคนมีต่อกัน และโครงการที่ทำให้ข้าพเจ้ายิ้มได้ทั้งน้ำตา คือโครงการชมรมคนรักดนตรี เป็นโครงการที่ดึงเยาวชนกลุ่มเสี่ยงให้พ้นภัยจากยาเสพติด ตามที่บอกไว้แล้วว่า ข้าพเจ้าทุ่มเทแรงกายแรงใจทำงานที่เกี่ยวกับการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพราะข้าพเจ้ามีแผล

อยู่ในใจข้าพเจ้ามุ่งเน้นทางด้านกลุ่มเยาวชนเป็นส่วนมาก และจากที่ข้าพเจ้าเข้าไปเยี่ยมสมาชิกของชมรม ในชุมชนใกล้เคียงบ่อยๆ จึงทำให้เห็นถึงการดำเนินชีวิตที่ผิดๆ ของกลุ่มเยาวชน จึงได้มาคิดหาวิธีที่จะดึงให้พวกเขากลับมามีชีวิตที่สดใสได้อีกครั้ง ข้าพเจ้าคิดถึงคำขวัญของโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่ว่า "เป็นหนึ่ง โดยไม่พึ่งยาเสพติด" ข้าพเจ้าจึงได้เข้าไปพูดคุย ชวนให้สมัครเข้าเป็นสมาชิก TO BE NUMBER ONE เพื่อร่วมทำกิจกรรม ข้าพเจ้าพยายามหาจุดเด่นในตัวของกลุ่มวัยรุ่น จนในที่สุดก็ได้รู้ว่าหลายคนมีพรสวรรค์ด้านดนตรี ข้าพเจ้าถามว่าถ้าชมรม TO BE NUMBER ONE บริษัท พี.เจ. 37 ตั้งวงดนตรีจะไปเล่นให้หรือไม่ พวกเขาบอกไป ข้าพเจ้าสังเกตดูก็รู้ว่าพวกเขาดีใจมาก ข้าพเจ้าจึงนำเรื่องเข้าที่ประชุมคณะกรรมการชมรม ขอซื้อเครื่องดนตรีครบชุด พร้อมตั้งวง ไม่มีใครยกมือให้ข้าพเจ้าเลย สาเหตุเพราะต้องใช้ทุนสูงมากเงินของกองทุนไม่พอ ข้าพเจ้าไม่ยอมแพ้ยังเข้าไปในชุมชนพูดคุยกับกลุ่มวัยรุ่นอยู่เหมือนเดิม และเล่าถึงอุปสรรคที่ยังไม่สามารถตั้งวงดนตรีได้ให้พวกเขาฟัง เพื่อให้พวกเขาได้รับรู้ว่ากว่าจะได้อะไรมาซักอย่าง ไม่ใช่ของง่าย และจากความไม่ย่อท้อของข้าพเจ้า จึงทำให้พวกเขาเริ่มเก็บเงินมารวมกัน ซื้อ กีต้าร์ไฟฟ้าได้ 1 ตัว ข้าพเจ้าขอกลองชุดจากลูกชายผู้บริหาร พร้อม กีต้าร์ อีก 1 ตัว ข้าพเจ้ามองเห็นความตั้งใจของเด็กๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น กลางวันพวกเขาไปทำงาน ตอนเย็นมารวมตัวกันซ้อมเพลง ทั้งๆที่ยังไม่มีวง แต่พวกเขาได้ตั้งชื่อวง รอไว้แล้วว่า "วงดอกดาหลา" ข้าพเจ้าให้สัญญากับตัวเองว่าจะตั้งวงดอกดาหลาให้ได้ จึงได้เข้าไปคุยกับผู้บริหาร โดยที่ไม่ได้เขียนโครงการเหมือนเช่นทุกครั้ง ข้าพเจ้ามีเพียงความตั้งใจที่จะดึงเด็กๆ ออกมาให้พ้นจากน้ำกระท่อม โดยนำปมเด่นที่อยู่ในตัวของพวกเขาออกมาให้ทุกคนเห็น ข้าพเจ้าทำสำเร็จ ผู้บริหารอนุมัติให้จัดซื้อเครื่องดนตรีที่ยังขาดอยู่ให้ครบ ข้าพเจ้านำข่าวดีไปบอกเด็กๆ พวกเขาดีใจมาก ตลอดเวลาที่ผ่านมาข้าพเจ้าไม่เคยขอให้พวกเขาเลิกกินน้ำกระท่อม ข้าพเจ้าไม่เคยพูดถึงด้วยซ้ำ แต่วันนี้...วันที่ข้าพเจ้าสานฝันของพวกเขาให้เป็นจริง เขาเข้ามายกมือไหว้ทีละคน "พี่...ผมรู้ว่าพี่ไม่ชอบที่พวกผมทำ แต่พี่ไม่พูด ผมขอบคุณ ผมจะไม่สัญญาแต่พี่รอดูพวกผมใหม่แล้วกัน" จากวันนั้น....ถึงวันนี้ "วงดอกดาหลา" ยืนได้อย่างสง่า และงดงาม เด็กๆ หน้าตาสดใส ร่าเริงสนุกสนาน ทุกวันช่วงเย็นๆ จนถึง ทุ่มกว่าๆ ทุกคนจะมารวมตัวกันที่ห้องซ้อมดนตรี มาตามความฝันที่พวกเขาทำได้ "เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด" เพราะทุกคนมีดี มีความเก่งอยู่ในตัวเอง เพียงแต่เขายังไม่มีโอกาส ถ้าใครซักคนมอบโอกาสดีๆให้ ทำให้เขาได้ทำในสิ่งที่ใจรัก ในสิ่งที่ตนเองถนัด

เขาก็จะทำได้ดี และเกิดเป็นความภาคภูมิใจ มองเห็นคุณค่าของตนเองจากวันที่ตั้งวงจนถึงปัจจุบัน พวกเขาเปลี่ยนแปลงชีวิต มีงานทำ มีรายได้เสริมจากการเล่นดนตรี แต่สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ...เขาได้ทำตามฝันที่ใฝ่หา สร้างความภาคภูมิใจให้กับตนเองและครอบครัว และสำหรับข้าพเจ้าแล้ววงดอกดาหลาคือความภาคภูมิใจของข้าพเจ้า มีคนเคยถามว่าข้าพเจ้าไม่กลัวหรือที่นำกลุ่มเสี่ยงเข้ามาเป็นสมาชิกในวง ข้าพเจ้าตอบตรงๆ เลยว่ากลัว แต่ที่กล้ายื่นมือไปดึงให้พ้นจากขอบเหว เพราะข้าพเจ้ามีลูก วันหนึ่งข้างหน้าถ้าลูกของข้าพเจ้าเดินหลงทาง อานิสงส์ที่ข้าพเจ้าทำในครั้งนี้จะได้ช่วยให้มีคนใจบุญช่วยดึงลูกข้าพเจ้าขึ้นมาให้พ้นภัยร้ายจากยาเสพติด วันนี้ยาเสพติดอาจจะยังเดินทางมาไม่ถึงคนในครอบครัวของเรา แต่เราก็อย่าได้ประมาท โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว ทุกคนในครอบครัวต้องดูแลซึ่งกันและกัน หมั่นเติมเต็มความรัก ความอบอุ่นให้กับลูกหลานเป็นการล้อมรั้วด้วยรัก สร้างเกราะป้องกันยาเสพติด

โครงการจิตอาสา TO BE NUMBER ONE เป็นโครงการแรกที่ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่า ข้าพเจ้าได้ตอบแทนพระคุณผืนดินอย่างแท้จริง ข้าพเจ้าเกิดและเติบโตที่กรุงเทพฯ เมื่อแต่งงานแล้วจึงได้ย้ายตามสามีมาทำงานที่จังหวัดยะลา ดังนั้นถ้ากรุงเทพฯ คือบ้านเกิด ยะลาก็คือเมืองนอน ที่ต้องทดแทน เมื่อสถานีตำรวจภูธรจังหวัดยะลาได้จัดตั้งชุมชนเข้มแข็ง ข้าพเจ้าไม่รอช้าที่จะสมัครเข้าร่วมโครงการและได้ชักชวนเพื่อนๆ ร่วมงานที่มีจิตเป็นสาธารณะเข้าร่วมเป็นกองกำลังภาคประชาชน ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสอดส่องดูแลความสงบและป้องกันปัญหายาเสพติด ในการทำหน้าที่ของกองกำลังภาคประชาชน เอื้อต่อการขยายเครือข่ายในโครงการ TO BE NUMBER ONE ได้เป็นอย่างดี เพราะในจังหวัดยะลามีกองกำลังภาคประชาชนอยู่ 6,180 คน ข้าพเจ้าจะใช้เวลาหลังเลิกงานเดินทางไปพบปะ พูดคุยกับชุมชนต่างๆ เพื่อชักชวนให้เป็นสมาชิก และตั้งชมรม TO BE NUMBER ONE เพื่อสร้างพลังแผ่นดินครอบคลุมทุกพื้นที่จังหวัดยะลา เพื่อร่วมมือกันรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การเดินทางจะไปได้เฉพาะตอนกลางคืน เพราะในเวลากลางวันข้าพเจ้าก็จะทำงานในหน้าที่ของหัวหน้าฝ่ายจัดซื้อวัตถุดิบ จากที่สมัครเข้าเป็นกองกำลังภาคประชาชนชุมชนเข้มแข็งและมีผลการปฏิบัติงานที่เข้มแข็ง มีความมุ่งมั่นเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อส่วนรวมโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนจึงได้ต่อยอดให้ได้รับการฝึกอบรมเป็นอาสาสมัครตำรวจชุมชน ได้รับการรับรองจากผู้บังคับการตำรวจภูธรเมืองยะลา เป็นอาสาสมัครตำรวจชุมชน และการมีจิตอาสาเป็นใบเบิกทาง ทำให้

มีโอกาสได้สมัครเข้าฝึกอบรมไทยอาสาป้องกันชาติจังหวัดยะลา รุ่นที่ 2 จบหลักสูตร รับใบประกาศนียบัตร จากท่านนายอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

นอกจาก 2 โครงการที่เป็นความประทับใจและภาคภูมิใจของตัวข้าพเจ้าและชมรม TO BE NUMBER ONE บริษัท พี.เจ. 37 แล้ว ยังมีอีกหลายๆ โครงการที่เป็นประโยชน์ต่อสมาชิกและชุมชนใกล้เคียง เช่น โครงการสวนครัวรั้วกินได้ เป็นโครงการที่ข้าพเจ้าริเริ่มขึ้น เพื่อให้พนักงานใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ โดยเขียนโครงการเสนอผู้บริหารขอพื้นที่ปลูกดอกไม้สวยงามหน้าบริษัท มาปลูกผักสวนครัว แรกๆ หัวหน้างานหลายคนไม่เห็นด้วย โดยเฉพาะหัวหน้าผู้หญิง เพราะปลูกดอกไม้ก็สวยงามดีอยู่แล้ว แต่ข้าพเจ้ามองว่า นอกจากความสวยงามแล้วก็ไม่มีประโยชน์อะไร แต่ถ้าปลูกผักสวนครัวยังเอามาทำอาหารกินได้ เหลือก็ขายเพิ่มรายได้ให้กับพนักงานได้ด้วย และที่สำคัญได้สอนให้พนักงานใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ สุดท้ายเหตุผลของข้าพเจ้าชนะ ผู้บริหารอนุมัติ ข้าพเจ้าใช้เงินกองทุนของ TO BE NUMBER ONE บริษัท พี.เจ. 37 มาซื้อเมล็ดผัก ซื้ออุปกรณ์ทำสวนครัว ชักชวนเพื่อนร่วมงานมาลงมือทำแปลงผัก เราทุกคนเหนื่อยแต่มีความสุข เราเฝ้ามองผลผลิตของเราที่งอกงามขึ้นเรื่อยๆ ด้วยความภาคภูมิใจ และเมื่อแปลงผักชุดแรกประสบผลสำเร็จ ข้าพเจ้าได้แบ่งพื้นที่ให้เสมียนและพนักงานที่สนใจเข้ามามีส่วนร่วม จนขยายได้ยาวเท่ากำแพงของบริษัท และโครงการที่ทำให้ชมรมฯ ชนะใจชุมชนใกล้เคียงได้จนสามารถจัดตั้งเป็นชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนบ้านซูโปได้สำเร็จ คือโครงการส่งสมาชิกไทยมุสลิมไปประกอบพิธีฮัจญ์ที่เมกกะ เพราะ 95% ของพนักงานในบริษัทเป็นไทยมุสลิม เมื่อข้าพเจ้ามารับหน้าที่ผู้นำของชมรม TO BE NUMBER ONE บริษัทพี.เจ. 37 ข้าพเจ้าก็ต้องนำกิจกรรมที่จะเป็นประโยชน์ต่อคนในพื้นที่ จึงได้เขียนโครงการนำเสนอผู้บริหาร ซึ่งการจะได้รับการอนุมัติก็ใช้เวลา 2 เดือนกว่าๆ เพราะต้องใช้งบประมาณที่สูงมาก แต่ด้วยความโชคดีของสมาชิกไทยมุสลิมในบริษัท พี.เจ. 37 ที่มีผู้บริหารที่ใจดี อนุมัติโครงการด้วยเงินทุน 500,000 บาท ต่อปีให้สมาชิกไทยมุสลิมเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ที่นครเมกกะปีละ 2 ทุน ข้าพเจ้าดีใจและภูมิใจมากที่ทำโครงการนี้สำเร็จ เหมือนเป็นการสานฝันให้กับผู้ไม่มีโอกาส ให้ได้รับโอกาสที่จะได้เป็นผู้ที่ผ่านการคัดเลือกได้รับทุน ไปประกอบพิธีฮัจญ์ที่เมกกะ เมื่อโครงการนี้สำเร็จ ปีแรกที่พนักงานเดินทางข้าพเจ้ารู้ว่า ข้าพเจ้าเป็นที่รักของคนไทยมุสลิม คนเหล่านั้นให้ความรัก ความเมตตากับข้าพเจ้า เมื่อถึงหน้าแตงโม ข้าพเจ้าจะมีแตงโมวันละไม่ต่ำกว่า 3 ลูก ถ้าถึงหน้าลองกอง

ทุเรียน มะม่วง สะตอ ข้าพเจ้าจะได้เป็นของฝากเสมอ แต่ข้าพเจ้าไม่ได้หวังในสิ่งของที่เขานำมาให้ เพราะทุกกิจกรรมที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นมา ข้าพเจ้าหวังเพียงให้สิ่งที่ข้าพเจ้าทำมันมีผล ให้ทุกคนมีชีวิตที่สดใส ห่างไกลยาเสพติด

การดำเนินงานของชมรมฯ มีการพัฒนาและต่อยอดจากโครงการหนึ่ง ไปสู่โครงการหนึ่งและแตกเป็นกิจกรรมย่อยได้อีกเป็น ร้อยๆ กิจกรรม ถามว่าข้าพเจ้าเคยท้อหรือไม่เหนื่อยหรือไม่กับการทำงานที่มีทั้งปัญหาและอุปสรรค โดยเฉพาะข้าพเจ้าอยู่ในพื้นที่ที่มีสถานการณ์เกิดขึ้นทุกวัน การจัดกิจกรรม การเดินทางไปเผยแพร่การรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ใครจะรู้บ้างว่ากลุ่มคนที่มานั่งฟังข้าพเจ้าบรรยาย อาจจะมีคนที่ไม่พอใจ เพราะเมื่อเราพยายามที่จะเปิดทางสว่างให้เยาวชนรู้จักภัยร้ายของยาเสพติด มันอาจจะเป็นการสร้างศัตรูโดยที่เราไม่มีโอกาสรู้เลยว่างานที่เราทำ สิ่งที่เราบอกมันไปขัดผลประโยชน์ของคนอีกกลุ่มหนึ่ง เหล่านี้คืออุปสรรคในการดำเนินงาน ถามว่ากลัวหรือไม่กลัวค่ะ...แต่ข้าพเจ้ามีสิ่งดีๆที่เป็นกำลังใจ เป็นแรงผลักดันให้กล้าที่จะเดินไปตามเส้นทางที่มีขวากหนาม เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าทุกย่างก้าวที่ข้าพเจ้าเดินไปนั้น ไม่ได้ไปเพียงลำพัง ผู้ที่เดินอยู่ข้างหน้า...ช่างสง่า งดงาม เปี่ยมล้นด้วยพระเมตตา...ถูกแล้วค่ะ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี องค์ประธานของโครงการ ที่ทรงทุ่มเทพระวรกายทรงงานอย่างไม่เคยย่อท้อ แล้วเราล่ะสิ่งที่เราทำมายังไม่ถึงครึ่งที่พระองค์ท่านอุทิศเวลาและพระวรกายเพื่อปวงชนทั้งแผ่นดิน เมื่อได้คำตอบเช่นนี้แล้วข้าพเจ้าก็ไม่เคยกลัวที่จะเดินไปข้างหน้า ถึงแม้บางครั้งจะมองไม่เห็นอะไรเลยนอกจากความมืดมน แต่เมื่อนึกถึงทูลกระหม่อมฯ ข้าพเจ้าก็จะมีกำลังใจ ปัญหา อุปสรรคต่างๆ ไม่สามารถผ่านเข้ามารบกวนข้าพเจ้าได้ ในวันที่ทุกข์ ท้อแท้ อ่อนล้า ข้าพเจ้าจะพาตัวเองเข้าไปอยู่ที่ศูนย์เพื่อนใจฯ หน้าพระรูปทูลกระหม่อมฯ ข้าพเจ้าจะพูด ระบายความอัดอั้นตันใจ ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ข้าพเจ้าจะพูดออกมาจนหมด พร้อมทั้งมองพระพักตร์ทูลกระหม่อมฯ ไปด้วย สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับตอบกลับมา คือรอยแย้มพระสรวลที่เปี่ยมด้วยพระเมตตา แม้จะไม่ได้ยืนอยู่ต่อหน้าพระองค์จริง แต่กระแสแห่งความห่วงใยที่ทรงมีต่อปวงชนได้แผ่รัศมี สร้างความอบอุ่นเป็นกำลังใจให้มีพลังลุกขึ้นสู้ ถ้าวันนั้น..ข้าพเจ้าไม่รับทำงานในโครงการ TO BE NUMBER ONE ข้าพเจ้าก็คงจะไม่มีโอกาสดีๆ เช่นนี้

โครงการ TO BE NUMBER ONE ได้ให้อะไรดีๆกับข้าพเจ้าและสมาชิกชมรม TO BE NUMBER ONE บริษัท พี.เจ. 37 อย่างมากมายจนไม่อาจกล่าวได้หมดTO BE

NUMBER ONE ได้สร้างคนให้มีอาชีพผ่านกิจกรรมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ TO BE NUMBER ONE ปั้นคนให้มีคุณค่าด้วยโครงการสร้างฝันให้เป็นจริง TO BE NUMBER ONE ให้ชีวิตใหม่กับผู้ที่ก้าวเดินหลงเข้าไปในวังวนของยาเสพติดผ่านโครงการใครติดยายกมือขึ้น TO BE NUMBER ONE สอนให้คนรู้จักการเป็นผู้ให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน เสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อส่วนรวมผ่านกิจกรรมด้านจิตอาสา ถ้าให้ข้าพเจ้าเขียนถึงสิ่งดีๆที่ได้รับจากโครงการ TO BE NUMBER ONE ข้าพเจ้าคงต้องใช้เวลาทั้งชีวิตเขียน เพราะทุกวันเวลาที่ผ่านไป TO BE NUMBER ONE ได้สอนให้ข้าพเจ้าคิดทำแต่สิ่งดีๆ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่ทำให้ข้าพเจ้ามีวันนี้ วันที่ได้เข้าเฝ้า ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เพื่อรับพระราชทานรางวัล ได้ใกล้ชิดพระองค์ท่านในการเข้าฉายพระรูปเมื่อครั้งที่ได้รับรางวัลต้นแบบระดับเงิน ปี 2554 และรางวัลต้นแบบระดับทอง ปี 2556 และที่สุดแห่งความปลื้มปิติที่ประทับอยู่ในความทรงจำคือ ปี 2555 ข้าพเจ้าได้รับรางวัลผู้นำชมรม TO BE NUMBER ONE ในสถานประกอบการดีเด่น ข้าพเจ้าเป็น 1 ใน 5 คน มันเป็นความภาคภูมิใจ เป็นเกียรติประวัติแก่ครอบครัวและองค์กร เมื่อเข้ารับพระราชทานรางวัลรู้ว่าตัวเองยิ้มหน้าบานเลยและทูลกระหม่อมฯ ก็ทรงยิ้มตอบ ข้าพเจ้ายิ้มทั้งน้ำตาเป็นน้ำตาแห่งความปลื้มปิติของผู้หญิงคนหนึ่งที่ไม่มีความรู้ เป็นใครที่ไม่มีคนรู้จักแต่วันนี้...ผู้หญิงคนนี้ได้รับพระกรุณาธิคุณได้เข้าเฝ้าอย่างใกล้ชิด ข้าพเจ้าไม่ต้องการอะไรอีกแล้ว ณ เวลานั้น ทุกครั้งที่ได้เข้าเฝ้าพระองค์ท่าน ความรู้สึกจะบอกกับตนเองเหมือนเป็นสัญญาใจว่าจะดำเนินงานตามเจตนารมณ์ของพระองค์ท่านตลอดไป และด้วยปณิธานนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้ปลูกฝังงานของโครงการให้ลูกๆ ได้ตระหนักและคิดไว้เสมอว่าทุกคนมีภาระหน้าที่ ที่จะร่วมเป็นพลังขับเคลื่อนงานของโครงการสืบไป

คน...อาจจะสิ้นลมได้เมื่อถึงเวลา แต่...งานรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดจะไม่มีวันหยุด หนึ่งคนที่ล้มลงจะมีอีกสิบคนเข้ามาแทนที่เพื่อสานต่องานที่ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงทำเพื่อปวงชนของพระองค์ท่าน จากวันที่น้อมรับโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมาสู่บริษัทฯจากวันนั้นจนถึงวันนี้เรามีอายุครบ 17 ปี ในขณะที่โครงการฯก้าวเข้าสู่ปีที่ 18 วันเวลาที่ผ่านมาเมื่อมองย้อนกลับไปดูโครงการฯได้มอบแต่สิ่งดีๆ ให้กับเยาวชนไทยขอก้มกราบแทบบาทองค์ประธานที่ทรงให้ชีวิต อนาคตแก่เยาวชนและปวงชนชาวไทย.. ขอพระองค์ทรงพระเจริญ

รางวัลชมเชย

ประกวดเรียงความ “เรื่อง ดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE”
ประเภทผู้รับผิดชอบ/ปฏิบัติงาน โครงการ TO BE NUMBER ONE

ผู้เขียน
นางสาวกรรณเดช ทิมสวัสดิกุล
ที่ปรึกษาชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนบางมรา-ตอตั้ง
อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

กราบพระบาทองค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE
พระราชทานสิ่งที่ดีงามให้ศึกษา 3 ก 3 ย ใช้เป็นแนวทาง
วางรากฐานพัฒนาเยาวชนไทยให้ห่างไกลยาเสพติด
ปลูกจิตสำนึกสร้างกระแส สร้างภูมิคุ้มกัน สร้างเครือข่าย
มีสมาชิกจากสิบเป็นล้านทั่วทุกภาคของไทย แต่หัวใจเป็นหนึ่งไม่พึ่งยา
18 ปี TO BE NUMBER ONE ฉันภาคภูมิใจ
สร้างเยาวชนไทยเก่ง ดี มีจิตอาสา ประสบความสำเร็จในชีวิต
การเรียนและการงาน สร้างคุณค่า พัฒนาคน สังคมไทย
ล้วนมาจากแนวทางพระราชทาน ทรงวางองค์เป็นต้นแบบความเป็นหนึ่ง
อยู่เคียงข้างสมาชิกดังคำว่า “เด็กนำผู้ใหญ่หนุน”
ฉันจึงมีทุกอย่างในวันนี้เพราะโครงการดี ดี TO BE NUMBER ONE
ขอพระองค์ทรงพระเจริญ

“มีวันนี้ เพราะ TO BE NUMBER ONE” ความรู้สึกนี้ยังคงอยู่คู่กับการทำงานมาตลอด เพราะ **“โอกาส”** ที่ได้รับ ย้อนหลังไป 15 ปี ของการเข้ามาสัมผัสกับโครงการ TO BE NUMBER ONE จากเด็กต่างจังหวัด จากคนที่รู้ว่าตัวเองไม่เก่ง คนที่ไม่กล้า คนที่กลัวสังคมกับการออกไปยืนอยู่ด้านหน้า วันนั้นเราได้โอกาสจากพี่ๆพยาบาลจากโรงพยาบาลตะกั่วป่า อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา มาแนะนำให้รู้จักโครงการ TO BE NUMBER ONE มาสร้างกระบวนการคิดให้เราได้มีส่วนร่วมและลงมือทำ จนเป็นบ่อเกิดของการเริ่มทำงาน TO BE NUMBER ONE ครั้งแรกในปี 2547 และมีความชัดเจนจัดตั้ง

เป็นชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนบางมรา-ตอตั้ง ในปี 2549 รับตำแหน่งประธานชมรมเป็นคนแรก ในพื้นที่ชุมชนบ้านเกิด ถือว่าได้เริ่มทำงาน TO BE NUMBER ONE แบบจริงจัง ในปี 2549 คิดแค่ว่าได้มีโอกาสสนองพระปณิธานของทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี องค์ประธานโครงการรณรงค์ป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE ที่พระองค์ได้ทรงพระราชทานแนวทางและการทำกิจกรรมโครงการดีๆ ให้กับเด็กและเยาวชนทุกคน โดยไม่หวังเลือกว่าคนที่เข้ามาทำจะเป็นใครจนหรือรวย อยู่ชนบทหรืออยู่ในเมือง เป็นคนเรียนเก่งหรือเรียนแบบธรรมดา เป็นคนเรียบร้อยหรือเกเร ทุกเพศทุกวัย ทุกคนมีสิทธิ์เท่าเทียมกัน นี่คือโอกาสที่พวกเราได้รับจากพระองค์ท่านเป็นความภาคภูมิใจอย่างหาที่สุดมิได้

เมื่อมีโอกาส ก็ไม่ปล่อยให้หลุดลอยไป ขับเคลื่อน TO BE NUMBER ONE เพื่อเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนให้ได้ ได้รับการต่อต้านบ้าง ได้รับการท้าทายบ้าง แต่การทำงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ในชุมชน ก็ไม่ได้ราบรื่นนัก เนื่องจากผู้ใหญ่ไม่เข้าใจโครงการนี้เลย แต่ทีมงานของพวกเรามีแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน **"ที่สำคัญคือมีความตั้งใจ และความตั้งใจนั้นเริ่มต้นที่ตัวเอง"** สังคมรอบข้างก็ต้องต่อสู้ไม่น้อยเลย ทั้งองค์กรของรัฐ ท้องถิ่น คณะกรรมการชุมชน ผู้ปกครอง เด็กและเยาวชนเองเราก็ต้องสร้างการรับรู้และความเข้าใจ เมื่อเริ่มต้นทำอะไรก็ดูยาก **"ท้อบ้างแต่ไม่ถอย"** เอาความยากมาตั้งเป็นโจทย์ เอาความ ท้าทายมาตั้งเป็นวิธีการ เอาเด็กและเยาวชนมาตั้งเป็นผลลัพธ์ และเริ่มต้นที่ตัวเอง เป็นบทพิสูจน์ โดยมีกำลังใจจากครอบครัวเป็นที่ตั้ง มีที่ปรึกษาที่ดี ใช้หลักคิดในการทำงานโดยเอาผลลัพธ์ที่เยาวชนเป็นคนดี คนเก่ง มีจิตสาธารณะ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

"โจทย์นี้ยากนะ" ทำอย่างไรให้ทุกคนรู้ว่าโครงการ TO BE NUMBER ONE มีประโยชน์และสามารถแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้จริง ทั้งหมดที่ทำ เริ่มต้นจากตัวเอง เรียนรู้ทำความเข้าใจ แล้วจะทำยังไงต่อให้คนอื่นเข้าใจเหมือนอย่างที่เราเข้าใจ จึงเป็นที่มาของกิจกรรม **"บ่มเพาะ แตกหน่อ ต่อยอด"** ผลสัมฤทธิ์อยู่ในกิจกรรมนี้ ชุมชนเล็กๆ กับโครงการอันยิ่งใหญ่ ช่วงของการบ่มเพาะเด็กและเยาวชนใช้เวลานานพอสมควร ในขณะเดียวกันก็สร้างการรับรู้ควบคู่กับชุมชน โดยเราเป็นหนึ่ง ในกระบวนการเพื่อจะเป็นทั้งตัว

ขับเคลื่อนและต้นแบบที่ดี หวังให้ทุกคนได้แตกหน่อและต่อยอดทางความคิดและการลงมือทำ โจทย์ที่เรามองว่ายากในตอนแรก กลับประสบความสำเร็จได้อย่างภาคภูมิ ชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนบางมรา-ตอตั้ง ชุมชนเล็กๆ ที่ได้มีการพัฒนาชมรมโดยการเข้าร่วมการประกวดตั้งแต่ปี 2552 ได้รับรางวัลชนะเลิศในระดับภาคใต้ และได้รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับสองในระดับประเทศ ในปี 2553 ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเริ่มเห็นเป็นรูปธรรมมากขึ้น มีแรงสนับสนุนจากหลายภาคส่วนมากขึ้น เริ่มเห็นความชัดเจนของคำว่า **"เด็กนำผู้ใหญ่หนุน"** ทุกอย่างถูกเรียนรู้ไปด้วยกัน และกระบวนการทั้งหมดได้เริ่มการแตกหน่อ ไปด้วยในเวลาเดียวกันผ่านนวัตกรรมที่ร่วมกันคิดและลงมือทำที่ภาคภูมิใจคือ **"Friend corner mobile และ TO BE 4 IN ONE"** ที่สนองตอบกิจกรรมแตกหน่อได้เป็นอย่างดี ทำให้เกิดกระแส TO BE NUMBER ONE ในพื้นที่อำเภอตะกั่วป่าเป็นวงกว้าง เป็นที่รู้จัก ไปจนถึงหมู่บ้านชุมชน เยาวชนได้สัมผัสและลงมือทำ มีเวทีทางความคิดและการแสดงออก มีการประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ส่งเสริมให้เกิดการต่อยอดแก่ชมรมอื่นๆ ไปสู่การประกวดอีกหลายชมรม ในทุกประเภท เช่น ชุมชน สถานประกอบการ โรงเรียน เรือนจำ และอำเภอ และมีผลงานผ่านไปสู่การประกวดในระดับประเทศได้ แต่คำตอบสุดท้ายที่ภาคภูมิใจคือเด็กและเยาวชนหลายคนประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นแบบอย่างที่ดี มีภูมิคุ้มกันในชีวิตที่ดีไม่ยุ่งเกี่ยวยาเสพติด มีการส่งต่อการทำงานจากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง โดยรุ่นพี่ยังคงเป็นที่ปรึกษายังอยู่เคียงข้างกันและกัน น้องๆ ผู้หลงผิดได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตัวเอง มาเป็นที่รักของครอบครัว เป็นคนดีของสังคม TO BE NUMBER ONE คือกระบวนการคิดที่แก้ไขปัญหาได้ทั้งระบบ สร้างให้เป็นคนดี คนกล้า คนแกร่ง ในทางที่ถูกต้อง ชนะใจตัวเอง ให้เราเป็นหนึ่งได้โดยไม่ต้องพึ่งพายาเสพติด

วันนี้ความสำเร็จเกิดขึ้นในตัวเองมากมายเป็นมาจากการได้รับโอกาสเข้ามาทำงานโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE ของชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนบางมรา- ตอตั้ง อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ปัจจุบันเป็นชมรมต้นแบบรักษามาตรฐานระดับยอดเพชร ปีที่ 2 ในฐานะแกนนำชมรมได้ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน การทำงาน จบการศึกษาระดับปริญญาโท เข้ารับราชการ

รับผิดชอบงานศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดพังงา ทำงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยขับเคลื่อนงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ในชุมชน อำเภอ TO BE NUMBER ONE ถือเป็นโอกาสที่ได้รับและตรงกับความตั้งใจเป็นวิทยากรให้ความรู้กับโครงการ TO BE NUMBER ONE มีโอกาสถ่ายทอดประสบการณ์การทำงาน และในฐานะประธานชมรม รุ่นที่ 1 ยังได้รับโอกาสเข้ารับรางวัลโล่รางวัลเกียรติยศพระราชทาน ประเภทบุคลากร TO BE NUMBER ONE ในชุมชน ประจำปี 2562 และได้มีโอกาสเข้ารับการฝึกอบรมเป็นวิทยากรจิตอาสา 904 หลักสูตรหลักพื้นที่ รุ่นที่ 63/4 นำความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐานจากกิจกรรมเยาวชนคนดี TO BE จิตอาสา ได้มีโอกาสเรียนรู้งาน TO BE NUMBER ONE ตั้งแต่ปี พ.ศ.2549 จนถึงปัจจุบัน นี่คือผลลัพธ์ในการพัฒนาศักยภาพคนจากการลงมือทำงานใน โครงการ TO BE NUMBER ONE บทพิสูจน์ที่มาของคำว่า **“มีวันนี้ เพราะ TO BE NUMBER ONE”** ตัวเรา เยาวชนในชุมชน สังคม ต่างได้รับโอกาสและผลจากการทำงานให้ชุมชน สังคมน่าอยู่มากขึ้น เป็นคำขวัญประจำชมรม ที่ว่า **“TO BE NUMBER ONE เปรียบประดุจแสงประทีป นำพาชุมชนบางมรา-ตอตั้ง พ้นภัยยาเสพติดอย่างยั่งยืน”**

จากสิ่งที่ได้ลงมือทำอย่างต่อเนื่อง จึงคิดถ่ายทอดมาเป็นบทเพลงๆหนึ่งแต่ก็ไม่เคยได้เผยแพร่ให้ใครฟัง เขียนไว้ตั้งแต่ครบ 12 ปี TO BE NUMBER ONE วันนี้ จึงขอถ่ายทอดความรู้สึกผ่านเรียงความนี้

กี่วันที่เนิ่นนาน เนิ่นนานมาหลายปี ในวันนี้ ถึงวันที่ยิ่งใหญ่ จากในวันนั้น ที่เราได้รับปณิธานโครงการ TO BE NUMBER ONE กี่ปีแล้วที่ยิ่งใหญ่ กี่ล้านดวงใจรวมกันเป็นหนึ่ง รวมเป็นพลังของคนรุ่นใหม่ มาร่วมกันสร้างสรรค์ ปลุกจิตสำนึก สร้างภูมิคุ้มกัน หลอมรวมดวงใจให้เป็นหนึ่งเดียว ทูลกระหม่อมฯ ของพวกเรา TO BE NUMBER ONE พระองค์มีใจที่ยิ่งใหญ่ (มีใจยิ่งใหญ่) มีใจพิเศษ เหนือสิ่งใดคือการรวมใจเราเป็นหนึ่งเดียว TO BE NUMBER ONE

รางวัลชมเชย

ประกวดเรียงความ “เรื่อง ดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE”
ประเภทผู้รับผิดชอบ/ปฏิบัติงาน โครงการ TO BE NUMBER ONE

ผู้เขียน
นายณัชพล แก้วมณีชัย
คณะกรรมการดำเนินงานโครงการอำเภอ TO BE NUMBER ONE
อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม

“ผมได้ทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ปกครองได้เพราะ TO BE NUMBER ONE” เป็นถ้อยคำที่ยังตราตรึงและคงไว้ในหัวใจของผมอยู่เสมอ เมื่อทุกครั้งของการสอบสัมภาษณ์เข้าทำงานราชการมักจะพบกับคำถามถึงประสบการณ์ทำงานมาก่อนทุกครั้ง ซึ่งผมไม่สามารถจะปฏิเสธหัวใจที่มีสายเลือดของ TO BE NUMBER ONE ได้เลย ที่จะนำประสบการณ์ดีๆนี้ มาเล่าให้คณะกรรมการได้รับฟังถึงการเติบโตของผมที่มาพร้อมกับ TO BE NUMBER ONE จริงๆ...ในเรื่องราว **“แรกเริ่ม ก่อร่าง เติบโต”** เมื่อย้อนกลับไปในปี 2554 จากเด็กธรรมดาต่างจังหวัดคนหนึ่งที่มีความฝัน ฝันที่อยากจะเป็นผู้นำ อยากได้รับการยอมรับโอกาสจากคนอื่น อยากทำงานกับคนอื่นในหลายรูปแบบ แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นอุปสรรคความฝันของผมนั้นก็คือความกล้าที่จะลงมือทำ รวมทั้งการแข่งขันของคนอื่นนั้นมีมาก ทำให้ไม่มีโอกาสที่จะได้แสดงศักยภาพความเป็นผู้นำตรงจุดนั้นและผมจึงหมดหวังไป เลือกที่จะตั้งใจเรียน ไม่สนใจในการทำกิจกรรมใดๆเลย กระทั่งเกิดโชคชะตาในชีวิตนับเป็นเรื่องบังเอิญที่ยังอยู่ในความทรงจำตลอดมา เป็นเหตุการณ์เมื่อครั้งเปิดโทรทัศน์ปรากฏเห็น MUSIC VIDEO เพลง TO BE NUMBER ONE กำลังเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการฯ ถือว่าวันนั้นเป็นจุดเปลี่ยนความคิดของผมจริงๆ ซึ่งความหมายของเนื้อเพลงกับภาพที่นำเสนอออกมาได้กล่าวถึงความฝันของเยาวชนหลายๆคนที่กำลังท้อถอย หลงผิดเข้าไปยุ่งกับยาเสพติด จึงทำให้ผมนั้นสะดุดกับท่อนเนื้อเพลงที่ว่า **“ด้วยสองมือและด้วยหัวใจตามฝันจนกว่า จะเจอ เมื่อทุกอย่างอยู่ที่ตัวของเธอทำให้เป็นไปอย่างเธอต้องการ”** ทำให้วันนั้นเป็นวันที่ผมเข้าใจตัวเองที่สุด เพราะคนทุกคนล้วนมีฝันกับมีสองมือเหมือนกัน สุดแต่ว่าสองมือนั้นใครจะเป็นผู้กำหนดให้ ถ้าไม่ใช่จากตัวเราเองที่จะเป็น

ผู้เลือกกำหนดฝันและลงมือทำอย่างจริงจัง เพื่อก้าวต่อไปอย่างสง่างาม แรงบันดาลใจจากบทเพลงนี้ทำให้ผมนั้นมีความหวังพร้อมที่จะลุกขึ้นสู้และไม่กลัวที่จะลงมือทำด้วยตัวของเราเอง ถึงแม้ว่าในวันนั้นจะยังคงไม่ได้เข้าใจถึงโครงการ TO BE NUMBER ONE อย่างลึกซึ้งมากนัก ต่อมาในปี 2556 ขณะนั้นกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทางสถานศึกษาของผม คือ โรงเรียนเรณูนครวิทยานุกูล จังหวัดนครพนม ได้น้อมนำโครงการ TO BE NUMBER ONE มาใช้ในการรณรงค์ป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติด แต่ยังขาดคณะกรรมการดำเนินงานโดยแกนนำนักเรียน กอปรกับยังไม่มีสมาชิกเข้าร่วมเพื่อจัดตั้งเป็นชมรม TO BE NUMBER ONE ทำให้ความทรงจำอันผูกพันจากบทเพลง TO BE NUMBER ONE ที่เคยได้รับฟังเมื่อ 2 ปีที่แล้วนั้น ใครจะคิดว่านั่นเป็นจุดเริ่มต้นที่ได้มาทำงาน TO BE NUMBER ONE จนถึงวันนี้จริงๆ เมื่อทางโรงเรียน ได้เลือกระดับชั้นห้องเรียนของผม ส่งเข้าร่วมการอบรมบทบาทการเป็น แกนนำ TO BE NUMBER ONE จัดโดยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครพนม ทำให้ผมนั้นได้กลายเป็นแกนนำและได้รับการคัดเลือกเป็นประธานชมรม TO BE NUMBER ONE จัดตั้งคณะกรรมการชมรมฯ ขึ้น ถึงแม้ว่าการได้รับโอกาสเข้ามาทำงานในด้านนี้จะเป็นกิจกรรมใหม่ที่ท้าทายสำหรับผม แต่ผมได้รับคำแนะนำที่ดีจากผู้อำนวยการ คณะครูอาจารย์ ในการดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE ให้เกิดเป็นรูปธรรมอย่างสูงสุด ซึ่งตลอดระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานชมรม TO BE NUMBER ONE นับว่าได้รับประสบการณ์อันมีค่า ทั้งสอนและพัฒนาในตัวของผมหลายๆด้านผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมการประกวดเยาวชนต้นแบบเก่งและดี TO BE NUMBER ONE (TO BE NUMBER ONE IDOL) รุ่นที่ 4 กิจกรรมการเข้าร่วมค่ายพัฒนาสมาชิก TO BE NUMBER ONE (TO BE NUMBER ONE CAMP) รุ่นที่ 13 และกิจกรรมการประกวดผลการดำเนินงานชมรม TO BE NUMBER ONE ประเภทสถานศึกษา ประสบการณ์ต่างๆเหล่านี้ ได้สอนให้ผมมีเป้าหมายในชีวิต มีภาวะความเป็นผู้นำ เกิดความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น ไม่กลัวในความผิดพลาด สามารถรับมือและจัดการกับทุกปัญหาในชีวิตได้ จึงทำให้ผมนั้นมีพื้นที่ที่แสดงศักยภาพความรู้ความสามารถได้จริงๆ เพราะ TO BE NUMBER ONE โดยผมได้ดำเนินงานโดยสร้างแรงบันดาลใจพร้อมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ

ผ่านกระบวนการทำงานในรูปแบบ DNA TO BE NUMBER ONE สานงานต่อ ก่องานใหม่ให้กับคณะกรรมการเพื่อนๆสมาชิก TO BE NUMBER ONE รวมทั้งการเป็นที่ปรึกษาให้กับผู้ที่เคยหลงผิดเข้าไปยุ่งกับยาเสพติด จนปัจจุบันสามารถกลับมาใช้ชีวิตตามปกติได้ ตลอดระยะเวลา 3 ปี การทำงาน TO BE NUMBER ONE นับว่าเรื่องที่ท้าทายพิสูจน์ศักยภาพในตัวผมเองเป็นอย่างมาก จุดเริ่มต้นบทบาทของการเป็นประธานชมรมฯครั้งแรกที่เริ่มจากศูนย์นั้น ได้พัฒนาชมรมเล็กๆ ที่มีสมาชิกเพียงไม่กี่คน จนถึงตอนนี้ได้เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วเพียง **"เพราะพวกเราช่วยกัน"** วลีนี้สามารถเห็นผลกับการทำงานได้จริงๆ ทำให้โรงเรียนเรณูนครวิทยานุกูลได้รับผลงานด้านการป้องกันยาเสพติด รางวัลชนะเลิศสถานศึกษาสีขาวปลอดอบายมุขระดับประเทศ เกิดการดำเนินงานจากรุ่นพี่สู่รุ่นน้อง สำคัญที่สุดได้สร้างแกนนำสมาชิกส่งเข้าร่วมค่าย TO BE NUMBER ONE CAMP ได้นำองค์ความรู้ ประสบการณ์จากการเข้าร่วมค่ายฯ กลับมาต่อยอดเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานชมรม TO BE NUMBER ONE ของโรงเรียนฯ จนก้าวไปสู่เป้าหมายความสำเร็จพร้อมร่วมมือร่วมใจกันแสดงพลังการเป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด ความทรงจำดีๆ เหล่านี้ใครจะคิดว่าช่วงวัยเพียงมัธยมปลายจะได้ทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างมากมาย ส่งผลต่อตนเองและเพื่อผู้อื่น ทำให้ผู้ที่เคยหลงผิดยุ่งกับยาเสพติดได้กลับตัวเป็นคนดีของสังคม ท้ายสุดแล้วความตั้งใจที่แท้จริงของผม คือ ความสุขที่ได้เห็นเพื่อนสมาชิกไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดเท่านั้นเอง ทั้งนี้งานเลี้ยงย่อมมีวันเลิกลาเช่นเดียวกับการทำงานของผมต้องจบบทบาทลงไป แต่ไม่ใช่จุดที่สิ้นสุด เพราะ TO BE NUMBER ONE ไม่มีวันหมดอายุ เมื่อผมต้องก้าวสู่ชีวิตการเรียนระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้พบเจอสังคมที่กว้างมากขึ้นรวมถึงได้พบกับเพื่อนๆ ที่มาจากหลากหลายพื้นที่แต่ละจังหวัด ในเรื่องราว **"ครอบครัว TO BE NUMBER ONE เราใหญ่มาก"** เมื่อในปี 2558 ผมได้พบกับเพื่อนๆ ในรั้วมหาวิทยาลัยหลายๆคน ซึ่งเป็นเรื่องราวที่น่าประทับใจที่ทำให้พวกเราสนิทกันเร็วมาก ซึ่งแท้จริงแล้วได้รับรู้ว่าพวกเราต่างมีที่มาและมีหัวใจ TO BE NUMBER ONE เหมือนกัน เพราะต่างเคยผ่านการเป็นสมาชิกชมรม TO BE NUMBER ONE ของสถานศึกษาในจังหวัดนั้นๆ ทำให้พวกเราคุยกันถูกคอมีความสนิทสนมราวกับเป็นเพื่อนกันมาหลายปี เพียงหัวใจ TO BE NUMBER ONE ดวงเดียวกันเท่านั้นที่เป็นสายสัมพันธ์ทำให้ใกล้ชิดกัน

ได้อย่างไม่ต้องกังวลใดๆ สำหรับการทำกิจกรรมในรั้วมหาวิทยาลัยนั้นมีกิจกรรมให้เลือกทำโดยสมัครผ่านชมรมต่างๆ แต่แอบเสียดายที่ยังไม่มีการจัดตั้งชมรม TO BE NUMBER ONE ขึ้น ทำให้การตัดสินใจเลือกสมัครเข้าชมรมต่างๆในวันนั้นจึงเป็นจุดเริ่มต้นของผมและเพื่อนๆ ที่จะได้กลับมาดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE อีกครั้งในรูปแบบใหม่ระดับอุดมศึกษา นับว่าเป็นความโชคดีที่มีรุ่นพี่ในคณะให้คำปรึกษา รวมถึงการได้รับคำแนะนำที่ดีจากอาจารย์ในคณะที่เล็งเห็นถึงศักยภาพ ความตั้งใจจริงของผมและเพื่อนๆ จึงช่วยเป็นแรงขับเคลื่อน ผลักดันให้ทางมหาวิทยาลัยดำเนินการพิจารณาจัดตั้งชมรม TO BE NUMBER ONE ขึ้นมาได้ ซึ่งผมมีความเชื่อว่าประดุจพืชพรรณอันอุดมไปด้วยความสุข สดชื่น เมื่อตกสู่พื้นแผ่นดินใดก็จะเจริญเติบโตขยายผลออกไปไม่สิ้นสุด นำความรุ่งเรืองและความมั่นคงไปสู่สถานที่แห่งนั้นเสมอ โดยผมกับเพื่อนๆ ได้นำประสบการณ์ดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE ของสถานศึกษาที่เคยทำมาก่อนหน้านั้นเริ่มมีความหวังที่จะสร้าง ชมรม TO BE NUMBER ONE มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีให้เป็นมหาวิทยาลัย TO BE NUMBER ONE ต้นแบบของอุดมศึกษา ระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ได้ในอนาคต เพราะสืบเนื่องจากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นศูนย์กลางสถาบันการศึกษาที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่ เอื้อต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติด นักศึกษาส่วนใหญ่มีความหลากหลาย ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงในกลุ่มเพื่อนได้ง่ายมากขึ้น จึงได้รวมกลุ่มกับเพื่อนด้วยกัน ก่อตั้งชมรม TO BE NUMBER ONE มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีขึ้น แรกเริ่มการดำเนินงานของผมกับเพื่อนๆมีอุปสรรคเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นห้องชมรมฯ การไม่มีสมาชิกเพราะเริ่มจากศูนย์จริงๆ แต่ประสบการณ์เราไม่ศูนย์ พวกเราได้วางแผนการดำเนินงานให้ออกมาชัดเจน เพื่อนๆทุกคนล้วนมีความสามารถที่หลากหลาย โดยเริ่มสร้างกระบวนการทำงานจากการเข้าร่วมทุกกิจกรรมของทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้นจะต้องมีสื่อการแสดงสัญลักษณ์ TO BE NUMBER ONE การประชาสัมพันธ์กิจกรรมผ่านทาง Facebook การจัดกิจกรรมจิตอาสาพัฒนามหาวิทยาลัย การจัดกิจกรรมสอนวาดภาพ สอนร้องเพลง สอนเต้น ติวหนังสือให้กัน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ล้วนเป็นกลยุทธ์ของการดำเนินงานชมรมฯที่จะประชาสัมพันธ์ชมรมฯ ไปในตัว อีกทั้งมุ่งหวังให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และยังเป็นการสนับสนุนความสามารถของ

นักศึกษาอีกด้วย จึงทำให้กิจกรรมเหล่านี้ของทางชมรมฯ ประสบความสำเร็จ มีนักศึกษาจำนวนมากให้ความสนใจสมัครเป็นสมาชิกของชมรมฯ โดยนักศึกษาให้ความคิดเห็นว่าชอบเรียนรู้ในหลายๆด้านแต่ขาดทุนทรัพย์ที่จะไปเรียนรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่รัก มีเพียงแต่ชมรม TO BE NUMBER ONE ที่สนับสนุนในความสามารถโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายเลย และนั่นจึงเป็นก้าวแรกความสำเร็จของพวกเรา จากเดิมทีสมาชิกมีเพียงผมกับเพื่อนๆกันไม่กี่คน เริ่มที่ศูนย์เข้าสู่หลักร้อย และในปี 2559 พวกเรานั้นมีสมาชิกเข้ามาเป็นครอบครัว TO BE NUMBER ONE ที่มากขึ้นและใหญ่มาก ราวประมาณ 400 กว่าคน กลายเป็นที่รู้จักในระดับมหาวิทยาลัย ก้าวแรกของพวกเรานี้จึงจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานชมรมฯพร้อมด้วยสมาชิกให้เกิดอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน โดยผมได้รับคัดเลือกเป็นประธานชมรม TO BE NUMBER ONE มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ในการนี้ยังจัดตั้งศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ขึ้นมา มุ่งให้มีกิจกรรมเพิ่มเติมตามแนวคิด “ปรับทุกข์ สร้างสุข แก้ปัญหา และพัฒนาEQ” ทำให้มีผู้เข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมากรวมทั้งผู้ที่เคยหลงผิดยุ่งกับอบายมุขก็ได้เข้ามาปรึกษา พร้อมที่จะไม่กลับไปหลงผิด ตลอดจนขอเข้าร่วมกิจกรรมค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่ความเป็นต้นแบบ จนได้พัฒนากลายเป็นแกนนำสมาชิกที่สำคัญของชมรมฯ สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับคนอื่นๆต่อไปได้ จากประสบการณ์ในการดำเนินงานชมรม TO BE NUMBER ONE มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีของผมนั้นได้ใช้ประสบการณ์ที่มีพัฒนาจากจุดเริ่มต้นเล็กๆ พวกเราต้องแสดงศักยภาพให้ทางมหาวิทยาลัยได้เห็นถึงความตั้งใจจริงอันก่อให้เกิดผลงานเป็นที่ประจักษ์ ที่แม้แต่จะไม่มีห้องชมรมฯ ผมกับเพื่อนๆได้พัฒนาห้องเก็บของๆมหาวิทยาลัย เพื่อให้ปฏิบัติงานได้สะดวกมากขึ้น สมาชิกที่ไม่มีเลยก็ได้พัฒนาส่งเสริมกิจกรรมที่เยาวชนชอบ ทำให้ปัจจุบันมีสมาชิกเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้การดำเนินงานตามหลัก 3 ก 3 ย สามารถพิสูจน์ให้ทางมหาวิทยาลัยได้เห็นถึงรูปแบบการทำงานของทางชมรมฯ ที่มีเป้าหมายขับเคลื่อนชมรมฯได้อย่างชัดเจน ผลการดำเนินการเป็นที่ยอมรับแก่คณาจารย์ ทำให้ชมรม TO BE NUMBER ONE มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้รับรางวัลชมรมดีเด่นเป็นประจำทุกปี การเติบโตของชมรมฯ จากวันนั้นในปี 2562-2558 เป็นต้นมา จากชมรมเล็กๆที่ไม่มีผลงานใดๆเลย ได้พัฒนาเติบโตขึ้นมาดั่งเมล็ดที่งอกงามสะพรั่ง เป็นชมรมฯขนาดใหญ่ที่เบ่งบานชูช่อของมหาวิทยาลัย นักศึกษาทุกคนเป็นสมาชิก TO BE NUMBER ONE และยังได้เข้า

รับพระราชทานเกียรติบัตรจากองค์ประธานในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ TO BE NUMBER ONE ทุกปี นับว่าเป็นความภาคภูมิใจที่สุดของผมตลอดการเรียนในมหาวิทยาลัยที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนการป้องกันยาเสพติด ใช้กลยุทธ์สร้างสรรค์กิจกรรมที่เยาวชนชอบ สนับสนุนความสามารถของเยาวชน อันก่อให้เกิดการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจแก่นักศึกษา เกิดค่านิยมของการเป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด พวกเราภาคภูมิใจเป็นอย่างมากที่ได้ทำคุณประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย เกิดการเปลี่ยนแปลง ผู้คนมีชีวิตชีวามากขึ้น เพราะมีกิจกรรมทำตลอดปี ขอขอบคุณภาคีเครือข่ายชมรม TO BE NUMBER ONE จากภาครัฐและเอกชนที่ให้คำแนะนำตลอดการดำเนินงานชมรมทำให้การขับเคลื่อนโครงการฯเป็นไปอย่างประสิทธิภาพเกิดความสำเร็จ เพราะพวกเราคือครอบครัว TO BE NUMBER ONE ที่ใหญ่มากโดยทำเพื่อสังคมและประเทศชาติให้ก้าวพ้นจากปัญหายาเสพติดให้หมดไป หลังจากที่ผมกับเพื่อนๆได้จบการศึกษาไปแล้ว ในปี 2562 ที่ผ่านมา ผมได้ทำตามฝันที่อยากจะเป็นนักปกครอง อยากที่จะมีส่วนร่วมบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชนทุกคนได้อยู่ในสังคมที่สันติสุข จึงได้สอบแข่งขันในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง ใช้เวลาการอ่านหนังสือเป็นเวลาหลายเดือน เพราะ TO BE NUMBER ONE ได้สอนให้ผมเป็นคนที่มุ่งมั่น มีเป้าหมายที่ชัดเจน และต้องมีกระบวนการจัดระบบความคิด ความมุ่งมั่นตั้งใจจริงของผมนั้นจึงสอบตำแหน่งเจ้าหน้าที่ปกครอง ลงปฏิบัติงานราชการที่ว่าการอำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม ได้อย่างภาคภูมิใจ ขอบคุณโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่ให้ผมมีวันนี้ได้ การทำงาน TO BE NUMBER ONE ของผมถือว่า มาไกลมากๆและจะไม่หยุดที่จะทำประโยชน์ต่อสังคมต่อไป สุดท้ายนี้ประวัติศาสตร์หน้าใหม่กำลังจะเกิดขึ้นอีกครั้ง กับบทบาทที่ท้าทายแต่คงไม่ใช่เรื่องยากสำหรับผมอีกต่อไปในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน **“อำเภอ TO BE NUMBER ONE 2563”**

รางวัลชมเชย

ประกวดเรียงความ “เรื่อง ดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE”
ประเภทผู้รับผิดชอบ/ปฏิบัติงาน โครงการ TO BE NUMBER ONE

ผู้เขียน
นายกองโท อดุลย์ ชูทอง
นายอำเภอเมืองพังงา
อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

เพราะมีหัวใจผู้บริหาร TO BE NUMBER ONE

“การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้หมดจากสังคมไทย ไม่สามารถดำเนินงานให้สำเร็จได้ด้วยการทำงานขององค์กรใดองค์กรหนึ่ง แต่ทุกองค์กรทุกฝ่ายต้องช่วยกันและการรวมตัวกันของผู้ที่มีความตั้งใจ ที่จะไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด จะทำให้เกิดพลังในการร่วมกันป้องกันปัญหายาเสพติดอย่างเข้มแข็ง” (พระดำรัส ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี)

เพื่อสนองพระดำรัสขององค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE กระผมนายกองโท อดุลย์ ชูทอง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง นายอำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ปี 2560-2563 (มีนาคม 2563) ได้สืบสาน พระปณิธานองค์ประธานโครงการ ริเริ่มจัดทำโครงการTO BE NUMBER ONEโดยแต่งตั้งทีมทำงานThalangTeamTO BE NUMBER ONE ขึ้น และที่สำคัญ มีทีม TO BE NUMBER ONE ชุมชนบ้านลิพอนเขาล้าน ชุมชนรักษามาตรฐานพร้อมเป็นต้นแบบระดับยอดเพชร ได้ร่วมเป็นที่ปรึกษา ร่วมจัดทำแผนปฏิบัติการแผนขับเคลื่อนอำเภอ TO BE NUMBER ONE อำเภอถลาง และประกอบด้วยกระผมได้มีโอกาส เฝ้ารับเสด็จ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ในงานมหกรรมรวมพลสมาชิก TO BE NUMBER ONE ระดับประเทศ กระผมมีความประทับใจปลื้มใจเป็นอย่างมาก พระองค์ทรงทุ่มเทกับงาน โครงการTO BE NUMBER ONE มาโดยตลอด พระองค์ทรงเหน็ดเหนื่อยมาก เมื่อดูแผนปฏิบัติงานของพระองค์แล้ว มีตลอดทั้งปี ยิ่งทำให้กระผมมีแรงบันดาลใจ และตั้งปฏิธานกับตัวเองว่า ในบทบาทของนายอำเภอข้าราชการของแผ่นดิน จะขอทำงาน เพื่อถวาย องค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE ภายใต้วิสัยทัศน์ สนับสนุน ขับเคลื่อนการดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE ให้ครอบคลุม

ทุกประเภท ทุกพื้นที่ มุ่งพัฒนาคุณภาพเด็กและเยาวชน ส่งเสริมให้เป็นคนเก่ง คนดี TO BE NUMBER ONE ได้มอบนโยบายการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ทุกหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน พร้อมระดมทุน หาเงินเข้ากองทุน TO BE NUMBER ONE อำเภอถลาง สำหรับสนับสนุนการทำกิจกรรมของเครือข่ายต่างๆ

ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ได้ดำเนินโครงการ "ใครติดยายกมือขึ้น" นับว่าพระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระปรีชาสามารถ ด้วยสติปัญญาที่ล้ำเลิศยิ่ง ที่พระองค์ทรงห่วงใยสมาชิกใครติดยายกมือขึ้น เป็นโครงการที่ดีมาก เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนผู้เสพและผู้ติดยาเสพติดแสดงตนเข้ารับการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ ฝึกและพัฒนาอาชีพ ตามขั้นตอนและกระบวนการดูแลช่วยเหลือผู้เสพและติดยา ให้สามารถกลับมาดำเนินชีวิตได้เป็นปกติในสังคม กระผมจึงได้จัดทำกิจกรรม TO BE NUMBER ONE ไร้รอยต่อ ภายใต้โครงการใครติดยายกมือขึ้น พร้อมมอบนโยบาย ให้กับทุกหมู่บ้านในอำเภอถลาง เพื่อรวมพลังเครือข่าย ให้โอกาสแก่ผู้เสพ/ผู้ติดยา ที่ผ่านกระบวนการบำบัดกระบวนการยุติธรรม เป็นการลดขั้นตอนเพื่อคืนคนดีสู่สังคม สร้างโอกาสในกลุ่มผู้เสพ/ผู้ติด โดย16ภาคี อย่างไร้รอยต่อ หลังจากนั้นได้จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือคัดกรองผู้ป่วยจิตเวช (ยาเสพติด) อำเภอถลาง เป็นศูนย์ที่อำเภอจัดตั้งขึ้น และเป็นเจ้าภาพหลักในการช่วยเหลือและนำส่งผู้ป่วยจิตเวช ที่เกิดจากการใช้สารเสพติดเข้าสู่ระบบการรักษาของหน่วยงานต่างๆ สรุปผลการดำเนินงานได้ชัดเจน THALANG MODEL มีขั้นตอนการดำเนินงาน FLOW CHART อย่างชัดเจน ได้ช่วยเหลือ นำส่ง สู่ระบบการบำบัดรักษา จำนวน 18 ราย และในปี 2561 เป็นต้นมา กระผมมุ่งเน้นขับเคลื่อนผสานพลังจัดตั้งชมรม TO BE NUMBER ONE ให้ครอบคลุมทุกประเภท ทุกพื้นที่ ทุกชุมชนในอำเภอถลางและพัฒนาศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาสถานประกอบการ จัดตั้งชมรมพิเศษ กองร้อยอาสารักษาดินแดน อำเภอถลางที่ 3 เป็นแห่งแรกในประเทศไทย เป็นอาสาที่เข้มแข็งด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย การจัดระเบียบสังคม เป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนงานการรณรงค์ป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะการดำเนินงาน ด้านการคัดกรอง ค้นหา กลุ่มเสพ กลุ่มติดสารเสพติดในชุมชน สถานประกอบการ สถานศึกษาในพื้นที่อำเภอถลาง นำเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา และส่งเข้าระบบค่ายบำบัดฟื้นฟู

ประกาศจัดตั้งอำเภอ TO BE NUMBER ONE อำเภอถลาง อย่างเป็นรูปธรรม เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2562 กระผมได้แต่งเพลง คนดี TO BE NUMBER ONE เป็นผลงานเด่น ในยุทธศาสตร์ที่1 การรณรงค์ปลุกจิตสำนึกและสร้างกระแสนิยมที่เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้จัดทำ MUSIC VIDEO เพลงคนดี TO BE NUMBER ONE เพื่อสร้างเสริมพลังในกลุ่มผู้เสพ ผู้ติด ให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม ใช้ประกอบการสอนในค่ายบำบัดยาเสพติด และได้เผยแพร่ในยูทูปและสื่อสังคมออนไลน์ สำหรับการสร้างและพัฒนาเครือข่ายเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด กระผมได้จัดทำ TO BE NUMBER ONE CONNECTION เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงาน ผนึกกำลัง สานต่อพลังสู่ความเป็นหนึ่ง ร่วมกับเครือข่าย TO BE NUMBER ONE จำนวน 30 ชมรมทั่วประเทศ นำข้อมูล ผลการดำเนินงานดีเด่น ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พร้อมลงนาม MOU ขับเคลื่อนการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE

ตลอดระยะเวลา 3 ปี ที่กระผมร่วมก่อ ร่วมสร้าง ร่วมขับเคลื่อนงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ทั้งนี้เพื่อเด็กและเยาวชนในอำเภอถลาง ได้เป็นคนเก่ง คนดี เสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่เยาวชน ซึ่งจะช่วยป้องกันปัญหายาเสพติดในอนาคตได้ เมื่อถึงวาระที่กระผมต้องโยกย้าย เพื่อดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น มาปฏิบัติราชการนายอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา ตั้งแต่เดือนเมษายน 2563 เป็นต้นมา ก็ยังคงเป็นที่ปรึกษาให้กับทีมงานเดิม และด้วยหัวใจผู้บริหาร TO BE NUMBER ONE กระผมได้มาขับเคลื่อนโครงการ TO BE NUMBER ONE โดยมอบนโยบายให้กับหน่วยงานต่างๆ รวมถึงผู้นำชุมชนในอำเภอเมืองพังงา ได้ร่วมกันจัดตั้งชมรม ดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE กระผมพร้อมสนับสนุน พร้อมผลักดัน ให้ทุกพื้นที่ เต็มไปด้วยหมู่มวลสมาชิก TO BE NUMBER ONE เป็นครอบครัว TO BE NUMBER ONE ในทุกๆ เย็นและวันหยุดราชการ กระผมจะนำทีมงาน TO BE NUMBER ONE ปั่นปันรักเยี่ยมผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดเตียง และทำกิจกรรมจิตอาสา TO BE NUMBER ONE เพื่อเป็นการสร้างกระแส ประชาสัมพันธ์ งานโครงการ TO BE NUMBER ONE สู่ทุกครัวเรือน

จากการปฏิบัติงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ทั้งหมดที่กระผมได้ขับเคลื่อนและพัฒนามา อย่างไม่ย่อท้อ เพราะ มีทูลกระหม่อมฯ ทรงขับเคลื่อนนำทาง

อยู่ข้างหน้า ส่งผลให้นายอำเภอนักพัฒนาอย่างกระผม ได้ยึดหลักนำมาปฏิบัติ และส่งมอบนโยบายสู่ทุกพื้นที่ และสิ่งดีๆ ที่ได้รับจากโครงการ TO BE NUMBER ONE อันดับแรกคือเด็กและเยาวชนในชุมชน ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ มีทักษะปฏิเสธ ใช้ชีวิตห่างไกลยาเสพติด สร้างความสุขในครอบครัว ชุมชน ได้ลูกหลานกลับคืน ในโครงการใครติดยายกมือขึ้น ที่พร้อมให้โอกาส สร้างชีวิตใหม่ คืนคนดีสู่สังคม สถานศึกษา สถานประกอบการต่างๆ ได้มีแนวทางการดำเนินงานโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรม

ครบรอบ 18 ปี โครงการ TO BE NUMBER ONE เป็นโครงการที่สร้างคุณค่าให้สังคมอย่างแท้จริง สร้างเสริมทักษะชีวิต พัฒนา EQ ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนกล้าคิด กล้าแสดงออก ดั่งคำขวัญ “เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด” ให้เวที ให้โอกาส ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความสามารถ มีเวที มีพื้นที่ ให้เด็กและเยาวชน ได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ และมีความภาคภูมิใจ กล้าคิด กล้าแสดงออก พัฒนาเป็นคนเก่งและดี TO BE NUMBER ONE 18 ปี ที่โครงการ TO BE NUMBER ONE พิสูจน์ให้คนไทยตลอดจนถึงต่างประเทศ รับรู้ถึงผลงานเชิงประจักษ์ ผลงานเชิงคุณภาพ ที่สร้างและพัฒนาเด็กและเยาวชนคนแล้วคนเล่า ยืนอยู่ชั้นแนวหน้าในสังคมไทย ให้เป็นวัยรุ่นและก้าวสู่วัยทำงานที่มีคุณภาพ กระผมขออวยพรให้ โครงการ TO BE NUMBER ONE อยู่เคียงข้างเด็กและเยาวชน อยู่คู่สังคมไทยตลอดไป สำหรับกระผมก็จะขอดำเนินงานตามพระปณิธานองค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE เพื่อเป็นอีกหนึ่งแรง พลังในการขับเคลื่อนโครงการ TO BE NUMBER ONE สู่ทุกชมชน ทุกพื้นที่ต่อไป

ผู้เขียน
นายนพรัตน์ สโมสร
เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลท่าไม้แดง
จังหวัดกำแพงเพชร

โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE เป็นโครงการที่ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี 2545 จนถึงปัจจุบัน เป็นระยะเวลา 18 ปี โดยเป็นโครงการที่ได้รับพระกรุณาธิคุณจากทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ทรงรับเป็นองค์ประธานโครงการฯ พระองค์ทรงมีความห่วงใยต่อประชาชนชาวไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชน โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE มีวัตถุประสงค์ เพื่อที่จะสร้างกระแสค่านิยมและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจในกลุ่มเยาวชนไทยไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เกิดการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพเยาวชนให้เป็นคนรุ่นใหม่ที่มีความเชื่อมั่นและภาคภูมิใจในตนเอง สนับสนุนเยาวชนและชุมชนให้จัดกิจกรรมสร้างสรรค์โดยการสนับสนุนทางสังคม สร้างความเข้าใจและยอมรับผู้มีปัญหายาเสพติด โดยให้โอกาสกลับมาเป็นคนดีของสังคม เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในกลุ่มประชาชนและเยาวชนทั่วไป ให้ตระหนักถึงความเข้มแข็งที่จะต่อสู้เอาชนะกับปัญหายาเสพติด โดยอาศัยการบูรณาการความร่วมมืออย่างจริงจังและความเข้มแข็งจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อรวมพลังต่อสู้เอาชนะปัญหายาเสพติดได้ในทุกพื้นที่ในประเทศไทย ด้วยกลวิธีหลัก 3 ยุทธศาสตร์ คือ รณรงค์ปลุกจิตสำนึกและสร้างกระแสที่เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่เยาวชน สุดท้ายคือการสร้างและพัฒนาเครือข่ายเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด กิจกรรมโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE เป็นการแสดงจุดยืนที่สำคัญและการรวมพลังอย่างถูกต้อง ไม่ข้องแวะยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หนึ่งในกิจกรรมโครงการที่โดดเด่นคือกิจกรรม “ใครติดยายกมือขึ้น” เป็นกิจกรรมการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตให้แก่เยาวชนที่เคยหลงผิด ด้วยการจัดให้มีระบบการบำบัดรักษารองรับ เพื่อช่วยเหลือ

เยาวชนที่เคยหลงผิดกลับคืนเป็นคนดีสู่สังคม ยังสามารถช่วยป้องกันการกลับมาเสพซ้ำ โดยการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และสังคม ตลอดจนการสร้างเครือข่ายสมาชิกของชมรม TO BE NUMBER ONE ทั่วประเทศไทย เติมเต็มสิ่งที่ดีแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมดีๆ ให้เกิดเป็นค่านิยมด้วยข้อความตอนหนึ่งว่า **"เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด"** ซึ่งจังหวัดกำแพงเพชรเป็นอีกหนึ่งจังหวัดที่ประสบปัญหายาเสพติดมาเป็นเวลานาน ซึ่งยาเสพติดได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคและสมัยตามสังคมไทยในปัจจุบัน ด้วยการติดต่อสื่อสารที่สะดวกรวดเร็วตามเทคโนโลยี ทำให้มีการแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่มีนิสัยอยากรู้ อยากลอง ความคึกคะนอง ความต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน สร้างจุดเด่นในทางที่ผิด ประกอบกับปัจจัยที่เกิดจากครอบครัว รวมถึงปัญหาเศรษฐกิจที่ต้องแข่งขันและต่อสู้กับการอยู่รอดในสังคม ทำให้ขาดการดูแลเอาใจใส่เด็กและเยาวชน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้จังหวัดกำแพงเพชรพบปัญหายาเสพติดในกลุ่มเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง โดยจังหวัดกำแพงเพชรจึงได้น้อมนำโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี มาดำเนินการแก้ไขปัญหายาเสพติดตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2546 จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลา 17 ปี ถึงแม้สถานการณ์ปัจจุบันจะมีปัญหาโรคระบาด Covid-19 จังหวัดกำแพงเพชรก็ดำเนินการจัดพัฒนากิจกรรมโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE อย่างต่อเนื่อง ภายใต้การดำเนินงานแบบวิถีชีวิตใหม่ New Normal ด้วยการติดตามเฝ้าระวังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอย่างทันเหตุการณ์ รวมถึงการประพฤติปฏิบัติตนให้เกิดพฤติกรรมสุขภาพ เสริมสร้างสุขลักษณะที่ดีเคร่งครัดอย่างต่อเนื่อง ด้วยการมอบหมายโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE ให้เป็นนโยบายจังหวัดที่สำคัญผ่าน VDO Conference ในระดับจังหวัด/อำเภอ และทุกหน่วยงานยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด สนับสนุนกิจกรรม งบประมาณและบุคลากรที่เอื้อต่อการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ความรู้ผ่านสื่อในรูปแบบต่างๆ จัดกิจกรรมอบรมและร่วมพัฒนาศักยภาพสมาชิกแกนนำให้มีคุณภาพที่สามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้ จัดกิจกรรมค่ายบำบัดและรักษาตามแผนงานกิจกรรม "ใครติดยายกมือขึ้น" เพื่อให้เด็กและเยาวชนที่เคยหลงผิด กลับเข้าสถานศึกษา เพื่อศึกษาต่อและนำองค์ความรู้

ไปประกอบอาชีพภายใต้การคืนคนดีสู่สังคม ด้วยการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง ในจังหวัดกำแพงเพชรจัดให้มีศูนย์ประสานงานมากถึง 2 แห่ง โดยให้ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนร่วมมือกัน โดยถือว่าองค์ประกอบหลักและยุทธศาสตร์หลักของโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเยาวชน โดยให้ยึดเยาวชนเป็นศูนย์กลาง ใช้หลักการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา เปรียบให้เยาวชนในจังหวัดกำแพงเพชรเสมือนกล้วยไข่ประจำจังหวัดรสชาติดีเต็มเปี่ยมด้วยคุณค่า ผลิตผลจากต้นกล้วยจังหวัด TO BE NUMBER ONE กำแพงเพชร และพร้อมที่จะแตกหน่อต่อยอด โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE อย่างไม่หยุดยั้ง ให้ได้ผลผลิตกล้วยไข่รสเด็ดพันธุ์ TO BE (NUMBER ONE) สุดยอดของดีจังหวัดกำแพงเพชร ที่มีค่านิยม **"เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด"**

ความประทับใจในเรื่องราวดีๆ กับการดำเนินงาน TO BE NUMBER ONE ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งของโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE นับตั้งแต่ปี 2549 ด้วยการเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาและพี่เลี้ยงให้กับชมรมเครือข่ายอื่นๆ ในจังหวัดกำแพงเพชร ทำให้ข้าพเจ้าได้มีความเข้าใจปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นในจังหวัดกำแพงเพชร โดยเฉพาะยาเสพติดในเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ตำบลลานดอกไม้ที่ข้าพเจ้าได้ปฏิบัติงานอยู่ ด้วยนโยบายของผู้ว่าราชการจังหวัด อำเภอ และตำบล ข้าพเจ้าจึงน้อมนำโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE มาดำเนินงานเพื่อที่จะแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ด้วยการเป็นที่ปรึกษาชมรม สนับสนุนกิจกรรม จัดหางบประมาณให้เยาวชนในพื้นที่ของข้าพเจ้าให้มีกิจกรรมการรณรงค์สร้างกระแสนิยมที่เอื้อต่อการป้องกันยาเสพติดที่สร้างสรรค์ กล้าคิด กล้าแสดงออก และมีค่านิยมที่ดีงาม มีความมั่นใจและมีความสุขในการเข้าร่วมกิจกรรม ด้วยกิจกรรมที่ต้องการและสนใจของเยาวชน แบบฉบับวิถีใหม่ New Normal การจัดกิจกรรมฝึกอาชีพ จัดกิจกรรมการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่เยาวชน ด้วยการเสริมสร้างคุณภาพสมาชิก ด้วยการจัดกิจกรรมใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ถือเป็นกิจกรรมที่สมาชิกสนใจเป็นอย่างมากเพราะช่วยหารายได้ระหว่างการศึกษา และถือเป็นการช่วยเหลือผู้ปกครองในทางอ้อม ทำให้ผู้ปกครองเข้าใจและสนับสนุน

ให้บุตรหลานเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ข้าพเจ้าเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาให้กับเด็กและเยาวชนสมาชิก TO BE NUMBER ONE ในทุกๆเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นการประสานงานระหว่างหน่วยงานในจังหวัด และนอกจังหวัด รวมถึงการสร้างและพัฒนาร่วมกับชมรมเครือข่ายอื่นๆ ทำให้ข้าพเจ้าเป็นส่วนหนึ่งในชมรม TO BE NUMBER ONE บ้านท่าไม้แดง และเป็นที่พึ่งให้แก่เด็กและเยาวชนสมาชิกในพื้นที่ตำบลลานดอกไม้ ข้าพเจ้ารู้สึกปลาบปลื้มและยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสทำงานถวายแด่ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี และสิ่งสำคัญคือช่วยแก้ปัญหายาเสพติดให้หมดไปจากเด็กและเยาวชนไทย

ข้าพเจ้ามุ่งมั่น วิริยะ อุตสาหะ ด้วยดีตลอดมาโดยการสนับสนุนกิจกรรม ช่วยเด็กๆ ในการดำเนินกิจกรรมร่วมกับจังหวัดกำแพงเพชร อาทิ เช่น โรงเรียน ชุมชน ผู้นำชุมชน องค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอ และจังหวัดกำแพงเพชร สิ่งที่ขาดไม่ได้คือ บริษัท Big C บริษัท ทิพย์เคเบิ้ลทีวี กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มกองทุนแม่ของแผ่นดิน และกลุ่มกองทุนต่างๆ สนับสนุนการดำเนินกิจกรรมเป็นอย่างดี ทำให้ชุมชนได้รับโอกาสในการขับเคลื่อนและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้แก่เด็กและเยาวชนได้ ด้วยการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องทำให้มีผลการดำเนินงานที่โดดเด่นเป็นที่ประจักษ์ ข้าพเจ้าจึงนำผลการดำเนินงานโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE เข้าประกวดผ่านระดับจังหวัด เป็นตัวแทนเข้าผ่านระดับภาคเหนือได้ในปีพุทธศักราช 2559 แม้จะไม่ผ่านระดับภาคเหนือ ข้าพเจ้าตั้งใจมุ่งมั่นและให้กำลังใจเด็กและเยาวชนสมาชิก TO BE NUMBER ONE สม่ำเสมอ ทำให้ในปีพุทธศักราช 2561และในปีพุทธศักราช 2562 ชมรม TO BE NUMBER ONE บ้านท่าไม้แดง ได้รับคัดเลือกให้แข่งขันเป็นตัวแทนภาคเหนือในระดับประเทศจนถึงปัจจุบัน ด้วยความรัก ความหวังดี ที่แฝงไว้ในความรับผิดชอบ พร้อมให้คำปรึกษาและอยู่เคียงข้างเด็กและเยาวชนสมาชิก TO BE NUMBER ONE มาโดยตลอด ทำให้ชมรม TO BE NUMBER ONE บ้านท่าไม้แดง มีผลการดำเนินงานโดดเด่น และทำให้ข้าพเจ้าได้รับรางวัลต่างๆ ในจังหวัดกำแพงเพชร อาทิ เช่น รางวัลบุคคลต้นแบบในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชม หรือแม้แต่รางวัลอันสูงสุดของการปฏิบัติหน้าที่ข้าราชการ คือ รางวัลข้าราชการพลเรือนดีเด่น “ครุฑทองคำ” ประจำปีพุทธศักราช 2562

การดำเนินงานโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE ยึดวัยรุ่นและเยาวชนเป็นศูนย์กลาง บนพื้นฐานความเข้าใจธรรมชาติ พัฒนาการ ความต้องการ ความสนใจและพฤติกรรมเฉพาะของวัยรุ่น กล่าวคือ ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงชีวิตระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญยิ่งเพราะมีการเปลี่ยนแปลง อันซับซ้อนทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคม ก็ยิ่งเป็นผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งการดำเนินกิจกรรมมาอย่างต่อเนื่องเพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในประเทศให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ โดยความร่วมมือและรวมพลังจากภาครัฐและเอกชน กระตุ้นและปลุกจิตสำนึกของปวงชนในชาติให้มีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักว่าการที่จะเอาชนะปัญหายาเสพติดมิใช่หน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือองค์กรใดองค์กรหนึ่ง แต่ทุกคนในชาติจะร่วมแรง ร่วมใจกันเป็นพลังของแผ่นดินที่จะต่อสู้และเอาชนะปัญหายาเสพติดให้ได้โดยเร็ว ตามพระประสงค์ของทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ที่มุ่งเน้นการรณรงค์ในกลุ่มเป้าหมายหลัก คือ วัยรุ่นและเยาวชน โดยกลวิธีสร้างกระแสการแสดงพลังอย่างถูกต้องโดยไม่ข้องแวะกับยาเสพติด การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตให้แก่เยาวชนในชุมชน จัดระบบการบำบัดรักษา และข้าพเจ้าได้น้อมนำพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ข้อความตอนหนึ่งว่า **"งานทุกอย่างมีบุคคลซึ่งมีชีวิตจิตใจ มีความนึกคิดเป็นผู้กระทำ ถ้าผู้ทำมีจิตใจไม่พร้อมจะทำงาน เช่น ไม่ศรัทธาในงาน ไม่สนใจผูกพันกับงาน ผลงานที่ทำก็ย่อมบกพร่อง ไม่คงที่ ต่อเมื่อผู้ปฏิบัติมีศรัทธา เข้าใจซึ้งถึงประโยชน์ของงาน พร้อมใจและพอใจที่จะขวนขวายปฏิบัติงานโดยเต็มกำลังความสามารถ งานจึงจะดำเนินไปได้โดยราบรื่น และบรรลุผลตามที่มุ่งหมาย"** ข้าพเจ้าน้อมนำพระบรมราโชวาทของพระองค์ท่านมาเป็นแนวทางการดำเนินโครงการกิจกรรมเพื่อสังคมอยู่เสมอ ทั้งนี้การดำเนินกิจกรรมยังมีอย่างต่อเนื่องตลอดจนการสร้างเครือข่ายสมาชิกและชมรม TO BE NUMBER ONE เพื่อร่วมกันรณรงค์จัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้เกิดค่านิยมของการเป็นหนึ่งโดยไม่ต้องพึ่งยาเสพติด สร้างเยาวชนของไทยให้มีอนาคตที่ดีและพร้อมที่จะเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศชาติสืบไป

ผู้เขียน
นายวิษณุ ภู่ทอง
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอบึงสามัคคี
จังหวัดกำแพงเพชร

กระผมนายวิษณุ ภู่ทอง ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ปฏิบัติงานที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอบึงสามัคคี จังหวัดกำแพงเพชร รับงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมานานตั้งคำถามในใจตลอดว่าจะหาหลักการ แนวทางอย่างไรให้ปัญหายาเสพติดมันหมดสิ้นไปจากคนในชุมชน จนกระทั่งมีโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE ขึ้น โดยมีทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ทรงเป็นองค์ประธาน ซึ่งมีกรอบแนวทางการทำงานโดยยึดหลัก 3 ก 3 ย คือกรรมการ กองทุน กิจกรรม และกิจกรรมนี้เองที่ต้องดำเนินการให้สัมพันธ์กับ 3 ยุทธศาสตร์ โดยเฉพาะยุทธศาสตร์แรกคือ การสร้างกระแสสังคม ซึ่งแรกๆ ผมไม่เข้าใจว่าจะทำไปทำไมเป็นการสร้างภาพให้เห็นว่าจะช่วยในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้เลย จนกระทั่งเมื่อร่วมดำเนินกิจกรรมไปนานเข้าทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มเป้าหมายมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น เช่น การยกย่อง ประกาศเชิดชูคนทำดีเป็นการปลูกฝังค่านิยมที่ดี ที่เรียกว่า บุคคลต้นแบบ หรือ TO BE NUMBER ONE IDOL เพราะแบบอย่างที่ดีมีค่ามากกว่าคำสอน เขาทำอย่างไรถึงได้ เก่ง ดี มีความสุขได้โดยไม่พึ่งพายาเสพติด ทำให้เป็นตัวอย่างต่อผู้ที่พบเห็น และอีกหนึ่งกลุ่มคือผู้ที่หลงผิดบ้างด้วยความอยากรู้ อยากลอง เมื่อเขาเข้ามาร่วมกิจกรรมในชมรม TO BE NUMBER ONE เปิดโอกาสให้เขาได้แสดงความคิดเห็นและมีการเพิ่มความกล้าแสดงออกสอดแทรกความรู้ความเข้าใจให้เขา ว่าคนเราสามารถทำผิดพลาดได้เมื่อรู้ว่าผิดพลาดก็ปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นเมื่อตนเองปฏิบัติดีแล้วบอกเพื่อนๆ ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และทุกวันนี้การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีก็คือการสร้างกระแสตามยุทธศาสตร์แรก ส่วนยุทธศาสตร์ที่สองการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันนั้นมันคืออะไร ผมก็ไม่รู้ว่าจะทำอะไรเลยคิดกิจกรรมต่างๆ ใช้เวลาให้หมดไปวันๆ ทำให้ทราบว่าการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันก็คือหากิจกรรมดีๆ มีประโยชน์ต่อตนเอง และผู้อื่น ที่เรียกว่าการใช้

เวลาว่างให้เกิดประโยชน์นั้นเอง ยุทธศาสตร์สุดท้ายยุทธศาสตร์การสร้างเครือข่ายใหม่ๆ เข้าใจเพียงว่าคือการไปหาสมาชิก TO BE NUMBER ONE เข้ามาอยู่ในชมรมเพิ่มขึ้นเท่านั้นเอง แต่พอได้มีโอกาสดูการประกวดการนำเสนอผลงานชมรม TO BE NUMBER ONE ทุกประเภททำให้ทราบว่าการประกวดนั้นก็คือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ขบวนการต่างๆของแต่ละพื้นที่ แต่ละประเภทมันก็คือการสร้างเครือข่ายที่เกิดการศึกษาดูงานเพื่อนำมาเป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนาชมรมของตนเองต่อไป แล้วคำว่าเด็กทำ ผู้ใหญ่หนุน ชุมชนมีส่วนร่วมจริงๆ แล้วก็คือต่างคนต่างทำหน้าที่ของใครของมันเพียงแต่บางครั้งเด็กๆ เมื่อรวมตัวกันทำกิจกรรมต่างๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและชุมชนนั้นอาจจะขาดวัสดุอุปกรณ์ที่สำคัญและเกินกำลังที่เด็กๆ จะจัดหาได้จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยการสนับสนุนจากผู้ใหญ่ใจดีและการดูแลเอาใจใส่จากคนในชุมชนนั้นๆ

จากที่ดำเนินงานมาเข้าใจว่าคนเราจำเป็นต้องมีต้นทุนที่สำคัญ ต้นทุนแรกคือต้นทุนทางสุขภาพถ้าเราสุขภาพดีมีกำลังกายแข็งแรงก็สามารถทำงานแลกค่าตอบแทนได้ตามกำลัง และต้นทุนทางสุขภาพสามารถเพิ่มได้ด้วยหลัก 3 อ 2 ส ออกกำลังกายสม่ำเสมอ รับประทานอาหารดีมีประโยชน์ ควบคุมอารมณ์ให้ปกติโดยเร็ว การไม่สูบบุหรี่ และการไม่ดื่มสุรา ต้นทุนที่สองคือต้นทุนความรอบรู้ หรือต้นทุนทางปัญญา ถ้าคนเรามีข้อมูลต่างๆแบบรอบด้านก็สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจที่จะประพฤติปฏิบัติอย่างถูกต้อง และสร้างรายได้จากสติปัญญาได้ ต้นทุนทางปัญญาสามารถเพิ่มได้จากการเรียนรู้ทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษา ต้นทุนที่สามคือต้นทุนเงินตราหรือกำลังทรัพย์สิน ถ้าเรามีเงิน ทรัพย์สิน สามารถนำไปลงทุนและได้รับผลกำไรตอบแทน ต้นทุนเงินสามารถเพิ่มได้จากการกู้ยืม แต่ควรกู้ยืมตามศักยภาพตนเอง ต้นทุนสุดท้ายที่จะกล่าวถึงคือต้นทุนทางสังคม คนเราไม่สามารถอยู่คนเดียวได้ แต่เราควรจะเลือกสังคมกับคนที่ดีและถ้ามีโอกาสก็ควรให้ความช่วยเหลือคนที่หลงผิดตามกำลัง

สุดท้ายผมคิดว่ากิจกรรมในโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE ทำให้ชุมชนสังคมน่าอยู่ควรสืบทอดกันต่อไป

ผู้เขียน
นายธีระวุฒิ ประดิษฐ์แท่น
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองตะไก้
จังหวัดนครราชสีมา

ปัญหายาเสพติด ถือเป็นปัญหาสำคัญระดับนานาชาติรวมถึงประเทศไทย ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ได้มีการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษา โดยมีกิจกรรมโครงการเป็นจำนวนมากที่ช่วยแก้ไขปัญหายาเสพติด มีทั้งโครงการที่ประสบผลสำเร็จและล้มเหลว แต่จากการปฏิบัติงานแก้ไขปัญหายาเสพติดในช่วง 18 ปีที่ผ่านมา ในฐานะบุคลากรสาธารณสุขผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด พบว่า มีหนึ่งโครงการที่ประสบผลสำเร็จอย่างต่อเนื่องและสามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างแท้จริง คือ โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (TO BE NUMBER ONE) ซึ่งจะขอกล่าวถึงความสำเร็จดังกล่าว ต่อไป

ปัญหายาเสพติด จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน โดยพบว่ากลุ่มเสี่ยงที่จะใช้ยาเสพติดคือกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งตลอดระยะเวลา 18 ปีที่ผ่านมา ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ทรงมีความห่วงใยเด็กและเยาวชน ที่มีความเสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติดมากที่สุด จึงมีพระดำริในการดำเนินงานด้านการป้องกันปัญหายาเสพติดและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด โดยในปี 2545 ถือเป็นปีแรกที่กำเนิดโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (TO BE NUMBER ONE) ซึ่งในปี 2563 ถือว่าครบรอบ 18 ปี จากผลการดำเนินงานตามโครงการตลอดระยะเวลากว่า 18 ปี ประสบผลสำเร็จทั้งเชิงปริมาณพบว่า จำนวนผู้เป็นสมาชิกมีเพิ่มมากขึ้น จำนวนหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน ได้นำโครงการดังกล่าวมาดำเนินงานมากขึ้น เกิดชมรม TO BE NUMBER ONE เพิ่มมากขึ้น กลุ่มเป้าหมายและกลุ่มเสี่ยงที่ใช้ยาเสพติดมีจำนวนลดลง ส่วนในเชิงคุณภาพพบว่า กลุ่มเสพยาเสพติดที่เข้ารับการบำบัดรักษาตามโครงการใครติดยายกมือขึ้นสามารถ

เลิกเสพยาเสพติด และได้รับโอกาสจากสังคมในการเข้ารับการศึกษา การเข้ารับการทำงานจากหน่วยงานทั้งภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชน เด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการประสบผลสำเร็จทั้งต่อตนเอง กล่าวคือ มีความกล้าคิด กล้าแสดงออก เกิดภาวะผู้นำ ประสบความสำเร็จในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิต มีความภาคภูมิใจในตนเอง ได้รับการยอมรับจากสังคม

ความสำเร็จดังกล่าวข้างต้น ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพถือได้ว่าเป็นความสำเร็จอันทรงคุณค่าที่ได้จากโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ดำเนินงานมา 18 ปี และในฐานะผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบำบัดยาเสพติดในพื้นที่ จะขอขยายผลการดำเนินงานดังกล่าวไปยังหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนให้เพิ่มมากขึ้น เพราะ 18 ปีแห่งความสำเร็จ จะเป็น 18 ปีแห่งประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน เป็น 18 ปีแห่งเกียรติยศ เป็นประสบการณ์ที่หาซื้อที่ใดไม่ได้ ถ้าไม่ได้ปฏิบัติงาน TO BE NUMBER ONE และจะสานความสำเร็จนี้ให้เจริญงอกงามคงอยู่ตลอดไปตราบนานเท่านาน เพื่อสนองพระดำริ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ตลอดไป

สรุปได้ว่า โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (TO BE NUMBER ONE) เป็นโครงการที่สามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งในด้านป้องกันและบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติดได้อย่างแท้จริง และเป็นโครงการที่สอดคล้อง ตอบสนองแก่เด็กและเยาวชนในยุค 4G เป็นโครงการหนึ่งเดียวในโลกที่มี ไม่เหมือนใครในโลกใบนี้ จะเป็นโครงการที่คงอยู่ต่อไปตราบนานเท่านาน

ผู้เขียน
นายไชยเชษฐ์ โรจน์ชนะมี
พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโคกคราม
อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ต้นกล้าน้อยแตกหน่อก่อก้านกิ่ง ผลิยอดทิ้งใบเก่าเคยเฉาเหี่ยว
เพราะได้ปุ๋ยสูตรผสมอย่างกลมเกลียว หมั่นดูแลข้องเกี่ยวร่วมเยียวยา
สิบแปดปีเพาะบ่มฝันคนพันธุ์ใหม่ จนเติบใหญ่ผลิตผลหลายต้นกล้า
ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ชี้แนวทาง
เกิดทูบีนัมเบอร์วันสร้างสรรค์ชาติ ตามพระราชดำรัสชัดแบบอย่าง
ร่วมเป็นหนึ่งไม่พึ่งยาอย่าละวาง ร่วมสะสางยาเสพติดวิกฤติไทย

จากบทร้อยกรองข้างต้นเปรียบต้นกล้าดั่งเด็กน้อยเยาวชนที่เป็นอนาคตของชาติ คือหน่อพันธุ์ที่พร้อมจะเจริญเติบโตต่อไปในสังคม ต้นกล้าบางต้นก็อาจจะมีบางใบที่เหี่ยวเฉาไปบ้าง อาจจะเป็นเพราะสภาวะแวดล้อมต่างๆที่ส่งผลกระทบ ทำให้ต้นกล้าซึ่งมีใบบริสุทธิ์มีเหตุต้องหยุดการเจริญเติบโตลง และขัดขวางการผลิยอดใหม่ไปบ้าง อุปสรรคดังกล่าวนั้นเปรียบได้กับปัญหายาเสพติดในสังคมไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่แพร่หลายคล้ายโรคระบาด บ่อนทำลายประเทศชาติไม่ให้เจริญก้าวหน้า และยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกขณะ ต้นกล้าที่มีใบเหี่ยวเฉาเพราะถูกหนอนกัดกินเปรียบเสมือนเด็กและเยาวชนที่เผลอพลาดถูกยาเสพติดทำลายสมองขัดขวางการเจริญงอกงามจากต้นกล้าไปเป็นต้นไม้ที่สง่างามสมบูรณ์ได้

แต่ด้วยพระปณิธานทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี องค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่ทรงมีความห่วงใยต่อประชาชนชาวไทยเป็นอย่างยิ่งโดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มขนาดใหญ่ เพราะมีจำนวนมากถึง 21 ล้านคน ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพลังต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต ดังพระราชดำรัสในวโรกาสการแถลงข่าวเปิดตัวโครงการ “TO BE NUMBER ONE” เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม

พ.ศ.2545 ณ ห้องประชุมกระทรวงสาธารณสุข ความว่า “กิจกรรมในโครงการ TO BE NUMBER ONE จะเบนความสนใจจากการหาความสุขชั่วครั้งคราวจากยาเสพติด อยากให้โครงการนี้สำเร็จด้วยดี แต่จะทำคนเดียวไม่ได้ จึงขอความร่วมมือจากทุกคน”

จากโครงการนี้ เปรียบเหมือนปุ๋ยสูตรผสมอย่างดีให้แก่ต้นกล้าเยาวชนทุกต้น เพื่อการผลิยอดใหม่แตกกิ่งก้านใบให้ห่างไกลจากยาเสพติด เสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่เยาวชนในชุมชน จัดระบบการบำบัดรักษาภายใต้โครงการ “ใครติดยายกมือขึ้น” เป็นการคืนคนดีสู่สังคมและป้องกันการกลับมาเสพยาซ้ำ เป็นการบ่มเพาะต้นกล้าพันธุ์ดีให้มีมากขึ้น ข้าพเจ้าเองก็คือต้นกล้าต้นหนึ่งที่เติบโตจากเรือนเพาะชำแห่งนี้ และได้ซึมซับปุ๋ยจนเติบใหญ่พลิกเปลี่ยนชีวิตไปในทิศทางที่ดีมาได้จนถึงทุกวันนี้ ด้วยกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ต่างๆที่ได้จัดขึ้นจากชมรม TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาของข้าพเจ้า ทั้งกิจกรรมดนตรี กีฬา วิชาการ การจำหน่ายสินค้าที่ระลึกเพื่อหารายได้ให้กับกองทุน ทั้งนี้ยังเป็นการฝึกอาชีพให้แก่ข้าพเจ้าเพื่อหารายได้เลี้ยงตัวเองระหว่างเรียนอีกด้วย และกิจกรรมจิตอาสาต่างๆ ล้วนหล่อหลอมให้ข้าพเจ้าปฏิบัติตนเป็นคนดีรู้จักเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เป็นแบบอย่างแก่เพื่อนๆเยาวชนในโรงเรียน พร้อมทั้งยังเป็นแกนนำเชิญชวนและดูแลเพื่อนๆให้ห่างไกลจากยาเสพติด จนข้าพเจ้ามีความใฝ่ฝันตั้งแต่เด็กๆว่า หากข้าพเจ้าโตขึ้นจนสำเร็จการศึกษาแล้วนั้น ข้าพเจ้าก็จะขอสืบสานพระปณิธานงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ต่อไปให้ได้ ข้าพเจ้ายังคงจดจำภาพแห่งความประทับใจในวันที่มีโอกาสได้รับเสด็จทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เมื่อครั้งเสด็จจังหวัดนราธิวาส ในปี พ.ศ.2547 ซึ่งขณะนั้นข้าพเจ้าศึกษาอยู่ที่วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาส ต่อมาก็ได้สำเร็จการศึกษากลับมาปฏิบัติงานยังภูมิลำเนาบ้านเกิดเมืองนอน แล้วข้าพเจ้าก็ได้มีโอกาสรับเสด็จอีกครั้ง ซึ่งถือเป็นความภาคภูมิใจของเหล่าสมาชิกชมรม TO BE NUMBER ONE จังหวัดนครศรีธรรมราช ตลอดจนผู้ปฏิบัติงานและผู้บริหารราชการทุกภาคส่วน ที่ได้รับพระราชทานวโรกาสจากทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เสด็จเปิดชมรมและศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ของโรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช พร้อมทั้งทรงเป็นประธานในการแสดงคอนเสิร์ต

TO BE NUMBER ONE เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ.2560 ทั้งนี้ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นจังหวัดที่มีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มเยาวชนค่อนข้างสูง จึงได้น้อมนำโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของจังหวัด โดยมุ่งเน้นหลักการสร้างกระแส สร้างภูมิคุ้มกันและการพัฒนาเครือข่าย เพื่อคุณภาพที่ดีของเด็กและเยาวชน ด้วยแนวคิด "นครศรีธรรมราช นครแห่งอารยธรรม ชาวนคร มุ่งมั่น สร้างสรรค์ TO BE NUMBER ONE ให้เข้มแข็งยั่งยืน" โดยมีนายศิริพัฒ พัฒกุล ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นประธานคณะกรรมการอำนวยการโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการกำหนดให้ "วันพฤหัสบดี" ในทุกสัปดาห์ เป็นวัน TO BE NUMBER ONE ของจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยให้หัวหน้าส่วนราชการ องค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ร่วมกันสวมเสื้อ TO BE NUMBER ONE จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจทุกวันทุกครั้งที่ได้สวมใส่เสื้อนี้ ถือเป็นสัญลักษณ์อันทรงเกียรติ ในปี พ.ศ.2562 ข้าพเจ้าได้รับโอกาสร่วมศึกษาช่วยเหลือการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จากผู้ปฏิบัติงานรุ่นพี่ในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช คือนายประภัสสร เขาทอง ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน จนเกิดแรงบันดาลใจไว้ว่า สักวันหนึ่งข้าพเจ้าคงจะได้มีโอกาสได้รับมอบหมายให้ดำเนินงานนี้อย่างเต็มตัว และแล้วในปี พ.ศ.2563 โอกาสของข้าพเจ้าก็มาถึง ด้วยรอคอยมาทั้งชีวิต เมื่อ นายสายันต์ ศิลาโชติ ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอเฉลิมพระเกียรติ ได้มอบหมายให้ข้าพเจ้ารับผิดชอบประสานและดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของอำเภอเฉลิมพระเกียรติ โดยรับผิดชอบงานร่วมกับรุ่นน้องอีกคน คือนายปัฐพงศ์ พาลีกัณฐ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน โดยมีนายสันติ บุญรอด นายอำเภอเฉลิมพระเกียรติ เป็นผู้นำในการขับเคลื่อนการดำเนินงานร่วมกับภาคีเครือข่ายต่างๆ ถึงแม้ว่าอำเภอนี้จะอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ทั้งที่อยู่ไม่ไกลจากตัวเมืองมากนัก แต่ข้าพเจ้าก็ไม่เคยที่จะย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ ยังคงรู้สึกภาคภูมิใจ ประกอบกับรู้สึกโชคดีที่ได้สวมเครื่องแบบสมญาข้าราชการ ปฏิบัติงานอยู่บนผืนแผ่นดินของอำเภอเฉลิมพระเกียรติแห่งนี้

ถึงแม้ข้าพเจ้าจะเพิ่งเริ่มต้นการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE แต่ข้าพเจ้ามีความตั้งใจจริง พร้อมอุทิศถวายแด่ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ด้วยกำลังใจที่แรงกล้า ด้วยจิตอาสาที่ยิ่งใหญ่ ผสานกับการสั่งสมความรู้และประสบการณ์ดีๆที่ได้รับจากการเป็นสมาชิกชมรม TO BE NUMBER ONE ตั้งแต่ตอนเป็นเด็กนักเรียนนักศึกษามาโดยตลอด 18 ปีที่ผ่านมา ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าสิ่งดีๆเหล่านี้จะคอยเป็นแรงผลักดันให้ข้าพเจ้าและภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนสามารถปฏิบัติงานจนประสบความสำเร็จได้ ด้วยการดำเนินงานตามหลัก 3 ก. คือ กรรมการ กิจกรรม และกองทุน ขับเคลื่อนไปสู่อำเภอ TO BE NUMBER ONE สมศักดิ์ศรีของคำว่า “อำเภอเฉลิมพระเกียรติ” แม้จะแลกมาด้วยหยาดเหงื่อและชีวิตก็ยอมพลี ในปีงบประมาณ พ.ศ.2564 นี้ ข้าพเจ้าและคณะทำงานทั้งภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนจะร่วมกันสร้างประวัติศาสตร์ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการ ทั้งการประกวด TO BE NUMBER ONE TEEN DANCERCISE NST CHAMPIONSHIP การประกวดเยาวชนต้นแบบเก่งและดี TO BE NUMBER ONE (TO BE NUMBER ONE IDOL) และการประกวดผลงานชมรม TO BE NUMBER ONE ถึงแม้ว่าอาจจะไม่ได้เป็นที่หนึ่งของการประกวด แต่จะขอเป็นหนึ่งโดยไม่ต้องพึ่งยาเสพติด ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายหลักคือเด็กและเยาวชนอายุ 6 – 24 ปี เป็นเสมือนต้นกล้าของโครงการ ทั้งในสถานศึกษา สถานประกอบการ และชุมชน อีกทั้งผู้ที่มีอายุ 25 ปีขึ้นไปเป็นสมาชิกสมทบ ที่คอยแผ่ร่มเงาเพื่อให้ต้นกล้าน้อยๆเจริญเติบโตผลิดอกออกผลเป็นต้นไม้ใหญ่ที่งดงาม สร้างความร่มรื่นให้ผืนป่า รุ่นสู่รุ่น เป็นการบ่มเพาะคนเก่งดี มีความสุข และเป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด เปิดโอกาสในการพัฒนาปรับเปลี่ยนปรับปรุงพฤติกรรมไปในทางที่ดีเพื่อร่วมกันสร้างสรรค์สังคมและประเทศไทยตลอดไป

ต้นกล้าน้อยหลอมรวมร่วมสืบสาน พระปณิธานแนวทางอย่างยิ่งใหญ่
เพื่อขัดเกลาเยาวชนผองคนไทย หลีกห่างไกลยาเสพติดชีวิตพลี
เพราะ “เรารักทูลกระหม่อม” พร้อมอาสา สร้างคุณค่าสื่อคุณธรรมนำศักดิ์ศรี
เขียนเรียงความเล่าลือเลื่องเรื่องดีดี สิบแปดปี ทูบีนัมเบอร์วัน

ผู้เขียน
นายบุญมาก ไชยฤทธิ์
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองบึงกาฬ
จังหวัดบึงกาฬ

เยาวชนมีภูมิคุ้มกัน คือรางวัลที่ยิ่งใหญ่

ประเทศไทยประสบปัญหายาเสพติดมายาวนาน ในอดีตปัญหายาเสพติดคือเฮโรอีน แต่ปัจจุบันพบว่า “ยาบ้า” หรือสารเมทแอมเฟตามีน เป็นปัญหายาเสพติดที่สำคัญและกำลังระบาดที่ส่งผลกระทบต่อครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สังคมและประเทศ ซึ่งเป็นปัญหาที่รัฐบาลทุกสมัยได้ให้ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหามาอย่างต่อเนื่อง

ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงมีความห่วงใยต่อประชาชนชาวไทยเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น เยาวชน ซึ่งเป็นกลุ่มที่จะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต นับเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติดสูง เนื่องจากเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ แต่ยังขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ดีพอ มีโอกาสถูกชักจูงไปใช้ยาเสพติดได้ง่าย จึงทรงพระกรุณาธิคุณรับเป็นองค์ประธานโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ภายใต้ชื่อที่เรียกกันในการรณรงค์ว่า **“โครงการ TO BE NUMBER ONE”** เพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 เป็นต้นมา โดยใช้คำขวัญโครงการว่า “เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด” ความหมายคือ การเป็นหนึ่งทุกคนเป็นได้ เพราะทุกคนต่างมีดีอยู่ในตัวเอง หากค้นพบสิ่งที่ตัวเองชื่นชอบ สนใจและมีความถนัด สามารถฝึกฝนและทำจนเป็นผลสำเร็จได้ ทำแล้วมีความสุข มีความเชื่อมั่นและมีความภาคภูมิใจ โดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

ในช่วงปี พ.ศ. 2545 ซึ่งเป็นปีแรกของการเปิดตัวโครงการ TO BE NUMBER ONE ในช่วงนั้นกระผมทำงานอยู่ที่โรงพยาบาลบึงกาฬ รับผิดชอบงานด้านสุขาภิบาล ป้องกันโรค และงานให้คำปรึกษาในคลินิกให้คำปรึกษาและเป็นวิทยากรกระบวนการด้านยาเสพติดของโรงพยาบาลบึงกาฬ มีโอกาสเป็นวิทยากรอบรมในค่ายบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพ

ผู้ติดยาเสพติดหลายครั้ง ได้ให้คำปรึกษาแก่ผู้ติดยาเสพติดหลายราย พบว่า ยาเสพติดถ้าติดแล้วเลิกยาก บางคนเลิกแล้วยังกลับไปเสพอีก จึงคิดว่าสิ่งสำคัญคือ ทำอย่างไรเราจะป้องกันกลุ่มเด็กและเยาวชนไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดตั้งแต่แรก เพราะเชื่อว่าการป้องกันตั้งแต่แรกน่าจะเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้กับเด็กและเยาวชน โตขึ้นจะได้รู้จักการป้องกันตัวเองจากพิษภัยของยาเสพติด หรือสิ่งที่ไม่ดีทั้งหลาย จึงได้ศึกษาแนวทางการดำเนินงานของโครงการ TO BE NUMBER ONE และได้พบว่าแนวทางการดำเนินงานของโครงการนี้มุ่งส่งเสริมกลุ่มวัยรุ่นเยาวชนให้มีการพัฒนา ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ มีทักษะในชีวิต เป็นโครงการที่ยึดวัยรุ่นและเยาวชนเป็นศูนย์กลาง บนพื้นฐานความเข้าใจธรรมชาติ พัฒนาการ ความต้องการ ความสนใจและพฤติกรรมเฉพาะของวัยรุ่น กระผมจึงได้นำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานในกระบวนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเรื่อยมา ในขณะนั้นได้เสนอผู้บริหารของโรงพยาบาลบึงกาฬเพื่อการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ โดยเฉพาะสื่อวิทยุ กระผมยังเป็นนักจัดรายการวิทยุอิสระ ได้จัดรายการวิทยุทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย อำเภอบึงกาฬ ในขณะนั้น เช่น รายการสุขภาพดีมีสุข รายการ TO BE NUMBER ONE ได้ร่วมกับทางสถานีวิทยุทำการประชาสัมพันธ์โครงการ TO BE NUMBER ONE และสอดแทรกสาระน่ารู้ต่างๆ เพื่อให้กลุ่มวัยรุ่นและประชาชนทั่วไปมีความรู้และมีความเข้าใจในการดำเนินชีวิต โดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ในช่วงแรกมีการจัดกิจกรรมเผยแพร่ทางสื่อวิทยุเพื่อสร้างกระแสให้วัยรุ่นเกิดความสนใจ เช่น การประกวดร้องเพลง TO BE NUMBER ONE และเพลงอื่นๆ ที่วัยรุ่นชอบ การฝึกจัดรายการวิทยุ การประกวดเรียงความ ประกวดวาดภาพ โดยขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากโรงพยาบาลบึงกาฬ และภาคเอกชน สนับสนุนรางวัล ปรากฏว่าได้รับความสนใจจากกลุ่มวัยรุ่นเป็นอย่างดี หลังจากนั้นจึงได้ร่วมกับคณะเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เพื่อนร่วมงานประสานความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรับสมัครสมาชิกชมรม TO BE NUMBER ONE และได้ร่วมเป็นวิทยากรในการให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE แก่หน่วยงานต่างๆ และเป็นพี่เลี้ยงในการจัดตั้งชมรม TO BE NUMBER ONE ทั้งในสถานศึกษา สถานประกอบการและในชุมชน

สิ่งที่กระผมมีความประทับใจในช่วงแรกของการดำเนินงานโครงการ TO BE NUMBER ONE มีครั้งหนึ่งที่กระผมได้เป็นวิทยากรค่ายบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ใครติดยายกมือขึ้น มีผู้บำบัดรายหนึ่งได้สารภาพว่าในขณะที่กำลังฟังรายการวิทยุ รายการ TO BE NUMBER ONE ซึ่งกระผมจะจัดช่วงเวลา หลังข่าว 20.00 น. เขาบอกว่าเมื่อได้ฟังดีเจพูดเกี่ยวกับโครงการ TO BE NUMBER ONE ใครติดยายกมือขึ้นมีความสนใจ จึงได้ชวนเพื่อนสมัครเข้าร่วมโครงการใครติดยายกมือขึ้นของโรงพยาบาลบึงกาฬ เพื่อจะได้เลิกยาเสพติด ปัจจุบันผู้ผ่านการบำบัดทุกคนได้เลิกยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแล้ว

กระผมทำงานอยู่ที่โรงพยาบาลบึงกาฬ เป็นเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาในคลินิกให้คำปรึกษา ได้บูรณาการแนวคิดและแนวทางการดำเนินงานตามโครงการ TO BE NUMBER ONE ปรับทุกข์ สร้างสุข แก้ปัญหา พัฒนา EQ ทั้งกลุ่มผู้ป่วยยาเสพติดและผู้มีปัญหาสุขภาพจิต จนถึงปี พ.ศ. 2548 จึงได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองบึงกาฬ ด้วยความเชื่อว่าโครงการ TO BE NUMBER ONE เป็นโครงการที่มีแนวทางชัดเจน เป็นเครื่องมือที่จะสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กและวัยรุ่นปลอดภัยจากยาเสพติดได้ ถึงแม้จะย้ายที่ทำงานแต่แนวคิดและอุดมการณ์ยังคงเหมือนเดิม ดำเนินกิจกรรมโครงการ TO BE NUMBER ONE เพื่อพัฒนากลุ่มเด็กและเยาวชนให้เป็นคนเก่ง คนดี มีภูมิคุ้มกันต่อยาเสพติด ในช่วงที่ทำงานอยู่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลยังทำหน้าที่เป็นวิทยากรระดับอำเภอในการจัดกิจกรรมค่ายบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด รับผิดชอบงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ให้กับสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองบึงกาฬ ต่อมาในปี พ.ศ. 2556 - 2557 ได้ย้ายไปช่วยงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ให้กับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบึงกาฬ มีโอกาสเป็นผู้ประสานงานกับชมรม TO BE NUMBER ONE ร่วมจัดกิจกรรมประกวดผลงานของชมรม TO BE NUMBER ONE ทั้งระดับจังหวัด ระดับภาคและระดับประเทศเรื่อยมาจนถึง พ.ศ. 2558 ได้ย้ายกลับมาปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้ช่วยสาธารณสุขอำเภอ ที่สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองบึงกาฬ และได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานโครงการ TO BE NUMBER ONE เหมือนเดิม

ตั้งแต่กระผมรับผิดชอบโครงการ TO BE NUMBER ONE จากอดีตจนถึงปัจจุบัน กระผมได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ร่วมจัดทำสรุปผลงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ในระดับจังหวัดเพื่อนำเสนอระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หลายปี

ติดต่อกัน มีส่วนร่วมเตรียมการนำเสนอผลงานทั้งรูปเล่มและวีดิทัศน์ โดยเฉพาะวีดิทัศน์ได้รับมอบหมายเป็นผู้จัดทำเกือบทุกปี ทั้งการตัดต่อ การบรรยายเสียงประกอบ การทำงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ในช่วงแรกๆ ก็มีความกดดันบ้าง โดยเฉพาะเวลานำเสนอผลงาน ปรากฏว่าจังหวัด/ชมรมที่เราส่งประกวดไม่ผ่านระดับภาค เห็นจังหวัดอื่นเขาได้รับรางวัลดีเด่นระดับภาค แต่จังหวัดตนเองไม่ผ่านซักที เป็นแบบนี้หลายปีติดต่อกัน ก็เริ่มรู้สึกน้อยใจอยู่บ้าง แต่ก็ไม่คิดท้อถอย ตั้งคำถามกับตัวเองว่ามีอะไรที่เรายังทำไม่ถูก ทำไม่ครบถ้วน...หลังจากนั้นได้กลับมาทบทวนความคิดตนเองใหม่ ให้กำลังใจกับตัวเองเสมอ ทราบดีว่ากรรมการก็ให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เราไม่ได้แข่งกับใคร แต่แข่งกับตัวเอง วันนี้ไม่ได้รางวัลก็ใช่ว่าสิ่งที่ทำมาสูญเปล่า โครงการ TO BE NUMBER ONE เป็นงานที่ยิ่งใหญ่ ทำยากก็จริง แต่ต้องใช้เวลา เรื่องประกวดสักวันหนึ่งเราก็ต้องได้ แล้วสิ่งที่เราทำไปเราได้อะไรบ้าง... กระผมมานึกดูอีกทีก็รู้ว่าเราได้รางวัลแล้ว...เป็นรางวัลที่ยิ่งใหญ่เสียด้วย นั้นก็คือ ผลจากการดำเนินงานทำให้เด็ก เยาวชนชาวบึงกาฬ ได้รับการพัฒนาให้เป็นคนเก่ง คนดี มีภูมิคุ้มกันต่อยาเสพติด ผู้ที่เข้าร่วมโครงการใครติดยายกมือขึ้นสามารถเลิกได้ กลับเป็นคนดีของสังคม สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างปกติสุข มีการพัฒนาด้านอาชีพ เป็นช่างก่อสร้าง ช่างตัดผม ช่างเสริมสวย ทำเกษตร ปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ เลิกยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดก็หลายราย สิ่งนี้ก็นับเป็นรางวัลแห่งความสำเร็จแล้ว และยังมีรางวัลที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นก็คือ อานิสงส์จากการทำงาน TO BE NUMBER ONE เราได้เรียนรู้ หลักการ ตามทฤษฎีทางจิตวิทยาและได้นำมาพัฒนาจิตใจ อารมณ์ตัวเอง ทำให้เรามีทักษะชีวิต มีความเชื่อมั่นและนำมาใช้ในครอบครัวตนเอง ครอบครัวเราก็มีความสุขดี ลูกๆไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และยังได้ส่งเสริมให้เกิดครอบครัว TO BE NUMBER ONE ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองบึงกาฬ จำนวน 3,125 ครอบครัว เพราะเชื่อมั่นว่า ความรัก ความผูกพันในครอบครัว คือรั้วป้องกันยาเสพติด นับเป็นรางวัลล้ำค่าแล้ว ส่วนรางวัลจากการประกวด สักวันคงจะได้เอง เราท้อได้แต่อย่าถอย เพราะการถอยเปรียบเสมือนการยอมแพ้ให้กับสิ่งเลวร้าย การพัฒนาคนไม่มีวันสิ้นสุด.. กระผมคิดว่าคนที่ทำงาน TO BE NUMBER ONE คือ นักพัฒนาคน เป็นวิศวกรสร้างคน และตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา กระผมจึงได้เสนอโครงการเพื่อพัฒนาเครือข่าย ชมรม TO BE NUMBER ONE ในเขตรับผิดชอบ ทั้งในสถานศึกษา สถานประกอบการ และในชุมชน ปัจจุบันมีทั้งหมด

14 ชมรม ได้สนับสนุนวิทยากรจัดกิจกรรมที่เยาวชนชื่นชอบและสนใจ เช่น การเต้น Dancercise กิจกรรมด้านดนตรี กีฬาและศิลปะ เป็นต้น กิจกรรมบางอย่างที่ตนเองถนัดก็เป็นวิทยากรสอนเอง เช่น งานประดิษฐ์ พวงกุญแจอะคริลิก งานสกรีนผ้าอย่างง่าย การผลิตสื่อทั้งภาพและเสียง และได้มีการสอบถามความต้องการสมาชิกชมรมอยู่เสมอว่าอยากทำกิจกรรมอะไร ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนให้มีกิจกรรมทำ ห่างไกลยาเสพติด

เมื่อปลายปี พ.ศ. 2562 กระผมได้มีโอกาสช่วยเตรียมด้านการนำเสนอผลงานของชมรม TO BE NUMBER ONE บ้านกำแพงเพชร ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ เพื่อส่งเข้านำเสนอผลการดำเนินงานระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่โรงแรมพูลแมน ราชาออคิด จังหวัดขอนแก่น โดยมีภรรยาของผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ประสานงานและร่วมในการเตรียมการนำเสนอด้วย ซึ่งกระผมจะเรียกท่านว่าแม่ผู้ใหญ่ และแม่ผู้ใหญ่จะเรียกผมว่าคุณหมอ เด็กสมาชิกชมรมจะเรียกกระผมว่า พ่อหมอ มีวันหนึ่งแม่ผู้ใหญ่เดินมาหากระผมและกระซิบบอกว่า “คุณหมอเด็กชมรม TO BE NUMBER ONE เขาถามว่า แปลกใจจังทำไมพ่อหมอ ท่านทำดีกับพวกเขาอย่างนี้ ดูแลเอาใจใส่ พาทำโน่นทำนี่ ท่านใจดีกับทุกคนแบบนี้เหรอ” ผมได้ยินเช่นนั้นก็ไม่ได้พูดอะไร เพียงแต่อมยิ้มเข้าใจในความคิดใสซื่อของเด็ก ได้แต่รำพึงในใจว่า “หนูเอ๋ย.. ในวันข้างหน้าพวกหนูจะได้พบกับผู้คนในสังคมมากมาย ผู้คนเหล่านั้นจะมีทั้งเพื่อน ญาติพี่น้องของเรา หรือไม่ใช่ญาติพี่น้องเรา เมื่อพวกหนูได้รู้จักกับพวกเขาเหล่านั้น เจ้าคงจะดูแลเอาใจใส่เขาเหมือนกับพ่อหมอ เอาใจใส่พวกเจ้านะ อยากให้พวกหนูรู้ว่า ถ้าเราทำดีกับใคร ขอให้เราทำด้วยความจริงใจและปรารถนาดีกับทุกคน เราต้องรักคนอื่นก่อน แล้วคนอื่นจะรักเรา หวังว่าในวันข้างหน้าเจตนารมณ์นี้คงมีกับพวกหนูนะ อีกอย่างพ่อหมอเชื่อว่า การสร้างความรักความผูกพัน จะเป็นภูมิคุ้มกันต่อยาเสพติด..หวังว่าสักวันพวกหนูคงเข้าใจ”

ยาเสพติด พิษร้าย ทำลายชาติ แพร่ระบาด ย่ำแย่ ต้องแก้ไข
จะขอสู้ สุดตัว และหัวใจ ให้เป็นไป ตามพระ ปณิธาน
เพื่อสนอง สองมือ ถือความสัตย์ ขอยืนหยัด ทำความดี ไม่มีหวั่น
เป็นนักสู้ TO BE NUMBER ONE เพื่อผลักดัน เยาวชน ให้พ้นภัย

ผู้เขียน
นายศิลา พีรดาพัฒนพงศ์
นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ
องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี
จังหวัดปราจีนบุรี

"กิจกรรมในโครงการ TO BE NUMBER ONE จะเบนความสนใจจากการหาความสุข ชั่วครั้งชั่วคราวจากยาเสพติด อยากให้โครงการนี้สำเร็จด้วยดี แต่จะทำคนเดียวไม่ได้ จึงขอความร่วมมือ จากทุกคน"

(พระดำรัสทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เนื่องในวโรกาส การแถลงข่าวเปิดตัวโครงการ TO BE NUMBER ONE เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2545)

จากพระดำรัสดังกล่าว จึงเป็นที่มาของจุดเริ่มต้นในการดำเนินงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของเยาวชนในชาติ ซึ่งมีสถานการณ์ที่น่ากังวลเป็นอย่างมาก ในขณะนั้น โครงการ TO BE NUMBER ONE ได้สร้างปรากฏการณ์ใหม่ในการปฏิบัติงานหน่วยงานของรัฐ โดยระยะเวลาเพียง 1-2 ปี นับตั้งแต่โครงการได้ถือกำเนิดขึ้น ส่งผลให้เกิด "การบูรณาการร่วมกัน" ระหว่างหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นกระแสการบริหารงานภาครัฐยุคใหม่ในขณะนั้น โดยแต่ละองค์กรที่มีพันธกิจเกี่ยวข้องได้เข้ามามีบทบาทร่วมกันขับเคลื่อนงานตามวัตถุประสงค์จนสามารถสร้างแรงกระเพื่อมไปทั่วประเทศ ทำให้ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนและประชาชนทุกกลุ่มวัยรับรู้ถึงการดำเนินงาน และพร้อมใจกันเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดหลักการบูรณาการ นั่นคือ ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา (citizen-centered) โครงการ TO BE NUMBER ONE จึงเปรียบเสมือนเปลวไฟแห่งความหวังของสังคมไทยที่ถูกจุดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมนับตั้งแต่นั้นมา

จนถึงบัดนี้ ปฏิเสธไม่ได้เลยว่าโครงการ TO BE NUMBER ONE สามารถประสบความสำเร็จ ได้ในระยะเวลาอันรวดเร็วและต่อเนื่องยาวนาน โดยมีทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี องค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE

เป็นผู้นำสำคัญและมีบทบาทมากที่สุดในการขับเคลื่อน การดำเนินงาน จุดเด่นที่สำคัญ คือ การมีทัศนะมองภาพการดำเนินงานแบบองค์รวม (Holistic) ทั้งในมิติ ของผู้รับผิดชอบในการดำเนินงาน และในมิติปัญหาของเยาวชนในหลายแง่มุมทั้งเรื่องการเรียน ครอบครัว ความรัก เพื่อน บุคลิกภาพ การใช้ชีวิต สุขภาพจิต และยาเสพติด รวมถึงการส่งผ่านข้อมูล และการสั่งการแบบผสมผสาน ทั้ง Top Down และ Bottom Up ดังจะเห็นได้จากพระราชกรณียกิจในการพระราชทานให้คำปรึกษาและให้กำลังใจแก่เยาวชนที่ประสบปัญหาทางด้านสังคมในหลายๆ ช่องทาง

ข้าพเจ้ามีความเกี่ยวข้องกับโครงการ TO BE NUMBER ONE ในฐานะผู้ปฏิบัติงานครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ.2559 จนถึงปัจจุบันรวมระยะเวลา 4 ปี โดยทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานการอุดหนุนงบประมาณให้กับศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดปราจีนบุรี และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งการอุดหนุนงบประมาณจะต้องมีการตรวจติดตามผลการดำเนินงานและดูผลสำเร็จของงานตามวัตถุประสงค์ โดยเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งทั้งในฐานะผู้ประสานงาน ผู้ติดตาม และผู้ดำเนินงาน ทำให้ข้าพเจ้าได้เปิดโลกทัศน์ ในมุมมองใหม่ต่อการทำงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศไทย ซึ่งในมโนทัศน์เดิมของข้าพเจ้า คือ ภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่ทำหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด ทว่านั่นเป็นการดำเนินงานแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ โครงการ TO BE NUMBER ONE ได้เปลี่ยนมุมมองของข้าพเจ้า ต่อการทำงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ทำให้เห็นภาพของกลุ่มเด็กและเยาวชนของจังหวัดปราจีนบุรี ในฐานะอนาคตของชาติและในฐานะรากแก้วของการพัฒนาได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนเอง รุ่นแล้วรุ่นเล่า และได้เจริญเติบโตไปเป็นแบบอย่างที่ดีที่ประสบความสำเร็จในชีวิต และในช่วงหลายปีที่ผ่านมาเยาวชนของชาติได้รับการดูแลและปกป้องให้ห่างไกลจากยาเสพติด ถึงแม้สถานการณ์ของยาเสพติดทั้งจำนวนผู้เสพ ผู้ค้า และผู้ผลิตจะเบาบางหรือทวีความรุนแรงมากขึ้นสักเพียงใด โครงการ TO BE NUMBER ONE ยังคงยืนหยัดเพื่ออยู่เคียงข้างเยาวชนและสังคมไทยมาอย่างต่อเนื่อง ดังสำนวนอังกฤษที่ว่า “Every cloud has a silver lining” หรือ ในสถานการณ์ที่ดูเหมือนจะย่ำแย่ก็อาจมีสิ่งที่ดีซ่อนอยู่ ข้าพเจ้าจึงมีความรู้สึกดีใจและภาคภูมิใจที่มีโอกาสได้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการนี้ โดยนอกจากกลุ่มของเยาวชน โครงการ TO BE NUMBER ONE

ยังได้เล็งเห็นถึงกลุ่มคนชายขอบ (Marginal people) ของสังคม ได้แก่ ผู้ต้องขังในเรือนจำ ในทัณฑสถาน หรือสถานกักขัง ที่อาจถูกมองข้ามในศักยภาพทางความคิดและมุมมอง ในการจัดการแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือกลุ่มเสี่ยงในโรงงานและสถานประกอบการซึ่งมี อยู่เป็นจำนวนมาก ในประเทศไทย ซึ่งเป็นการตั้งเป้าหมายในกลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยง ในการใช้ยาเสพติดได้อย่างครบถ้วน ข้าพเจ้า ผู้บริหาร และหน่วยงานในจังหวัดปราจีนบุรี ที่เกี่ยวข้อง จึงมีความพยายามในการค้นหากลุ่มประชากร ที่ประสบปัญหาและยังขาด การดูแลและพัฒนา โดยดำเนินงานด้วยการสร้างความร่วมมือ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมกัน แก้ไขปัญหา และดึงศักยภาพที่มีของแต่ละกลุ่มบุคคลและองค์กรมาร่วมด้วยช่วยกัน ให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเกิดความคุ้มค่าเชิงภารกิจ

หากกล่าวถึง **"ความคุ้มค่าเชิงภารกิจ"** งบประมาณของภาครัฐที่ถูกใช้ไปใน แต่ละกิจกรรม กับผลสัมฤทธิ์ที่ได้มานั้น จะเห็นได้ว่ามีความคุ้มค่า และมีผลงาน เชิงประจักษ์ในทุกๆ กิจกรรมของโครงการ TO BE NUMBER ONE ถึงแม้ความสำเร็จบางอย่าง จะไม่สามารถใช้ตัวชี้วัดในเชิงปริมาณวัดได้ในระยะเวลาอันใกล้ เช่น การครองตน เป็นคนดี เป็นแบบอย่างที่ดี เป็นต้น ทว่าระยะเวลาเกือบ 20 ปีที่ผ่านมาได้พิสูจน์ถึง ความสำเร็จของโครงการ TO BE NUMBER ONE อย่างน้อยก็คือ "ตัวของข้าพเจ้าเอง" ซึ่งเป็น ผลผลิตของโครงการดังกล่าว ที่เติบโตและมีโอกาสได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม ภายใต้โครงการ TO BE NUMBER ONE ตั้งแต่เมื่อครั้งแรกเริ่มโครงการซึ่งในขณะนั้น ข้าพเจ้ากำลังศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา และจากเด็กในชั้นประถมศึกษาเรื่อยมา จนถึงมัธยมศึกษาและในปัจจุบันในวัยทำงาน ข้าพเจ้าได้ถูกบ่มเพาะทางความคิดทั้งใน เรื่องของภยันตรายของยาเสพติดรวมถึงการครองตนด้วยความรู้ความสามารถ ด้วยคติพจน์ (Motto) ที่ว่า **"เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด"** ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักดีว่า เราสามารถประสบความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับของครอบครัว เพื่อนและสังคมในเรื่องใดๆ ก็ตามได้นั้น และยังมีวิถีทางมากมายที่จะนำไปสู่ความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับ ซึ่งไม่ใช่ การใช้ยาเสพติด การเสพอบายมุข หรือการประพฤติชั่วเพื่อพิสูจน์ตัวเองแบบผิดๆ โครงการ TO BE NUMBER ONE ได้แสดงให้เห็นถึงวิถีทางมากมายในการนำพาเยาวชนไปสู่จุดมุ่งหมาย ของตนเอง โดยยึดหลักของความหลงใหล (Passion) ความรัก และพรสวรรค์ของเยาวชน ที่มีความแตกต่างกันไปในแต่ละคนมาเป็นจุดแข็ง เพื่อพัฒนาไปสู่ศักยภาพที่สูงขึ้นและ

บรรลุเป้าหมายตามที่ใจปรารถนา กลายเป็น "คนเก่งและคนดี" ดังเนื้อเพลง TO BE NUMBER ONE ที่ว่า **"มีกี่เส้นทาง ที่คิดจะไป ขอให้ตามหัวใจไป ไม่ว่าฝันเธอจะไกลแค่ไหน คงต้องจริงสักวัน"** ลักษณะของการดำเนินงานเช่นนี้ จึงเป็นสาเหตุสำคัญที่โครงการ TO BE NUMBER ONE สามารถครองใจเยาวชนมาอย่างยาวนานและประสบผลสำเร็จในการดำเนินกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ เกิดความคุ้มค่าเชิงภารกิจในการใช้งบประมาณของรัฐ และเกิดประโยชน์ต่อเยาวชนของชาติ

และทศวรรษใหม่ในการก้าวสู่ปีที่ 20 ของโครงการ TO BE NUMBER ONE ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะสามารถเดินหน้าไปสู่การดำเนินงานในรูปแบบใหม่ โดยพัฒนานวัตกรรมและองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่ใช้ในการทำกิจกรรม มีการปรับตัวให้ทันกระแสสังคมและกระแสความนิยมอยู่เสมอ ดังเช่นที่ได้ปฏิบัติมาเพราะการจูงใจและเปลี่ยนแปลงความคิดของคน โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนที่ได้ผลสัมฤทธิ์นั้น คือ "การเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งกับเยาวชน" ด้วยวิธีการนี้จะสามารถสร้างความไว้เนื้อเชื่อใจและสามารถทำให้การแก้ไขปัญหาของเยาวชนได้อย่างตรงจุดและเกิดความยั่งยืน ในฐานะประชาชนชาวไทย และในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ปฏิบัติงานมีความปรารถนาเป็นอย่างยิ่งที่จะเห็นโครงการ TO BE NUMBER ONE ได้รับการสานต่อตามพระปณิธานของทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเยาวชนในจังหวัดปราจีนบุรีและประเทศไทย เพราะยังมีเด็กและเยาวชนที่กำลังจะเติบโตมาในอนาคต และยังมีปัญหาสังคมรอบด้านที่พร้อมจะฉุดดึงเยาวชนไปสู่หนทางแห่งอบายมุขเป็นวัฏจักรอย่างไม่รู้จบตราบเท่าที่มนุษย์ยังมีความโลภและตัณหา โครงการ TO BE NUMBER ONE เป็นเสมือนหนทางแห่งแสงสว่างในการพัฒนา หนทางแห่งโอกาส ขอให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่าปิดกั้นโอกาสของเยาวชนในการแสดงออกทั้งความคิดและคำพูด เพราะข้าพเจ้ามีความเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่า **"หากเยาวชนได้รับโอกาส เยาวชนเหล่านั้นก็จะเป็นผู้ส่งต่อโอกาสให้กับเยาวชนรุ่นต่อๆ ไป"** และข้าพเจ้าจะตั้งใจปฏิบัติงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเต็มกำลังความสามารถ ดังเช่น ที่ได้ครองตนในการไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดมาจนถึงปัจจุบันและจะเป็นเช่นนี้ตลอดไป

ผู้เขียน
นางจิตรา โรมินทร์
ผู้รับผิดชอบงานโครงการ TO BE NUMBER ONE
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลศรีสุนทร จังหวัดภูเก็ต

สถานการณ์ ปัญหายาเสพติด เมื่อ 18 ปีที่แล้ว ตั้งแต่ปี 2545 เป็นต้นมา สภาพปัญหายาเสพติดโดยเฉพาะ **"ยาบ้า"** หรือสารเมทแอมเฟตามีน กำลังระบาดในโรงเรียน ชุมชน สังคมและประเทศ จากข้อมูลการสำรวจพบว่ามีเยาวชนจำนวนกว่า 6 แสนคน หลงเข้าสู่วังวนของ ยาบ้า อีกทั้งยังพบปัญหาในวัยรุ่นไทย ในด้านต่างๆ อาทิเช่น การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาด้านการเรียน การควบคุมอารมณ์ตัวเอง หรืออีคิวปัญหาด้านสุขภาพจิต ปัญหาในครอบครัว และอื่นๆอีกมากมาย เด็กและเยาวชน ไม่มีสิ่งยึดเหนี่ยว ไม่มีองค์กรใดที่เป็นหลักให้กับกลุ่มเด็กและเยาวชนดังกล่าว ดังเช่น ชุมชนในตำบลที่ดิฉันรับผิดชอบ ดิฉันเป็นพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ปฏิบัติงานสถานีอนามัยตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ปัจจุบันยกสถานะเป็นโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลศรีสุนทร ก็พบเจอปัญหาดังกล่าวเช่นกัน

นับเป็นพระกรุณาธิคุณ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ที่พระองค์ท่าน ได้รับเป็นองค์ประธานโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือโครงการ TO BE NUMBER ONE เพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยทรงมีพระประสงค์มุ่งเน้นการรณรงค์ในกลุ่มวัยรุ่นและเยาวชน พระองค์ทรงมีพระปรีชาสามารถด้านจิตวิทยาวัยรุ่น ทรงจัดกิจกรรมในโครงการ TO BE NUMBER ONE ให้ตรงกับความสนใจของกลุ่มวัยรุ่น และเพื่อให้เยาวชนได้หันมาร่วมทำกิจกรรมดีๆมีพื้นที่จัดกิจกรรมสร้างสรรค์ เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ใช้ชีวิตห่างไกลยาเสพติด

เสียงเพลงไม่มีอะไรไกลเกินฝันที่ทูลกระหม่อมฯ ทรงขับร้อง **"ขวากหนาม นั้นเป็นเพียงเครื่องทดสอบ อย่าไปยอมแพ้ แค่ขอให้เธออดทนไว้ ความฝัน ต้องไม่ปล่อยให้มันเลือนหายไป ไม่มีอะไรที่ไกลเกินฝัน จงมั่นใจ"** เป็นบทเพลงที่ช่างไพเราะ และมีเนื้อหาสาระที่ฟังแล้ว เป็นแรงผลักดัน เป็นแรงขับเคลื่อน เป็นแรงบันดาลใจ การค้นหาตัวเองให้เจอ สานและต่อและเติมความฝัน พร้อมก้าวผ่านอุปสรรคต่างๆ มุ่งสู่ความฝันของตัวเองให้ได้ ไม่เพียงแต่กลุ่มวัยรุ่น ที่ใช้เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ ในคนปฏิบัติงาน

อย่างดิฉัน ก็ได้ยึด เป็นหลักในการให้กำลังใจตัวเอง ดิฉัน ได้รับผิดชอบงานโครงการ TO BE NUMBER ONE เป็นที่ปรึกษา เป็นพี่เลี้ยง ร่วมก่อ ร่วมสร้าง ชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนบ้านลิพอนเขาล้าน ตั้งแต่ ปี 2547 เป็นต้นมา เส้นทางการดำเนินงานมิได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ พบเจอปัญหา อุปสรรคต่างๆนานา หลายด้าน แต่ทุกครั้ง ก็สามารถก้าวผ่านปัญหามาได้ ด้วยพลังการคิดบวก พลังใจที่มีทูลกระหม่อมฯนำทางอยู่ด้านหน้า และกำลังใจที่ได้จากบทเพลงนี้ มาโดยตลอด และเพราะเรามีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้น้องๆกลุ่มเยาวชนในชุมชน ได้มีทักษะชีวิต ทักษะปฏิเสธ ห่างไกลยาเสพติด และพัฒนา เป็นคนเก่ง คนดี TO BE NUMBER ONE

16 ปี ที่ดิฉันเป็นที่ปรึกษา เป็นพี่เลี้ยง ชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนบ้านลิพอนเขาล้านชุมชนต้นแบบรักษามาตรฐานพร้อมก้าวสู่ระดับยอดเพชรปีที่ 4 มีเรื่องราวดีๆ ผลลัพธ์ดีๆที่จะขอหยิบยกมาเล่าสู่กันฟัง ถึงเรื่องดีๆที่ได้รับจากโครงการ TO BE NUMBER ONE เรื่องดีๆ เรื่องแรก ที่ได้รับคือผลลัพธ์ของตัวเอง จากตัวดิฉันเอง เป็นคนที่ไม่เคยรู้ตัวเองเลยว่า เป็นคนที่มีความถนัดเรื่องไหน เป็นคนไม่กล้าคิด ไม่กล้าแสดงออก ไม่เคยทำงานกับชุมชนมาก่อนเลย โครงการ TO BE NUMBER ONE เสมือนเป็นตำรา เป็นห้องเรียนชีวิต ให้ดิฉันได้เรียนรู้ ได้ให้โอกาส ทำงานใกล้ชิดกับผู้นำชุมชน ผู้บริหาร หัวหน้าส่วนราชการทุกระดับ จนถึงระดับนายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด ส่งผลให้ดิฉันได้พัฒนาศักยภาพตัวเอง ค้นพบตัวเอง ว่าชอบงานลักษณะไหน มีโอกาสได้แสดงความสามารถ มีอิสระในการคิดออกแบบงาน ออกแบบกิจกรรมต่างๆให้เหมาะสมกับกลุ่มวัยรุ่น และโครงการ TO BE NUMBER ONE เป็นงานที่ต้องทำด้วยความสามารถ ความท้าทาย สร้างให้เรามีความคิดสร้างสรรค์ ออกแบบงานที่มีคุณภาพเพื่อเด็กและเยาวชน ส่งผลให้งานในความรับผิดชอบของดิฉันด้านอื่นๆ ได้พัฒนาไปด้วย มีผลงานนวัตกรรมเด่นหลายชิ้นงานมาอย่างต่อเนื่อง ด้วยอานิสงค์ของการทำความดีให้กับเด็กและเยาวชนในโครงการ TO BE NUMBER ONE ดิฉันได้รับรางวัล ข้าราชการพลเรือนดีเด่นในปี 2550 รางวัลคนดีศรีสาธารณสุขระดับประเทศ ปี 2554 รางวัลพยาบาลดีเด่นระดับจังหวัด ปี 2557 สร้างความภาคภูมิใจให้ตัวเองและครอบครัว จนมีผู้ขนานนามดิฉันว่าReborn TO BE NUMBER ONE อย่างแท้จริง

เรื่องดีๆ เรื่องที่สอง ผลลัพธ์ที่ได้ต่อเด็กและเยาวชน ต้องขอบคุณโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่สร้างชีวิต ให้เด็กและเยาวชนอย่างแท้จริง ชมรม

TO BE NUMBER ONE ชุมชนบ้านลิพอนเขาล้าน ได้ให้โอกาส ให้พื้นที่ ให้เด็กและเยาวชน ทำกิจกรรมดีๆ และสร้างสรรค์ พร้อมปลูกฝังความคิด ทักษะชีวิต การพัฒนาอีคิว ผ่านกิจกรรมดีๆ ของ TO BE NUMBER ONE โดยเฉพาะแกนนำเยาวชนของชมรม ได้แสดงความสามารถของตัวเองอย่างเต็มที่ เช่นเมื่อชมรมจัดกิจกรรมต่างๆ ได้มอบหมาย หน้าที่ ตามความถนัด ตามความชอบ ด้านสถานที่ การออกแบบ งานเชิงสร้างสรรค์ การติดตั้งประกอบฉาก แบ็คดรอปงานป้ายสื่อประชาสัมพันธ์ งานตกแต่งผ้า งานพิธีกร ด้านแต่งหน้า จัดหาเสื้อผ้า และช่างกล้อง ทุกคนมีอิสรภาพทางความคิด ได้ฝึกฝน ประสบการณ์ จนเกิดความชำนาญ ต่อยอดพัฒนาการรุ่นสู่รุ่น เสมือน เป็นโรงเรียน สารพัดช่าง สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ปัจจุบัน แกนนำหลายๆคน ได้ต่อยอดสร้าง อาชีพตัวเอง รับงานเสริมสร้างรายได้ หาทุนการศึกษาเองแบ่งเบาภาระทางครอบครัว เช่นทำธุรกิจออกแบบดีไซน์สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโฆษณา บางคนรับงานจัดตกแต่งผ้าในงาน ราชพิธีต่างๆ ได้รับความไว้วางใจจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน แกนนำบางคน ได้ทำงาน ด้านประชาสัมพันธ์ พิธีกร และ ช่างกล้องของบริษัทอีเว้นท์ชื่อดังของจังหวัด และที่สำคัญ งานมหกรรมรวมพลสมาชิก TO BE NUMBER ONE ระดับประเทศที่สำนักงานโครงการ TO BE NUMBER ONE จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ดี เป็นเสมือนคลังความรู้ ทุกด้านได้สอดแทรกสาระความรู้โดยเฉพาะด้านการออกแบบสื่อประชาสัมพันธ์ของ สำนักงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่ออกแบบสื่อ ด้วยสีสัน ที่สดสวย รูปแบบ ที่ทันสมัย อีกทั้งได้เรียนรู้ จากบูทนิทรรศการของชมรม TO BE NUMBER ONE ทั่วประเทศที่มารวมตัวกัน เรียกได้ว่า เป็นมหกรรมตลาดนัดความรู้แห่งแรกและแห่งเดียว ในประเทศไทยที่แกนนำเยาวชนของชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนบ้านลิพอนเขาล้าน ได้เก็บเกี่ยวนำมาพัฒนา รูปแบบงานตัวเอง ได้อย่างดียิ่ง

เรื่องดีๆ เรื่องที่สาม โครงการ TO BE NUMBER ONE เป็นศูนย์รวมใจของ เยาวชนไทยทั่วประเทศ เด็กและเยาวชน ได้มีจุดหลักสำคัญไว้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวในการ ทำความดี มีความรัก มีความสามัคคี เพราะมีทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงเป็นไอดอล ของเยาวชนทุกคนและพระองค์ทรงมีพระเมตตา ทรงมีความรักและห่วงใยเด็กและเยาวชนอย่างแท้จริง

เรื่องดีๆ เรื่องที่สี่ TO BE NUMBER ONE เป็นโรงเรียนผลิตจิตอาสาในเด็กและ เยาวชน ดิฉันได้จัดกิจกรรมในยุทธศาสตร์ที่2 การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่

เยาวชน เป็นยุทธศาสตร์ที่เสริมสร้างพัฒนาทักษะชีวิต พัฒนา EQ ซึ่งทางชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนบ้านลิพอนเขาล้านได้จัดเป็นประจำทุกปีอย่างต่อเนื่องคือโครงการสร้างเสริมพลังเยาวชนด้วยการให้ ในกิจกรรมได้ออกแบบให้ เด็กและเยาวชนได้ฝึกปฏิบัติจริง โดยมีผู้ใหญ่ใจดี ป้าๆอสม.ร่วมทีม ให้เด็กและเยาวชนเยี่ยมคุณตาคุณยายผู้พิการ โดยทุกคนต้องแบ่งหน้าที่ในการทำความดี เช่น จัดกวาดบ้านให้คุณตาคุณยาย อ่านหนังสือให้ฟัง การบีบนวดให้คุณตาคุณยาย และที่สำคัญ เด็กและเยาวชน เกิดความภาคภูมิใจในสิ่งที่ได้ทำความดีด้วยการให้สิ่งดีๆ ที่ทำได้ด้วยตัวเอง เป็นต้นแบบให้กับชุมชนอื่นๆ เข้ามาเรียนรู้

เรื่องดีๆ เรื่องที่ห้า TO BE NUMBER ONE สร้างเครือข่ายมิตรภาพที่ดีต่อกันของคนทำงาน ผู้รับผิดชอบงาน ภายในจังหวัด ภายนอกจังหวัด ส่งผลให้ ดูแลช่วยเหลือเกื้อกูลกันมาโดยตลอด และเพราะทุกคนรักและศรัทธาในองค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่หล่อหลอมในการรวมทีม นับว่าเป็นการผนึกพลังสร้างสรรค์สานต่อพลังเครือข่าย สู่ความเป็นหนึ่ง ที่ชัดเจนและมีผลลัพธ์เชิงประจักษ์

เรื่องดีๆ เรื่องที่หก สร้างพลังครอบครัวเข้มแข็ง TO BE NUMBER ONE FAMILY สร้างวัคซีนใจในครอบครัว ดิฉันและชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนบ้านลิพอนเขาล้านได้ร่วมกันขับเคลื่อน กิจกรรมร่วมกันภายในครอบครัว ส่งผลให้ครอบครัวได้ทำกิจกรรมร่วมกัน สร้างความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว เพื่อเป็นเกราะป้องกันภัย รอบด้านของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะปัญหายาเสพติด

เรื่องดีๆ เรื่องที่เจ็ด กิจกรรมการดูแลช่วยเหลือผู้เสพและติดยาในโครงการใครติดยา ยกมือขึ้น นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณ ขององค์ประธานโครงการ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ที่พระองค์ทรงพระเมตตา ให้โอกาส ผู้เสพผู้ติด เข้าสู่กระบวนการดูแลช่วยเหลือ เข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาให้สามารถกลับมาดำเนินชีวิตได้เป็นปกติ เป็นการให้โอกาสให้กลับตัวกลับใจ เป็นคนดี และป้องกันการกลับมาเสพซ้ำ ให้โอกาสคืนคนดีสู่สังคม ให้ชีวิตใหม่ที่สดใส กว่าเดิม

ตลอดระยะเวลา18 ปี ที่โครงการ TO BE NUMBER ONE มอบของขวัญอันเลอค่าแก่สังคมไทยตลอดมา ผลิตนวัตกรรมและองค์ความรู้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) ที่แท้จริง TO BE NUMBER ONE สร้างคุณค่าในบุคลากร ผู้รับผิดชอบงาน TO BE NUMBER ONE สร้างคุณค่า ในเด็กและเยาวชน TO BE NUMBER ONE สร้างคุณค่าในครอบครัว TO BE NUMBER ONE สร้างคุณค่าต่อชุมชนและสังคม เรารักทูลกระหม่อมฯ เรารัก TO BE NUMBER ONE ขอพระองค์ทรงพระสเลนเดอร์

ผู้เขียน
รัตติยา จันดารักษ์
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมุกดาหาร
จังหวัดมุกดาหาร

ย้อนกลับไปในอดีตเมื่อประมาณ 30 – 40 ปี ที่ผ่านมา ข่าวที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีน้อยมาก ยิ่งเป็นภาพข่าวแทบจะไม่มีเลย เช่น ภาพการจับกุมผู้ค้ายาเสพติดพร้อมของกลาง คนเมายาเสพติดอาละวาดทำร้ายผู้อื่น คนขายยาเสพติดถูกจับใส่กุญแจมือ แม้กระทั่งภาพคนเสียชีวิตจากการใช้ยาเสพติด ก็ล้วนแต่เป็นภาพที่ไม่สามารถหาดูได้ในชีวิตจริง มีแต่ในทีวีและภาพยนตร์เท่านั้น ซึ่งสมัยก่อนภาพยนตร์ที่รู้จักกันดีก็จะเป็น **"เรื่องของน้ำพุ"** แต่ปัจจุบันนี้ข้าพเจ้าเห็นข่าวที่เกี่ยวกับยาเสพติดทั้งในประเทศและต่างประเทศทั่วโลกมีปรากฏแทบทุกวันจนเป็นเรื่องธรรมดาทั้งๆ ที่ไม่ใช่ข่าวดีและนับวันยิ่งจะทวีความรุนแรงมากขึ้นเช่น ข่าวจับขบวนการค้ายาเสพติดรายใหญ่ ข่าวพ่อแม่เสพยาทำร้ายลูก ข่าวลูกเสพยาทำร้ายบุพการี ข่าวผู้เสพยามีอาการทางจิตก่อความรุนแรงในสังคม

ครอบครัวของข้าพเจ้าอาศัยอยู่ชานเมืองของจังหวัดชายแดนเล็กๆ แห่งหนึ่ง พื้นที่บริเวณบ้านของข้าพเจ้ายังมีสระน้ำ ทุ่งนา ต้นไม้ สิ่งแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติใกล้เคียงกับชนบท ชีวิตของข้าพเจ้าดำเนินไปในบรรยากาศสุขสงบของบ้านที่อยู่ใกล้เมือง ในฤดูฝนก็มีการหว่านไถทำนา พอถึงฤดูหนาวก็มีการเก็บเกี่ยว ยังมีภาพนกกระยางสีขาวและนกนานาชนิดเดินหาเหยื่อตามท้องทุ่งนาและรอบสระน้ำอย่างมีชีวิตชีวา ครั้นแล้วไม่นานสิ่งรอบตัวก็เปลี่ยนไป มีห้างสรรพสินค้าเกิดขึ้นใกล้ๆ บริเวณบ้าน ทุ่งนาสีเขียวค่อยๆ หายไป สระน้ำถูกถมปรับสภาพพื้นที่เพื่อสร้างอาคาร วันหนึ่งเงาของธุรกิจอู่ซ่อมรถก็ทอดมาถึงผืนนาปากซอยทางเข้าบ้านของข้าพเจ้า และมีอู่ซ่อมรถเปิดกิจการตามมาอีกหลายเจ้า รวมทั้งบ้านสร้างใหม่ก็ผุดขึ้นราวกับดอกเห็ด ข้าพเจ้ามีเพื่อนบ้านหลากหลายอาชีพรวมทั้งเพื่อนบ้านที่ไม่มีอาชีพชัดเจน ซึ่งวันๆมีคนแปลกหน้าแวะเวียนมาเยี่ยมอยู่เสมอ ทำให้ข้าพเจ้าสงสัยและรู้สึกกังวลกับพฤติกรรมของเพื่อนบ้านรายนี้มาก แต่ครั้งสุดท้ายที่ข้าพเจ้าได้เจอกับเพื่อนบ้านรายนี้ ก็คือข้าพเจ้าได้พบเขาในเรือนจำเนื่องจากต้องโทษคดี

ยาเสพติด ขณะที่ข้าพเจ้าเข้าไปทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพผู้ต้องขังในเรือนจำนั่นเอง ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเข้าไปจัดกิจกรรมในเรือนจำของจังหวัดหลายครั้ง สิ่งที่ได้รับทราบคือ จำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำที่ต้องโทษคดียาเสพติดมีเพิ่มขึ้นตลอดมา และส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเยาวชน ครั้งล่าสุดข้าพเจ้าได้เข้าไปติดตามงานด้านสาธารณสุขในกลุ่มผู้ต้องขังหญิง พบว่าผู้ต้องขังหญิงมากกว่าร้อยละ 90 ต้องโทษด้วยคดียาเสพติด ปัญหายาเสพติดได้กลายเป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก สภาพปัญหายาเสพติดได้เปลี่ยนแปลงไปตามสภาวการณ์ของโลกในยุคปัจจุบัน จากเดิมที่พบเป็นเฮโรอีนก็กลายเป็นยาบ้า ยาไอซ์ ยาอี ที่น่าเป็นห่วงคือเด็กและเยาวชนที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีอายุน้อยลงเรื่อยๆ ข้าพเจ้าเคยพบเด็กที่ใช้ยาเสพติดมีอายุเพียง 12 ปี เท่านั้น จากประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าพบด้วยตนเองเด็กที่มีอายุน้อยเพียงแค่ถูกแยกจากแม่ไม่กี่วันก็ร้องไห้คิดถึงแม่ แต่ต้องมาเกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติดซึ่งเป็นภัยร้ายแรงเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมและของประเทศชาติ ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดหลายหน่วยงาน ก็ยังไม่สามารถหยุดยั้งการระบาดของยาเสพติดได้ ยาเสพติดได้แพร่ระบาดเข้าสู่ชุมชน บ้าน โรงเรียนและทุกพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดที่ข้าพเจ้าอยู่เป็นจังหวัดชายแดน เป็นทางผ่านของยาเสพติดมีการลักลอบนำเข้ายาเสพติดอยู่เนืองๆ เด็กและเยาวชนของจังหวัดจึงมีความเสี่ยงที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดไม่ว่าจะเป็นการถูกล่อลวง จ้างวานให้ขนส่งนำพา หรือจำหน่ายยาเสพติด รวมถึงเป็นผู้เสพยาเสพติดเสียเอง

ท่ามกลางปัญหายาเสพติดที่รุกเร้าถาโถมเข้ามาในสังคมไทยอย่างรุนแรง ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงมีความห่วงใยต่อประชาชนชาวไทยเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการตกเป็นทาสของยาเสพติด เนื่องจากเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็นอยากลอง มีการเจริญเติบโตของร่างกายเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ด้านอารมณ์ก็มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วรุนแรง ด้านสติปัญญามีการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ทำให้มีความสามารถในการคิดอ่านมากขึ้นแต่ขาดความรอบคอบ และขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ดีพอ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา

สิริวัฒนาพรรณวดี จึงทรงมีพระกรุณาธิคุณรับเป็นองค์ประธานโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า **"โครงการ TO BE NUMBER ONE"** นับว่าเป็นความโชคดีของประเทศไทยอย่างยิ่ง

นับตั้งแต่ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงรับเป็นองค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดก็ได้มีการบูรณาการกันอย่างชัดเจน เชื่อมโยง เสริมศักยภาพซึ่งกันและกัน การทำงานของแต่ละหน่วยได้รับการหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวและมีพลังเติมเต็ม ทำให้ครอบครัว สังคม ชุมชน และประเทศของข้าพเจ้ามีความเข้มแข็งมั่นคงขึ้น เปรียบเสมือนเป็นรั้วป้องกันภัยร้ายจากยาเสพติดที่เป็นศัตรูที่มุ่งบ่อนทำลายประเทศ โดยในส่วนของรัฐบาลก็ได้ประกาศนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับชาติ เป็นนโยบายสำคัญที่ได้แถลงต่อรัฐสภา สำหรับกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ก็มีนโยบายและแนวทางการดำเนินงานออกมาเป็นรูปธรรมเสมือนเสาบ้านที่ค้ำจุนบ้านทุกส่วนอย่างมั่นคง บ้านของข้าพเจ้าจากบ้านหลังเล็กๆ มีการสร้างความเข้มแข็งและเพิ่มจำนวนขึ้นหลายๆหลัง โดยการขยายเครือข่ายออกไปอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ครอบคลุมกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเยาวชนในระบบหรือนอกระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน เยาวชนในสถานประกอบการ เยาวชนในชุมชน เยาวชนในสถานพินิจหรือเยาวชนในเรือนจำก็ตาม ไม่แต่เพียงเท่านั้นยังทำให้ทุกพื้นที่กลายเป็นบ้านหลังใหญ่ที่ครอบคลุมไปทั้งประเทศ

ช่วงหนึ่งของชีวิตการทำงาน ข้าพเจ้าโชคดีมากที่ได้มีโอกาสทำงานเป็นผู้ประสานงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ของจังหวัด และได้ร่วมกับเครือข่ายขับเคลื่อนโครงการ TO BE NUMBER ONE เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กและเยาวชนของจังหวัดให้รู้เท่าทันเรื่องยาเสพติด ให้สามารถใช้ชีวิตได้อย่างปลอดภัยจากยาเสพติด ให้มีทักษะชีวิต ทักษะสมอง ทักษะสังคม ให้เด็กและเยาวชนมีเป้าหมายชีวิต "เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด" หลายชุมชน หลายเครือข่ายทุกพื้นที่ทั่วประเทศช่วยกันผนึกพลังปกป้องเด็กและเยาวชนร่วมกัน ข้าพเจ้าได้เฝ้าดูเด็กและเยาวชนของจังหวัดเจริญเติบโตและพัฒนา

ขึ้นมาตามลำดับ หลายคนเป็นหนึ่งในระดับอำเภอและจังหวัด หลายคนเป็นหนึ่งในระดับภาค บางคนได้เป็นหนึ่งในระดับประเทศ กลายเป็นบุคคลต้นแบบที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับเด็กและเยาวชน โครงการ TO BE NUMBER ONE ได้ประสบความสำเร็จอย่างสูงสุดจากการกำหนดเป้าหมาย แนวทางและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน มีการลงมือทำอย่างจริงจัง ก่อให้เกิดต้นแบบ ตัวอย่าง และแนวทางการดำเนินงานที่มีความเหมาะสมสอดคล้อง โดยได้หลอมรวมทุกภาคส่วนให้เป็นหนึ่งเดียวทั้งภาคราชการ หน่วยงานภาคเอกชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคประชาชน ทำให้การขับเคลื่อนมีพลังมีความต่อเนื่องบรรลุเป้าหมายอย่างเป็นรูปธรรม จุดประกายและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้รวมพลังกาย พลังใจ พลังสติปัญญา เพื่อเป้าหมายเดียวกันที่เป็นเป้าหมายสูงสุดของโครงการ คือเป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด และในวันนี้ด้วยวัย 18 ปี ผลสัมฤทธิ์ของโครงการได้ผลิดอกออกผลงอกเงยเติบโตเบ่งบานทั่วทั้งแผ่นดินไทย โครงการ TO BE NUMBER ONE ได้ก่อให้เกิดตัวอย่างที่ดีดีมากมาย ก่อให้เกิดความสำเร็จรายบุคคล ก่อให้เกิดอาชีพที่มั่นคง ก่อให้เกิดทางเลือกใหม่ๆ ให้ผู้ที่ต้องการค้นหาตัวเองตามศักยภาพ จากความสำเร็จในส่วนบุคคลก่อให้เกิดตัวอย่างและการขยายผลสิ่งที่ดีงาม ออกไปในวงกว้างทั้งในสถานศึกษา และเครือข่ายต่างๆ เกิดภาคีเครือข่ายที่เป็นแนวร่วมซึ่งมีอุดมการณ์เดียวกัน นั้นก็คือเด็กและเยาวชนปลอดภัยจากยาเสพติด

ถึงแม้ว่าปัญหายาเสพติดจะยังไม่หมดไปจากประเทศไทย แต่ข้าพเจ้าก็มองเห็นแสงสว่างที่สาดส่องลอดผ่านม่านหมอกภัยร้ายยาเสพติด และเห็นแนวโน้มที่สว่างสดใสอยู่เบื้องหน้า เป็นเวลา 18 ปีแล้วที่แสงสว่างเปล่งประกายกระจ่างแจ้งแรงขึ้น 18 ปีที่ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี องค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่ทรงเมตตาและห่วงใยประชาชน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ทรงอุทิศเวลาและพระวรกายเกาะติดมุ่งมั่นทุ่มเททรงงาน TO BE NUMBER ONE ไม่ว่าจะห่างไกลแค่ไหน กันดารเพียงใด ทรงไม่ย่อท้อที่จะออกไปติดตามโครงการ และให้กำลังใจสมาชิก ทรงเป็นกำลังใจที่ดีที่สุดของเยาวชนและคนทำงาน TO BE NUMBER ONE พระองค์ทรงเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับทุกคน ในการทำงานของข้าพเจ้าได้มีโอกาสรับเสด็จ

องค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE อยู่หลายครั้ง ทุกครั้งข้าพเจ้ารู้สึกปลื้มปิติและมีความสุขอย่างเป็นที่สุดที่ได้รับโอกาสดังกล่าว ทำให้ข้าพเจ้าประจักษ์ถึงความยิ่งใหญ่ของกำลังใจและพลังความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆที่ร่วมขับเคลื่อนไปกับโครงการ TO BE NUMBER ONE

สำหรับตัวข้าพเจ้าเองในฐานะแม่ของลูกสองคน ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจกับคำขวัญของโครงการ TO BE NUMBER ONE อย่างมาก "เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด" ทุกคนเป็นหนึ่งได้เพราะทุกคนต่างมีดีอยู่ในตัวเอง หากค้นพบสิ่งที่ตัวเองชื่นชอบ สนใจและมีความถนัด สามารถฝึกฝนและทำจนเป็นผลสำเร็จได้ ทำแล้วมีความสุข มีความเชื่อมั่นและมีความภาคภูมิใจ เป็นคำขวัญที่ทรงพลังมองเห็นความสำเร็จอยู่ไม่ไกล ข้าพเจ้าคิดว่าความ "เป็นหนึ่ง" เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดขึ้นจริงได้ หากมีใครบางคนกำลังท้อถอยกับชีวิต รู้สึกโดดเดี่ยวสิ้นหวัง หรือหมดกำลังใจ เพียงแค่ได้เข้าร่วมโครงการ TO BE NUMBER ONE จะเกิดพลังขึ้นในใจและจะหาทางออกของชีวิตได้ ข้าพเจ้าได้ร่วมขับเคลื่อนกับโครงการ TO BE NUMBER ONE ในขณะเดียวกันก็ได้เรียนรู้จากเครือข่ายนำมาดูแลลูกๆ ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาลูกๆให้เป็นหนึ่งในสิ่งที่เขาชอบ ในสิ่งที่เขาสนใจ ในสิ่งที่เขาถนัด ลูกทั้งสองคนของข้าพเจ้าประสบผลสำเร็จในการเรียนอย่างยิ่งสามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้สำเร็จในครั้งแรกที่มีโอกาส ได้เรียนในคณะที่เขาเลือกเอง มีความสุขกับการเรียนการทำงานร่วมกับเพื่อนๆ และประสบผลสำเร็จในการใช้ชีวิตโดยไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด บุหรี่และสุราเลย

ทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นที่เป็นเรื่องดีดีของโครงการ TO BE NUMBER ONE สิ่งสำคัญที่สุดคือการทำสงครามกับยาเสพติดยังไม่ยุติ เราจะต้องไม่ปล่อยให้เยาวชนของประเทศแม้แต่คนเดียวตกหล่นหลงทางไปกับหลุมพรางของยาเสพติด ปัญหายาเสพติดไม่ใช่ปัญหาของชุมชนใดชุมชนหนึ่ง ไม่ใช่หน้าที่ของใครคนใดคนหนึ่ง ไม่ใช่หน้าที่ของกระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง และไม่ใช่หน้าที่ของหน่วยงานราชการเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของเราทุกคนที่จะต้องร่วมมือ ร่วมใจ และพร้อมที่เหนื่อย พร้อมที่จะอดทน พร้อมที่จะก้าวไปข้างหน้าต่อสู้กับปัญหายาเสพติดของประเทศด้วยกัน เพื่ออนาคตที่ดีของเราและของลูกหลานเราในวันข้างหน้า

ผู้เขียน
รำไพ ชาวระนอง
พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
สำนักงานสาธารณสุขอำเภอนิคมคำสร้อย
จังหวัดมุกดาหาร

" เรื่องดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE "

" 18 ฝน 18 หนาว เรื่องราวดีดี เยาวชนมีกิจกรรมที่หลากหลาย
องค์ประธานโครงการทรงห่วงใย ส่งเสริมให้เป็นหนึ่งไม่พึ่งยา
TO BE NUMBER ONE สานฝันก้าวไกล สร้างเครือข่ายสร้างสรรค์กันเถิดหนา
เพื่อนช่วยเพื่อนเตือนภัยห่างไกลยา สร้างคุณค่าให้ประจักษ์เรารักดี
18 ปีที่สร้างคนและสร้างฝัน ร่วมป้องกันและแก้ไขให้สุขี
เด็กนำผู้ใหญ่หนุนให้เก่งและดี เมืองไทยนี้ร่มเย็นเป็นสุขเอย "

จากสถานการณ์ของสังคมไทยตั้งแต่ในอดีตที่ผ่านมา พบว่ามีปัญหามากมายที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนซึ่งควรได้รับการดูแลช่วยเหลือ ทั้งทางด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต เศรษฐกิจ สังคมและปัญหาครอบครัว มีเด็กไทยจำนวนหลายล้านคนที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ มีข้อมูลจากกรมสุขภาพจิตที่ให้บริการสายด่วนสุขภาพจิต โทร. 1323 พบว่ากลุ่มเยาวชนที่โทรศัพท์เข้ามาขอคำปรึกษาปัญหาสุขภาพจิต ซึ่งจำนวน 1 ใน 3 คนของผู้ที่ขอคำปรึกษาเป็นเด็กและเยาวชนอายุ 11-25 ปี ซึ่ง 5 อันดับแรกของปัญหาที่พบมากได้แก่ ความเครียดหรือวิตกกังวล ปัญหาจิตเวช ปัญหาความรัก ปัญหาซึมเศร้า และปัญหาครอบครัว ซึ่งอาจนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ปัญหายาเสพติด ทะเลาะวิวาท อาชญากรรม ลักขโมย หนีเรียน ติดเกม เป็นต้น แล้วเราจะร่วมกันปกป้องคุ้มครอง เสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้กับเด็กและเยาวชนเหล่านี้ได้อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง **"ปัญหายาเสพติด"** ซึ่งเป็นปัญหาระดับชาติที่ต้องเร่งป้องกันและแก้ไข เนื่องจากมีการแพร่ระบาดและทวีความรุนแรงในทุกพื้นที่ เป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนด้านการเมืองและความมั่นคงของประเทศชาติอีกด้วย

ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงมีความห่วงใยในเด็กและเยาวชนไทยเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นวัยที่มีความเสี่ยงสูงต่อการติดยาเสพติด เนื่องจากเป็นวัยที่อยากรู้อยากลอง ต้องการเรียนรู้สิ่งต่างๆ แต่ยังขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ อีกทั้งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ ดังนั้นในวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ.2545 จึงเป็นวันเปิดตัวโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือโครงการ TO BE NUMBER ONE ซึ่งพระองค์ทรงพระกรุณาธิคุณรับเป็นองค์ประธานโครงการ ทั้งนี้เพื่อรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ด้วยความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจของภาคีเครือข่ายที่เข้มแข็ง ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยทรงมีพระประสงค์มุ่งเน้นการรณรงค์ในกลุ่มเป้าหมายหลัก คือเด็กและเยาวชน โดยกลวิธีสร้างกระแสการแสดงพลังอย่างถูกต้องโดยไม่ข้องเกี่ยวกับยาเสพติด การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตให้แก่เยาวชนในชุมชน จัดระบบการบำบัดรักษารองรับภายใต้โครงการ **"ใครติดยา ยกมือขึ้น"** เพื่อคืนคนดีสู่สังคมและป้องกันการกลับมาเสพซ้ำ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายสมาชิกและชมรม TO BE NUMBER ONE เพื่อร่วมกันรณรงค์ จัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นเสมือนการเติมเต็มสิ่งดีๆ ให้กับชีวิต เพื่อให้เกิดค่านิยมของการเป็นหนึ่งโดยไม่ต้องพึ่งยาเสพติด

ตลอดระยะเวลา 18 ปีของโครงการ TO BE NUMBER ONE มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการรณรงค์ในกลุ่มเป้าหมายหลักคือเยาวชนในกลุ่มอายุ 6-24 ปี และกลุ่มเป้าหมายรองคือประชาชนอายุ 25 ปีขึ้นไป ทั่วประเทศ ภายใต้คำขวัญที่ว่า **"เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด"** คนเราทุกคนนั้นต่างก็มีสิ่งดีๆในตัวเองแตกต่างกันไป ต้องเรียนรู้ ค้นหาในสิ่งที่ตนเองมีความสนใจ มีความถนัดและชื่นชอบ แล้วหมั่นฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ เกิดทักษะโดยที่บางครั้งค้นพบความสามารถของตนเองอย่างไม่คาดฝัน นำไปสู่ความสำเร็จ ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นและความภาคภูมิใจ ก็ถือ ได้ว่า **"เป็นหนึ่ง"** เป็นคนเก่งคนดีและมีความสุข เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของเยาวชนในการพัฒนาตนเองให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในอนาคต

เกือบสองทศวรรษที่ผ่านมา ย่อมมีทั้งสุขและทุกข์ ปัญหาและอุปสรรคที่มีจะทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา หากเรามีความเชื่อมั่นและศรัทธาในสิ่งที่ทำ ย่อมก่อให้เกิดแรงผลักดัน เกิดพลังต่อสู้กับทุกสิ่ง การฝึกฝนให้เยาวชนได้เรียนรู้ในการแก้ไขปัญหา

จะทำให้เขามีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ พร้อมจะเผชิญปัญหาต่างๆได้ หากเด็กๆในวันนั้น คือ เด็กที่มีอายุ 6 ขวบ เมื่อวันเวลาผ่านมาแล้ว 18 ปี ขณะนี้พวกเขาเหล่านั้นมีอายุ 24 ปีแล้ว ได้ก้าวผ่านจากวัยเด็ก สู่วัยผู้ใหญ่ อย่างภาคภูมิ มั่นคงและสง่างาม เป็นอนาคตอันสดใส และเป็นพลังของแผ่นดินไทย เปรียบเสมือนต้นกล้าพันธุ์ไม้ที่ถูกเตรียมพร้อมไว้เพื่อการเพาะปลูก เตรียมดินที่ดี ใส่ปุ๋ย รดน้ำ พรวนดิน เราเฝ้ามองดูความก้าวหน้าของเขาด้วยความคาดหวังว่าต้นไม้ต้นนั้นจะเจริญงอกงาม จากต้นกล้าที่แข็งแรง เจริญเติบโตเป็นต้นไม้สูงใหญ่ แผ่กิ่งก้านสาขาให้ร่มเงาที่ร่มเย็น ไม่โอนเอนหรือโค่นล้มแม้จะมีพายุลมแรง พร้อมออกดอกออกผลให้ได้ชื่นชมหรือเก็บเกี่ยวผลผลิต เฉกเช่นเดียวกันกับการดำเนินงานของโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่จัดกิจกรรมสร้างสรรค์ เกิดประโยชน์ให้กับเด็กและเยาวชน อย่างมากมาย เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้เจริญเติบโต มีพัฒนาการที่ดีทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สติปัญญาและสังคม มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีในช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นวัยผู้ใหญ่ ภายใต้แนวคิด **"เด็กนำ ผู้ใหญ่หนุน"** ยึดวัยรุ่นและเยาวชนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมการแสดงความสามารถ กล้าคิด กล้าทำ กล้านำ กล้าแสดงออกทั้งทางด้านการเรียน การร้องเพลง เล่นดนตรี กีฬา การรวมกลุ่มเพื่อจัดกิจกรรมต่างๆ ที่มีประโยชน์ต่อตนเอง ต่อส่วนรวม นำไปสู่ความภาคภูมิใจของวัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ที่ให้การดูแลสนับสนุน หากเพื่อนๆมีปัญหา เยาวชนเหล่านี้พร้อมเสมอกับ คำว่า **"เพื่อนช่วยเพื่อน"** เพื่อให้ผู้ที่ประสบปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ได้ก้าวข้ามสิ่งนั้นไปอย่างราบรื่นต่อไป

จากสิ่งเล็กๆที่เรียกว่า **"ความรักและความห่วงใย"** ของผู้ใหญ่ที่คอยเกื้อหนุนให้คำแนะนำปรึกษา และเยาวชนเหล่านั้นได้ก้าวย่างสู่ความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ จากอดีตจนถึงปัจจุบันและสู่อนาคต การได้รับโอกาสที่ดีนั้น เปรียบเสมือนเป็นการเติมเต็มความฝัน เติมพลัง และสร้างแรงบันดาลใจให้เยาวชน นำไปสู่ความฝันที่เป็นจริง ด้วยกิจกรรมดีๆ ในโครงการ TO BE NUMBER ONE ได้เกิดขึ้นอย่างมากมายในสังคม ทั้งในกลุ่มเด็กและเยาวชน ตลอดจนทุกภาคส่วนที่ได้ร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลายาวนาน

ปัจจุบันจังหวัดมุกดาหารก็ยังมีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด เป็นพื้นที่ชายแดนที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งอาจเป็นช่องทางในการขนย้ายยาเสพติดไปยัง

จังหวัดต่างๆ ของประเทศไทย จึงเป็นปัญหาสำคัญที่ทุกฝ่ายร่วมมือป้องกันและแก้ไขมาโดยตลอดเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ยังขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ ขาดภูมิคุ้มกันทางจิตใจในการป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากยาเสพติด ต้องได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด เนื่องจากเยาวชนเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ผู้ค้ายาเสพติดต้องการให้เสพและจำหน่ายยาเสพติด ถ้าหากพวกเขาเหล่านี้ได้รับการปกป้องคุ้มครอง มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ก็จะมีความปลอดภัยไม่ตกเป็นทาสยาเสพติด จังหวัดมุกดาหารมีการดำเนินโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ร่วมจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและเข้มข้นทั่วทุกพื้นที่ โดยการนำของผู้ว่าราชการจังหวัดมุกดาหารและภาคีเครือข่ายจากหลายภาคส่วนร่วมกันสนับสนุน เยาวชนมีความตื่นตัวและให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมากทั้งการอบรมแกนนำชมรม TO BE NUMBER ONE การเข้าค่ายเพื่อพัฒนาศักยภาพ การประกวดผลการดำเนินงานของชมรม การประกวด TO BE NUMBER ONE DANCERCISE การประกวดเยาวชนต้นแบบเก่งและดี TO BE NUMBER ONE (TO BE NUMBER ONE IDOL) ทั้งระดับอำเภอ จังหวัด ระดับภาคและระดับประเทศ ซึ่งผลการประกวดในแต่ละกิจกรรม แต่ละประเภทในปีที่ผ่านมา เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจอย่างยิ่งที่เยาวชนจังหวัดมุกดาหารได้รับการคัดเลือกในระดับภาค และก้าวขึ้นสู่ระดับประเทศ

ส่วนอำเภอนิคมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหารก็เช่นเดียวกัน มีการขับเคลื่อนนโยบายที่สอดคล้องกับโครงการ TO BE NUMBER ONE ระดับประเทศ ระดับจังหวัด ถ่ายระดับมาที่อำเภอ ตำบลและหมู่บ้าน อย่างทั่วถึงทุกพื้นที่ มีการดำเนินงานอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องโดยนายอำเภอนิคมคำสร้อย พร้อมด้วยแกนนำเยาวชนและภาคีเครือข่ายที่เข้มแข็ง เยาวชนอำเภอนิคมคำสร้อยจึงมีความตื่นตัวและให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆตามลำดับ ทั้งการอบรมแกนนำสมาชิกชมรม เพื่อพัฒนาศักยภาพ การประกวดผลการดำเนินงาน ประกวด TO BE NUMBER ONE DANCERCISE ประกวดเยาวชนต้นแบบเก่งและดี TO BE NUMBER ONE (TO BE NUMBER ONE IDOL) ทั้งระดับอำเภอ จังหวัด และระดับภาค ปี 2562 มีชมรมที่ได้ไปร่วมประกวดระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 3 ชมรม และปี 2563 ชมรมที่ได้ไปร่วมประกวดระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 5 ชมรม นอกจากนี้จากการประกวดผลการดำเนินงานอำเภอนิคมคำสร้อยยังได้รับการคัดเลือกเป็น อำเภอ TO BE NUMBER ONE ดีเด่นระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือและได้รับการคัดเลือกให้เข้าประกวดต่อไป

ในระดับประเทศด้วย ในวันที่ 29 กรกฎาคม 2563 (ระดับพื้นที่) และวันที่ 15-17 กันยายน 2563 ณ อิมแพค เมืองทองธานีจังหวัดนนทบุรี เป็นความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ของชาวอำเภอนิคมคำสร้อย เป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง

ดิฉันเป็นพยาบาลที่เคยปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานยาเสพติด งานสุขภาพจิตในโรงพยาบาลชุมชน และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล มาเป็นเวลาหลายปี ปัจจุบันรับผิดชอบปฏิบัติงาน TO BE NUMBER ONE และงานยาเสพติดของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอนิคมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร เป็นอีกหนึ่งในความภาคภูมิใจของการเป็นข้าราชการที่ได้ปฏิบัติหน้าที่นี้ ได้ร่วมกิจกรรมต่างๆในโครงการ TO BE NUMBER ONE ร่วมจัดกิจกรรมรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ทั้งที่อยู่เบื้องหน้าและเบื้องหลังของการทำงาน การได้ถ่ายทอดความรู้และบอกเล่าประสบการณ์ การถ่ายทอดทักษะชีวิตที่วัยรุ่นควรรู้และเข้าใจ การร่วมทำกิจกรรมที่สนุกสนานกับเด็กๆเป็นประสบการณ์ที่จะอยู่ในความทรงจำตลอดไป การได้สัมผัสกับความน่ารัก ความสดใส ไร้เดียงสา ความมีชีวิตชีวาของเด็กและวัยรุ่น เหมือนเราได้ หวนกลับสู่วัยเด็กอีกครั้ง การสร้างความสนุกสนาน ความคุ้นเคยกับเยาวชน จะทำให้เขากล้าพูดคุยและบอกเล่าความคิดความรู้สึกออกมา เป็นความรู้ ประสบการณ์ และทักษะที่ผู้ปฏิบัติงานอย่างเราจะต้องได้ฝึกฝนและเรียนรู้

จากประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดและงานสุขภาพจิตมาเป็นเวลาหลายปี ซึ่งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีหน้าที่ต้องให้การดูแลบำบัดรักษาผู้ป่วยยาเสพติด การออกให้บริการและเยี่ยมบ้านผู้ป่วยที่มีประวัติเสพยาเสพติดที่กลายเป็นผู้ป่วยจิตเวชต้องไปให้บริการฉีดยารักษาอาการทางจิต นำส่งยาให้ได้รับประทานอย่างต่อเนื่องเพื่อควบคุมอาการ มีบางครั้งที่ผู้ป่วยจิตเวชขาดยาเนื่องจากผู้ป่วยไม่ยอมให้ฉีดยา ไม่ยอมรับประทานยา การขาดยานำไปสู่ความผิดปกติทางจิตมากยิ่งขึ้น มีอาการซึมเศร้า ก้าวร้าว เอะอะโวยวาย อาละวาด หวาดระแวง ประสาทหลอน คุ้มคลั่ง อาจเป็นอันตรายต่อคนรอบข้าง ความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แม้แต่การทำร้ายร่างกายคนใกล้ชิดในครอบครัวและเพื่อนบ้าน จากปัญหาดังกล่าวที่เคยเกิดขึ้นในอดีต เมื่อเกิดขึ้นกับ

ครอบครัวใด ชุมชนใดแล้ว มักเกิดปัญหาเรื้อรังที่ยากยิ่งต่อการแก้ไข อาจยาวนานตลอดชีวิตของผู้ป่วยหรือตลอดชีวิตของญาติผู้ดูแล ดังนั้นปัญหาเหล่านี้ พวกเราทุกคนสามารถช่วยกันป้องกันได้ ร่วมรณรงค์ สร้างกระแส สร้างความตระหนักให้สังคมได้รับรู้และร่วมมือกันอย่างเหนียวแน่น เป็นวิธีการป้องกันปัญหายาเสพติดที่ดีที่สุดก่อนที่เด็กและเยาวชนหรือผู้ใหญ่วัยทำงานจะตกเป็นทาสของยาเสพติด ซึ่งโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดหรือโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่ได้ดำเนินงานมาเป็นเวลา 18 ปี มีเรื่องราวดีๆเกิดขึ้นมากมาย เยาวชนต้นกล้าของชาวไทย ก้าวหน้า เติบใหญ่ คนแล้วคนเล่า รุ่นสู่รุ่น รุ่นพี่ยังคงดูแลให้คำแนะนำปรึกษาแก่รุ่นน้อง จากครอบครัวเล็กๆในอดีต มาเป็นครอบครัวใหญ่ที่มีพลังมหาศาล ร่วมต่อต้านยาเสพติด มีภาคีเครือข่ายที่เข้มแข็ง มีความสมัครสมานสามัคคีร่วมมือประสานใจในการดำเนินงานดูแลบุตรหลานให้ก้าวผ่านสู่วัยผู้ใหญ่อย่างมั่นคง พวกเราจะยังคงมุ่งมั่นร่วมกันสานพระปณิธานขององค์ประธานโครงการ เพื่อพัฒนาการดำเนินงานให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง เกิดประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชน ให้มีเป้าหมายชีวิต เป็นคนดี คนเก่ง เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด

ดิฉันขอปฏิญาณตนว่าจะเป็นอีกหนึ่งพลังแรงกาย แรงใจในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน เพื่อให้สังคมได้อยู่เย็นเป็นสุข และเพื่อให้พวกเราชาวอำเภอนิคมคำสร้อย จังหวัดมุกดาหาร มีความสงบสุขปลอดภัย ดังคำกล่าวที่ว่า **“นิคมร่มเย็น เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด”** อย่างยั่งยืนตลอดไป

“ ชาวนิคมคำสร้อยร้อยดวงใจ เยาวชนรุ่นใหม่ไม่พึ่งยาเสพติด
รักชาติรักครอบครัวรักชีวิต ร่วมต่อต้านยาเสพติดอย่าคิดลอง ”
ด้วยความรัก ความเชื่อมั่น และศรัทธาในการทำความดี

ผู้เขียน
นายนพพร ราควงค์
ผู้รับผิดชอบงาน TO BE NUMBER ONE
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดยโสธร
จังหวัดยโสธร

ในฐานะผู้รับผิดชอบงาน โครงการ TO BE NUMBER ONE มาตั้งแต่ พ.ศ. 2555 ถ้าคิดระยะการเดินทางหรือชั่วโมงบินของการทำงาน ยังถือว่าไม่มากเท่าไหร่นัก เมื่อเทียบกับคนอื่นๆ ที่ได้ทำงานด้านนี้มาก่อนหรือเริ่มมาตั้งแต่มีโครงการฯ พ.ศ. 2545 ความภูมิใจของผมมิใช่ระดับสถานะรางวัลจากชมรมฯ ต่างๆ หรือจากการประกวดกิจกรรมโครงการฯ หรือแม้แต่ที่ผมได้ไปศึกษาดูงานที่ประเทศเกาหลี ตามโควตากรมสุขภาพจิต (อาจมีบ้างแต่ไม่ใช่ทั้งหมด) แต่เป็นความภูมิใจที่มาจากพื้นฐานอยู่ในตัวเราที่มีความชอบอยู่บ้าง มาจากความสำเร็จของสมาชิก TO BE NUMBER ONE ในครอบครัวผมเอง จนก่อให้เกิดเป็นดอกเป็นผล โดยมีกิจกรรมโครงการ TO BE NUMBER ONE เป็นสะพานเชื่อมต่อสู่ความสำเร็จดังกล่าว มากพอควร

ก่อนที่จะไปถึงจุดเปลี่ยนสู่จุดแห่งความภาคภูมิใจ ผมขอเริ่มต้นที่จุดแรก ที่ได้มาทำงานกิจกรรมโครงการ TO BE NUMBER ONE ก่อนครับ ในวันแรกๆ ของการทำงาน ผมอยู่ในฐานะเป็นแค่ผู้เรียนรู้ หรือเป็นแค่ผู้ช่วยของพี่คนหนึ่งที่เคยทำงานมาก่อน (ซึ่งตอนนี้ได้ย้ายไปทำงานด้านยุทธศาสตร์สาธารณสุขแล้ว) เริ่มปีแรกที่มาทำงาน พ.ศ. 2555 ได้พบกับสิ่งที่ไม่คาดคิด ทำอะไรไม่ถูก แม้แต่ชื่อยุทธศาสตร์หลักของโครงการ 3 ยุทธศาสตร์ ผมยังจำไม่ได้เลย ทุกครั้งที่พูดยังต้องอาศัยโพยในมือ และจะอ่านในขณะทำหน้าที่เป็นพิธีกรใหม่ๆ ทุกครั้ง สามารถพูดได้เลยว่าผมยังไม่เข้าใจแก่นแท้ของคำว่า TO BE NUMBER ONE เลย แต่ในช่วงเวลาปีเดียวกันนี้เอง จังหวัดยโสธรยังได้เตรียมการรับเสด็จทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี องค์ประธานโครงการฯ ที่เสด็จมาเปิดศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ณ วิทยาลัย

เทคนิคยโสธร เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2555 ซึ่งผมอยากจะบอกว่าเป็นครั้งแรกในชีวิตที่ผมได้เห็นตัวจริงพระองค์ท่าน และไม่เชื่อในสายตาตนเองว่า พระองค์ท่านเสด็จฯ มาในบรรยากาศที่เป็นกันเอง สนุกสนาน ท่านทรงเข้าใจความรู้สึกของเยาวชน/สมาชิก TO BE NUMBER ONE เป็นอย่างดี (โดยเฉพาะตอนที่ประธานโครงการฯ ทรงคอนเสิร์ต)

กระทั่งเมื่อปี พ.ศ. 2557 ผมเริ่มมีความเข้าใจในเนื้องานกิจกรรมโครงการ TO BE NUMBER ONE มากขึ้นบ้าง และยังคงทำหน้าที่เป็นพิธีกรทุกครั้ง ที่มีกิจกรรม TO BE NUMBER ONE ภายในจังหวัดยโสธร อย่างที่เห็นได้ชัดก็คือ การจัดมหกรรม TO BE NUMBER ONE และตลาดนัด TO BE NUMBER ONE ในแต่ละปี ทุกครั้งที่จัดงานเหล่านี้ สิ่งที่จังหวัดยโสธรพยายามขับเคลื่อนส่งเสริมให้เกิดขึ้นมาตลอดภายในงาน คือ การเน้นจัดกิจกรรมที่สร้างกระแส/ส่งเสริมพลังกาย และใจ ให้กับเด็กและเยาวชนสมาชิก TO BE NUMBER ONE ได้มีส่วนร่วมมากที่สุดในเวทีที่เราจัดขึ้นเสมอ ไม่ว่าจะเป็นส่งเสริมให้เด็กก่อนปฐมวัย ได้มาแสดงความสามารถ เพื่อเป็นพลัง TO BE NUMBER ONE JUNIOR (ปัจจุบันเป็นนวัตกรรมของจังหวัดยโสธร) และการแสดงของเยาวชนต้นแบบเก่งและดี TO BE NUMBER ONE เพราะมีเจตนารมณ์ที่ดีเพื่อให้เยาวชนคนอื่นๆ ที่มาร่วมงานได้ชื่นชม และเห็นถึงความสำคัญของกิจกรรม TO BE NUMBER ONE IDOL จากรุ่น สู่รุ่น เพราะเชื่อว่าสิ่งที่ได้ถ่ายทอดสามารถเป็นกระบอกเสียงที่ดี ที่จะทำให้เยาวชนสมาชิก TO BE NUMBER ONE ในจังหวัดยโสธร มีความตื่นตัวในการที่จะเป็นคนดี คนเก่ง หรือเป็นต้นแบบที่ดีในสถานศึกษาของตนเอง ซึ่งแน่นอนเด็กเยาวชนเหล่านี้จะมีความภาคภูมิใจมาก เมื่อได้รับคำชม หรือรับเกียรติจากผู้ใหญ่ จนกลายเป็นวัฒนธรรมสำคัญขององค์กรที่ขาดไม่ได้ เช่น มีการประกวดเยาวชนต้นแบบเก่งและดี TO BE NUMBER ONE หรือมี Audition โดยได้บูรณาการกับกิจกรรมกีฬาภายในโรงเรียน (กีฬาสี) กล่าวคือ มีการจัดเวทีคัดเลือกเยาวชนฯ ที่มาจากในแต่ละที่ให้มาประกวดฯ ในรอบคัดเลือกก่อน จนกระทั่งถึงรอบตัดสิน มักจะจัดในวันกิจกรรม International ของโรงเรียน หรืองานวัน Christmas เพื่อคัดเลือกเป็นตัวแทนโรงเรียน และจะเป็นตัวแทนของสถานศึกษาเข้าประกวดฯ ในระดับจังหวัดต่อไป นับได้ว่าเป็นสิ่งดีๆ หนึ่ง ที่เราได้วางรากฐานกิจกรรม

สำคัญนี้ไว้ ซึ่งคิดว่าอาจจะเหมือนกับจังหวัดอื่นๆ หรืออาจไม่ดีเท่าเลยก็เป็นไปได้เช่นกัน

การดำเนินงานกิจกรรมโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่ผ่านมา พบว่ามีหลายๆ ครั้งอาจไม่ราบรื่นนัก แต่ก็สามารถผ่านไปด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือ และความเข้าใจจากสมาชิกครอบครัวผมเอง ถือว่าเป็นจุดเปลี่ยนหนึ่งสำคัญที่ทำให้ผมมีพลังใจขึ้นมา เพื่อทำหน้าที่ตัวเองอย่างสุดความสามารถ อย่างน้อยคนในครอบครัวก็เข้าใจในการทำงานเรา เช่น รู้ว่าเราเหนื่อย กล่าวคือ จากการจัดงานมหกรรม TO BE NUMBER ONE และต้อนรับคณะกรรมการฯ ประกวดจังหวัด TO BE NUMBER ONE ระดับเพชร ประจำปี 2557 มีสมาชิกครอบครัวของผม คือ ด.ญ.กานต์พิชชา รากวงค์ สมาชิก TO BE NUMBER ONE ซึ่งอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลยโสธร ขณะนั้น ได้มาร่วมต้อนรับคณะกรรมการฯ โดยการร้องเพลงสากล บนเวที (ชื่อเพลง Price Tag) ก่อนการนำเสนอผลงานฯ ของชมรมฯ ประเภทจังหวัดยโสธร เนื่องจากน้องชอบภาษาอังกฤษ จึงได้ใช้ความถนัดทางภาษานี้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และก็ทำได้ดี ซึ่งวันนั้น ผมเองก็มีความสุข มีรอยยิ้มเล็กๆ พอสมควร เนื่องด้วยครอบครัวของเรา ทุกคนในครอบครัวชอบภาษาอังกฤษ และผมจึงเริ่มเข้าใจแล้วว่าแก่นแท้ของคำว่า TO BE ก็คือ ความอยากจะเป็นในสิ่งหนึ่งๆ และสิ่งที่จะเป็นหรือสิ่งที่จะทำนั้น ขอให้มีความถนัด มีความชอบ ฝึกฝนบ่อยๆ ทำแล้วมีความสุข แต่ต้องไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด จากการที่เรามี Concept ที่ตรงกัน ผมและน้องกานต์พิชชาจึงช่วยกันเขียนผลงานที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมเกี่ยวกับการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยมุ่งหวังกับสิ่งที่เราต้องการสื่อสารนั้นได้ครอบคลุมไปยังกลุ่มเด็กเยาวชนที่เรียนเก่ง/เรียนดีมาก เด็กเรียนดีปานกลาง และเด็กเรียนทั่วไป หรือถึงคำว่า Worldwide นั่นเอง และแล้วเมื่อเวลาผ่านไปประมาณ 2 สัปดาห์ หลังจากส่งผลงานไป สิ่งที่สร้างความตื่นเต้น และความประหลาดใจในแบบลักษณะภูมิใจยิ่ง ก็คือ.. โอ้ My God เราได้รับการตีพิมพ์กับผลงานที่เราได้เขียนกิจกรรมฯ ดังกล่าวแล้ว โดยส่งให้กับบรรณาธิการในนิตยสาร Student Weekly ซึ่งเป็นเครือข่ายของหนังสือพิมพ์ Bangkok Post

ในปี 2559 – ปัจจุบัน มีหลายสิ่งอย่างมากที่สร้างความประทับใจยิ่ง จนบางครั้งผมแอบคิดกับตัวเองว่า หรือเป็นเพราะว่าบุญ/อานิสงค์ช่วยหนุนส่ง จากการที่เราทำกิจกรรมโดยให้โอกาสเด็กเยาวชนสมาชิก TO BE NUMBER ONE ทุกระดับหน่วยงานให้เขาเหล่านั้นได้แสดงออก/นำเสนอสิ่งดีๆ ที่มีประโยชน์ต่อตัวเขาเอง เพื่อให้สาธารณชนได้ชื่นชม/รับรู้ ไม่ว่าจะเป็นเยาวชนทั่วไปในสถานศึกษา และกลุ่มเด็กเยาวชนสมาชิก TO BE NUMBER ONE ในเรือนจำยโสธร ที่ผมไม่สามารถที่จะไม่เอ่ยถึงได้ เพราะเขาเหล่านั้นมีอะไรที่ Amazing มากมาย จะบอกว่า ทุกครั้ง ที่ผมได้เข้าไปในเรือนจำยโสธร ผมรู้สึกเหมือนได้กำไรชีวิต/บุญชีวิตมากกว่าสิ่งที่ได้เตรียมไปเพื่อทำกิจกรรมโครงการ TO BE NUMBER ONE ในทุกๆ ครั้งซะอีก เพราะน้องๆ สมาชิกฯ เรือนจำยโสธร ทุกคนมักจะเรียกผมว่า “พี่แหลม” ทุกคน ..เช่น พี่แหลมต้องการอะไรเพิ่มมั้ยครับ พี่แหลมจะมาอีกเมื่อไรครับ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้มันเรียกว่ามิตรภาพ/เพื่อนที่ดีหรือเปล่า ซึ่งผมก็ไม่แน่ใจ แต่มีสิ่งที่ผมพอรู้สึกได้อย่างแท้จริงตอนนั้นเลย คือคำว่า “ความเป็นพี่ เป็นน้อง” มันได้เกิดขึ้นแล้ว และเมื่อเรามีความหวังดีต่อกัน โดยมอบโอกาส ให้กำลังใจซึ่งกันและกันในฐานะพี่ธรรมดาคนหนึ่งเพราะไม่มีตำแหน่งใหญ่โตอะไร ก็จะแนะนำน้องๆ ให้เลิกยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด..เสมอ ความร่วมมือร่วมใจ และความตระหนักในการที่จะไม่ข้องเกี่ยวยาเสพติดนี้ มันจะแข็งแรง ยั่งยืนมาก ซึ่งเขาจะกลายเป็นคนที่มีภูมิคุ้มกันที่ดี ด้วยจิตใจที่สะอาด และได้เป็นคนดีศรีเรือนจำ ต่อไป เสมือนเป็น TO BE NUMBER ONE IDOL ในเรือนจำยโสธร นั่นเอง

มีสิ่งหนึ่งที่ปรากฏขึ้น แทบไม่น่าเชื่อกับตัวเอง มันอาจจะเป็นเพราะว่ากิจกรรม TO BE NUMBER ONE ได้ซึมซับมายังน้องกานต์พิชชา มากยิ่งขึ้น ถือว่าเป็นสมาชิก TO BE NUMBER ONE คนหนึ่ง ที่ทำงานเคียงบ่าเคียงไหล่กันมา แต่ต้องยอมรับว่าบางครั้งผมเหนื่อย/ท้อ จากการทำงานกิจกรรม TO BE NUMBER ONE ซึ่งน้องเขาจะคอยให้กำลังใจผมอยู่เสมอระหว่างทำงานกิจกรรม TO BE NUMBER ONE และที่มากกว่านั้นครั้งหนึ่งน้อง กานต์พิชชา ยังเคยมาช่วยงานผมที่งานมหกรรมรวมพลสมาชิก TO BE NUMBER ONE ณ อิมแพ็ค เมืองทองธานี อีกด้วย ผมคิดว่าสิ่งที่น้องมาด้วยคง

ได้เป็นข้อคิดอะไรบางอย่างกลับไปแน่นอน เช่น ได้เห็นความมุ่งมั่น ความอดทน และความรับผิดชอบ ซึ่งถือว่าสำคัญมากสำหรับสมาชิก TO BE NUMBER ONE ทุกคน .....แต่แล้วผลของความมุ่งมั่น ตั้งใจ ที่ว่านี้ น้องเขาทำได้สำเร็จจริงๆ ครับ ผมดีใจมากจนถึงทุกวันนี้ ซึ่งผมยังจำวันนั้นได้ครับ ผมเพิ่งกลับมาจากมหกรรมฯ ประจำปี 2561 ที่เมืองทองหมาดๆ เดินทางกลับถึงยโสธรยังรู้สึกเหนื่อยไม่หาย น้องเดินมาถามผมว่าจะพาไปสอบที่กรุงเทพฯ ได้มั้ย สุดท้ายก็ตัดสินใจพาไป ทั้งที่ ในใจผมคิดเสมอว่า น้องไปสอบที่กรุงเทพฯ คงสู้เด็กเมืองกรุงไม่ได้หรอก เพราะเราเป็นแค่สมาชิก TO BE NUMBER ONE บ้านนอก/ภูธรคนหนึ่งเอง ... แต่ทุกอย่างมันกลับกลายเหมือนเพลงที่องค์ประธานโครงการฯ ร้องในประโยคที่ว่า “อะไรก็เป็นไปได้ทั้งนั้น” ..(Nothing Impossible) จะด้วยเพราะพลังของคำว่า TO BE NUMBER ONE หรือไม่ ผมมิอาจคาดเดาได้ แต่สิ่งที่ปรากฏมันคือความสำเร็จต่างๆ ของสมาชิก TO BE NUMBER ONE คนหนึ่ง ที่ชื่อกานต์พิชชาตลอดเวลาน้องเขาคอยช่วยงานกิจกรรม TO BE NUMBER ONE ผมมาตั้งแต่อายุ 10 ขวบ ดังนี้

1. สอบชิงทุน สพฐ ไปแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่รัฐวิสคอนซิน ประเทศสหรัฐอเมริกา (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2)

2. สอบชิงทุน สพฐ ไปแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่เมืองโตรอนโต ประเทศแคนาดา (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3)

3. สอบชิงทุน YES (Youth Exchange Scholarship) ได้อับดับ 1 ซึ่งเป็นทุนเต็มคนเดียวจำนวน 498,800 บาท

กับระยะเวลา 1 ปี ไปแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่รัฐเทนเนสซี่ ประเทศสหรัฐอเมริกา (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5) และได้ใช้ประสบการณ์จากการทำงานโครงการ TO BE NUMBER ONE ไปแลกเปลี่ยน/บ่งบอกกิจกรรมดีดี และวัตถุประสงค์โครงการฯ ที่อเมริกาด้วย และภูมิใจยิ่งสำหรับปี 2563 นี้ ที่ต้องพูดถึงแน่นอนในกิจกรรมหนึ่งของโครงการ TO BE NUMBER ONE เพราะผมได้ไปชม เชียร์ ส่งกำลังใจในทุกสัปดาห์ นั่นก็คือ จังหวัดยโสธรมีเยาวชนต้นแบบเก่งและดี TO BE NUMBER ONE ระดับประเทศ คนแรกแล้ว หรือ TO BE NUMBER ONE IDOL รุ่นที่ 10 ซึ่งเป็นเยาวชนจากโรงเรียนเลิงนกทา ชื่อนางสาว

นิตติยา สาขะสิงห์ (น้องนิด) หลังจากรอคอยมา 10 ปี เพราะทุกครั้งจังหวัดยโสธร จะมีเยาวชนฯ เข้าสู่การประกวดฯ รอบประเทศ ทุกปี รวมจำนวนทั้งสิ้น 10 คน

ผมผู้รับผิดชอบงานกิจกรรมโครงการ TO BE NUMBER ONE สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดยโสธร ยังคงปลาบปลื้ม ซาบซึ้ง (ตื่นเต้นดีใจมาก จนน้ำตาไหล) อย่างหาที่สุดไม่ได้ ครั้งที่องค์ประธานโครงการฯ ทรงมีปฏิสันถารตรงเบื้องหน้ากับข้าพเจ้าและเหล่าสมาชิก TO BE NUMBER ONE ของกองเชียร์จังหวัดยโสธร อย่างเป็นกันเอง หลังจากทรงคอนเสิร์ตเสร็จ ในวันที่ 18 กรกฎาคม 2563 ณ ห้างสรรพสินค้า เจ.เจ. มอลล์ จตุจักร กรุงเทพฯ และยังทรงตรัสถึงความประทับใจในจังหวัดยโสธร ครั้นเมื่อเสด็จเยี่ยมสมาชิกฯ และเปิดศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ณ โรงเรียนยโสธรพิทยาคม วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2563 ที่ผ่านมา การเดินทาง 18 ปี TO BE NUMBER ONE ทุกสิ่งทุกอย่าง ต้องยอมรับว่ามันไม่ได้มาง่ายๆ นัก แต่ก็ไม่ยากเกินที่เอื้อมถึง หากเรายังตั้งใจมุ่งมั่น และฝันที่จะไปให้ถึง นี่คือปัจจัยแห่งความสำเร็จ (Key Success) เหมือนอย่าง 10 ปี ที่รอคอยของเยาวชนต้นแบบเก่งและดี TO BE NUMBER ONE ระดับประเทศ ของจังหวัดยโสธร ผมเชื่อว่า ความดี ย่อมส่งผลให้ดีเสมอ แต่มันอาจจะไม่ใช่โล่รางวัลจากการประกวดฯ ต่างๆ แต่อาจจะเป็นประโยชน์อย่างอื่นที่ดีกว่า ที่อาจเกิดขึ้นกับเราเองหรือคนรอบข้างได้

ความคาดหวัง/สิ่งที่ได้และพบเห็น ในมุมมองของผม TO BE NUMBER ONE ได้มอบคุณค่า ความงดงาม ความเท่ห์ ในแบบที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดให้กับเด็กเยาวชนสมาชิก TO BE NUMBER ONE อย่างเท่าๆ กัน เพื่อเป็นประโยชน์ในการใช้ชีวิต มีความทันสมัย และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบันได้ดี สุดท้าย ผมหวังว่าเรื่องราวดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE นี้ จะเป็นแรงบันดาลใจที่ดีกับทุกคนต่อไป

ผู้เขียน
ทัศนีย์ พรมเพ็ชร
พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลวังตะคร้อ
อำเภอบ้านด่านลานหอย จังหวัดสุโขทัย

คืนคนดีให้ครอบครัว คืนรอยยิ้มให้ชุมชน

ข้าพเจ้าเป็นเพียงหมออนามัยบ้านนอกคนหนึ่งที่ได้มีโอกาสเข้ามาปฏิบัติงานในพื้นที่ถิ่นทุรกันดารแห้งแล้ง แต่น้ำจิตน้ำใจของผู้คนกับเต็มเปี่ยมและเป็นมิตรจนเสมือนข้าพเจ้าเป็นส่วนหนึ่งของที่นี่มาตั้งแต่เกิด ซึ่งข้าพเจ้าปฏิบัติงานในหน้าที่ของพยาบาลซึ่งมีหน้าที่ดูแลคนเจ็บไข้ และงานส่งเสริมสุขภาพ ป้องกัน รักษาฟื้นฟูสุขภาพครอบคลุมทุกมิติ โดยเน้นดูแลผู้ป่วยแบบองค์รวม กาย จิต สังคม อารมณ์ ครอบครัว โดยเฉพาะงานดูแลผู้ป่วยจิตเวช และงาน TO BE NUMBER ONE หรือโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ซึ่งเป็นงานที่ท้าทาย และเป็นงานที่ข้าพเจ้ารัก ซึ่งข้าพเจ้าได้มีโอกาสเข้าเฝ้าพระองค์เป็นครั้งแรกเมื่อพระองค์เสด็จเยี่ยมการดำเนินโครงการ TO BE NUMBER ONE จังหวัดสุโขทัย และเสด็จเปิดชมรม TO BE NUMBER ONE และศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ที่โรงเรียนเทศบาลสวรรคโลกประชาสรรค์ อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2559 เวลา 18.30 น. ข้าพเจ้ามาเฝ้ารอรับเสด็จตั้งแต่เช้า เพราะมาประจำบูทนิทรรศการของชมรม TO BE NUMBER ONE ตำบลวังตะคร้อ ซึ่งข้าพเจ้าทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาชมรม ซึ่งเมื่อข้าพเจ้าได้เห็นพระพักตร์พระองค์เป็นครั้งแรกถึงกับตะลึงในพระสิริโฉมอันงดงาม จนลืมตะโกนว่า “ทรงพระสเลนเดอร์” เพราะมัวแต่จ้องมองพระพักตร์นั่นเอง แต่เมื่อได้เห็นพระองค์ทรงสรวลยิ้มอย่างมีไมตรี ทักทายทุกคนที่มาถวายการต้อนรับอย่างเป็นกันเอง จึงได้ทราบว่าพระองค์ทรงไม่ถือองค์แม้แต่น้อย กับรับฟังปัญหาวัยรุ่น เรื่องราวชีวิตของผู้ต้องขังที่กลับตัวกลับใจ อย่างตั้งอกตั้งใจและให้คำปรึกษาโต้ตอบโดยไม่ถือองค์ แม้กระทั่งกระเทยน้อยที่มาปรึกษาชีวิตรักอกหักในวัยแรกรุ่น

พระองค์ยังสามารถให้คำปรึกษาเรื่องความรัก ความทุกข์และครอบครัวได้เป็นอย่างดี สร้างความประทับใจให้กับข้าพเจ้า และผู้มาร่วมงานในวันนั้นมิรู้ลืม ซึ่งเมื่อกลับมาข้าพเจ้า ซึ่งเป็นผู้รับงาน TO BE NUMBER ONE ในระดับตำบล ก็กลับมาทำงานร่วมกับสารวัตร กำนันอนุสรณ์ มีบุญ และน้องๆชมรม TO BE NUMBER ONE ตำบลวังตะคร้อ ขับเคลื่อนงานในพื้นที่ พัฒนางานในชุมชน สะสมผลงาน และสร้างภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง นำทีมโดยนายอนุสรณ์ มีบุญ สารวัตรกำนันคนเก่ง ขับเคลื่อนงานร่วมกัน จนสามารถชนะการประกวดชมรม TO BE NUMBER ONE ระดับจังหวัดประเภทชุมชน ได้เป็นผลสำเร็จ นำไปสู่การประกวดชมรม TO BE NUMBER ONE ในชุมชนภูมิภาค กลุ่มดีเด่น ที่ผ่านเข้าสู่การประกวดระดับประเทศ ประจำปี 2561 เป็นครั้งแรก พวกเราดีใจกันมากเพราะไม่คิดว่าทีมเด็กบ้านนอกแบบเราจะไปได้ไกลถึงเพียงนี้ ถือว่าเกินความคาดหมายที่ตั้งเป้าไว้ แต่เมื่อชุมชนของเราได้รับโอกาสดีๆจากท่าน คณะกรรมการ TO BE NUMBER ONE ทำให้มีกำลังใจในการทำงานในพื้นที่ร่วมกับ คณะกรรมการชมรม TO BE NUMBER ONE ตำบลวังตะคร้อ ต่อยอดพัฒนางาน แก้ไขปัญหายาเสพติด บูรณาการงานร่วมกับทุกภาคส่วน โดยมีผลการดำเนินงานในชุมชน อย่างต่อเนื่องเรื่อยมา จนมีผลงานเป็นที่ประจักษ์กับคนในชุมชนจนถึงระดับอำเภอและ จังหวัด จนได้รับประกาศเกียรติคุณจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดในการเป็นชุมชนดีเด่นใน การแก้ไขปัญหายาเสพติดในโครงการ TO BE NUMBER ONE ประเภทชุมชนเรื่อยมา ตลอดทุกปี เป็นระยะเวลา 3 ปีซ้อน และด้วยบทบาทหน้าที่ที่ร่วมกับภาคีเครือข่าย กองกำลังรักษาความสงบ และอีกหลายหน่วยงาน ในการจับตัวผู้ป่วยจิตเวชในพื้นที่ ที่คลุ้มคลั่งจากการเสพสารเสพติดไปรักษาที่โรงพยาบาลสวนปรุงเป็นประจำ และ งานบำบัดดูแลผู้ติดสารเสพติด จนหลายหน่วยงานให้ความไว้วางใจในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งงาน TO BE NUMBER ONE ทุกงานในชุมชนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเสมอมา แต่ไม่มี เหตุการณ์ไหนที่อยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าได้ดีที่สุดเท่าเหตุการณ์นี้ แม้จะผ่านมา หลายปี แต่ก็มิอาจทำให้ข้าพเจ้าลืมเลือนเหตุการณ์ต่างๆไปได้เลย

ในเช้าวันหยุดวันนั้นก็เป็นวันธรรมดาที่ข้าพเจ้าต้องไปปฏิบัติงานที่สถานีอนามัย เช่นเดิม แต่พอสายๆก็มีคนงานที่กำลังก่อสร้างบ้านของข้าพเจ้าซึ่งอยู่ในหมู่บ้านระยะทาง

ห่างจากอนามัย 3 กิโลเมตร มาแจ้งว่าเครื่องมือช่างซึ่งเอาไว้ที่บ้านนั้นหายหมดเลย ซึ่งถ้านับเป็นเงินก็หลายหมื่นบาทเพราะนั้นหมายถึงเครื่องมือทำมาหากินของช่างทำบ้านทั้งหมด ที่ถูกโจรยกเค้าไปจนหมดสิ้น ไม่เหลือเครื่องมือไว้ให้ดูต่างหน้าสักชิ้นเดียว ข้าพเจ้าจึงไปดูที่เกิดเหตุก็พบว่าจริงดังว่า จึงเปิดดูกล้องวงจรปิดที่ติดไว้รอบบ้านถึง 5 ตัว ซึ่งสามารถเห็นภาพคนร้ายได้อย่างชัดเจนว่าเป็นใคร การแจ้งความดำเนินคดีจึงเกิดขึ้นในเวลาต่อมา ซึ่งคนร้ายก็ไม่ใช่ใคร เป็นคนที่อาศัยในหมู่บ้านนั่นเอง ทราบว่าชื่อนายคม (นามสมมุติ) บ้านห่างจากข้าพเจ้าไปเพียงซอยเดียวเท่านั้น หลังจากได้หลักฐานตำรวจจึงนำกำลังเข้าจับกุมคนร้าย ซึ่งคนร้ายก็ให้การยอมรับสารภาพ จึงถูกดำเนินคดี และสุดท้ายนำไปฝากขังที่คุกหนองเรียง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ผ่านไปหลายเดือนข้าพเจ้าจึงได้มีโอกาสพบกับรองผู้กำกับ สภอ.บ้านด่านลานหอย ผู้ทำคดี จึงทราบว่าผู้ต้องหาในวัย 22 ปี ครอบครัวประกอบอาชีพเกษตรกรรม และมีฐานะยากจน เริ่มเสพยาตั้งแต่ยังเป็นวัยรุ่น โดยการบีบบังคับของพ่อซึ่งเป็นผู้เสพสารเสพติดและชอบลักเล็กขโมยน้อยในหมู่บ้านเป็นประจำ และมีอาชีพลักลอบตัดไม้ในที่ไร่ที่นาของเพื่อนบ้าน จนเพื่อนบ้านเอือมระอา พ่อของคนร้ายเดินเข้าออกคุกเป็นว่าเล่นในคดียาเสพติด ลักขโมย และลักลอบตัดไม้ ซึ่งในวัยหนุ่มคนร้ายเป็นคนนิสัยดี ช่วยแม่ทำงานทุกอย่าง แต่ด้วยเป็นลูกคนกลางและมีพี่สาวเป็นผู้ป่วยจิตเวช และมีน้องชายตัวน้อยอีกหนึ่งคน ทำให้ผู้ป่วยต้องเป็นกำลังหลักของครอบครัวในการหาเลี้ยงครอบครัว ซึ่งมีพ่อที่ไม่สามารถเป็นหลักและเป็นที่พึ่งของครอบครัวได้ ถ้าพ่อลักของเพื่อนบ้านไปขายไม่ได้ก็จะเอาของในบ้านไปขายจนหมดจนไม่เหลืออะไรจะให้ขายหรือไม่ก็ไถเงินเอาจากภรรยาเพื่อไปซื้อยามาเสพ ถ้าไม่ให้ก็จะทุบตีภรรยาจนต้องควักเงินให้ เพราะทนไม้ทนมือไม่ไหว และพ่อนี่เองที่หยิบยื่นทั้งเหล้าบุหรี่ และยาม้าให้ลูกชายได้ลิ้มลอง ทราบจากเพื่อนสนิทในกลุ่มเล่าว่าเริ่มแรกผู้ต้องหาไม่ยอมที่จะดื่มเหล้าเสพยา ก็ถูกพ่อทุบตี บังคับให้เสพจะได้ใจกล้าเวลาไปช่วยพ่อลักของและลักลอบตัดไม้จะได้ไม่ง่วงเวลากลางคืน เมื่อเสพบ่อยขึ้น มากขึ้น มากขึ้น จึงติดยาไปในที่สุด เมื่อไม่มีเงินก็ต้องลักของขโมยของ ใช้วิชาย่องเบาที่พ่อประสิทธิ์ประศาสตร์ตั้งแต่เยาว์วัยให้หาเลี้ยงชีพ พอข้าพเจ้าได้ยินถึงกับอึ้งในความเป็นพ่อ ซึ่งนอกจากไม่ได้เป็นหัวหน้าครอบครัวและสามีที่ดีแล้ว ยังทำร้ายลูกตนเองด้วยวิธีผิดๆ จนลูกเสียคน ต้อง

ติดคุกติดตารางเสียอนาคตเพราะพ่อไม่ได้ปลูกฝังในสิ่งที่ดีงาม แต่กลับบ่มเพาะเมล็ดพันธุ์ด้วยการกระทำที่ผิดศีลธรรมอันดี โดยไม่ยึดถือคุณงามความดีเป็นที่ตั้งมั่นในการดำเนินชีวิตแต่อย่างใด นึกได้เช่นนั้น ข้าพเจ้าก็เกิดความสงสารผู้ต้องหาในโชคชะตาที่ต้องกำหนดมาให้เกิดในครอบครัวที่มีพ่อเป็นแบบอย่างที่ไม่ดี มิหนำซ้ำยังชักพาให้เข้าสู่วงจรของยาเสพติด ลักขโมยของ จนทำให้ชีวิตพังย่อยยับ วันรุ่งขึ้นข้าพเจ้าจึงเดินทางไปหาแม่ผู้ต้องหาและพูดคุยถึงสิ่งต่างๆ ซึ่งแม่ของผู้ต้องหาก็ได้เล่าถึงมรสุมในชีวิตมากมายซึ่งตรงกับการบอกเล่าของรองผู้กำกับและกลุ่มเพื่อนสนิทของผู้ต้องหา ข้าพเจ้าจึงได้กลับบ้านมาเล่าเรื่องต่างๆ ให้กับสามีของข้าพเจ้าฟัง และตัดสินใจที่จะให้โอกาส ให้เขาได้กลับมาดูแลแม่และน้องซึ่งตอนนั้นผู้เป็นพ่อก็ไปติดคุกในคดียาเสพติดแต่อยู่คนละคุกกับลูกตนเอง วันรุ่งขึ้นข้าพเจ้าจึงเดินทางไปพบแม่ของผู้ต้องขังและแจ้งเจตนารมณ์ในการประกันตัวด้วยวงเงินหนึ่งหมื่นห้าพันบาท แม่ผู้ต้องขังเมื่อได้ยินดังนั้นถึงกับน้ำตาไหลและก้มลงกราบข้าพเจ้า ซึ่งไม่ได้ถือโทษโกรธกับการกระทำของลูกชาย มิหนำซ้ำยังจะไปช่วยประกันตัวลูกชายให้ออกมาจากคุกอีก ข้าพเจ้าได้พูดคุยหลายสิ่งหลายอย่างเพื่อให้กำลังใจกับเธออย่างน้อยแม้เธอจะโชคร้ายซ้ำแล้วซ้ำเล่าในชีวิต แต่สิ่งนี้ก็จะช่วยให้คนเป็นแม่ที่ทุกข์แสนสาหัสกลับมีรอยยิ้มจากความหวังได้อีกครั้ง วันรุ่งขึ้นข้าพเจ้าออกเดินทางจากบ้านตั้งแต่หกโมงเช้าเพื่อไปทำเรื่องประกันตัวผู้ต้องหา โดยมีสามีเป็นคนขับรถไปให้ กว่าจะดำเนินเรื่องเสร็จก็ร่วมหกโมงเย็นจึงนำตัวผู้ต้องขังออกมาจากคุกหนองเรียงได้ ผู้ต้องขังดูสับสนและมึนงงมากที่ทราบจากแม่ว่า “คุณหมอเป็นผู้มีพระคุณที่มาช่วยประกันตัวให้ลูกออกมาจากคุก นอกจากคุณหมอจะไม่เอาเรื่องลูกแล้ว คุณหมอยังเสียเงินเสียทองไปมากและช่วยทำเรื่องให้ ทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้ลูกได้ออกมาอยู่กับแม่” ลูกชายได้ยินก็ยกมือไหว้ขอบคุณข้าพเจ้า พร้อมพูดว่า “กัมมุนา วัตตติ โลโก” สัตว์โลกทั้งหลายต้องเป็นไปตามกรรมใช่ไหมครับคุณหมอ”ข้าพเจ้าได้ยินดังนั้นก็รู้สึกแปลกใจไม่น้อยกับคำพูดของผู้ที่อยู่ตรงหน้าจึงตอบว่า ใช่ “กัมมุนา วัตตติ โลโก” สัตว์โลกทั้งหลายต้องเป็นไปตามกรรม” แต่ถ้าเราตั้งใจประกอบแต่คุณงามความดี ความดีนั้นย่อมตอบสนอง ปลูกมะม่วงย่อมได้ทานผลมะม่วง ปลูกกล้วยย่อมได้ทานกล้วย ทำสิ่งไม่ดีย่อมได้รับผลกรรมที่ตนเองทำอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่เมื่อโอกาสดีๆมาถึงแล้วเธอควรจะไขว่คว้าโอกาสไม่ให้หลุดมือไป เพราะ

โอกาสดีๆแบบนี้ไม่ได้มีง่ายๆและคงไม่เกิดบ่อยครั้งในชีวิตของคนคนหนึ่ง กลับมาบ้านเกือบค่ำ สังเกตว่าแม่ลูกมีเรื่องพูดคุยกันมาตลอดทางด้วยความคิดถึง ดูแววตาทั้งสองมีความสุขและมีความหวัง ข้าพเจ้าจึงคุยคร่าวๆ ถึงการรายงานตัวให้ครบตามกำหนดที่สำนักงานคุมประพฤติ เพราะผู้ต้องหาโดนจับด้วยคดีขโมยของและตรวจพบสารเสพติดในปัสสาวะ ซึ่งตลอดระยะเวลาที่กลับมาบ้านต้องไม่กระทำผิดซ้ำ และรายงานตัวจนครบกำหนด ซึ่งทุกเดือนข้าพเจ้าจะให้สามีไปส่งรายงานตัวที่สำนักงานคุมประพฤติทุกเดือน แต่เรื่องราวร้ายๆในชีวิตของสองแม่ลูกกลับยังไม่หยุด เมื่อพี่สาวซึ่งเป็นจิตเวชกลับเกิดอาการคลุ้มคลั่งทำร้ายแม่และคม ซึ่งวันเกิดเหตุได้มีเพื่อนบ้านสงสารจึงแจ้งตำรวจในพื้นที่ให้เข้าไประงับเหตุและพานำส่งมาทำแผลที่สถานีอนามัย เมื่อข้าพเจ้าเห็นเลือดที่ชโลมทั่วร่างกายตั้งแต่ศีรษะจรดปลายเท้าได้แต่ยืนอึ้ง พร้อมรีบกุลีกุจอเข้าไปทำแผลให้สองแม่ลูก ทราบจากคุณตำรวจที่มาส่ง เล่าเหตุการณ์ว่าสองแม่ลูกโดนพี่สาวซึ่งเป็นผู้ป่วยจิตเวชทำร้ายโดยใช้มีดไล่ฟันตามลำตัวและศีรษะ เมื่อขัดใจ ถกเถียงกันเรื่องที่ดินทำกินซึ่งเป็นผืนดินผืนสุดท้ายของครอบครัว แต่พี่สาวจะขอให้แม่ยกให้สามีและตนเองเมื่อแม่ไม่ยอมเพราะต้องทำนาเพื่อปลูกข้าวไว้กินเลี้ยงตนเองและครอบครัว ลูกสาวจึงโมโหใช้มีดฟันแม่อย่างทารุณ เมื่อคมเข้ามาพบจึงใช้ตัวของตนเองกันแม่ไว้ไม่ให้เจ็บมากไปกว่าเดิม ผลปรากฏว่าโดนฟันตั้งแต่ศีรษะจนถึงลำตัวกันเลยทีเดียว แต่ด้วยวิ่งหนี ซึ่งคนหนุ่มที่ต้องหอบหิ้วคนแก่วิ่งหนีคนบ้า จึงดูทุลักทุเล และวิ่งได้ช้าจนมาเสียหลักล้มลงทั้งแม่และลูก จึงสบโอกาสให้ฟันได้อย่างถนัดถนี่ จนเพื่อนบ้านต้องแจ้งตำรวจกว่าตำรวจจะมาถึงที่เกิดเหตุ แม่ลูกก็โดนกันไปหลายแผล ลูกสาวที่เป็นจิตเวชโดนจับแต่ก็ทำอะไรไม่ได้มากเพราะเป็นผู้ป่วยจิตเวช สองแม่ลูกก็ไม่เอาเรื่องเอาความ ตำรวจจึงปล่อยตัว ข้าพเจ้าทำการเย็บแผลสองคนแม่ลูกซึ่งก็ไม่ทราบจำนวนว่ากี่เข็ม เพราะกว่าจะเย็บแผลจนหมดทั้งแม่และลูกก็ล่วงเวลาเข้าสู่เวลาเย็น ข้าพเจ้าสงสารแม่ลูกจนจับใจ ได้แต่นึกเวทนา พร้อมต้องพาไปรายงานตัวจนครบ ทั้งสภาพแผลเต็มตัว เมื่อรายงานตัวจนครบก็ขอบคุณข้าพเจ้า พร้อมสัญญาว่าจะกลับตัวกลับใจเป็นคนดีเพื่อเลี้ยงแม่และน้อง ข้าพเจ้าพูดให้กำลังใจและกล่าวว่า “เธอไม่สามารถที่จะเลือกเกิดมาในครอบครัวที่ดีพร้อมก็จริง แต่เธอก็สามารถ

เลือกเกิดเป็นคนดีได้ เราหลงทาง หลงผิดได้ แต่ถ้าเรารู้ว่าเราเดินไปผิดทางก็มีแต่ถลำลึกจนยากที่จะหาทางออก เมื่อมีคนหยิบยื่นโอกาสดีๆในชีวิตให้เธอควรหยิบฉวยโอกาสนั้นไว้ให้มั่น ขนาดองค์คุลีมารฆ่าคนเพื่อตัดนิ้วมาตั้งเก้าร้อยเก้าสิบเก้านิ้ว ยังกลับตัวกลับใจจนบรรลุธรรมได้ แล้วเธอล่ะจะกลับตัวกลับใจเพื่อแม่เธอไม่ได้เทียวหรือ” “และเธอรู้ไหมคนที่ให้โอกาสเธอและผู้ที่เคยติดยาเสพติดคนอื่นนับร้อย นับพันนั้น ไม่ใช่หมอเป็นคนแรกหรอกนะ หากแต่เป็นทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ต่างหากที่ให้โอกาสกับทุกคนที่กลับตัวกลับใจ ซึ่งเธอควรจะน้อมสำนึกในพระกรุณาธิคุณของพระองค์ท่าน ที่มีแนวคิดริเริ่มโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือโครงการ TO BE NUMBER ONE ให้กับคนในชุมชนของเรา”ซึ่งคมก็ให้สัญญาว่าจะเป็นคนดี ไม่ก่อปัญหาและขอโทษในสิ่งที่ผ่านมา ข้าพเจ้ามิได้ถือโทษโกรธสิ่งใดที่คมกระทำกลับดีใจด้วยซ้ำที่ให้โอกาสกับคนคนหนึ่ง เพื่อให้เขาได้กลับมายืนในสังคมได้อย่างภาคภูมิให้เขาได้มีชีวิตใหม่ ได้กลับมามีอาชีพที่สุจริต เลี้ยงแม่เลี้ยงน้องและเป็นเสาหลักของครอบครัวอีกครั้ง ซึ่งสิ่งต่างๆที่ข้าพเจ้าได้กระทำล้วนมีความตั้งใจที่จะตอบแทนคุณแผ่นดินในฐานะข้าราชการคนหนึ่ง ที่น้อมสำนึกในพระกรุณาธิคุณที่ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ได้ทรงเหน็ดเหนื่อยพระวรกายก่อตั้งโครงการ TO BE NUMBER ONE ในวันที่ 15 กรกฎาคม 2545 โดยพระองค์ทรงมีแนวคิดและกิจกรรมในโครงการฯเน้นการให้โอกาสมากกว่าการปราบปรามโดยเพิ่มโอกาสให้เยาวชนได้รับการพัฒนาและแสดงความสามารถที่หลากหลายในลักษณะส่งเสริมการแข่งขันกันทำความดีเป็นสิ่งจูงใจให้เยาวชนอยากเข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เป็นลักษณะ Play and Learn ใช้กิจกรรมเป็นสื่อให้เยาวชนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและสนุกกับการเรียนรู้ โดยใช้วิธีบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในทุกระดับ ซึ่งพระโอวาทของพระองค์ได้แสดงถึงเจตนารมณ์อันชัดเจนที่จะให้โอกาสกับผู้ที่กลับตัวกลับใจ เน้นแนวทางสันติวิธีที่มีกุศโลบายในการคืนคนดีให้ครอบครัว คืนรอยยิ้มให้ชุมชนและทำให้ทุกคนมีความสุขให้ทุกอณูของพื้นที่ในประเทศไทย “เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด”

ผู้เขียน
นางสาวกัญญาธิกา หงษ์โต
นักบริหารงานท้องถิ่น ระดับต้น(รองปลัด)
องค์การบริหารส่วนตำบลบางใหญ่
อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

ข้าพเจ้า นางสาวกัญญาธิกา หงษ์โต หรือ อุ๊ ที่ปรึกษาชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนบางแม่หม้าย อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ข้าพเจ้าภูมิใจเป็นอย่างยิ่งที่ปีนี้ โครงการ TO BE NUMBER ONE อายุครบรอบ 18 ปี ซึ่งถ้าเปรียบกับชีวิตคนก็เกือบจะบรรลุนิติภาวะ เป็นวัยรุ่นซึ่งเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นชายก็เป็นชายวัยฉกรรจ์ ถ้าเปรียบกับดอกไม้ก็เปรียบเสมือนดอกไม้แรกแย้มกำลังสวยสดงดงามยิ่งนักเป็นที่หมายปองของกลุ่มภมร ซึ่งต้องดูแลทะนุถนอมเป็นพิเศษ ข้าพเจ้าเองรู้จักกับโครงการ TO BE NUMBER ONE มา ตั้งแต่ตอนอายุ 22 ปี ซึ่งตอนนั้นเรียนจบปริญญาตรีพอดี ข้าพเจ้ามีความรู้สึกชื่นชอบมากเพราะเป็นโครงการที่ดีมากๆ โครงการหนึ่ง และที่สำคัญเป็นโครงการที่ทรงเกียรติและทรงคุณค่าอย่างมากที่ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ท่านทรงมีเมตตารับเป็นองค์ประธานโครงการ ยิ่งทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งปลื้มใจอย่างบอกไม่ถูก และข้าพเจ้าตั้งมั่นในใจว่า ข้าพเจ้าจะต้องเข้ามาสานต่อดูแลและสร้างโครงการ TO BE NUMBER ONE ให้ได้ในชุมชนตำบลของข้าพเจ้า จากการที่ข้าพเจ้าได้รู้จักและเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ TO BE NUMBER ONE ตอนอายุ 22 ปี ข้าพเจ้าก็ได้บรรจุเป็นครูโรงเรียนเอกชนซึ่งเป็นโรงเรียนพาณิชย์ประจำจังหวัดสุพรรณบุรี ข้าพเจ้าก็ได้แนะนำให้เด็กๆ ได้รู้จักกับโครงการ TO BE NUMBER ONE ซึ่งข้าพเจ้าสอนเด็กวัยรุ่น ระดับ ปวช.และปวส. ซึ่งต้องใช้จิตวิทยาสูงมากในการสั่งสอนและทำให้เด็กๆ ยอมรับ ซึ่งจิตวิทยาที่ข้าพเจ้าใช้ช่วยในการจัดการเรียนการสอนและทำให้ลูกศิษย์ซึ่งเป็นวัยรุ่นยอมรับ คือ โครงการ TO BE NUMBER ONE ตอนนั้นข้าพเจ้าให้เปิดชมรมฯ โดยให้เด็กๆ มาสมัครเป็นสมาชิก ซึ่งมีเด็กๆ นักเรียนมาสมัครมากมายที่สุดมากกว่าชมรม อื่นๆ ในโรงเรียนสหวิทย์พณิชยการ ข้าพเจ้าดึงหลัก 3 ก และ 3 ย ของทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี มาใช้ในการขับเคลื่อนทำกิจกรรมให้แก่เด็กๆในโรงเรียนให้เด็กๆ ได้แสดงออกถึงตัวตนที่แท้จริงอย่างเต็มที่ ให้ทุกคนเป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด

จนทำให้ข้าพเจ้าสามารถเป็นที่รักและยอมรับของเหล่าบรรดาลูกศิษย์ เด็กคนไหนที่เกเรยิ่งต้องดูและให้โอกาสรับฟัง จนเขาเชื่อใจและเชื่อมั่นเรา จากหนีเรียนโดดเรียน กลับกลายเป็นถึงชั่วโมงเรียนของข้าพเจ้ารีบมาเข้าเรียน และผลการเรียนดีขึ้นจนเป็นที่ประจักษ์ของผู้ปกครองนักเรียนและผู้อำนวยการโรงเรียน เมื่อข้าพเจ้าสอนได้ 2 ปี ข้าพเจ้าก็สอบบรรจุรับราชการได้ในตำแหน่งนักวิชาการศึกษา ระดับ 3 บรรจุเข้ารับราชการที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางใหญ่ อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นบ้านเกิดของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าดีใจอย่างมากที่ได้รับราชการทำงานบ้านเกิด เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการมาพัฒนาบ้านเกิด และสานต่องานโครงการ TO BE NUMBER ONE ให้อยู่ในชุมชนและตำบลของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นข้าราชการบรรจุใหม่จึงยังไม่สามารถตัดสินใจทำไรได้มากนัก ก็พยายามนำเสนอผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับเรื่องงาน โดยเฉพาะโครงการ TO BE NUMBER ONE จนกระทั่งผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชาเห็นด้วย เพราะข้าพเจ้าเข้าไปยังโรงเรียน และคุยกับเด็กๆ และเยาวชนในชุมชน เรื่องการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยให้เด็กๆเป็นผู้นำเสนอและตัดสินใจในการทำกิจกรรมต่างๆแล้วข้าพเจ้าก็นำมาเสนอแก่ผู้บริหาร จนกระทั่งเด็กๆในชุมชนมีกิจกรรมที่ดีทำใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ แทนที่จะเอาเวลาไปเที่ยวเตร่เสพยา มาทำกิจกรรมร่วมกัน เช่นเล่นดนตรี เล่นกีฬา ร้องเพลง ฝึกตีกลองยาว มาช่วยกันติวหนังสือทำการบ้าน สืบค้นงานทางอินเตอร์เน็ต เพราะ อบต.บางใหญ่เปิดกว้างให้เด็กๆ เข้ามาใช้เน็ตได้ กระทั่งปี 2554 เด็กๆในชุมชนบางแม่หม้าย ได้รวมตัวกันเข้ามาหาข้าพเจ้าเรื่องการจัดตั้งชมรมฯข้าพเจ้าก็ได้ปรึกษากับทางนายก อบต.บางใหญ่ ซึ่งนายก อบต.บางใหญ่เปิดไฟเขียว ในการจัดตั้งชมรมฯ พร้อมทั้งสนับสนุนงบประมาณอย่างเต็มที่ เนื่องจากเห็นผลที่เกิดขึ้นกับเด็กๆ และเยาวชนในชุมชน และที่สำคัญผู้ปกครองในชุมชนยอมรับและสนับสนุน โดยเราถือฤกษ์ในการก่อตั้งชมรม เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2554 และดำเนินการขับเคลื่อนกิจกรรมตามหลัก 3 ก และ 3 ย ระยะเวลา 9 ปี เต็มในการก่อตั้งชมรม TO BE NUMBER ONE บ้านบางแม่หม้าย ในนามชมรม TO BE NUMBER ONE บ้านบางแม่หม้ายนั้น 9 ปี เต็มในการเป็นครอบครัว TO BE NUMBER ONE แต่ในนามข้าพเจ้า คือ 18 ปี เต็มกับครอบครัว TO BE NUMBER ONE จากครูโรงเรียนเอกชนบรรจุใหม่ อายุ 22 ปี นำหลักโครงการ TO BE NUMBER ONE มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนที่ต้องเข้าถึงจิตวิทยาวัยรุ่น จนเป็นที่ยอมรับของบรรดาเหล่าศิษย์ผู้ปกครองนักเรียน และก้าวมารับราชการบรรจุเป็น

นักวิชาการศึกษา ระดับ 3 และก้าวสู่ผู้บริหารข้าราชการท้องถิ่น (เจ้าหน้าที่งบประมาณ) หรือตำแหน่งนักบริหารงานท้องถิ่น ที่ทำให้รู้ว่า 18 ปี มีแต่เรื่องดีๆ TO BE NUMBER ONE ขอเล่าให้ฟัง เรื่องดีๆ ดังนี้

1. การเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ TO BE NUMBER ONE ของชุมชนบางแม่หม้ายทำให้ ข้าพเจ้าเป็นที่ยอมรับของชุมชนสังคม และเป็นที่ยอมรับของผู้บังคับบัญชา และที่สำคัญข้าพเจ้าได้รับโอกาสดีๆจากผู้ใหญ่ในจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่ว่าจะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี นายอำเภอบางปลาม้า ให้การสนับสนุนงบประมาณในการจัดโครงการกิจกรรมรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนตำบลบางใหญ่ ตลอดจนได้รับการสนับสนุนโครงการอื่นๆในตำบล อาทิ โครงการส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชน โครงการสร้างพื้นฐาน ซึ่งในขณะที่ตำบลอื่นมิได้รับโอกาสในการสนับสนุน

2. เรื่องดีๆเรื่องที่ 2 คือ ทำให้ข้าพเจ้าสามารถสร้างคนจากคนที่เสเพลเกเร เที่ยวเตร่เสพยา ครอบครัวแตกแยก มาอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นครอบครัว TO BE NUMBER ONE บ้านบางแม่หม้าย ข้าพเจ้าเป็นเจ้าหน้าที่งบประมาณ อบต.บางใหญ่ มีอำนาจในการตัดสินดูแลเรื่องงบประมาณ TO BE NUMBER ONE ได้อย่างเต็มที่และนำเด็กที่เคยพลาดผิดเสพยา เสเพล จ้างเข้ามาทำงาน ที่ อบต.บางใหญ่ ทำให้เด็กมีอนาคต มีเงินเดือนมั่นคงไม่หันกลับไปสู่วงจรชีวิตที่ตกเหว เอาเวลามารับผิดชอบทำงาน และทำประโยชน์ต่อสังคมทำให้เป็นที่ยอมรับของสังคม และเป็นบุคคลตัวอย่างได้ อาทิ ประธานชมรม TO BE NUMBER ONE บ้านบางแม่หม้าย รุ่นที่ 4 หรือ นายศรัณย์ กรเกษตร ซึ่งตอนนี้เขาคือบุคคลที่สังคมชื่นชมยอมรับ และเป็นตัวอย่างที่ทำให้ครอบครัวTO BE NUMBER ONE อบอุ่น เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติดโดยแท้จริง และอีกหลายๆคน ที่เปลี่ยนแปลงตัวเองจากถูกควบคุมตัวอยู่สถานพินิจ กลายเป็นคนที่มีอนาคต จากถูกจองจำยังเรือนจำ ออกมาเป็นบุคคลตัวอย่างเป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้กับเด็กๆในชุมชน ในโรงเรียน และยังจังหวัดต่างๆ

3. 18 ปี กับเรื่องดี TO BE NUMBER ONE เรื่องที่ 3 คือ ข้าพเจ้ามีพี่น้องมิตรสหายมากมายทั่วประเทศไทย เพราะการเป็นเครือข่าย TO BE NUMBER ONE ทำงานร่วมกันช่วยเหลือกัน ไปมาหาสู่กัน เราคือ ครอบครัวเดียวกัน ครอบครัว TO BE NUMBER ONE

4. 18 ปี กับเรื่องดีๆ TO BE NUMBER ONE เรื่องที่ 4 ข้าพเจ้าสามารถสร้างเด็กที่ไม่กล้าแสดงออก ขี้อาย ให้สามารถเป็นวิทยากร พิธีกรมืออาชีพ ด้วยโครงการ TO BE NUMBER ONE ทำให้เขาค้นพบตัวเองและกล้าแสดงออก จนเป็นที่ยอมรับของชุมชนสังคม สามารถหาเลี้ยงตนเองได้ด้วยการรับจ้างเป็นพิธีกร เป็นวิทยากรบรรยายเรื่องการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ร้องเพลงลูกทุ่งเป็นอาชีพ อาทิ น้องปะแป้งไมค์ทองคำ น้องแนน พรพนา ซึ่งมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ

5. 18 ปี กับเรื่อง ดีๆ TO BE NUMBER ONE เรื่องที่ 5 ข้าพเจ้าเองมีความก้าวหน้าทางด้านหน้าที่การงาน เนื่องจากการทำงานรับผิดชอบโครงการ TO BE NUMBER ONE ทำให้ข้าพเจ้าสามารถสอบเลื่อนระดับตำแหน่งงานให้สูงขึ้น เนื่องจากมีผลงานเรื่องการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นที่แจ้งประจักษ์ต่อชุมชนและสังคม จึงนำเสนอผลงานในการสอบเลื่อนระดับ และได้คะแนนพิเศษด้านสัมภาษณ์เนื่องจากมีผลงานแจ้งประจักษ์ และยังได้รับการจัดสรรบำเหน็จความชอบพิเศษกรณีปฏิบัติงานยาเสพติด (ขั้นพิเศษยาเสพติด จาก ปปส.) ทำให้มีฐานเงินเดือนเพิ่มขึ้นและก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน

6. เรื่องดีๆ 18 ปี TO BE NUMBER ONE เรื่องที่ 6 คือ ข้าพเจ้าสามารถสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่เด็กๆในชุมชนและโรงเรียนได้ ด้วยการปลุกระดมด้วยเพลงประจำชมรมฯ ในการสร้างกระแส ทำให้เกิดพลังในชุมชนเมื่อได้ร้องเพลงและฟังเพลง TO BE NUMBER ONE ประจำชมรม ข้าพเจ้าเป็นครูฝึกสอนเด็กๆในชุมชนร้องเพลงลูกทุ่ง เพลงอีแซว และเพลงประจำชมรม สอนแต่งเพลงให้เด็กๆมีส่วนร่วมในการแต่งเพลงประจำชมรม ซึ่งเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ทำให้เด็กๆ และผู้ปกครองเกิดแรงผลักดันฮึกเหิมในการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเมื่อได้ฟังเพลง

7. เรื่องดีๆ 18 ปี TO BE NUMBER ONE เรื่องที่ 7 คือ ข้าพเจ้าในฐานะที่ปรึกษาชมรม TO BE NUMBER ONE เป็นผู้สร้างครอบครัว TO BE NUMBER ONE บางแม่หม้าย เปรียบเสมือนแม่ของเด็กๆในชมรม ซึ่งมีอะไรเด็กๆ จะกล้าคุย กล้าปรึกษา ในขณะที่ไม่กล้าคุยกับพ่อแม่ตัวเอง ทำให้เรารู้สึกภูมิใจและสามารถแก้ไขปัญหาช่วยเด็กๆ ได้ทำให้เด็กๆ ไม่หลงผิด และรู้สึกไม่ว้าเหว่ เนื่องจากเขายังมีบ้านครอบครัวTO BE NUMBER ONE ที่พร้อมอ้าแขนรับเขาเสมอเข้าสู่อ้อมกอดอันอบอุ่น

8. เรื่องดีๆ 18 ปี TO BE NUMBER ONE เรื่องที่ 8 คือ ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การทำงานโครงการ TO BE NUMBER ONE คือ ได้บุญและเป็นผู้มีบุญ เนื่องจากเราสามารถดึงเด็กๆ ที่ก้าวพลาดกลับเข้ามาเป็นคนดี คนที่สังคมยอมรับ มีบุญในที่นี้ คือ ข้าพเจ้ารู้สึกสุขใจ และสบายกาย ส่งผลให้สุขภาพกายใจดี บุคลิกหน้าตาดูดีไปด้วย จากการทำงาน TO BE NUMBER ONE คือไม่แก่ก่อนวัย หน้าตาสดใส เนื่องจากเราได้กระชากวัยเพราะเราทำงานกับเด็กๆ และวัยรุ่น ทำให้เราดูวัยรุ่นไปด้วยทันสมัยไม่ตกเทรนด์ การสุขใจคือบุญอันยิ่งใหญ่

9. เรื่องดีๆ 18 ปี TO BE NUMBER ONE เรื่องสุดท้าย เรื่องที่ 9 คือ การที่ข้าพเจ้าได้รับผิดชอบงาน TO BE NUMBER ONE ทำให้ข้าพเจ้ามีภาวะผู้นำและกล้าตัดสินใจในสิ่งที่ถูกต้อง ทำให้แม้กระทั่งผู้บริหาร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางใหญ่ก็ให้ความเกรงใจและให้ข้าพเจ้าตัดสินใจในบางเรื่องแทน ซึ่งเกิดจากผลานิสงส์ของการทำงาน โครงการ TO BE NUMBER ONE ทำให้เกิดภาวะผู้นำและมีอำนาจในการตัดสินใจและต่อรองเรื่องต่างๆ ที่เกิดประโยชน์ต่อเด็กและเยาวชนตลอดจนประชาชนในตำบลบางใหญ่

ท้ายสุดนี้ ข้าพเจ้านางสาวกัญญาธิกา หงษ์โต ขอกราบขอบพระคุณทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี องค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่พระองค์ทรงพระราชทานโครงการดีๆนี้ให้กับเด็กและเยาวชนตลอดจนประชาชน กระทั่งอายุครบ 18 ปีบริบูรณ์ สามารถใช้สิทธิในระบอบประชาธิปไตยอย่างเต็มที่ทำให้ยาเสพติดเบาบางลง เด็กเยาวชนมีกิจกรรมดีๆ ทำ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สูงสุด และที่สำคัญเป็นการสร้างคนให้เจริญเติบโตเป็นต้นกล้าที่แข็งแรงกระทั่งเป็นต้นไม้ใหญ่ออกดอกออกผลมีผลผลิตสามารถเลี้ยงชีพได้อย่างสบายไม่ต้องห่วง ข้าพเจ้าจะขอสืบสานโครงการTO BE NUMBER ONE และจะกระจาย TO BE NUMBER ONE สู่กระแสเลือดเป็นครอบครัว TO BE NUMBER ONE ในชุมชนทั้งตำบลบางใหญ่และทั่วประเทศไทยตลอดชีวิตของข้าพเจ้าสิ้นลม ข้าพเจ้าขอสัญญา

ผู้เขียน
นายวิวัฒน์ รวมชัยภูมิ
ชุมชนบ้านลิพอนเขาล้าน จังหวัดภูเก็ต

สร้างชาติ สร้างเยาวชน สร้างชุมชนเข้มแข็ง

18 ปี กับความสำเร็จที่เกิดขึ้นเป็นเครื่องที่พิสูจน์และยืนยันได้แล้วว่าโครงการ TO BE NUMBER ONE ประสบความสำเร็จ ในระดับคุณภาพอย่างมากมาย มองย้อนกลับไปโครงการ TO BE NUMBER ONE เป็นโครงการที่เชิญชวนให้เยาวชนคนรุ่นใหม่มาทำกิจกรรมอย่าง สร้างสรรค์ สร้างคุณค่าในแบบฉบับของตัวเอง เพื่อให้ตนเองและเพื่อนๆ ห่างไกลจากยาเสพติด โดยยึด สโลแกนที่ว่า เป็นหนึ่ง โดยไม่พึ่งยาเสพติด

เมื่อมองย้อนกลับไป 18 ปี ที่ผ่านมา กระผมได้มีโอกาสสัมผัสกับกิจกรรมโครงการ TO BE NUMBER ONE ซึ่งในตอนนั้น กระผมเป็นนักเรียน มีความรู้สึกต่อโครงการว่า เป็นโครงการของคนรุ่นใหม่ ที่น่าสนใจมาก และยังมีองค์ประธานโครงการที่เก่ง และมีความเข้าใจในตัวเด็กและเยาวชน และพระองค์ทรงสวยมาก ทรงเป็น ไอดอลของสมาชิก TO BE NUMBER ONE ทุกคน เมื่อ เวลาผ่านไป จากการเป็นแค่สมาชิก กระผมได้มีโอกาส พัฒนาตนเองเป็นแกนนำเยาวชน ของ ชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนบ้านลิพอนเขาล้าน จังหวัดภูเก็ต ได้ทำกิจกรรมต่างๆมากมาย ทั้งกิจกรรมค่ายสมาชิก TO BE NUMBER ONE สู่ความเป็นหนึ่ง กิจกรรมพัฒนาศักยภาพ ตนเอง กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนในศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE และกิจกรรมช่วยเหลือสังคมต่างๆ มากมาย ทำให้กระผมรู้สึกว่า โครงการ TO BE NUMBER ONE ไม่ได้สร้างเพียงแค่ตัวเราเองให้เก่งหรือมีความสามารถ แต่โครงการสร้างบรรทัดฐาน ของกลุ่มคนที่มีจิตใจอาสา ของกลุ่มคนที่สามารถ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ไม่ว่าในยามทุกข์ หรือยามสุข เปรียบเสมือนว่า 18 ปี ที่ผ่านมา โครงการ TO BE NUMBER ONE สร้างประชาชนที่มีคุณภาพ สร้างประชากรคนรุ่นใหม่ที่มีจิตใจ เป็นหนึ่ง เดียวกัน เพื่อรวมขับเคลื่อนประเทศไทยของเราไปในทางที่ดีขึ้น

ชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนบ้านลิพอนเขาล้าน จังหวัดภูเก็ต ที่ผมได้เป็นแกนนำอยู่ เปิดทำการ มาตั้งแต่ ปี 2547 - ปัจจุบัน นับว่าเป็นเวลากว่า 16 ปี มีแกนนำกว่า 14 รุ่น ซึ่งนี้เป็นบทพิสูจน์ของโครงการว่า โครงการ TO BE NUMBER ONE ไม่ได้สร้าง เพียงแค่ เด็กและเยาวชน แต่สร้างกลุ่ม สร้างองค์กร ที่มีคุณภาพ ผ่านบทพิสูจน์ของกาลเวลา มาได้อย่างยาวนานและยั่งยืน ชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนบ้านลิพอนเขาล้าน จังหวัดภูเก็ต ชักชวนให้กระผมและเพื่อนๆ สมาชิก มาร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ที่เยาวชนสนใจ อีกทั้งยังส่งเสริมพร้อมให้โอกาสเด็กและเยาวชน เป็นผู้นำในการทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ส่งเสริมให้ ผู้ใหญ่ ผู้นำชุมชน ได้ใกล้ชิด กับเด็ก และเยาวชน ทำให้เกิดความรักความสามัคคีกันในหมู่บ้าน ทำให้คนในชุมชนรู้จักเด็กและเยาวชนกลุ่ม TO BE NUMBER ONE และพร้อมที่จะให้โอกาสเด็กๆกลุ่มนี้ ช่วยเหลืองานในชุมชนอย่างเต็มใจ

จากวันนั้นถึงวันนี้โครงการ TO BE NUMBER ONE ได้สร้างให้เด็กและเยาวชนพัฒนาจากแกนนำเยาวชนเป็นผู้ใหญ่ที่มีความเข้มแข็ง มีความสามารถมีทักษะ และก้าวเข้ามามีบทบาทสำคัญ เข้ามารับบทบาทต่างๆของชุมชน ไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการหมู่บ้าน คณะทำงานในกิจกรรมต่างๆ หรือ แม้กระทั่งคณะทำงานในระดับอำเภอ ทำให้ผู้ใหญ่มองเห็นว่าเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ ล้วนเป็นบุคคลที่มีความสามารถและยังเป็นกลุ่มบุคคล ที่มีจิตใจ รักบ้านเกิด เพราะร่วมทำกิจกรรมเพื่อชุมชนและสร้างจิตอาสาในชุมชนตั้งแต่ ยังเป็นเด็ก จนผ่านมากว่า 18 ปี ทำให้แกนนำ และสมาชิกล้วนเติบใหญ่และก้าวเข้ามาเป็น บุคคลสำคัญ ในชุมชนและได้รับความไว้วางใจจากผู้นำชุมชน และประชาชนในพื้นที่

นอกเหนือไปกว่านั้น เมื่อมองย้อนกลับไปกว่า 18 ปี ที่ผ่านมา โครงการ TO BE NUMBER ONE ผ่านสถานการณ์สำคัญต่างๆมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ใดๆ ที่แย่ หรือ ดี แต่จะมีสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นอยู่เสมอๆ นั้นคือกลุ่มแกนนำเยาวชน ทั้งรุ่นพี่และรุ่นน้องของทุกชมรม TO BE NUMBER ONE ทั่วประเทศ สามารถรวมตัวกันได้อย่างรวดเร็ว รวมตัวกันจัดกิจกรรม และนำพาชุมชนหรือสังคมของเราให้ผ่านพ้นวิกฤตต่างๆ

ไปได้ด้วยดี ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ น้ำท่วมใหญ่ ของประเทศไทย เหตุการณ์วันเสด็จสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 หรือแม้กระทั่งสถานการณ์วิกฤติโควิด 19 ในปัจจุบัน แกนนำเยาวชนในชมรม TO BE NUMBER ONE ทั่วประเทศต่างเป็นฟันเฟืองที่สำคัญในการ ร่วมมือ ร่วมใจ แก้ไขปัญหา และที่สำคัญ สิ่งที่ไม่เคยจางหายไปจากใจ ของหมู่มวล สมาชิก TO BE NUMBER ONE นั้นคือพระเมตตาขององค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ที่พระองค์ ทรงดำเนินนำอยู่เบื้องหน้า นำพาพวกเราหมู่มวลสมาชิก TO BE NUMBER ONE และประชาชนชาวไทย ก้าวข้ามผ่านพ้นวิกฤติ ต่างๆ มาได้ อย่างเต็มภาคภูมิ พระองค์ทรงเห็นเด็กและเยาวชน คือกำลังในการพัฒนาประเทศชาติ ดั่งคำ Quote From The Princess ในช่อง TO BE NUMBER ONE CHANNEL **"จุดเริ่มต้นของ TO BE NUMBER ONE ย้อนกับไป เมื่อ 18 ปี ที่แล้ว ยาเสพติดคือปัญหาใหญ่ระดับชาติ เราเองก็ต้องลุกขึ้นมาทำอะไรเองสักอย่าง เพื่อยับยั้งยาเสพติดให้พ้นออกไป จากเด็กและเยาวชน ของเรา จากสังคมของเรา"** ทำให้สมาชิก TO BE NUMBER ONE รู้ว่า พระองค์ทรงมีวิสัยทัศน์และมีความรักในตัวเด็กและเยาวชนของประเทศ สร้างโอกาส สร้างกิจกรรมให้เด็กและเยาวชนทุกคน สร้างความเป็นหนึ่งในแบบของตนเอง ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และนำพาประเทศไทย ไปสู่ความเจริญและรุ่งเรือง

ปัจจุบันนี้ ผลสำเร็จโครงการ TO BE NUMBER ONE ไม่ได้มีเพียงแค่ปริมาณที่เห็นเป็นรูปธรรม ที่มีชมรม TO BE NUMBER ONE เพิ่มขึ้น แกนนำเยาวชนเพิ่มขึ้นหรือสมาชิก TO BE NUMBER ONE เพิ่มขึ้น แต่มีผลลัพธ์เชิงประจักษ์ จากการวัดคุณภาพแกนนำเยาวชนในรุ่นต่างๆ ของชมรม ที่มีอยู่ทั่วประเทศ ที่ประสบความสำเร็จ กระผมขอยกตัวอย่าง ตัวกระผมเองซึ่งเป็นเด็กที่ทำกิจกรรมกับโครงการ TO BE NUMBER ONE มาตั้งแต่รุ่นแรกแรกตั้งแต่ปี 2547 จนถึงปัจจุบัน นับเป็นเวลากว่า 16 ปีที่ได้มีโอกาสร่วมทำกิจกรรม TO BE NUMBER ONE จากมุมมองของผมทำให้รู้ว่าโครงการ TO BE NUMBER ONEเปรียบเสมือน โรงเรียนที่สร้างแกนนำเยาวชน สร้างแกนนำจิตอาสาในแต่ละรุ่นที่สามารถช่วยกันทำกิจกรรมในชุมชนได้อย่างสร้างสรรค์และมี

ประโยชน์ทำให้คนในชุมชนเห็นคุณค่า และตัวกระผมเองก็ได้รับการไว้วางใจจาก หมู่บ้านคัดเลือกให้เป็น คณะกรรมการหมู่บ้าน ให้เป็นคณะทำงาน พชอ.ระดับอำเภอ และที่สำคัญให้เป็นคณะกรรมการ TO BE NUMBER ONE ระดับอำเภอ อีกทั้งยังเป็นทั้งทีมงานและที่ปรึกษา ในกิจกรรมของชุมชน ของตำบล ของอำเภอ ทำให้รับรู้ว่าคนในหมู่บ้านเกิดความไว้วางใจ ในการทำงานของพวกเราแกนนำเยาวชน TO BE NUMBER ONE และอยากให้พวกเราช่วยสร้างสรรค์ชุมชนของเราให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง

ครบรอบ 18 ปี ของโครงการ TO BE NUMBER ONE เปรียบเสมือนวัยรุ่นเต็มตัว เป็นวัยที่มีพลัง บวก พลังสร้างสรรค์ กล้าที่จะเปลี่ยนแปลงชุมชน สังคม รวมถึงโลก กล้าที่จะพร้อมเผชิญกับปัญหา อย่างไม่หวาดหวั่น ไม่ว่าสถานการณ์ใดก็ตาม และโครงการเปรียบเสมือนผู้นำของกลุ่มเด็กและเยาวชนในทุกยุค ทุกสมัย ที่พร้อมเชิญชวนคนรุ่นใหม่มาร่วมกันเปลี่ยนแปลงประเทศไทย ให้ประเทศไทยปลอดจาก ยาเสพติด ให้ประเทศไทยมีกลุ่มคนที่รักดี พร้อมที่จะเป็นกำลัง ในการพัฒนาประเทศชาติ สร้างชาติ สร้างเยาวชน สร้างชุมชนเข้มแข็ง สืบไป

รวมพลัง ฟันฝ่า ตามล่าฝัน ว่าสักวัน จะไขว่คว้า มาให้ถึง
แนบแน่น ความสัมพันธ์ อันตราตึง เป็นที่หนึ่ง ปณิธาน สานศรัทธา
ยึดในองค์ ทูลกระหม่อม พร้อมสละ แบ่งภาระ พระองค์ท่าน ให้หรรษา
ร่วมสร้างเสริม ภูมิคุ้มกัน ทันเวลา ช่วยนำพา เยาวชนไทย ไกลทุกข์ทน
ขอพระองค์ ทรงเกษม เปรมปราโมทย์ อวยประโยชน์ ยิ่งใหญ่ ไปทุกหน
เป็นที่พึ่ง หนึ่งใน ใจผองชน ขอกุศล ดลพระองค์ ทรงพระเจริญ

ผู้เขียน
นางสาวนิภาภรณ์ รักสะอาด
ครูหัวหน้างาน TO BE NUMBER ONE
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า
เขตสะพานสูง กรุงเทพมหานคร

ข้าพเจ้าเป็นครูที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพฯ ร่วมกิจกรรมในโครงการ TO BE NUMBER ONE มาโดยตลอดตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2559 หน้าที่ที่ได้รับขณะบรรจุครูผู้ช่วย คือ หัวหน้างานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และกิจกรรม TO BE NUMBER ONE เมื่อปี พ.ศ. 2561 สำนักงานเขตสะพานสูง และโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพฯ ร่วมกันดำเนินการเปิด ชมรม TO BE NUMBER ONE และศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2561 ณ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพฯ การรับเสด็จในครั้งนี้ โดยส่วนตัวของข้าพเจ้ามีความสุขมากไม่เคยคิดว่าเด็กบ้านนอกจะมีโอกาส ที่จะมาเป็นหัวหน้างานที่เคยได้ยินแต่ชื่อ แต่ไม่เคยสัมผัสเหตุการณ์จริงและการดำเนินงานในครั้งนี้ถือได้ว่าเป็นความสำเร็จก้าวแรกของชีวิตข้าราชการครูทำให้มีการเปิดชมรม TO BE NUMBER ONE และศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ความสำเร็จในครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายด้วยกันไม่ว่าจะเป็น นักเรียน คณะผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาและผู้ปกครอง ทำให้การรับเสด็จทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดีในวโรกาสเสด็จเปิดชมรม TO BE NUMBER ONE และศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ข้าพเจ้าได้มีโอกาสนำนักเรียนไปหาประสบการณ์ เช่นการเข้าค่ายพัฒนาศักยภาพนักเรียนแกนนำ TO BE NUMBER ONE การร่วมแข่งขัน TO BE NUMBER ONE IDOL การแข่งขัน รวมพลคนกองเชียร์ TO BE NUMBER ONE ร่วมรับเสด็จในกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ TO BE NUMBER ONE ทำให้นักเรียนแกนนำและครูได้เปิดประสบการณ์ใหม่ๆ ในชีวิตมากขึ้นสิ่งที่ได้รับ ที่เกิดจากโครงการ TO BE NUMBER ONE ทั้งตนเอง เพื่อน องค์กร และสังคม

สิ่งที่ได้รับจากโครงการ TO BE NUMBER ONE เช่น ทำให้นักเรียนมีความสุข โดยไม่พึ่งยาเสพติด มีประสบการณ์ เป็นผู้ที่เสียสละมีความสามัคคี มีน้ำใจ พร้อมที่จะช่วยเหลือสังคม เป็นคนที่กล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง สังคมยอมรับ กล้าที่จะพูดและแสดงออกในสิ่งใหม่ๆที่อยากทำ แต่ไม่มีเวทีให้แสดงออก ซึ่งนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าเป็นนักเรียนที่มีความสามารถไม่ว่าจะเป็นทางด้านวิชาการ ดนตรี กีฬาและอีกมากมาย พอมีการเปิดชมรม TO BE NUMBER ONE และศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ขึ้นมาเต็มรูปแบบก็ยิ่งทำให้นักเรียนสนใจมากยิ่งขึ้น มีนักเรียนที่มีความสามารถในการร้องเพลง การเต้นที่ต้องการเวทีก็เข้ามาร่วมทำกิจกรรม TO BE NUMBER ONE หลายคนประสบความสำเร็จตามที่คาดหวังพร้อมกับเก็บเกี่ยวประสบการณ์ เช่น นางสาวพนัชกร เรืองปทุม (น้องปอย) ได้เข้าร่วมกิจกรรม TO BE NUMBER ONE IDOL รุ่นที่ 10 ปี พ.ศ. 2561 ได้เข้ารอบคัดเลือกภาคกลาง กรุงเทพฯ และเข้ารอบคัดเลือกระดับประเทศ ติดอันดับ 1 ใน 16 คนสุดท้ายรอบชิงชนะเลิศ และปี พ.ศ. 2563 งานกิจกรรมTO BE NUMBER ONE ได้ส่งนักเรียนไปร่วมกิจกรรมรวมพลคนกองเชียร์ TO BE NUMBER ONE ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการประกวดของ TO BE NUMBER ONE TEEN DANCERCISE THAILAND CHAMPIONSHIP 2020 วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2563 ณ ห้างสรรพสินค้า เดอะมอลล์บางกะปิ นอกจากความสำเร็จที่เกิดขึ้นกับชมรม TO BE NUMBER ONE กิจกรรม TO BE NUMBER ONE IDOL 10 ทางชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า จังหวัดกรุงเทพฯ ได้ส่งนายจักรกฤษณ์ สิงหวรรณุรัตน์ เข้าร่วมแข่งขันแต่ไม่ผ่านรอบคัดเลือกภาคกลางกรุงเทพฯ แต่นักเรียน กองเชียร์ ครูก็จะก้าวต่อไปด้วยกัน นักเรียนได้ประสบการณ์เกิดความมั่นใจมากขึ้น กล้าที่จะแสดงออกในทางที่ถูกต้อง สังคมยอมรับจากที่ไม่เคยก้าวออกนอกรั้วโรงเรียน เพราะไม่มีเวทีให้แข่งขัน ที่ขาดไม่ได้คือการสนับสนุนจากคณะผู้บริหาร สมาคมผู้ปกครองและครู ที่เห็นความสำคัญของนักเรียน มองเห็นถึงศักยภาพของนักเรียนที่แตกต่างกัน นักเรียนมีความสุขกับกิจกรรมที่ทำตลอดระยะเวลาของการซ้อมและแข่งขันในกิจกรรม TO BE NUMBER ONE

ความรู้สึกประทับใจ สิ่งที่สัมผัสได้จากโครงการ TO BE NUMBER ONE และองค์ประธาน ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจหลายๆอย่างตั้งแต่ครั้งแรกที่ร่วมรับเสด็จทูลกระหม่อมหญิง

อุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ในวโรกาสเสด็จเปิดชมรม TO BE NUMBER ONE และศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 30 สิงหาคม 2561 พระองค์มีความเป็นกันเองกับนักเรียน ถามถึงกิจกรรมที่นักเรียนนำมาจัดแสดง นักเรียนก็อธิบายให้พระองค์ท่านฟังด้วยความเป็นกันเอง พระองค์มีรอยยิ้มมีเสียงหัวเราะ โดยเฉพาะเวลาที่นักเรียนมีปัญหาแล้วถามคำถามกับพระองค์ท่าน พระองค์ก็ตอบคำถาม และได้แจ้งให้ทางกรมสุขภาพจิตช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนอีกด้วย นอกจากนี้แล้ว สิ่งที่ประทับใจอีกอย่างคือการนำนักเรียนร่วมแข่งขันในกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ TO BE NUMBER ONE IDOL ทำให้เยาวชน ที่มีผลการเรียนดี และมีความสามารถทางด้านการร้อง การเต้นก็ไปประกวดแข่งขัน ทำให้นักเรียนเยาวชน สมาชิกเกิดประสบการณ์ใหม่ๆ ถึงไม่ผ่านรอบคัดเลือกแต่ได้ข้อคิดดีกำลังใจดีๆ คำแนะนำต่างๆ จากท่านคณะกรรมการตัดสินแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น โครงการ TO BE NUMBER ONE จึงเป็นโครงการที่เหมาะกับเยาวชนต้นแบบที่จะเติบโตมาเป็นอนาคตของชาติย่อมได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่นโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่ดำเนินงานมาเป็นระยะเวลามายาวนาน กว่า 18 ปี มีเยาวชนต้นแบบที่เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับเยาวชนรุ่นหลังได้นำเอาไปเป็นแบบอย่าง โครงการ TO BE NUMBER ONE ยังเป็นก้าวแรกหรือเป็นเวทีที่แรกๆที่ทำให้เยาวชนเกิดแนวคิดใหม่ๆ เกิดการเรียนรู้ เป็นโครงการที่เพิ่มโอกาสให้เยาวชนนักเรียน ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและหลากหลายในลักษณะของการแข่งขันกันทำกิจกรรมดีๆ เป็นสิ่งจูงใจที่ทำให้เยาวชนห่างไกลจากการใช้สารเสพติดและอบายมุขทำให้เยาวชนนักเรียนรู้สึกมีกำลังใจในการต่อสู้กับปัญหาที่เจอ โดยเฉพาะเวลาที่นักเรียนมีปัญหาที่อยากจะตัดสินใจได้เอง การจัดกิจกรรม TO BE NUMBER ONE ที่มีในช่วงโรค COVID-19 ทางโครงการก็ดูแลเรื่องของมาตรการความปลอดภัยเป็นอย่างดีหลายขั้นตอน มีหน่วยงานต่างๆมาคอยดูแลให้เกิดความปลอดภัยสูงสุดกับสมาชิก TO BE NUMBER ONE ที่ร่วมกิจกรรม

จุดเด่น/ปัจจัยความสำเร็จของโครงการฯที่มองเห็นชัดๆ ก็จะเป็นเรื่องของกิจกรรมของโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่เยาวชน นักเรียนให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก ทำให้นักเรียนที่ต้องการเวทีการแสดงออกในสิ่งที่ตนเองถนัดไม่ว่าจะเป็นการร้องเพลง การเต้น สังเกตได้จากการจัดกิจกรรม ของโครงการ TO BE NUMBER ONE

แต่ละครั้งมีสมาชิกเยาวชน นักเรียนให้ความสนใจจนล้นหลามล้นขอบเวที ทั้งองค์กรส่วนท้องถิ่น ผู้ปกครองและองค์กรต่างๆ อีกมากมาย ข้าพเจ้าอยากให้โครงการ TO BE NUMBER ONE แบบนี้มีต่อไปเป็นการเปิดโอกาสให้เยาวชน นักเรียน ได้ใช้เวลาทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ได้ฝึกทักษะที่ตนเองสนใจจนเกิดความชำนาญแล้วนำไปสู่การประกอบอาชีพได้ในอนาคต แต่อย่างไรก็ตามจะขาดบุคคลสำคัญ และหน่วยงานต่างๆ ที่คอยสนับสนุนไม่ได้เลย

ความคาดหวังจากโครงการ TO BE NUMBER ONE ข้าพเจ้าในฐานะครูหัวหน้างาน TO BE NUMBER ONE โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพฯ ก็หวังว่าจะมีกิจกรรมดีๆเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดไปหลายๆกิจกรรมเพิ่มมากขึ้นกว่าที่มี เวทีการแสดงออกของสมาชิก TO BE NUMBER ONE คณะผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา เครือข่ายผู้ปกครองและครูมีความพร้อมที่จะสนับสนุนในกิจกรรมของนักเรียน ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ชีวิตที่ดีๆ รู้จักการอยู่ร่วมกันในสังคม เป็นผู้ที่มีวินัย รู้จักเสียสละ จากการที่ข้าพเจ้าได้ส่งนักเรียนเข้าค่ายพัฒนาศักยภาพสมาชิก TO BE NUMBER ONE ก็ได้เห็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างเห็นได้ชัด เช่น การมีมารยาทในเรื่องของการพูด การแสดงรอยยิ้ม การตรงต่อเวลา การรู้จักช่วยเหลือผู้อื่น และที่สำคัญนักเรียนได้เรียนรู้ การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนหมู่มาก มีการปรับตัวให้เข้ากับสังคมใหม่ๆ มีสมาชิกมาจากหลายที่ทั่วประเทศได้เรียนรู้ ทั้งความรู้ที่เป็นวิชาการ และการปฏิบัติ เช่น เรียนภาษา เรียนคณิตศาสตร์ เรียนว่ายน้ำ เรียนร้องเพลง เรียนเต้น เป็นต้น นักเรียนมีความสุขกับกิจกรรมที่จัด ถึงแม้บางคนครั้งแรกอาจไม่อยากไป แต่พอไปแล้วอยากไปอีก เพื่อให้มีเวทีที่ดีมีมาตรฐานเป็นที่สานฝันของเด็กๆ เพื่อเป็นจุดหมายของเยาวชนต้นแบบที่เก่งและดีตลอดไป

อยากให้ทางโครงการ TO BE NUMBER เพิ่มจำนวน โควต้าให้โรงเรียนที่มีขนาดใหญ่พิเศษเพราะมีนักเรียนสนใจกิจกรรมที่ทางโครงการ TO BE NUMBER ONE จัดขึ้นเป็นอย่างมาก และนักเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพฯ ก็สนใจในทุกกิจกรรมที่ทางโครงการจัดขึ้นเพียงแต่ไม่มีเวทีให้นักเรียนได้แสดงออกพอและครูคอยดูแล เมื่อทางโรงเรียนมีการเปิดชมรม TO BE NUMBER ONE และศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE จึงเป็นการเพิ่มโอกาสและเวทีการแข่งขันให้กับนักเรียน จึงเป็นหนทางที่ดีสำหรับนักเรียนที่อยากทำกิจกรรมที่ผ่อนคลายใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ห่างไกลจากการใช้ยาเสพติดและอบายมุข

ผู้เขียน
นางสาวสวัล เชื้อพรหม
ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดยายร่ม (วัฒนราษฎร์รังสรรค์)
สำนักงานเขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร

ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ ได้เห็น ได้เข้าใจ และได้ลงมือทำในการสนับสนุน เปิดโอกาส และส่งเสริมความสามารถของสมาชิก TO BE NUMBER ONE ในฐานะผู้ปฏิบัติงานรับผิดชอบงาน TO BE NUMBER ONE ของโรงเรียนวัดยายร่ม (วัฒนราษฎร์รังสรรค์) และโรงเรียนในเครือข่ายผ่านประสบการณ์จริงในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้วยโครงสร้างและองค์ประกอบหลัก "3ก." ได้แก่ (1) ก.กรรมการ (2) ก.กองทุน (3) ก.กิจกรรม และ "3ย." ได้แก่ (1) ย.ยุทธศาสตร์การรณรงค์ปลุกจิตสำนึกและสร้างกระแสนิยมที่เอื้อต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด (2) ย.ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจให้แก่เด็กและเยาวชน (3) ย.ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาเครือข่ายเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ข้าพเจ้ามีความประทับใจอย่างยิ่งที่เป็นส่วนหนึ่งที่ได้รับโอกาสในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ เป็นพลเมืองที่ดี มีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติสืบไป

"TO BE NUMBER ONE **มีอะไรมากกว่าร้องเล่นเต้นรำ**" เพราะที่จริงแล้วคือการใช้กลวิธี "Play and Learn" ด้วยองค์ความรู้ของหลักจิตวิทยาในการเข้าถึงเด็กและเยาวชนคนรุ่นใหม่ สอดแทรกให้เกิดการเรียนรู้ทักษะชีวิต ทักษะสังคม ทักษะอาชีพ เพื่อการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ตามแนวคิด **"ปรับทุกข์ สร้างสุข แก้ปัญหา พัฒนา EQ"** ซึ่งการปลูกฝังค่านิยมจิตอาสารับใช้สังคมและตอบแทนคุณแผ่นดิน บูรณาการกิจกรรมตามความชอบ ความถนัด และความสนใจของเยาวชนคนรุ่นใหม่ ปรับให้ทันตามกระแสและวันเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อเป็นสื่อกลางในการเข้าถึงกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อปัญหายาเสพติด ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น ปัญหาติดเกม ติดโทรศัพท์มือถือ ติดเพื่อนต่างเพศ/เพื่อนเพศเดียวกัน ติดพนันออนไลน์ ใช้สื่อสังคมออนไลน์ในทางไม่เหมาะสม

เด็กที่มีสมาธิสั้นพลังงานสูง เด็กที่มีโรคซึมเศร้า เด็กที่หนีโรงเรียน หนีออกจากบ้าน และอบายมุขทั้งปวง โดยใช้เทคนิควิธีการเบนความสนใจจากความสุขชั่วครั้งชั่วคราว ให้มาใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมที่สนใจให้เกิดประโยชน์สูงสุด การส่งเสริมให้บำเพ็ญสาธารณประโยชน์เพื่อสังคมส่วนรวม ซึ่งเป็นกุศโลบายในการสร้างเด็กและเยาวชนให้เป็น **"คนเก่ง ดี มีสุข มีภูมิคุ้มกันทางด้านจิตใจ ห่างไกลยาเสพติด"** ตามพระปณิธานองค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE ภายใต้คำขวัญที่ว่า **"เป็นหนึ่ง...โดยไม่พึ่งยาเสพติด"** หมายความว่า เป็นคนหนึ่งคนที่มีตัวตนบนโลกใบนี้ เป็นใครสักคนหนึ่ง (Somebody) ที่มีดีในตนเอง เป็นหนึ่งในสิ่งดีๆที่ไม่ใช่การเป็นที่หนึ่ง แต่เป็นหนึ่งในแบบฉบับของตนที่มีคุณค่าและมีความหมาย มีเอกลักษณ์ (Unique) ซึ่งจะช่วยให้เด็กและเยาวชนหลีกหนีและหลีกห่างจากยาเสพติดและอบายมุขทั้งปวงด้วยหลักจิตวิทยาในการเห็นคุณค่าและศักดิ์ศรีในตนเอง สถานการณ์สังคมปัจจุบันโลกของเราเปลี่ยนแปลงค่อนข้างเร็ว เรียกว่าเปลี่ยนทุกวินาที จากหน้ามือเป็นหลังมือ ปีนี้ **"โครงการ TO BE NUMBER ONE"** หรือชื่ออย่างเป็นทางการ **"โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด TO BE NUMBER ONE ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี"** มีวาระครบรอบ 18 ปี หลักการแนวคิดมีความทันยุคสมัยสอดคล้องกับการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะ 3R8C ในการดำรงชีวิต อาทิเช่น มีวิจารณญาณในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร มีทักษะชีวิตในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลและวัฒนธรรม มีทักษะการทำงานเป็นทีม มีทักษะการบริหารจัดการและประสานความร่วมมือ มีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งสอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาสำหรับทุกคน (Education for All) โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนมีพื้นที่ยืนในสังคม เห็นคุณค่าและศักดิ์ศรีในตนเอง ข้าพเจ้าได้มาปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดยายร่ม (วัฒนราษฎร์รังสรรค์) สำนักงานเขตจอมทอง สังกัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ซึ่งเป็นโจทย์ใหญ่สำหรับการบริหารจัดการสถานศึกษาแห่งนี้เป็นอย่างยิ่ง เพราะที่นี่ก่อตั้งชมรม TO BE NUMBER ONE ในโรงเรียน ตั้งแต่ปี 2551 และจัดตั้งศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE

ซึ่งทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ได้เสด็จเปิดชมรมและศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2552 โดยในปี 2562 เป็นสถานศึกษาที่มีผลการดำเนินงานชมรม TO BE NUMBER ONE อยู่ในกลุ่มรักษามาตรฐานพร้อมเป็นต้นแบบระดับทอง ปีที่ 2 ระดับประเทศ ซึ่งได้เข้าร่วมประกวดชมรม TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (มัธยมศึกษา) เริ่มตั้งแต่กลุ่มดีเด่น พัฒนาขึ้นสู่กลุ่มมาตรฐานต้นแบบระดับเงิน และได้เลื่อนขึ้นสู่กลุ่มรักษามาตรฐานพร้อมเป็นต้นแบบระดับทอง ทั้งในระดับภาคกลางและตะวันออกและระดับประเทศ เป็นประจำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โดยชมรมTO BE NUMBER ONE โรงเรียนวัดยายร่ม (วัฒนราษฎร์รังสรรค์) เป็นชมรมTO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษาเพียงแห่งเดียวในสังกัดกรุงเทพมหานครและแห่งเดียวท่ามกลางสถานศึกษาทุกสังกัดในพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีผลการดำเนินงานต้นแบบระดับประเทศ ในความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงในการพัฒนาเด็กและเยาวชน นับว่าข้าพเจ้าได้รับโอกาสที่ยิ่งใหญ่มากในการทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติตามพระปณิธานองค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE ภายใต้คำขวัญที่ว่า “เป็นหนึ่ง...โดยไม่พึ่งยาเสพติด” วันนี้ข้าพเจ้าขออนุญาตเล่าเรื่องราวดีๆที่เกิดขึ้นในโรงเรียนวัดยายร่ม (วัฒนราษฎร์รังสรรค์) จากการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้วยโครงสร้างและองค์ประกอบหลัก “3ก.” และ “3ย.” การส่งเสริมโน้มน้าวให้บุคลากรมีความคิดเชิงบวก ให้โอกาสเด็กๆ และเยาวชนได้มีตัวตน เห็นคุณค่าและศักดิ์ศรีในตนเอง กล้าแสดงออก มีความมั่นใจ โดยข้าพเจ้าสร้างกระแสด้วยคำหรือข้อความเชิงบวก ทำป้ายใหญ่ๆ ติดให้นักเรียนหรือผู้ปกครอง ครู บุคลากรเห็นอย่างชัดเจนทุกๆวัน เช่น ชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนวัดยายร่ม **“เป็นหนึ่ง...โดยไม่พึ่งยาเสพติด”** ขนาดความยาว 22 เมตร กว้าง 1.5 เมตร หรือ คำว่า **“เก่ง และ ดี TO BE NUMBER ONE”** จัดการเรียนการสอนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยจัดตั้งชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนวัดยายร่ม (วัฒนราษฎร์รังสรรค์) แต่มีกิจกรรมหลากหลายตามความชอบ ความถนัด และความสนใจของเด็กๆ เช่น กีฬาต้านยาเสพติด DIY จิตรกรรมสร้างสรรค์ ดนตรีไทย ดนตรีสากล

โฟล์คซอง นาฏศิลป์ สหการโรงเรียน Origami ส่งเสริมคุณธรรมเด็กดีศรียายร่ม computer graphics นวัตกรน้อย DIY งานหัตถกรรม นักวิทยาศาสตร์น้อย งานจัดเลี้ยง Food and beverage คิด-เช่น-ครัว Kitchen-Khrua และ กิจกรรมอื่นๆ ตามวาระและโอกาส ที่สอดแทรกและบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ได้ในทุกมิติของการจัดการศึกษา โดยไม่จำกัดรูปแบบตายตัว ซึ่งจะช่วยให้เด็กและเยาวชนหลีกหนีและหลีกห่างจากยาเสพติด และอบายมุขทั้งปวง เพียงแต่ทุกฝ่ายร่วมมือกัน สร้างพลังทีมด้วยจิตวิญญาณ สร้างทัศนคติอย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมค่านิยมเป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด ให้เด็กและเยาวชนภาคภูมิใจในตนเอง เอาตัวรอดในสังคมทุกๆ สถานการณ์ ทำให้ชีวิตมีความสุข เมื่อชีวิตมีความสุขทำอะไรก็จะประสบความสำเร็จ และทำให้ผู้คนรอบข้างมีความสุขไปด้วย ตามความเห็นของข้าพเจ้า คือจิตวิญญาณของ TO BE NUMBER ONE ที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่ามหาศาลทันยุคทันสมัยได้อย่างเหมาะสม

ถึงเวลาแล้วการพัฒนาเด็กและเยาวชนต้องลงทุน ให้ถูกจุด ปักหมุด ความหวังใหม่ให้ยั่งยืน ตามพระปณิธานองค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE ภายใต้คำขวัญที่ว่า “เป็นหนึ่ง...โดยไม่พึ่งยาเสพติด” โดยวางกลยุทธ์ให้ทูบีนัมเบอร์วันดำเนินการทุกๆภารกิจของโรงเรียนตามสถานการณ์จริง ที่ช่วยพัฒนานิสัยใจคอและบุคลิกภาพให้เป็นคนดี มีความสุข เป็นที่รัก สามารถใช้ชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพจนประสบความสำเร็จ เพราะคอนเซ็ปต์ของทูบีนัมเบอร์วันคือ การช่วยเหลือ การบริการรับใช้สังคมและสาธารณประโยชน์ ซึ่งแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสามารถนำหลักการแนวคิด TO BE NUMBER ONE เป็นเครื่องมือได้เป็นอย่างดีในการปลูกฝังคุณธรรมในจิตใจตั้งแต่เยาว์วัย ที่สำคัญ ทัศนคติที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิต “เรามีชีวิตและเรียนรู้ในวันนี้“เป็นหนึ่ง...โดยไม่พึ่งยาเสพติด” เพื่อชีวิตที่มีคุณค่า และดีกว่าในวันพรุ่งนี้

ชมรม TO BE NUMBER ONE

กาสะลอง

โรงเรียนสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา

ย้อนเวลากลับไปเมื่อ 15 ปี ที่แล้วเมื่อนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา มอบนโยบายการขับเคลื่อนโครงการ TO BE NUMBER ONE ให้แก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขไปดำเนินการ คำถามก็เกิดขึ้นในใจ TO BE NUMBER ONE คืออะไร ทำไมเราต้องทำ ทำแล้วได้อะไร เป็นคำถามที่เกิดขึ้นในใจ เคยรู้ว่าเป็นโครงการของทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีบทเพลงที่มีใจความสำคัญคือ "TO BE NUMBER ONE **ฝันของพวกเราที่พร้อมมีใจดวงเดียวกันจะขอเป็นคนเก่ง และเป็นคนดี สิ่งนี้ที่ต้องการนี่คือความฝันคนรุ่นใหม่**" จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการทำงานครั้งนี้

หลังจากที่ได้รับมอบนโยบายมาแล้ว ดิฉันในฐานะที่ทำงานกับเยาวชน จึงได้เริ่มศึกษาโครงการ และพบว่าโครงการ TO BE NUMBER ONE เป็นโครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยมีทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เป็นประธานโครงการนี้ และได้ติดตามกิจกรรมของทูลกระหม่อมฯ พบว่ามีความสนุกสนาน วัยรุ่น เยาวชนในสถานศึกษาต้องชอบแน่ๆ เช่น การร้องเพลง การเต้น จึงได้นำโครงการนี้เข้าสู่สถานศึกษา โดยมีการติดต่อประสานงานกับผู้อำนวยการโรงเรียน โดยเริ่มที่โรงเรียนสนามชัยเขต อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ในเขตรับผิดชอบ ครั้งแรกที่เกริ่นกับผู้อำนวยการโรงเรียน ท่านบอกว่าเวลาเรียนเราก็จะไม่พอ ทุกคาบเป็นเวลาเรียนหมด ไม่มีคาบว่าง ดิฉันก็คิดในใจและตอบไปว่า ไม่เป็นไรค่ะ เราค่อยๆมาเรียนรู้ร่วมกัน และศึกษาว่า TO BE NUMBER ONE ทำเพื่ออะไร หลังจากนั้นดิฉันและคณะครูโรงเรียนสนามชัยเขตก็ค่อยๆเริ่มเรียนรู้ โดยมีการศึกษาตามคู่มือ และยึดหลักการทำงานตามหลัก 3 ก 3 ย ดิฉันได้เชิญท่านนายอำเภอ ท่านนายก อบต. ท่านนายกเทศบาล ประธานกรรมการสถานศึกษา และหัวหน้าส่วน

ราชการท่านอื่นๆ มาเป็นที่ปรึกษาโครงการนี้ และให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณต่างๆ และมีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารชมรม TO BE NUMBER ONE โดยให้เยาวชนในสถานศึกษามีการดำเนินการคัดเลือกกันเอง และตั้งชื่อชมรมว่า **"ชมรม TO BE NUMBER ONE KASALONG"** พวกเราเริ่มลงมือทำกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน เริ่มต้นด้วยการตรวจหาสารเสพติดในโรงเรียน พวกเราพบทั้งเด็กที่ใช้สารเสพติด พบเด็กกลุ่มเสี่ยง พวกเราเริ่มคิดกิจกรรมต่างๆที่จะทำให้ลูกๆในโรงเรียนของเราห่างไกลจากยาเสพติด ดังเช่นโครงการใครติดยายกมือขึ้น พวกเราได้นำเด็กกลุ่มเสี่ยง เด็กที่ใช้สารเสพติดมาเล่นกีฬาฟุตบอล โดยมีการจัดให้อยู่หอพักของโรงเรียนจากการมาอยู่ร่วมกัน ทำให้พวกเขาเกิดความรัก ความสามัคคีกัน รู้จักการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม ฝึกการดูแลแบบพี่ดูแลน้อง และหมั่นฝึกซ้อมฟุตบอล ส่งผลให้พวกเขามีความฝันของตนเอง บางคนมีฝันอยากเป็นนักฟุตบอลมืออาชีพ จากการตั้งใจที่จะทำตามความฝัน จากบทเพลง **"ฝันของพวกเรา"** พวกเขาทำได้ พวกเขาหมั่นใช้เวลาว่างในการฝึกซ้อมฟุตบอล จนได้สังกัดเป็นนักฟุตบอลมืออาชีพของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีเงินเดือนเลี้ยงตนเองและครอบครัว พวกเราทำได้ หลังจากนั้นพวกเราค่อยๆเริ่มคิดกิจกรรมต่างๆมากมาย โดยมีทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เป็น IDOL พวกเราฝันว่าสักวันหนึ่งพวกเราจะได้รับเสด็จแล้ววันนั้นก็มาถึง

ในปี 2556 คุณอ๋อย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดฉะเชิงเทรา **"นุชเอ้ย น้าว่า น้าจะส่งชมรม TO BE NUMBER ONE KASALONG โรงเรียนสนามชัยเขต ไปแลกเปลี่ยนการเรียนรู้การดำเนินงาน หนูว่ายังไง พร้อมไหม"** ดิฉันคิดในใจ และตอบไปว่า **"ยินดีค่ะ หนูคิดว่า หนูพร้อมค่ะ"** สิ่งที่ทำให้ดิฉันคิดว่าพร้อมก็คือ TO BE NUMBER ONE ไม่ได้ให้เราแค่ร้องเล่น เต้น รำ อย่างเดียว จากที่ดิฉันเข้าไปทำงานร่วมกับโรงเรียน เราไม่ได้สอนให้เด็กแค่ร้องเพลง เต้น แต่ดิฉันได้สอนให้เด็กในโรงเรียนรู้จักทักษะการใช้ชีวิต การทำงานร่วมกับผู้อื่น การควบคุมอารมณ์ การใช้เหตุผล การรู้จักคิด และการแก้ไขปัญหา ส่วนโรงเรียนก็ได้มีการจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กๆใช้เวลาว่าง เช่น กิจกรรมพี่สอนน้อง กิจกรรมบ้านหลังเรียน

กีฬาต้านยาเสพติด ซึ่งทุกกิจกรรมที่เราทำ ทำให้เด็กๆรู้จักการใช้ชีวิต เมื่อเด็กๆ มีเกราะในการใช้ชีวิต เด็กๆก็จะไม่ยุ่งกับยาเสพติด พวกเราจะได้ไปโชว์ผลงาน เราจะได้ไป พบเจอเพื่อนใหม่และที่สำคัญพวกเราจะได้รับเสด็จพระองค์ท่านด้วย พวกเรามีความตั้งใจ ในการทำงานอย่างมาก มีการเก็บตัวผู้ที่จะไปนำเสนอผลงาน มีการฝึกซ้อมบทที่จะไป นำเสนอ พวกเรามีความตั้งใจเป็นอย่างมาก เมื่อถึงวันที่ไปนำเสนอซึ่งเป็นครั้งแรก ดูเด็กๆ จะตื่นเต้น เหงื่อออก มือเย็น ทำอย่างไรดี ดิฉันได้เรียกเด็กๆมาสวมกอดและจับมือกันเป็น วงกลมบอกกับเด็กๆว่า วันนี้เรามาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนๆ ต่างโรงเรียน เรามีดี เราต้องมา โชว์ถึงโรงเรียนเราจะอยู่ในอำเภอที่กันดาร เราต้องทำให้คณะกรรมการและเพื่อนต่าง โรงเรียนรู้จักโรงเรียนสนามชัยเขตให้ได้ ผลการนำเสนอจะออกมาเป็นอย่างไรไม่เป็นไร ปีหน้าเราก็จะมาใหม่ เพราะเรามีความฝัน พวกเราอยากเห็นทูลกระหม่อมฯ เสด็จไปโรงเรียน สนามชัยเขต พวกเราจะต้องทำให้ได้ นี่คือความฝันของพวกเรา จนกระทั่งในปี 2559 โรงเรียนของเราผ่านการคัดเลือกระดับภาคกลางและภาคตะวันออก ได้ไปนำเสนอผลการ ดำเนินงานระดับประเทศ คือความภาคภูมิใจ พวกเราทำสำเร็จแล้ว พวกเราทำกิจกรรม อย่างต่อเนื่อง จนโรงเรียนของเราปลอดจากสารเสพติด แต่สิ่งที่เราภาคภูมิใจยิ่งกว่า การเป็นโรงเรียนที่ปลอดสารเสพติด คือเด็กๆของเรามีทักษะการใช้ชีวิต มีทักษะการเป็นผู้นำ กล้าคิดกล้าทำและกล้าแสดงออก มีน้ำใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

จากการทำงานที่ผ่านมา พวกเรา TO BE NUMBER ONE KASALONG จะไม่ เก็บสิ่งดีๆ ไว้แค่นี้ พวกเราได้มีการขยายเครือข่ายไปยังโรงเรียนชำป่างามวิทยา ชุมชน บ้านบางพะเนียง โรงเรียนพนมสารคามพนมอดุลวิทยา สุดท้าย อำเภอของของเรากลาย เป็นอำเภอ TO BE NUMBER ONE

สุดท้ายนี้ พวกเราต้องขอขอบคุณทูลกระหม่อมฯ ที่เป็น IDOL เป็นที่ยึดเหนี่ยว เป็นกำลังใจที่สำคัญที่ทำให้พวกเรามีกำลังใจในการทำงาน เวลาที่เห็นทูลกระหม่อมฯ เสด็จแต่ละครั้ง พวกเรามีความสุข ขอบคุณโครงการ TO BE NUMBER ONE

ผู้เขียน
นายอธิราช ทองสิน
ที่ปรึกษาพิเศษชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนวิเชียรมาตุ จ.ตรัง
นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ปี พ.ศ. สองพันห้าร้อยสี่สิบห้า จุดเริ่มต้นโครงการน่าพิสมัย
ก่อกำเนิดพระราชดำรัสอันเกรียงไกร ความห่วงใยเยาวชนพ้นพิษยา
โครงการดี TO BE NUMBER ONE เป็นความฝันของเยาวชนไทยทั่วหล้า
กว่าสิบแปดปีผลงานเด่นที่ผ่านมา สู่สายตาประชาราษฎร์รับรู้เอย

เมื่อปี พุทธศักราช 2542 ปัญหาสำคัญหลักที่ประเทศไทยกำลังเผชิญหน้าที่ผู้นำประเทศต้องเร่งแก้ปัญหาเหล่านี้ให้หมดสิ้น ก็หลีกไม่พ้น **"ปัญหายาเสพติด"** ที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว ลุกลามไปยังผืนแผ่นดินถิ่นสยาม ทำให้เยาวชนไทยจำนวนกว่า 6 แสนคนหลงเข้าสู่วังวนของพิษภัยยาเสพติด แต่แล้วในปีพุทธศักราช 2545 ด้วยน้ำพระหฤทัยและแสงแห่งพระปณิธานที่ส่องสว่างไปทั่วปฐพีของเจ้าฟ้าหญิง ทรงมีความห่วงใยต่อราษฎรไทย โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ยังถือเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติดสูง เนื่องจากเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ อยากลอง อยากเห็น แต่ยังขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ดีพอ รวมทั้งต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกายและจิตใจ จนก่อเกิดโครงการที่เป็นของขวัญล้ำค่า แม้แต่เงินตราก็ไม่สามารถซื้อหามาได้ นั้นก็คือ โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือ TO BE NUMBER ONE

น้ำหลั่งหยดลงบนผืนแผ่นดินไทยทั่วหล้า ก่อกำเนิด **"ของขวัญ"** ล้ำค่าแผ่ไพศาลทั่วธรณี ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เจ้าฟ้าหญิงผู้ทรงมีพระเมตตา ด้วยพระวิริยะอุตสาหะและทรงทุ่มเทอุทิศกำลังพระวรกาย พระองค์ทรงพระกรุณาธิคุณรับเป็นองค์ประธานโครงการ TO BE NUMBER ONE ทรงขับเคลื่อนดำเนินกิจกรรมภายใต้คำขวัญที่ว่า **"เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด"** เพาะบ่มรากฐานความมั่นคงจากต้นกล้าน้อยๆ สู่ผลผลิตที่เจริญเติบโตผลิดอกออกใบแผ่ไพศาล

ไปทั่วอาณาประชาราษฎร์ โดยทรงมีพระประสงค์มุ่งเน้นการรณรงค์ในกลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กและเยาวชนที่เป็นกำลังหลักของชาติ ใช้กลวิธีสร้างกระแสการแสดงพลังอย่างถูกต้อง โดยไม่ตกเป็น **"ทาส"** ของยาเสพติด เสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตให้แก่เยาวชน สร้างสรรค์คิดค้นระบบการบำบัดรักษาภายใต้โครงการ **"ใครติดยา ยกมือขึ้น"** สร้างคืนคนดีคนเก่ง สู่สังคมและป้องกันการกลับมาเสพซ้ำ ก่อชีวิตให้มีค่านิยมของการเป็นหนึ่งโดยไม่ต้องพึ่งยาเสพติด จากพระสติปัญญาที่ประพิณ มองการณ์ไกลเสมือนธรณินทร์ที่นำทางประชาราษฎร์ พระองค์ทรงกระตุ้นและปลุกจิตสำนึกของปวงชนในชาติให้มีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงการที่จะเอาชนะปัญหาเหล่านี้ อีกทั้งทรงมองเห็นว่ามิใช่หน้าที่ของคนใดคนหนึ่ง แต่ทุกคนในชาติต้องร่วมแรง ร่วมใจกันสร้างเกราะป้องกันด้วยพลังแห่งแผ่นดินที่จะต่อสู้ฝ่าฟันและเอาชนะปัญหานี้ให้ได้โดยเร็ว ดังพระราชดำรัสในวโรกาส การแถลงข่าวเปิดตัวโครงการ "TO BE NUMBER ONE" เมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2545 ณ ห้องประชุมกระทรวงสาธารณสุข ความว่า **"กิจกรรมในโครงการ TO BE NUMBER ONE จะเบนความสนใจจากการหาความสุขชั่วครั้งชั่วคราวจากยาเสพติด อยากให้โครงการนี้สำเร็จด้วยดี แต่จะทำคนเดียวไม่ได้ จึงขอความร่วมมือจากทุกคน"** นี้คือเป็นของขวัญล้ำค่าที่เจ้าฟ้าหญิงของไทยพระราชทานจากพระหฤทัยสร้างความห่วงใยเด็กและเยาวชนไทยตลอดไป

ความก้าวหน้าต่อการพัฒนาศักยภาพ สู่เส้นทางแห่งความสุขที่แท้จริง ระยะเวลาเกือบจะสองทศวรรษ ที่โครงการ TO BE NUMBER ONE จัดกิจกรรมมาโดยตลอด ไม่มีแม้จะหยุดและหายไปจากประเทศไทย ในทางกลับกันโครงการมีแต่จะขยายใหญ่เพิ่มขึ้นตามกาลเวลาเสมอ แต่มีบุคคลอยู่คนหนึ่งที่ไม่เคยทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับโครงการนี้ ไม่ทราบแม้กระทั่งว่าโครงการนี้คือโครงการอะไร ทำอะไรบ้าง รวมไปถึงโครงการนี้มีประโยชน์อย่างไรต่อเด็กและเยาวชน บุคคลนั้นก็คือผมครับ เด็กหนุ่มตัวน้อยๆ ผู้ด้อยความรู้ในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ผู้ที่มีอารมณ์แปรปรวนกว่าสภาพอากาศของโลก จนทำให้ผมไม่ค่อยทราบข้อมูลอย่างอื่น มัวสนใจในสิ่งที่ตัวเองอยากรู้ อยากทำ ผมเป็นเด็กคนหนึ่งที่ทำกิจกรรมของโรงเรียน ผ่านเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่างๆ ทั้งในและต่างจังหวัด สนามรบย่อมมีแพ้มีชนะเสมือนสนามแข่งขันก็ย่อมมีแพ้และชนะเช่น

เดียวกัน แต่ผมกลับเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้ เมื่อเข้าการแข่งขันจะตั้งเป้าหมายแห่งความสำเร็จว่าต้องชนะทุกครั้งและทุกรอบที่เข้าร่วม อาจจะมองดูว่าเป็นสิ่งที่ดีในการตั้งเป้าหมายนำตัวเองไปสู่ชัยชนะ บางครั้งมันอาจจะไม่ใช่อย่างที่ทุกท่านคิด ผมเป็นคนที่อ่อนไหวกับอารมณ์ความรู้สึกเหล่านี้มาก ชอบคิดว่าตัวเองเป็นเด็กขี้แพ้ ลงสนามแข่งขันใดก็แพ้เขาเสมอ จนเก็บนำมาคิดแล้วร้องไห้เกือบทุกครั้งในวันที่รู้ว่าตัวเองแพ้ ด้วยโชคชะตาและฟ้าลิขิตนำชีวิตของผมได้มาเจอบุคคลท่านหนึ่งที่แนะนำให้ผมรู้จักและเป็นที่ปรึกษาให้กับผมมาจนถึงวันนี้ บุคคลนี้ในปัจจุบันคือคุณครูที่ปรึกษาของชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนวิเชียรมาตุ จังหวัดตรัง จุดเริ่มต้นของเรื่องราวนี้มีอยู่ว่า คุณครูท่านนี้ได้ตะโกนเรียกผมจากหน้าต่างห้องกิจการนักเรียนว่า **"สนใจสมัครเข้าร่วมอบรมแกนนำของโรงเรียนไหม"** ตอนแรกที่ผมได้ยินก็ยืนงงแต่ผมก็สมัครไปโดยที่ไม่รู้จุดประสงค์ของการอบรม รู้เพียงแค่ตัวเองอยากทำกิจกรรม เมื่อเข้าอบรมในครั้งนั้นก็ทำให้เข้าใจโครงการมาพอสังเขป เวลาผ่านไปทำให้ผมเข้ามาอยู่ในชมรมและเข้าโครงการนี้ คุณครูท่านนี้ยังมองเห็นถึงความสามารถของผมจึงคัดเลือกให้ผมลงแข่งขันนำเสนอผลการดำเนินงานของชมรมระดับจังหวัด ผลการแข่งขันก็ออกมาว่าแพ้เหมือนเดิม ผมก็แอบมาร้องไห้ทำให้คุณครูเห็นแล้วเข้ามาถามและให้กำลังใจ บอกผมว่า **"การแพ้ชนะเป็นเรื่องธรรมดาของโลก การแข่งขันย่อมมีแพ้มีชนะเสมอ แต่นอกเหนือจากการแข่งขันทำให้เราพัฒนาตนเอง มีอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่เราจะต้องเรียนรู้ มันสามารถทำให้เรามีใจสู้และก้าวเดินไปข้างหน้าต่อไป"** ผมได้นำคำพูดที่คุณครูบอกมาคิดว่ามันสามารถทำได้จริงหรือไม่ เพราะการแข่งขันทุกคนต้องการที่จะชนะ คุณครูจึงมอบโอกาสให้ผมเข้าร่วมค่ายพัฒนาสมาชิก TO BE NUMBER ONE สู่ความเป็นหนึ่ง ณ เดอะไพน์รีสอร์ท ให้ผมได้ไปหาคำตอบที่ผมสงสัยภายในใจและเห็นศักยภาพที่ผมสามารถพัฒนาตนเองตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาชมรมและจัดกิจกรรมให้กับสมาชิกของชมรม ผมจึงได้รับโอกาสเข้าร่วม CAMP ในครั้งนี้ไปศึกษา เรียนรู้ พัฒนาบุคลิกภาพ ภาษา ร้องเพลง พิธีกร และอีกมากมาย ได้ทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกของโครงการ TO BE NUMBER ONE ต่างๆ ทั่วประเทศ ทำให้ผมได้เรียนรู้ว่านอกเหนือจากการแข่งขันที่เราจะเอาชนะคือการแข่งขันที่สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองตลอดจนทำให้ผมเรียนรู้เข้าใจถึงหลักการทำงานของโครงการ

มากยิ่งขึ้นและที่น่าภูมิใจอันหาที่สุดมิได้ คือการรับเกียรติบัตรพระราชทานจากทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ตั้งแต่วันนั้นมาผมได้นำความรู้ได้มาพัฒนาสมาชิกของชมรม เพราะคิดว่าเมื่อเราได้รับโอกาสแล้วเรานำความรู้ที่ได้มาต่อยอดและส่งเสริมไม่ให้สมาชิกไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด สามารถพัฒนาตนเองให้เป็นคนเก่ง คนดีของสังคม นั้นคือความสุขที่แท้จริง

ตำแหน่งอยู่ไม่นาน แต่ตำนานอยู่ตลอดไป จากวันที่ผมได้รู้จักโครงการ TO BE NUMBER ONE มากขึ้น สามารถพัฒนาตนเองและสมาชิกของชมรมไม่ให้ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด จนเกิดความสุขที่แท้จริง เมื่อกาลเวลาผ่านไปรุ่นพี่ก็เรียนจบไปต่อระดับอุดมศึกษา ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนแกนนำขึ้นใหม่ สุดท้ายคนที่มาดำรงตำแหน่งเป็นกัปตันเรือในขับเคลื่อนการดำเนินการงานภายในชมรมนั้นก็คือผม ผมได้โอกาสอีกครั้งจากแกนนำและสมาชิกของชมรมให้ดำรงตำแหน่งประธานชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนวิเชียรมาตุ จังหวัดตรัง ตั้งแต่ปี 2560-2561 เป็นระยะเวลา 2 ปี ที่ได้ทำหน้าที่โดยผมตั้งเป้าหมายหลักไว้ 3 ประการ ดังนี้ ประการที่ 1 คือการทำให้สมาชิกของชมรมไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด โดยผมได้ดำเนินงานและจัดกิจกรรมมาโดยตลอดตามหลักและองค์ประกอบของโครงการทำให้สมาชิกของชมรมมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้น เป็นเป้าหมายแรกที่ผมได้ทำสำเร็จในขณะดำรงตำแหน่งเป็นประธานชมรม ประการที่ 2 คือการทำให้ชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนวิเชียรมาตุ จังหวัดตรัง เป็นที่รู้จักไปทั่วประเทศ รวมไปถึงการขยายเครือข่ายทั้งในจังหวัด ต่างจังหวัดและต่างประเทศ เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ค่อนข้างยากแต่ด้วยความร่วมมือของแกนนำและเหล่าสมาชิกทำให้เกิดผลสำเร็จขึ้นได้ และประการที่ 3 คือการได้เข้าเฝ้ารับเสด็จทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี อย่างใกล้ชิด และแล้วในวันที่ 31 กรกฎาคม 2562 เป็นความปลื้มปิติเป็นอย่างยิ่งที่พระองค์ทรงพระกรุณา เสด็จมาเปิดชมรมและศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ณ โรงเรียนวิเชียรมาตุ จังหวัดตรัง สร้างขวัญและกำลังใจให้สมาชิกของชมรม ทำให้เป้าหมายที่ผมได้ตั้งไว้ 3 ประการเกิดความสำเร็จ ระหว่างทางที่ผ่านมาไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ แต่ความมุมานะ พยายาม และตั้งใจของผมทำให้เกิดผลที่ตั้งไว้ เมื่อผมจบ

การศึกษาในปัจจุบันแต่ความสำเร็จยังคงอยู่คู่กับร่องรอยที่ได้กระทำไว้เป็นตำนานอยู่ตลอดไป

โครงการ TO BE NUMBER ONE เปลี่ยนชีวิต สร้างพรหมลิขิต สร้างศักยภาพ พัฒนาเยาวชนเสมอมา จะเห็นได้ว่าโครงการ TO BE NUMBER ONE สามารถพัฒนาบุคคลที่คนที่อ่อนไหวกับอารมณ์ความรู้สึก จนสามารถเป็นคนที่มีความเข้มแข็งอย่างผมได้ และสามารถสานต่อพระปณิธานของพระองค์ในการดำเนินงานการแก้ไขปัญหายาเสพติด จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์โดยไม่ให้เด็กและเยาวชนตกเป็นทาสของภัยยาเสพติด นับตั้งแต่วันนั้นจนถึงวันนี้ ระยะเวลากว่า 18 ปีแล้ว ที่การดำเนินงานของโครงการ TO BE NUMBER ONE มีความต่อเนื่องและยั่งยืน ก่อกำเนิดชมรม TO BE NUMBER ONE ทั้งในสถานศึกษา สถานประกอบการ เรือนจำ สถานพินิจ และอีกต่างๆ มากมาย มีสมาชิกของโครงการอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศ ไม่ว่าจะเดินทางที่แห่งใด ก็เจอเหล่าสมาชิกที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความสามารถที่มีหัวใจเป็นหนึ่งในการดำเนินงาน พระองค์ทรงสร้างโครงการที่เปลี่ยนชีวิต สร้างและพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีความก้าวไกล เป็นคนเก่ง คนดี ของสังคม

หากการเทน้ำลงบนพื้นเปรียบเสมือนภัยยาเสพติดที่กำลังระบาดไปยังเด็กและเยาวชนทั่วทุกที่บนผืนแผ่นดินไทย การที่มีข้อบังคับกฎหมายห้ามค้าขาย ห้ามเสพยาเสพติด เท่ากับการไม่เทน้ำไปให้เลอะซ้ำอีก ปัญหาไม่ได้เพิ่ม แต่ปัญหาเหล่านี้ก็ไม่หมดไป ในทางกลับกัน โครงการ TO BE NUMBER ONE เปรียบเสมือนผ้าที่คอยเช็ด คอยซับ คอยบำบัดปัญหาของยาเสพติดให้หมดไปจากเด็กและเยาวชนไทย ดั้งนั้นโครงการ TO BE NUMBER ONE เป็นโครงการที่แก้ไขปัญหาระยะยาวที่เน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ร่วมมือกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สร้างสรรค์กิจกรรมที่หลากหลาย ตลอดจนสร้างคนดี คนเก่ง คืนสู่สังคมที่แท้จริง

ผู้เขียน
นายทวีชัย แม่มิ่ง
ที่ปรึกษาชมรม TO BE NUMBER ONE
โรงเรียนนนทบุรีวิทยาลัย จังหวัดนนทบุรี

ชมรมทูบีนัมเบอร์วัน เป็นชมรมที่สร้างคนให้มีความกล้าแสดงออก มั่นใจในตัวเองในที่ที่ทำ หลีกเลี่ยงอบายมุขสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคม การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์กับตนเอง ครอบครัว และสังคม และยังช่วยประเทศชาติให้มีสมาชิกที่จะช่วยต่อต้านเรื่องปัญหายาเสพติดมากขึ้นเรื่อยๆ

ข้าพเจ้านายทวีชัย แม่มิ่ง ตำแหน่ง ผู้ช่วยครู ปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่ ที่โรงเรียนนนทบุรีวิทยาลัย สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี และทำหน้าที่ครูที่ปรึกษาของชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนนนทบุรีวิทยาลัย ย้อนไปเมื่อประมาณปี 2554 ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมกิจกรรมของชมรม TO BE NUMBER ONE ในเครือข่ายของจังหวัดนนทบุรี โดยแกนนำ ของบริษัทซีพีออลล์ จำกัด (มหาชน) ศูนย์กระจายสินค้าบางบัวทอง ซึ่งในช่วงนั้นจะทำกิจกรรมต่างๆ กับเครือข่าย กับทางพี่ๆซีพีออลล์ อย่างเช่น กิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ เป็นประจำทุกปี ทางพี่ๆซีพีออลล์ ก็จะเข้ามาทำกิจกรรม มอบของขวัญวันเด็กให้กับนักเรียน ร่วมสนุกสนานกับทางโรงเรียน และชุมชน ทุกครั้งที่ออกทำกิจกรรมก็จะมีโลโก้ TO BE NUMBER ONE ซึ่งตัวข้าพเจ้าเองก็ไม่ได้เข้าใจอะไรเกี่ยวกับตัวของชมรมเลย และนอกจากกิจกรรมที่ทางซีพีออลล์เข้ามาทำกิจกรรมให้กับนักเรียน โดยใช้สื่อผ่านทางชมรม TO BE NUMBER ONE ทางโรงเรียนก็ได้รับเชิญ เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของจังหวัด อาทิเช่น ร่วมต้อนรับคณะกรรมการประเมินพื้นที่ ณ บริษัทซีพีออลล์ จำกัด (มหาชน) เป็นประจำทุกปี นำการแสดงพิธีเปิดเข้าร่วม ซึ่งทำให้ผมได้เห็นคำว่า TO BE NUMBER ONE เพิ่มมากขึ้น TO BE NUMBER ONE ไม่ได้เป็นเพียงกลุ่มย่อยเล็กภายในโรงเรียน แต่มันมีเครือข่ายทั่วประเทศที่เชื่อมโยงถึงกัน สามารถพูดคุย แลกเปลี่ยนข่าวสาร ประสบการณ์ต่างๆ ของ TO BE NUMBER ONE ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้มองที่จะเกิดการก่อตั้งชมรมขึ้น อยากที่จะมีกิจกรรมให้กับนักเรียน แต่ ณ ตอนนั้นก็ได้พูดคุยกับท่านผู้อำนวยการ นางทัศนี พนมสารนรินทร์ ซึ่งโรงเรียนเป็นโรงเรียนขยายโอกาส เลยมีเหตุผลหลายๆ อย่างเข้ามาประกอบ จึงไม่สามารถก่อตั้งชมรม หรือดำเนินงานของชมรมต่อไปได้ ก็เป็นได้แค่เพียงในการเข้าร่วมเป็นเครือข่าย แต่เวลาโรงเรียนจัดกิจกรรมข้าพเจ้าก็จะเอาโลโก้ของ TO BE NUMBER ONE

ติดเข้าไปด้วย อาทิ เช่น วันเด็กแห่งชาติ กีฬาสี และกีฬาต่างโรงเรียน ก็จะนำโลโก้ออกไปด้วย แต่ด้วยที่ว่าข้าพเจ้าก็ไม่ได้เข้าใจอะไรลึกมากเท่าไร เกี่ยวกับชมรม TO BE NUMBER ONE จนมาถึง ปี 2558 ข้าพเจ้าได้มีโอกาสย้ายมาปฏิบัติหน้าที่ ที่โรงเรียนนนทบุรีวิทยาลัย และมีท่านผู้อำนวยการคนเดิมจากโรงเรียนเก่า ก็ได้พูดคุยกับท่านผู้อำนวยการ และบอกว่า ข้าพเจ้าอยากทำชมรมทูบีนัมเบอร์วันโรงเรียนนนทบุรีวิทยาลัย ให้เกิดอย่างจริงจัง เพราะว่าโรงเรียนนนทบุรีวิทยาลัย เป็นโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ย้ายสถานที่ตั้งออกมา โดยสมัยนั้นมีนักเรียนประมาณ 300 - 400 คน โดยข้าพเจ้ามองว่าในอนาคตก็จะมีนักเรียนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ การที่นักเรียนจะมั่วสุม เรื่องยาเสพติดก็มีมากขึ้น ท่านผู้อำนวยการ ก็บอกให้ข้าพเจ้าได้ลุยเต็มที่ หลังจากได้รับโอกาสจากท่านผู้อำนวยการ ก็เริ่มที่จะศึกษาเรื่องการดำเนินงานต่างๆ ของชมรม TO BE NUMBER ONE จาก พี่ๆ ซีพีออลล์ และสร้างเครือข่ายภายในจังหวัดนนทบุรี เรียนรู้ ศึกษาดูงาน ปรึกษารับคำแนะนำจากเครือข่ายในจังหวัดนนทบุรี ซึ่งในช่วงแรก ต้องยอมรับว่า หลายคนไม่รู้จักคำว่า TO BE NUMBER ONE อะไรคือทูบีนัมเบอร์วัน

แต่ด้วยความที่ข้าพเจ้าเป็นเด็กกิจกรรม ก็ชอบที่จะส่งนักเรียนหาประสบการณ์ต่างๆ ก็ส่งนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมกับเครือข่ายของจังหวัดนนทบุรี ด้านดนตรี ด้านสันทนาการต่างๆ จนประมาณ ปี 2560 ก็ได้ก่อตั้งชมรมขึ้น เมื่อ 26 มิถุนายน 2560 ถือว่าวันนั้นเป็นวันดีเป็นวันต่อต้านยาเสพติด ก็เลยถือโอกาสเป็นวันก่อตั้งของชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนนนทบุรีวิทยาลัย หลังจากนั้น ก็เริ่มกิจกรรม 3 ก 3 ย ตามหลักการดำเนินงานของทูบีนัมเบอร์วัน จัดกิจกรรมให้กับนักเรียนในสมาชิกของโรงเรียนได้มีส่วนร่วมกับชมรม อาทิ เช่น การประกวด TO BE FOLK SONG CONTEST การประกวดดาวเดือนดาวมฤตยู แซ่บเวอร์ การแข่งขัน ROV TO BE CHAMPIONSHIP การจัดกิจกรรมเสียงตามสาย การประกวด TO BE GOT TALENT การนำนักเรียนเข้าอบรมศึกษาดูงานต่างๆ พร้อมกับเครือข่ายจังหวัดนนทบุรี จนมาวันหนึ่ง ได้คุยกับประธานชมรม เอาไหมกับแข่งขันการประกวดชมรมทูบีนัมเบอร์วันระดับจังหวัดนนทบุรี แต่ก็เหนื่อยนะ แต่สนุกเพราะได้นำผลงานที่เราทำได้เผยแพร่ให้บุคคลอื่นได้เห็นว่าเราได้ทำอะไรในโรงเรียนบ้าง ก็บอกลูกๆ ไปว่าผลจะแพ้ชนะไม่เป็นไร แต่วันนั้นบอกเลยว่า พวกเราตั้งความหวังกันมากกับการประกวด ในครั้งนี้ สุดท้ายลูกๆ ที่ทำการประกวด ก็มีน้ำตาออกมาตอนฟังผลการประกวด ก็บอกว่า เราจะกลับมาสู้กันใหม่ ในปีถัดๆไป หลังจากเราก็กลับมา เรายังคงเดินหน้าทำกิจกรรมของชมรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้สมาชิกในโรงเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วม

กิจกรรมต่างๆ เพื่อนำไปต่อยอด เป็นต้นทุนของชีวิต ในการที่จะเข้าสู่มหาวิทยาลัย โดยใช้ ชมรม TO BE NUMBER ONE เป็นการเปิดทางเข้าสู่มหาวิทยาลัย หลังจากนั้นปี 2561 ได้ส่งนักเรียนเข้าการประกวด TO BE NUMBER ONE IDOL รุ่น 9 ด้วยความหวังของครูกิจกรรม ความหวังก็มี แต่ตรงกันข้ามก็อยากให้ลูกๆ ได้มีโอกาสเข้าร่วมแสดงความสามารถบนเวที นำต้นทุนชีวิตที่เรามีนำออกมาใช้ เพื่อให้ได้ค้นพบตนเอง ปีแรกก็ไม่ประสบความสำเร็จ และนำข้อผิดพลาดมาปรับ ถามจากผู้เชี่ยวชาญ ขอคำแนะนำจากโรงเรียนในเครือข่าย และก็ส่งนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน TO BE NUMBER ONE IDOL รุ่น 10 ในปีนี้ มีความหวังมาก เราเก็บทุกรายละเอียด ทุกอย่างที่คิดว่าคณะกรรมการจะดู สุดท้ายเราก็ไปไม่ถึงฝัน แต่ท่านคณะกรรมการได้มองไว้ให้ไปต่อในรอบกรุงเทพมหานคร แม้ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ปกติ แต่ก็เชื่อมั่นในระบบกระทรวงสาธารณสุข จึงส่งรอบกรุงเทพมหานคร แต่ก็ยังพลาด ถือว่าเป็นประสบการณ์ที่ล้ำค่าที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสได้แสดงเวทีระดับใหญ่ๆ ที่หลายๆ คน อยากเข้าร่วมแต่ไม่มีโอกาส

ข้าพเจ้าเป็นที่ปรึกษาของชมรมทูบีนัมเบอร์วันโรงเรียนนนทบุรีวิทยาลัย ได้คิดที่จะต่อยอดในเรื่องต่างๆ ทั้งด้านการเรียน การศึกษาต่อ การพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสได้รู้จักตนเอง การพัฒนาตนเอง ทำให้พวกเขาหลุดพ้นห่างไกลจากยาเสพติด ไม่ยุ่งเกี่ยวอบายมุข การพนันต่างๆ และสามารถชักชวนเพื่อนที่หลงผิดกลับมาได้ ซึ่งข้าพเจ้าได้รู้สึกดีมาก ที่เห็นลูกๆ หลายคนเกิดทักษะในชีวิตจากการเข้าเป็นคณะกรรมการของชมรม เป็นสมาชิกของทูบีนัมเบอร์วันโรงเรียนนนทบุรีวิทยาลัย สามารถนำไปปรับใช้ในการเรียน การทำงาน การอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นี้คือสิ่งที่ข้าพเจ้ามีความสุขมาก สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับคือการทำงานร่วมกับผู้อื่น การปรึกษาหารือกัน การทำงานเป็นทีม การสร้างและพัฒนาเครือข่ายของชมรม แม้ว่าชมรมของข้าพเจ้าจะยังไม่ถึงฝัน แต่นักเรียนในโรงเรียนได้รับโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่ ทางชมรมจัดขึ้น สิ่งที่นักเรียนได้รับคือการเกิดทักษะในชีวิต การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การปรึกษาหารือ การรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น การรู้แพ้ รู้ชนะ และที่สำคัญ เขาจะห่างไกลจากยาเสพติดโดยอัตโนมัติ สิ่งที่โรงเรียนและชุมชนได้รับคือ การสร้างโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนที่ไม่มีนักเรียนติดยาเสพติด หรือมีแต่ก็ลดลงเรื่อยๆ โรงเรียนเป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป สุดท้ายนี้ แม้ว่ากาลเวลาจะเปลี่ยนไป กาลเวลาจะหมุนเวียนไปเรื่อยๆ แต่กิจกรรมในโรงเรียนก็ยังคงเดินหน้าปกติ สร้างความสุข สร้างรอยยิ้มให้กับสมาชิกในชมรม และสักวันหนึ่งต้นกล้าทูบีนัมเบอร์วันเหล่านี้จะเติบโตเป็นต้นกล้าต้นใหญ่ที่คอยให้ร่มเงากับคนในสังคมต่อไป

ผู้เขียน
นายปิยพล วงศ์ประสิทธิ์
ครูที่ปรึกษาชมรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม
อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

ในวันที่โลกใบนี้หมุนเวียนเปลี่ยนผันไปตามกาลเวลา มีหลายสิ่ง หลายอย่าง มากมายที่เกิดขึ้น ตั้งอยู่ และสูญหายมลายไปเป็นนับร้อยล้านเรื่องราว ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นประสบการณ์ให้กับทุกๆสรรพสิ่งบนโลกใบนี้ หากจะกล่าวถึงโครงการ TO BE NUMBER ONE คงไม่พ้นที่จะถูกเปรียบเปรยเป็นดังเช่น วัยรุ่นวัยใส ที่มากด้วยประสบการณ์ในชีวิต เรื่องราวมากมายของ TO BE NUMBER ONE ที่เดินทางผ่านร้อน ผ่านหนาว ผ่านความลำบากยากเข็ญ พบเจอมิตรภาพ ความรัก ความสุข จนมาถึง 18 ปี จึงถือได้ว่า มากด้วยประสบการณ์แห่งการเรียนรู้ และกำลังเข้าสู่วัยที่มั่นคงทางวุฒิภาวะอย่างสมบูรณ์แบบ หากจะย้อนกลับไปเมื่อปีพุทธศักราช 2545 ขณะนั้นข้าพเจ้ากำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โครงการ TO BE NUMBER ONE ได้ถือกำเนิดเกิดขึ้นตามพระปณิธานขององค์ประธานโครงการ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงมีพระดำรัส ความว่า **"...การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้หมดจากสังคมไทย ไม่สามารถดำเนินงานให้สำเร็จได้ด้วยการทำงานขององค์กรใดองค์กรหนึ่ง แต่ทุกองค์กร ทุกฝ่ายต้องช่วยกัน และการรวมตัวกันของผู้ที่มีความตั้งใจที่จะไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด จะทำให้เกิดพลังในการร่วมกันป้องกันปัญหา ยาเสพติดอย่างเข้มแข็ง..."** จุดเริ่มต้นจากพระปณิธาน ได้สานต่อก่อคุณค่า ให้ข้าพเจ้าน้อมนำพระดำรัส และตัดสินใจให้ข้าพเจ้าขับเคลื่อนโครงการ TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษากับเพื่อนๆ ในโรงเรียนนับตั้งแต่นั้นมา จนถึงวันที่ ข้าพเจ้าได้รับราชการครู ณ โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม ข้าพเจ้าเป็นผู้ผลักดันและริเริ่มให้เกิดชมรมทูบีนัมเบอร์วัน โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม อย่างสง่างามในวันนี้ เรื่องราวดีดี ได้เริ่มจากจุดเล็กๆ ขยายวงกว้าง และพัฒนาก้าวตามกาลเวลาอย่างไม่หยุดนิ่ง และในวันนี้ก็ล่วงเลยมาครบ 18 ปี ที่โครงการ TO BE NUMBER ONE ได้สร้างคุณค่าแก่สังคมไทย และสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพในการส่งต่อเรื่องราวดีดีให้กับเพื่อนสมาชิก และเครือข่าย TO BE NUMBER ONE จากวันนั้นจวบจนวันนี้ ข้าพเจ้าและโครงการ TO BE NUMBER ONE ได้ก้าวเดินไปข้างหน้า

พร้อมๆกัน เปลี่ยนสถานะจากผู้ร่วมกิจกรรม เป็นผู้สร้างสรรค์กิจกรรม และนี่เองเป็นจุดเริ่มต้นของเรื่องราวดีดีที่มีต่อโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่จะเล่าให้ทุกท่านฟัง

หากย้อนไปเมื่อ 3 ปีที่ผ่านมา จังหวัดบุรีรัมย์ โดยสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ มีวาระสำคัญในการพิจารณาคัดเลือกพื้นที่ในการรับเสด็จ ที่จะทรงเปิดชมรมทูบีนัมเบอร์วัน ณ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นห้วงเวลามหามงคลที่เวียนบรรจบครบวาระอีกครั้งที่องค์ประธานโครงการจะเสด็จทรงเปิดชมรมฯ และเยี่ยมชมพบปะสมาชิกในโครงการ ข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ TO BE NUMBER ONE โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม จึงได้นำเสนอผลการปฏิบัติงานและความพร้อมของชมรมทูบีนัมเบอร์วันในการเป็นจุดรับเสด็จและทรงเปิดชมรม และแล้วความตั้งใจของพวกเราก็สมความมุ่งหมาย เมื่อทางจังหวัดบุรีรัมย์มีมติเลือกชมรมทูบีนัมเบอร์วัน โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม เป็นจุดรับเสด็จ พวกเราต่างตื่นเต้นดีใจ และเตรียมความพร้อมอย่างสูงสุด และเมื่อวันศุกร์ที่ 17 พฤศจิกายน 2560 เวลา 17.00 น. ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เสด็จเป็นองค์ประธานเปิดชมรมและศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ณ โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ในวโรกาสนี้ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงพระราชทานพระอนุญาตให้สมาชิก **“ใครติดยายกมือขึ้น”** ในจังหวัด เข้าเฝ้าและรับพระราชทานคำแนะนำและกำลังใจเพื่อกลับมาเป็นคนดีของสังคม จากนั้นทรงพระราชทานพระอนุญาตให้สมาชิก TO BE NUMBER ONE โรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม และโรงเรียนต่างๆ ในจังหวัดบุรีรัมย์ซักถามปัญหาต่างๆ เพื่อรับพระราชทานคำแนะนำในการแก้ไขปัญหาและการปฏิบัติตน ข้าพเจ้ายังจำภาพ ความยิ่งใหญ่ในการเสด็จของพระองค์ครั้งนั้นได้เป็นอย่างดี สองข้างทางระหว่างรอรับเสด็จเรียงรายมากมายด้วยผู้คนทั้งสองฝั่งถนน เสียงที่ทุกดวงใจเปล่งออกมาด้วยคำว่า “ทูบีประโคนชัย เรารักทูลกระหม่อม ทรงพระสเลนเดอร์ ” ดังกึกก้องไปทั่วบริเวณ เหนือสิ่งอื่นใดนับเป็นมงคลยิ่งแก่ผืนแผ่นดินประโคนชัย และชมรมฯ อย่างหาที่สุดมิได้ ในค่ำคืนนั้นสมาชิกในชมรมทุกคน ได้ร่วมรับชมคอนเสิร์ตจากองค์ประธานโครงการ รอยยิ้มบนใบหน้า ทาบทาด้วยหยาดเหงื่อ เป็นภาพจำแห่งความสุขที่ประทับใจอย่างมิรู้ลืม ความปลื้มปิติยังไม่หมดสิ้น เมื่อเสด็จกลับก่อนขึ้นเฮลิคอปเตอร์พระที่นั่ง ทรงตรัสกับผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ ความว่า **“ เรามีความสุขและสนุกมากที่ได้มาบุรีรัมย์ ”** ผู้คนที่เฝ้าส่งเสด็จในเวลานั้นต่างหัวใจพองโตและประทับใจ เป็นอย่างยิ่ง

ที่ได้ถวายงานพระองค์ท่านอย่างเต็มกำลังความสามารถ ส่งเสริมพลังใจในการทำงานโครงการ TO BE NUMBER ONE อย่างแข็งขัน และนี่เป็นจุดเริ่มต้นในการทำงานเพื่อชมรมฯ ที่ยิ่งใหญ่ของพวกเรา และในการขับเคลื่อนกิจกรรมในโครงการ TO BE NUMBER ONE ข้าพเจ้าเป็นที่ปรึกษาให้กับนักเรียนในชมรมตามหลักการ เด็กนำ ผู้ใหญ่หนุน คอยส่งเสริม ผลักดัน มอบโอกาสในการทำกิจกรรม สร้างพื้นที่บวกให้กับเด็กๆ คอยช่วยประสานงาน สอนกระบวนการจัดการและการทำงานให้กับเด็กๆ จนพวกเขาสามารถสร้างผลงาน สร้างความประทับใจให้กับสมาชิกและผู้ที่เกี่ยวข้องมากมาย เคยมีผู้กล่าวว่า "การทำทูบี คือการทำความดี " ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับคำกล่าวนี้ เพราะทุกๆกิจกรรมของโครงการ TO BE NUMBER ONE ตามยุทธศาสตร์ ทั้ง 3 ด้าน มุ่งพัฒนาและส่งเสริมให้สมาชิกได้สร้างประโยชน์แก่เพื่อนมนุษย์มากมาย ไม่ว่าจะเป็นโครงการ ใครติดยายกมือขึ้น ร่วมคืนคนดีสู่สังคม สร้างพื้นที่บวกและแนวร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาอย่างยั่งยืน สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับจากโครงการ TO BE NUMBER ONE นั้น ล้วนแต่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองทั้งสิ้น กล่าวคือ ข้าพเจ้าได้ฝึกเป็นผู้ให้ด้วยจิตใจเมตตา ได้ถ่ายทอดกระบวนการ องค์ความรู้ต่างๆที่เกี่ยวกับโครงการ TO BE NUMBER ONE จากรุ่นสู่รุ่น และพวกเขาเหล่านั้นได้ขยายผลลงสู่สมาชิก ถือเป็นการส่งไม้ต่อแห่งผลผลิตที่ดีงาม ข้าพเจ้าได้ส่งต่อโอกาสในการเรียนรู้ มอบประสบการณ์ในการทำงานเป็นทีมให้กับเด็กๆ สร้างความรักความสามัคคีในหมู่คณะ ก่อเกิดเป็นพลังรักของครอบครัวทูบีประโคนชัย ไม่ว่างานจะหนัก หรือยากเย็นเพียงใด พวกเขาจะร่วมกันต่อสู้และแก้ไขปัญหาด้วยกระบวนการทำงานเป็นทีมได้อย่างน่าชื่นชม โครงการTO BE NUMBER ONE ได้ปั้นดินให้เป็นดาวส่งเสริมสนับสนุนให้สมาชิกได้แสดงออกอย่างเหมาะสมและเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ชมรมทูบีนัมเบอร์วันโรงเรียนประโคนชัยพิทยาคมได้นำนักเรียนเข้าแข่งขันในกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ TO BE NUMBER ONE อยู่เป็นประจำ อาทิ กิจกรรม TO BE NUMBER ONE CAMP, กิจกรรม TO BE NUMBER ONE IDOL, กิจกรรม TO BE NUMBER ONE TEEN DANCERCISE ซึ่งทุกๆกิจกรรมล้วนแล้วแต่สร้างความสุข สร้างความภาคภูมิใจในการมีส่วนร่วมและเป็นส่วนเล็กๆที่ยิ่งใหญ่เสมอ และนอกจากกิจกรรมในโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่เป็นกิจกรรมหลักแล้ว กิจกรรมในชมรมต่างๆที่เด็กๆได้จัดทำขึ้น ล้วนแล้วแต่ส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้ มีพัฒนาการ

ในการทำงาน ที่เป็นมืออาชีพและมีประสบการณ์ จากการจัดกิจกรรมสอนให้พวกเขาเกิดความอดทน มีสติรู้ สามารถคิด วิเคราะห์และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี เกิดทักษะในการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีจิตสาธารณะต่อสังคม จุดเด่นของการขับเคลื่อนโครงการ TO BE NUMBER ONE ข้าพเจ้าคิดว่า อยู่ที่การช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างเพื่อนสมาชิก หรือระหว่างเครือข่ายกับเครือข่าย เป็นการถ่ายทอดองค์ความรู้ และการส่งต่อสิ่งที่ดีดีร่วมกันเสมอ เติมเต็มซึ่งกันและกัน ก่อเกิดเป็นระบบพี่สอนน้อง น้องช่วยพี่ ดังเช่น โครงการสายรหัสทูบีนัมเบอร์วัน ที่ทางชมรมได้จัดทำขึ้น ทำให้พี่น้องได้ทำกิจกรรมดีดีร่วมกัน ไม่หันไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด สร้างความรักความสามัคคีในหมู่คณะ ส่งต่อความดีงามจากรุ่นสู่รุ่น พี่ๆบางคนจบการศึกษาไปแล้ว ก็ยังติดต่อและแวะเวียนมาให้กำลังใจรุ่นน้องอยู่เสมอซึ่งเป็นภาพแห่งความประทับใจที่เกิดขึ้น ในส่วนของการขับเคลื่อนชมรมฯ และขยายเครือข่ายก็ไม่มีที่สิ้นสุด คนทูบีไม่เคยทอดทิ้งกัน ข้าพเจ้าได้ร่วมกิจกรรมสัมมนาที่ทางโครงการ TO BE NUMBER ONE ได้จัดขึ้น ข้าพเจ้าได้พบกัลยาณมิตรจากทั่วสารทิศ จากเหนือ ใต้ ตะวันออก ตะวันตก แต่ทุกๆคนมีใจเดียวกัน คือหัวใจแห่งทูบีนัมเบอร์วัน เครือข่ายทุกแห่งระดมสมอง ระดมความคิด แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมให้แก่กัน พร้อมเปิดบ้านต้อนรับเป็นสถานที่ดูงานได้อย่างน่าประทับใจ ไม่มีใครหวงองค์ความรู้ และเทคนิคในการทำงาน ทุกคนพร้อมที่จะเป็นผู้ให้ ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้งาน เรียนรู้คน และกลับมาสอนงาน และสร้างคน อย่างตั้งใจจริง ข้าพเจ้าคิดว่ามีอีกสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นจุดเด่นและเป็นสิ่งสำคัญที่ องค์ประธานโครงการ ท่านไม่เคยลดละ นั่นคือหลักการ เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา พระองค์ท่านเข้าใจ ทุกปัญหา ลงลึกถึงความรู้สึกนึกคิดและพัฒนาการของวัยรุ่น ตามช่วงวัยต่างๆ ทรงพระราชทานคำแนะนำ ข้อคิดคติสอนใจ แนวปฏิบัติตามแบบฉบับวัยรุ่นได้อย่างถูกใจวัยโจ๋ ทรงเข้าถึงทุกปัญหาวัยรุ่นที่เกิดขึ้นและเป็นไปตามวัฏจักรสังคมที่เปลี่ยนแปลง ทุกๆการทรงงานในที่ต่างๆ พระองค์ท่านจะเปิดโอกาสให้วัยรุ่นได้มีโอกาสได้เข้าเฝ้าอย่างใกล้ชิด เพื่อลดช่องว่างและเป็นแบบอย่างในการเข้าถึงวัยรุ่นอย่างแท้จริง ทรงพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมโครงการ TO BE NUMBER ONE อย่างไม่หยุดนิ่ง จะเห็นได้จากการถ่ายทอดสดผ่านแฟนเพจ TO BE NUMBER ONE CHANNEL ทำให้สมาชิกในโครงการทุกคนได้เข้าใกล้ เข้าถึงพระองค์ท่าน

อย่างใกล้ชิด ทรงถาม-ตอบอย่างมิทรงถือพระองค์ สร้างความอุ่นใจ ความสุขใจ และเป็นหลักชัยให้กับสมาชิกทุกๆคน ในทุกๆโอกาส และทุกๆย่างก้าวในการพัฒนา ย่อมเรียนรู้จากประสบการณ์ในอดีตเสมอ เรื่องราวดีดีของ TO BE NUMBER ONE เกิดขึ้นทุกๆ การเปลี่ยนแปลง ในแต่ละปีมีกิจกรรมให้สมาชิก ให้เครือข่าย ได้ร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาไปสู่ความมั่นคงอย่างยั่งยืน ข้าพเจ้ามีความคาดหวังต่อโครงการ อยากจะเห็นโครงการ TO BE NUMBER ONE อยู่คู่ชาวทูบีไปนานๆ มีกิจกรรมใหม่ๆ ที่ช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถ และดึงศักยภาพของสมาชิกให้แสดงออกอย่างเหมาะสม ไม่หันไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เพิ่มพื้นที่บวก เสริมพลังใจในการใช้ชีวิตต่อไป

พัฒนาการในวัย 18 ปี TO BE NUMBER ONE ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และรอบด้านทุกข้อดีได้รับการพัฒนาและส่งเสริมเพื่อขจัดปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการขับเคลื่อนโครงการ โดยได้รับพระเมตตาจากทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ที่ทรงเป็นเสาหลักให้กับชาวทูบีนัมเบอร์วันเสมอมา และการเจริญเติบโตของโครงการ TO BE NUMBER ONE นั้น เป็นที่แน่นอนว่าไม่มีที่สิ้นสุด ด้วยพลังแห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของสมาชิกและเครือข่ายทูบีนัมเบอร์วัน ที่พร้อมจะผลักดัน ส่งเสริมสนับสนุน และมอบสิ่งดีดีให้แก่กัน จะเป็นวัคซีนชั้นดี เพื่อสร้างภูมิต้านทาน และ แรงใจที่ดีให้กับโครงการ TO BE NUMBER ONE ของเรา มีพัฒนาการแบบก้าวกระโดดอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ด้วยหัวใจที่เป็นหนึ่งเดียว

ทูบีสง่า งามเด่น ให้เห็นชื่นชม สมราคา
ปรับทุกข์ แก้ปัญหา ถ้วนหน้า ไม่พึ่งยา เป็นหนึ่ง กันทุกคน
เรามีเป้าหมาย เป็นหนึ่ง ที่พึ่งหลักชัย ให้ทุกคน
ทูลกระหม่อมฯ อยู่ในใจชน ทุกคน ขอทรงพระ สเลนเดอร์

ผู้เขียน
นางสาวนันทรัตน์ เกื้อหนุน
ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านทองมงคล
โรงเรียนบ้านทองมงคล อำเภอบางสะพาน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

สิบแปดปี ทูบีนัมเบอร์วัน ร่วมสร้างสรรค์เด็กไทยให้ก้าวหน้า
เป็นหนึ่งได้ โดยไม่พึ่งยา เก่งและกล้าพัฒนาเยาวชนไทย

สำหรับโครงการทูบีนัมเบอร์วัน ตัวข้าพเจ้าได้รู้จักโครงการนี้เมื่อตอนย้ายมาสอนโรงเรียนบางสะพานวิทยา อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อปี 2555 โดยได้รับมอบหมายให้เป็นรองหัวหน้าโครงการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งขณะนั้นก็หากิจกรรมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม เช่น กิจกรรมวันงดสูบบุหรี่โลก วันต่อต้านยาเสพติด จนกระทั่งได้รับมอบหมายให้มาช่วยดูแลกิจกรรม TO BE NUMBER ONE ซึ่งครั้งแรกที่พานักเรียนไปประกวด TO BE NUMBER ONE DANCERCISE และ TO BE NUMBER ONE IDOL รู้สึกตื่นเต้นกับนักเรียน เพราะนักเรียนได้รับรางวัลระดับจังหวัด จนได้เป็นตัวแทนไปประกวดระดับภาค ซึ่งขณะนั้นข้าพเจ้าได้บรรจุมาเป็นครู 6 ปีแล้ว แต่เพิ่งได้เห็นกิจกรรมดีๆ ที่มีให้กับผู้เรียนและเยาวชนที่ย่างก้าวเข้าสู่วัยรุ่น ยังมีความคิดว่าเป็นความโชคดีของเยาวชนไทยมาก ที่ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ท่านได้เล็งเห็นความสำคัญและจูงใจเยาวชนไม่ให้ยุ่งกับยาเสพติด อีกทั้งยังมุ่งให้เยาวชนได้ค้นหาความเป็นหนึ่งของตนเอง ไม่เพียงแค่เป็นโครงการที่พัฒนาทักษะทางด้านร่างกายเท่านั้น โครงการยังพัฒนาด้านอารมณ์ จิตใจและสังคมให้กับเยาวชนอีกด้วย จึงมีความคิดว่าหากตนเองได้มีโอกาสเป็นผู้บริหารจะนำกิจกรรมดีๆนี้ไปถ่ายทอดและส่งเสริมสนับสนุนให้กับเยาวชนต่อไป ซึ่งก่อนหน้านั้นทางโรงเรียนได้พัฒนานักเรียนจนเป็นตัวแทนการแข่งขัน TO BE NUMBER ONE IDOL ในระดับประเทศ จน ณ ปัจจุบันผู้เรียนท่านนั้นได้ชนะการประกวดมิสแกรนด์ของประเทศไทย สร้างชื่อเสียงให้กับทางโรงเรียนมาแล้ว และโรงเรียนก็มีการพัฒนากิจกรรมนี้มาตลอด

ในปี 2557 โรงเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมจัดบูธงานประกวดกับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในงานมหกรรมเฉลิมฉลองโครงการ ปีที่ 12 และนำนักเรียนเข้าร่วมแสดงความสามารถบรรยากาศในวันนั้น เป็นที่ตื่นตาตื่นใจมาก ทั้งเด็กนักเรียนและครูเองได้เห็นศักยภาพของแต่ละจังหวัด ผลงาน ความสามารถของเยาวชนไทย ซึ่งวันนั้นถือว่าเป็นงานที่รวมของดีแต่ละจังหวัดออกมาแสดงให้สาธารณชนได้เห็น ทุกจังหวัดมีความอลังการมาก โดยเฉพาะตอนที่พระองค์ท่าน ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี เสด็จมาเป็นประธานในพิธี ยิ่งไปกว่านั้นทางจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้รับรางวัลชนะเลิศ ซึ่งถือว่าเป็นความภาคภูมิใจของคนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะข้าพเจ้าเองที่ได้มีส่วนร่วมในการจัดเตรียมงานร่วมกับทางจังหวัด มีความปลื้มปิติ ยินดีที่ได้มีโอกาสใกล้ชิดกับพระองค์ท่าน เป็นความปลาบปลื้มที่ไม่อาจลบเลือน ได้เห็นความสามารถของเยาวชนไทยว่ามีการพัฒนาก้าวไกลไปแค่ไหน เป็นการใช้เวลาว่างที่เกิดประโยชน์มาก ผิดกับสมัยที่ข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก หลังจากนั้นพระองค์ท่านยังได้ไปเปิดศูนย์เพื่อนใจ ให้กับโรงเรียนประจวบวิทยาลัย ตัวข้าพเจ้าและนักเรียนก็ได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วม ได้ใกล้ชิดและถ่ายภาพกับพระองค์ท่าน ต่อมาในปี 2559 ข้าพเจ้าได้รับตำแหน่งบรรจุเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนเล็กๆ ระดับประถมศึกษา ที่มีเด็ก เพียง 67 คน ครั้งแรกที่ได้เห็นเด็กๆนักเรียน พบว่า เด็กไม่กล้าแสดงออก พอดีกับที่มีโครงการ TO BE NUMBER ONE เข้ามา ข้าพเจ้าจึงได้มอบหมายให้คณะครูนำนักเรียนเข้าร่วมโครงการ โดยเป็นแรงผลักดันส่งเสริมสนับสนุนทั้งที่ไม่มีงบประมาณสนับสนุน จนคณะครูส่งนักเรียนเข้าประกวด TO BE NUMBER ONE DANCERCISE ในระดับ Junior และ Pre-Teenage ผลปรากฏว่าปีแรก โรงเรียนได้รางวัลรองชนะเลิศ สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนจนทุกๆ คนให้ความสนใจในความน่ารักและความตั้งใจของโรงเรียน คณะครูและนักเรียน ปีต่อมาจึงหางบสนับสนุนโครงการเพิ่มจากหน่วยงานภายนอก ทั้งองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ในตำบลและสาธารณสุขอำเภอ จนปี 2561 ทางโรงเรียนได้ชนะการประกวด TO BE NUMBER ONE DANCERCISE ในระดับ Pre-Teenage และเป็นตัวแทนไปแข่งขันระดับภาค ทำให้ทั้งคณะครู นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน มีความสุขและตื่นเต้นกับโครงการครั้งนี้เป็นอย่างมาก นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น

ด้วยอุดมการณ์ของ TO BE NUMBER ONE ทำให้ข้าพเจ้ามีความศรัทธาในตนเองว่าข้าพเจ้าสามารถ "ทำได้" อยู่ที่หัวใจของตัวเองว่าจะกล้าก้าวไปให้ถึงหรือไม่ สิ่งที่ข้าพเจ้าพบนั้นไม่เพียงแต่ศาสตร์และศิลป์แห่งการเป็นครูและผู้บริหารสถานศึกษาเท่านั้น หากแต่ข้าพเจ้ายัง พบว่าความเป็นหนึ่งของโครงการ TO BE NUMBER ONE ที่ดำเนินการจัดตั้งมา ตลอดระยะเวลา 18 ปี ได้หยั่งรากลึกอย่างงดงามในสถานศึกษาต่างๆ ทั่วประเทศ ในการกระตุ้นและปลุกจิตสำนึกของเยาวชนและประชาชนของชาติให้มีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักว่าการเอาชนะปัญหายาเสพติดมิใช่หน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือองค์กรใดองค์กรหนึ่ง แต่จะต้องเกิดจากคนทุกคนในชาติ ในการร่วมแรงร่วมใจกันเป็นพลังของแผ่นดินที่จะต่อสู้และเอาชนะปัญหายาเสพติด ซึ่งก็หมายความว่าโรงเรียน ซึ่งเป็นสถานศึกษาสำคัญในการผลิตพลเมืองของประเทศที่ไม่เพียงเอาชนะปัญหายาเสพติดได้ แต่ยัง **"เอาชนะใจตนเอง"** ได้อย่างน่ามหัศจรรย์ ข้าพเจ้าในฐานะเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนได้ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนและโรงเรียน ในการเข้าร่วมชมรม TO BE NUMBER ONE และส่งเข้าประกวด ในระดับต่างๆ จนได้รับรางวัล นับเป็นเครื่องยืนยันความเป็นเลิศของ TO BE NUMBER ONE ที่ได้แผ่ขยายชื่อเสียงและคุณความดีได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยแท้ ยิ่งไปกว่านั้น แม้ว่าภาระหน้าที่หลักของข้าพเจ้าจะเป็นผู้บริหาร แต่ได้นำความรู้ ประสบการณ์ที่สะสมมาถ่ายทอดและแบ่งปันให้กับคณะครู จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความเป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด พัฒนาความคิด ความรู้ และทักษะของผู้เรียน โดยใช้สติและปัญญาเป็นหลักสำคัญในการดำรงตนบนหนทางสู่ความเป็นเลิศ และมุ่งมั่นทำตามความฝัน สามารถเติบโตเป็นกำลังของชาติที่ทรงพลังต่อไป

นอกจากนี้ หากจะกล่าวว่าโครงการ TO BE NUMBER ONE ได้จัดตั้ง **"ศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE"** และให้สมาชิกและประชาชน ทั่วไปได้มีส่วนร่วมและมีชีวิตใหม่ ข้าพเจ้าก็ได้ถ่ายทอดแนวทางการดำเนินการให้ครูประยุกต์ใช้กับลูกศิษย์ในฐานะ **"เพื่อนใจ"** ลูกศิษย์สามารถปรึกษาคณะครูได้

ทุกเรื่อง กล่าวคือ ข้าพเจ้าถ่ายทอดให้ครูวางตน แบบ **"พี่น้อง"** ทำให้ผู้เรียนกล้าจะระบายและเล่าเรื่องราวต่างๆ ทั้งปัญหาการเรียนและปัญหาส่วนตัวให้กับคณะครู

ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่า การเป็นเพื่อนแท้ ของครูและศิษย์ย่อมทำให้ลูกศิษย์รับฟังข้อแนะนำเพื่อนำไปแก้ไขปัญหา ปรับปรุง และพัฒนาตนให้เป็นคนใหม่ที่เข้มแข็งและมีความมั่นคงทางจิตใจ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้ไปสู่จุดมุ่งหมาย สิ่งนี้นับเป็นสิ่งดีๆ ที่ TO BE NUMBER ONE ได้ให้แนวทางชีวิตแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเองก็ปรารถนาและพร้อมจะดำเนินตามแนวทางนั้นเพื่อส่งต่อสิ่งดีๆ แก่ผู้อื่น เพราะไม่ว่าข้าพเจ้าจะปฏิบัติตนตามบทบาทหน้าที่ในสถานภาพ "ลูก" "ผู้อำนวยการ" "ศิษย์" และ "ครู" แต่ทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าก็ได้ปฏิบัติตนให้สมกับการได้เป็นสมาชิก TO BE NUMBER ONE ซึ่งเชื่อมั่นว่าสมาชิกคนอื่นๆ ที่กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทยล้วนกำลังรังสรรค์ความดีและมุ่งมั่นทำคุณประโยชน์เพื่อตอบแทนบุญคุณแผ่นดินอย่างเต็มศักยภาพ โดยมี TO BE NUMBER ONE เป็นศูนย์กลางเชื่อมร้อยประสานหัวใจของสมาชิกแต่ละคนให้เป็นหนึ่งเดียว และมีความหนักแน่นในการเป็นคนเก่งโดยไม่พึ่งยาได้เป็นอย่างไร

ตลอดระยะเวลา 18 ปี TO BE NUMBER ONE เป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่ามีความหมายอย่างยิ่งต่อเหล่าเยาวชนไทย ให้มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีกำลังใจในการดำเนินชีวิตด้วยการค้นหาตัวตนในทางที่เหมาะสม พร้อมตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง มีความรู้เรื่องยาเสพติดและเข้าร่วม กิจกรรมต่างๆ ด้วยการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์จนสามารถแผ่ขยายความดีผ่านการสร้างและพัฒนาเครือข่าย TO BE NUMBER ONE ไปยังทุกพื้นที่ของประเทศไทยให้มีความเข้มแข็ง โดยมีทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี ทรงเป็นมิ่งขวัญของชาว TO BE NUMBER ONE ให้พร้อมรังสรรค์ "ความเป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติด" มีศรัทธาในการดึงศักยภาพของตนตามความถนัดและสนใจที่ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง เพื่อให้ TO BE NUMBER ONE ก้าวเข้าสู่ปีต่อๆ ไปอย่างมั่นคง เคียงคู่การพัฒนาประเทศไทยให้งดงามและสามารถเอาชนะยาเสพติดได้อย่างยั่งยืนแท้จริงตลอดไป

ผู้เขียน
นางสาวพิมพา กาหลง
ครูผู้รับผิดชอบงาน TO BE NUMBER ONE
โรงเรียนละอุ่นวิทยาคาร จังหวัดระนอง

"งานของครูไม่มีวันจบสิ้น" คำกล่าวนี้ชัดเจนขึ้นเมื่อฉันมาเป็นครู ความฝันในวัยเด็กที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ฉันมุ่งมั่นตั้งใจอย่างแน่วแน่ในการทำตามฝันของตัวเอง จึงเลือกเรียนครู จนสอบบรรจุครูได้อย่างภาคภูมิใจ ตลอดระยะเวลาที่รับราชการนั้น ฉันปฏิบัติหน้าที่ด้วยความพากเพียร อดทน เสียสละเวลาส่วนตัวเพียงเพื่อต้องการให้เด็กเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ฉันเชื่อมั่นว่าอาชีพครู คืออาชีพที่เปลี่ยนแปลงอนาคตของชาติได้จริงๆ

ชมรม TO BE NUMBER ONE เกิดขึ้นในโรงเรียนที่ฉันสอน และดำเนินกิจกรรมมาเป็นระยะเวลา 5 ปี เริ่มต้นจากศูนย์ เพราะความไม่กล้า ความกลัวที่จะทำกิจกรรม ฉันและเด็กๆ หลายคนได้รับโอกาสที่ดี จนทำให้ชมรมพัฒนาขึ้นทุกปี มีเด็กๆ ในชมรมหลายต่อหลายรุ่นที่หมุนเวียนเปลี่ยนกัน หลายคนที่ประสบความสำเร็จจากการทำกิจกรรมในชมรม เรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยด้วยการยื่นแฟ้มสะสมผลงานที่เกือบทุกกิจกรรมมีคำว่า TO BE NUMBER ONE เหมือนเป็นโลโก้ เป็นแบรนด์ที่ทุกคน ทุกที่รู้จัก เด็กหลายคนค้นพบความสามารถของตนเอง ค้นหาตัวตนและรู้ว่าตัวเองชอบอะไร ถนัดอะไร นักเรียนของฉันที่ส่งเสริมกันมาตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เก็บเกี่ยวผลงานต่างๆ จนกระทั่งสามารถเป็นตัวแทนการแข่งขันรายการต่างๆ มากมาย นำมาซึ่งความภาคภูมิใจของครอบครัว โรงเรียน และตัวเด็กเอง โดยเด็กคนหนึ่งได้รับรางวัลนักเรียนพระราชทาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ก็ถือเป็นเรื่องที่น่ายินดี และฉันคิดว่าเด็กที่ทำกิจกรรมก็คงมีลักษณะแบบนี้ ฉันรู้สึกภาคภูมิใจที่เป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมเด็กๆ เหล่านี้ผ่านกิจกรรมต่างๆ ของชมรม TO BE NUMBER ONE แต่ชีวิตจริงคนเราคงไม่ได้สมหวัง สุข ดีใจไปทุกเรื่อง ฉันเองก็เช่นกัน เหตุการณ์เหล่านี้สะท้อนหลักความจริงของชีวิต **"ความแน่นอนคือความไม่แน่นอน"** และไม่มีอะไรบนโลกนี้ที่จะถูกต้องเสมอไป แล้วความผิดพลาดย่อมเกิดขึ้น เด็กอีกคนหนึ่งที่ฉันดูแล ฟูมฟัก ส่งเสริมสนับสนุนทุกอย่าง ได้รับรางวัลต่างๆ มากมาย หลายรางวัลในระดับประเทศ นอกจากนี้

ยังได้รับโอกาสดีๆ ในการพัฒนาตนเอง ค่าย แคมป์ไปมาเกือบทุกที่ เรียนดี มีความสามารถหลายด้าน เป็นแกนนำหลักของชมรม ของโรงเรียน เป็นพิธีกร เป็นนักแสดง ทำทุกกิจกรรม สุดท้าย เด็กคนนี้ **"ท้องในวัยเรียน"** ฟังดูเป็นเรื่องน่าเศร้าใจยิ่งนัก ฉันใจสลาย เด็กเรียนดี กิจกรรมเด่น แต่ขาดภูมิคุ้มกันทางจิตใจ เมื่อมีความรัก ไม่สามารถบังคับตัวเองได้ นี่ฉันประสบความสำเร็จในการทำงานจริงๆ แล้วเหรอ ฉันย้อนกลับมาถามตัวเอง และโทษตัวเองต่างๆ นานา ทำไมฉันถึงไม่สามารถจูงมือเขาไปให้ถึงฝั่งได้ ความพยายามของฉันตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ทำงาน TO BE NUMBER ONE มันล้มเหลวไม่เป็นท่า ความรู้สึกเจ็บลึกในหัวใจ คำถามร้อยแปดเต็มหัวไปหมด ทำไม ทำไม ทำไม ก็นั่นสิ ฉันจะมัวนั่งซ้ำเติมตัวเอง โทษตัวเอง โทษเด็กว่าไม่รักดีอยู่ทำไม ฉันต้องลุกขึ้นมามีสติ แล้วฉันก็ตั้งสติ เพราะน้องชายที่ฉันรักซึ่งเขาเป็นคนเริ่มต้นในการก่อตั้งชมรม TO BE NUMBER ONE เขาเตือนสติให้ฉันคิด ทบทวน มองความเป็นจริง ทิ้งอคติ ทิ้งคำถามเหล่านั้น ในเมื่อลูกเราผิดพลาด เราก็ต้องเข้าใจ ยอมรับ และให้อภัย สิ่งใดเกิดขึ้นแล้ว สิ่งนั้นย่อมดีเสมอ ฉันยังรักและห่วงใยเขา อย่างน้อยถึงเขาพลาด ถ้าเขาพลิกตัวเอง แล้วประสบความสำเร็จ เขาคือหนังสือที่ดีเล่มหนึ่งที่เราควรอ่านและนำไปเล่าต่อเป็นประสบการณ์ ฉันคุยกับเขา และเขายังมองว่า TO BE NUMBER ONE คือสิ่งสวยงาม และฉันได้เรียนรู้ว่า ความจริงแล้ว TO BE NUMBER ONE คือการให้โอกาสและช่วยเหลือคนทุกประเภทได้กลับมาเป็นคนดีของสังคม แม้ใครจะมองอย่างไร แต่ TO BE NUMBER ONE พร้อมจะช่วยเหลือ ให้เขาเดินเส้นทางสายใหม่ ไม่ว่าลูกศิษย์จะเป็นอย่างไร เขาก็ยังคงเป็นศิษย์เหมือนลูกที่เรารัก ฉันยังอยู่ที่เดิม พร้อมที่จะกอดและปลอบเขาเมื่อวันที่เขาพร้อมจะเดินเข้ามาสู่ครอบครัว เรายังคงเป็นครอบครัวเดียวกันตลอดไป คำพูดของหนูยังคงดังก้องในโสตประสาทครูเสมอ **"หนูขอขอบคุณสำหรับโอกาสดีๆ และทุกสิ่งทุกอย่างที่ครูมอบให้เด็กคนนี้นะคะ วันที่หนูประสบความสำเร็จ หนูจะไม่ลืมครูทั้งสอง จะไม่ลืมบ้านหลังหนึ่งที่เคยอยู่ เคยนอน เคยกินมาด้วยกัน เป็นบ้านที่อบอุ่นและทำให้มีหนูขึ้นมาในวันนี้ ถึงต้นทางของหนูจะไม่สวยหรู แต่หนูสัญญาว่าจะทำให้ดีที่สุด รักครูสองคนนะคะ ครูของหนู"**

ผู้เขียน
นางสาวรัตนาภรณ์ เธียรธีรศานต์
ที่ปรึกษาชมรม TO BE NUMBER ONE
โรงเรียนละอุ่นวิทยาคาร จังหวัดระนอง

TO BE NUMBER ONE ทำให้ครูได้เข้าถึง เข้าใจ ใกล้ชิด ในตัวนักเรียนมากขึ้น เพราะมีกิจกรรมที่หลากหลายมาเป็นตัวเชื่อม ให้ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนนั้น **"เป็นหนึ่ง โดยไม่พึ่งยา"** ที่ **"เป็นหนึ่ง"** ในทุกๆ ด้านได้ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน วิชาการ นันทนาการ กีฬา ตามความสามารถที่นักเรียนที่มีอยู่

หากจะย้อนไปเมื่อ 18 ปีที่แล้ว กิจกรรม TO BE NUMBER ONE ยังไม่เป็นที่รู้จักกันมากนัก กิจกรรมที่มี ณ ตอนนั้น ที่ดิฉันได้สัมผัสคือ การประกวดการเต้นแอโรบิค เพราะทางโรงเรียนได้ส่งนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน เมื่อประมาณปี 2552 ทางสำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ได้มาให้ความรู้เกี่ยวกับ TO BE NUMBER ONE แก่ครูผู้รับผิดชอบ ผลปรากฏว่า โรงเรียนก็ยังไม่สามารถดำเนินการ TO BE NUMBER ONE ได้อย่างเต็มรูปแบบ จนกระทั่งมาถึงปี 2558 ดิฉันและเพื่อนร่วมงานคือ นางสาวพิมพา กาหลง ได้รับการมอบหมายจากท่านผู้อำนวยการโรงเรียนให้รับผิดชอบกิจกรรม TO BE NUMBER ONE โรงเรียนละอุ่นวิทยาคาร ผนวกกับได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ TO BE NUMBER ONE ภายใต้การบริหาร 3 ก 3 ย อย่างเต็มรูปแบบจากนายนพพร บำรุง เจ้าหน้าที่สาธารณสุขอำเภอละอุ่น จนทำให้โรงเรียนละอุ่นวิทยาคาร ได้เป็นที่รู้จักต่อสาธารณชนจากผลงานต่างๆ เช่น ครูและนักเรียนได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณเป็นผู้มีผลการปฏิบัติงาน TO BE NUMBER ONE ระดับดีเด่น เป็นตัวแทนระดับจังหวัดในการเข้าร่วมแข่งขันชมรม TO BE NUMBER ONE ในสถานศึกษา ระดับภาคใต้ถึง 2 ปีซ้อน

ดิฉัน นางสาวรัตนาภรณ์ เธียรธีรศานต์ ตำแหน่ง ครู โรงเรียนละอุ่นวิทยาคาร รับราชการมาเป็นเวลา 26 ปี ได้รับรางวัล **"ครูขวัญศิษย์"** รุ่นที่ 3 ของมูลนิธิสมเด็จเจ้าฟ้ามหาจักรี ประจำปี 2562 ซึ่งดิฉันได้นำกิจกรรม TO BE NUMBER ONE มาเป็นหลักในการสร้างความเปลี่ยนแปลงในตัวศิษย์ให้มีความเจริญก้าวหน้า ก่อนที่จะได้รับรางวัล

ดิฉันดำเนินกิจกรรม TO BE NUMBER ONE ให้กับนักเรียน โดยการส่งเสริมความสามารถและสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมที่ตนเองถนัด การดำเนินงานในระยะแรกเป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากทั้งครูและเด็กเองยังมีความกังวล และที่สำคัญกำแพงระหว่างความสัมพันธ์นั้นหนามาก ดิฉันค่อนข้างเป็นครูที่เจ้าระเบียบ เข้มงวด และในความคิดของเด็กนั้น ทุกคนคิดว่าดิฉันเป็นครูที่ดุ เขาจึงไม่ค่อยกล้าเข้ามาหา หรือมาปรึกษา แต่ TO BE NUMBER ONE ถือเป็นความมหัศจรรย์ที่มาทลายกำแพงนั้นจดหมดสิ้น ดิฉันได้เรียนรู้ถึงการผ่อนหนัก ผ่อนเบา เปิดโอกาสให้ตัวเองได้เรียนรู้ไปพร้อมๆ กับเด็กผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นตัวประสานความสัมพันธ์ของครูกับเด็กให้มีความเข้าใจ ก้าวผ่านเส้นบางๆ ที่กั้นอยู่ และทำให้นักเรียนนั้นกล้าที่จะเข้ามาหา เข้ามาปรึกษาพูดคุย จนในที่สุดความเป็นครอบครัว TO BE NUMBER ONE ก็ได้ก่อเกิดขึ้น ดิฉันพยายามปรับเปลี่ยนแนวคิดและทัศนคติ เปลี่ยนแปลงตัวเอง เพื่อเป็นกันเองกับเด็ก และพยายามดูแลพวกเราด้วยความรัก ความเมตตา ให้เขาได้สัมผัสถึงความเอาใจใส่ของครูเมื่อมาทำกิจกรรมร่วมกัน นอกจากนี้ ดิฉันยังได้เห็นการเปลี่ยนแปลงของลูกศิษย์รุ่นแล้วรุ่นเล่าที่เขาหมุนเวียนกันมาโดยมีกิจกรรม TO BE NUMBER ONE เป็นสื่อกลาง แน่นอนว่าคนเป็นครูนั้นเลือกลูกศิษย์ไม่ได้ จะยากดีมีจน เป็นโจร เป็นตำรวจ ทุกคนคือลูกศิษย์ หลายคนได้ค้นพบความสามารถและศักยภาพของตนเอง รู้ว่าตนเองถนัดด้านใด และมีเป้าหมายในชีวิตมากยิ่งขึ้น สิ่งเหล่านี้ เหมือนเป็นยาวิเศษหล่อเลี้ยงจิตวิญญาณของคนเป็นครู เพราะเรามุ่งหวังแต่เพียงลูกศิษย์เป็นคนดี และมีชีวิตที่ดีขึ้น TO BE NUMBER ONE ช่วยให้ลูกศิษย์ของดิฉันหลายคนที่หลงผิดไป ได้กลับมาเป็นคนดีของสังคม ดิฉันตั้งมั่นว่าจะดำเนินการอย่างนี้ไปตลอด หากเกษียณอายุก็จะสนับสนุนกิจกรรม TO BE NUMBER ONE ตลอดไป

ผู้เขียน
นายสุพจน์ จุลชาติ
ผู้รับผิดชอบงาน TO BE NUMBER ONE
เรือนจำจังหวัดชัยภูมิ

เนื่องในวันที่ 15 กรกฎาคม 2563 เป็นวันครบรอบ 18 ปีโครงการ TO BE NUMBER ONE ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ยาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญระดับชาติ ที่รัฐบาลถือเป็นนโยบาย ที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไขอย่างจริงจัง ทั้งนี้ เพราะปัญหายาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดในทุกพื้นที่ของประเทศไทย ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกวันส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจสังคมการเมืองและความมั่นคงของชาติ

ปี 2542 เป็นต้นมา สภาพปัญหายาเสพติด เปลี่ยนไปจากที่เป็นอยู่ในอดีตอย่างสิ้นเชิง จากเดิมที่เป็นเฮโรอีนกลายเป็นยาบ้า หรือสารแอมเฟตามีน ที่ระบาดตั้งแต่ระดับครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สังคม และประเทศ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงมีความห่วงใยต่อประชาชนชาวไทยเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นวัยที่ต้องการเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ แต่ยังขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ดีพอ

โครงการรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้ใช้ชื่อเพื่อให้ง่ายต่อการรณรงค์ว่า โครงการ TO BE NUMBER ONE ตระหนักว่าการที่จะเอาชนะปัญหายาเสพติดให้ได้ไม่ใช่เรื่องง่าย โดยมุ่งเน้นการรณรงค์ในกลุ่มเป้าหมายหลักคือวัยรุ่นและเยาวชน โดยกลวิธีสร้างกระแสการแสดงพลังอย่างถูกต้องโดยไม่ข้องเกี่ยว กับยาเสพติดการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจ จัดระบบ การบำบัดรักษาภายใต้โครงการ ใครติดยายกมือขึ้น การดำเนินโครงการโดยยึดวัยรุ่นและเยาวชนเป็นศูนย์กลางส่งเสริมการแสดงความสามารถ กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกและช่วยสร้างเสริมความภาคภูมิใจ

ใช้สื่อดนตรีกีฬาในการเข้าถึงเยาวชน กระตุ้นให้เยาวชนเข้ามารวมกลุ่มกัน สร้างความรู้และทักษะในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดซึ่งเป็นภูมิคุ้มกันที่สำคัญ

สำหรับเยาวชนในชุมชน ให้ปลอดภัยจากปัญหายาเสพติด

เพื่อนช่วยเพื่อนสร้างศูนย์รวมให้วัยรุ่นรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมที่สนใจ สร้างสรรค์และเกิดความสุข

สร้างเครือข่าย TO BE NUMBER ONE ที่มีศักยภาพทำให้การดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่องยั่งยืน

จัดประกวดกิจกรรมในโครงการเพราะต้องการก่อให้เกิดความรักความผูกพันระหว่างผู้ที่ทำงานในโครงการร่วมกันเปิดโอกาส การรับรู้และได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ทำให้มีการพัฒนางานในโครงการให้มั่นคงก้าวหน้ามีประสิทธิภาพต่อเนื่องและยั่งยืนเป็นการแสดงเจตนารมณ์ร่วมกันว่าเราจะยังคงทำงานร่วมกันอยู่ และจะทำต่อไปเพื่อความปลอดภัยของประเทศชาติ

การรณรงค์สร้างกระแสเป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งยาเสพติดเน้นการสร้างและพัฒนาเด็กรุ่นใหม่ให้มีค่านิยมไม่พึ่งยาเสพติด การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมการประกวดต่างๆให้ทันสมัยน่าสนใจ และสมาชิกได้ประโยชน์มากขึ้น เผยแพร่ข้อมูลและประชาสัมพันธ์โครงการและผลงานผ่านช่องทางที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น

เพิ่มการจัดกิจกรรมการประกวด และการแข่งขันในเชิงสร้างสรรค์สร้างความสามัคคีและเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม

เพิ่มองค์ความรู้เพื่อเสริมทักษะและพัฒนาคุณภาพสมาชิก TO BE NUMBER ONE เช่น การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

ปรับรูปแบบกิจกรรมให้ทันสมัยและตอบสนองความต้องการของสมาชิก พัฒนาหลักสูตรและจัดอบรมวิทยากรระดับจังหวัดให้สามารถสร้างแกนนำชุมชนและแกนนำศูนย์เพื่อนใจได้

หวังว่าเรียงความที่ส่งมานี้จะช่วยสนับสนุนการดำเนินงานของแกนนำ และสมาชิกศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE ที่มีอยู่ทุกจังหวัดของประเทศนำไปใช้พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ซึ่งเป็นทักษะ สำคัญการดำเนินชีวิตของสมาชิกต่อไปขอบคุณครับ

ผู้เขียน
นายกฤษตฤณ อัปมะโน
เจ้าพนักงานพัฒนาสังคมปฏิบัติงาน
ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตบางกะปิ
กรุงเทพมหานคร

ดี เก่ง สุข มุ่งเน้นการรณรงค์เพื่อให้เกิดกระแสและค่านิยม **"เป็นหนึ่งโดยไม่พึ่งพายาเสพติด"** มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพสมาชิกให้เป็นคนเก่งและดี เน้นการทำให้สมาชิกมีความสุข หลายๆท่านอาจเคยได้ยินผ่านหูผ่านตามาบ้าง ร่วมทั้งผู้เขียนเองด้วย ยอมรับเป็นคนหนึ่งที่ไม่มีโอกาสเป็นแม้สมาชิกของชมรม TO BE NUMBER ONE ด้วยโอกาสทางการศึกษาในช่วงวัยเรียน แต่ก็พยายามมองหาหนังสือภาพข่าวในหนังสือนิตยสารตามห้องสมุดสาธารณะ เพื่อติดตามผลดำเนินงานด้านต่างๆ ของโครงการ ตอนนี้ทำอะไรบ้าง และอีกช่องทางหนึ่งคือช่วงข่าวในพระราชสำนักเป็นช่วงที่ประทับใจที่สุดได้เห็นองค์ประธานโครงการ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทรงเป็นประธานเปิดงานที่ต่างๆ ของแต่ละโรงเรียน แต่ละศูนย์เพื่อนใจ ก็ได้แต่นึกในใจวันหนึ่งเด็กตาดำๆ อย่างผู้เขียนเอง จะมีโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรม ได้มีโอกาสเฝ้ารับเสด็จหรือไม่ จนวันหนึ่งความฝันที่เป็นจริงก็เกิดขึ้น เมื่อผู้เขียนได้สอบบรรจุเข้ารับราชการกรุงเทพมหานครสามัญ ตำแหน่งเจ้าพนักงานพัฒนาสังคมปฏิบัติงานได้ ได้รับมอบหมายหน้าที่ดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขยาเสพติดในชุมชน ร่วมทั้งดำเนินงานชมรม TO BE NUMBER ONE ในชุมชนกรุงเทพมหานคร ก็ได้มีโอกาสเฝ้ารับเสด็จทรงเป็นประธานในงานมหกรรมรวมพลสมาชิก TO BE NUMBER ONE ประจำปี 2562 ทรงทอดพระเนตรและเยี่ยมชมการจัดบูธนิทรรศการ ของจังหวัดและชมรม TO BE NUMBER ONE จำนวน 383 บูธ ณ ฮอลล์ 4 อาคารอิมแพ็ค ฟอรั่ม เมืองทองธานี นำมาซึ่งความปลาบปลื้มประทับใจ ในชีวิตหนึ่งที่เกิดมา จึงเป็นที่มาของจุดเริ่มต้นเรื่องที่ผู้เขียนจะเล่าต่อไปนี้

การดำเนินงานแต่ละงาน ย่อมมีอุปสรรคปัญหา ร่วมทั้งผู้เขียนด้วย เริ่มแรกที่ได้รับผิดชอบดำเนินงานชมรม TO BE NUMBER ONE ในชุมชนกรุงเทพมหานคร ก็เกิดความสงสัยนึกในใจว่ามันจะเกิดขึ้นได้อย่างไร หลายๆคำถามเกิดขึ้นมากมายอยู่ในหัว

จนได้ศึกษาคู่มือการดำเนินงานเลยเกิดความเข้าใจมากขึ้น จนถึงวันที่ได้ลงมือทำจริง คือการจัดตั้งชมรม TO BE NUMBER ONE ในชุมชนกรุงเทพมหานคร ชมรมแรกที่ผู้เขียนจัดตั้งคือ ชมรม TO BE NUMBER ONE ชุมชนประชาร่วมใจ นูรุ้ลกุรอาน วันแรกลงไปสัมผัสด้วยความรู้อันมีน้อยนิด ท่ามกลางอากาศที่แสนร้อน เสียงที่ดังราวนกกระจอกแตกรังมันชวนให้อารมณ์ขึ้นได้ง่ายๆเหมือนกัน นึกอยู่ในใจว่ากำลังจะทำอะไรกันแน่ ด้วยความที่เคยเป็นนักแสดงหมอลำมาก่อน บวกกับความกล้าแสดงออกยืนหนึ่งก็ว่าได้ เลยได้ตะโกนออกไปว่า **"อัสสลามมุอะลัยกุม"** เสียงตอบกลับว่า **"วาอาลัยกุมมุสลาม"** เกินคาด เด็กๆหยุดฟังว่าผู้เขียนเป็นใครด้วยความสงสัย เลยประกาศออกไปว่า **"พี่มาประชาสัมพันธ์จัดตั้งชมรม TO BE NUMBER ONE ในชุมชน"** ด้วยเด็กยังเล็กอายุเยอะสุดแค่ 11 ขวบเท่านั้น ถามกลับไปก็ไม่มีใครทราบเลยว่าคือชมรมอะไร แต่ผู้เขียนเองก็เข้าใจได้ว่าอาจจะมีคนทราบ แต่ไม่กล้าตอบ เลยบอกกลับไปว่า **"ไม่เป็นไร เดียวพี่จะเล่าให้ฟัง"** หลังจากฟังเสร็จเลยถามกลับว่า **"ทราบหรือไม่ใครเป็นองค์ประธานของโครงการนี้"** เสียงที่ได้ยินตอบกลับเป็นเด็กผู้ชายว่า **"ทูลกระหม่อมแต่ผมจำชื่อไม่ได้"** ในใจจะร้องไห้ออกมาแล้ว ด้วยความตื้นตันใจว่าอย่างน้อยก็ยังมีเด็กให้ความสนใจอยู่ อาทิตย์ต่อมามีการแต่งตั้งคณะกรรมการ เด็กผู้ชายคนที่ตอบก็ได้รับเลือกเป็นประธานชมรมอีกด้วย ในส่วนกิจกรรมของ ชมรมจะให้เด็กๆเป็นคนเสนอความคิด ซึ่งได้คำตอบหลายกิจกรรม ผู้เขียนเลยนำหลักการประชาธิปไตยเข้ามาช่วยด้วย โดยการให้เด็กๆ ยกมือรับรองกิจกรรม ซึ่งนำมากิจกรรมที่เด็กในชมรมคิดต่อยอดในการหาทุนเข้าชมรม ในปีที่ผ่านมา 2563 ก็ได้ส่งชมรมนี้เข้าร่วมประกวดด้วยในประเภท ดีเด่น แต่ก็ไม่ผ่านเข้ารอบ ถือว่าเป็นประสบการณ์อันล้ำค่าของเด็กๆและตัวของข้าพเจ้าเอง อย่างน้อยก็สามารถทำให้เด็กๆทราบถึงวัตถุประสงค์ของโครงการ และเด็กๆ สามารถใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ยังไม่เคยทำ

เหนือสิ่งอื่นใด ก็คงไม่พ้น ความภูมิใจว่าในชีวิตของคนคนหนึ่งเกิดมาบนผืนแผ่นดินไทย มีโอกาสได้ถวายงาน ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี องค์ประธานโครงการ และอีกหนึ่งสิ่งที่ได้คือ ได้เห็นเด็กๆ จากพื้นฐานที่ไม่มีความรู้ในการดำเนินงานในรูปแบบชมรม สามารถจัดตั้งชมรมและได้ เข้าร่วมประกวดในระดับกรุงเทพมหานคร เป็นตัวแทนของสำนักงานเขตบางกะปิ ผลที่ได้อาจจะยังไม่

ออกดอกออกผลเลยซะทีเดียว ก็ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีก็ว่าได้ ที่ทำให้เด็กกลุ่มเล็กๆ มองเห็นปัญหายาเสพติดเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว ทำให้เด็กๆตระหนักถึงเรื่องความเป็นอยู่ในอนาคต ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ดีที่สามารถส่งต่อให้กับน้องๆ รุ่นต่อไปในการดำเนินงานของชมรม เชื่อว่าหากน้องได้รับการสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ไม่แน่อาจจะเป็นประวัติศาสตร์ใหม่ของสำนักงานเขตบางกะปิก็ว่าได้ ที่สามารถคว้ารางวัลระดับประเทศได้ นึกแบบนี้แล้วช่างมีกำลังใจเหลือเกิน ที่ผ่านมานับว่าเป็นประสบการณ์ ในการพัฒนาและต่อยอดในการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนกรุงเทพมหานคร นำหลักการที่ได้รับใช้ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ในชุมชนที่ผู้เขียนรับผิดชอบ กรรมการ กองทุน กิจกรรม นำไปใช้ในดำเนินการกิจกรรมต่างๆ ได้ตลอดทุกกิจกรรมก็ว่าได้ ผู้เขียนเองก็นำหลัก 3 ก. ไปใช้ในการทำกิจกรรม โดยนำเข้าสู่วาระการประชุมประจำเดือนของคณะกรรมการชุมชน นำเงินที่ได้รับสนับสนุนจากภาครัฐ ไปทำกิจกรรมให้เกิดประโยชน์แก่สมาชิกในชุมชนทั้งในเรื่องแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน และเรื่องอื่นๆ ที่ชุมชนให้ความสนใจ

เดินทางมาถึงครึ่งทางแล้ว ไม่พูดถึงก็ไม่ได้ ผู้เขียนเองก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าความรู้สึกนี้เกิดขึ้นมาได้ยังไง แต่บอกได้เลยทุกครั้งที่ตบเท้าลงชุมชน เข้าไปดูกิจกรรมที่เด็กๆทำในชุมชน จะว่าน้ำตาไหลออกมาก็ไม่เชิง บางทีเห็นเด็กแสดงความคิดเห็นที่มันตรงกับแนวคิดของโครงการ มันก็ทำให้มีความสุขอย่างบอกไม่ถูกเลยทีเดียว เห็นเด็กๆลงมือทำเองหาอุปกรณ์เอง มันทำให้รู้สึกถึงความสำเร็จอะไรสักอย่างในชีวิตเลยก็ว่าได้ สามารถสัมผัสได้เลยว่าแนวคิดของโครงการประสบผลสำเร็จ หากมองย้อนกลับไปประมาณ 15 ปีที่แล้ว โซเชียลยังไม่เป็นที่แพร่หลาย สื่อด้านต่างๆยังไม่พัฒนา แต่สามารถทำให้ผู้เขียนสนใจโครงการได้ เพราะรูปแบบการจัดกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นชมรม TO BE NUMBER ONE ศูนย์เพื่อนใจ TO BE NUMBER ONE TO BE NUMBER ONE IOOL และอีกหลายๆกิจกรรมที่ไม่ได้เอ่ยมา แต่ละกิจกรรมก็จะมีรูปแบบพิเศษที่ทำให้เยาวชนสนใจ ถ้าใช้ศัพท์แบบวัยรุ่น คงได้พูดออกมาว่า **"เจ๋งเลยทีเดียว"**

มาถึงช่วงวันประกวด เป็นอีกหนึ่งเหตุการณ์ ที่อยากเล่าให้ฟัง ก่อนวันประกวด 1 วัน ผู้เขียนได้รับข่าวร้ายจากทางบ้าน ยายของผู้เขียนได้เสียชีวิต ในใจอยากเหาะกลับบ้านเลยก็ว่าได้ แต่ก็เรียกสติกลับมาได้ว่าวันนี้ผู้เขียนได้ตกลงนัดหมายน้องๆ ในชมรม

เพื่อซ้อมใหญ่ก่อนวันประกวด พี่ๆที่อยู่รายรอบก็บอกให้กลับบ้านเลยไม่ต้องห่วงจะช่วยดูแลต่อ สิ่งที่ผู้เขียนได้ยินก็ยิ่งทำให้ร้องไห้เข้าไปใหญ่ ด้วยความที่นัดเด็กๆไว้แล้วจะไม่ไปก็ไม่ได้ ตัดสินใจเก็บความรู้สึกเสียใจเอาไว้ก่อน เดินหน้าต่อตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ ว่าโครงการนี้ต้องมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ ทิ้งความเสียใจไว้ข้างหลัง เดินหน้าต่อด้วยใจที่มั่นคงในการดำเนินการโครงการนี้ให้สำเร็จ เมื่อถึงชุมชนแล้ว เห็นรอยยิ้มเด็กๆ รอยยิ้มผู้ปกครอง มันก็ทำให้ลืมเรื่องที่ประสบมาเมื่อสักครู่ชั่วขณะ ในระหว่างการฝึกซ้อมมันก็ทำให้เห็นถึงความตั้งใจของเด็กๆ ที่มุ่งมั่น และแน่วแน่ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนซึ่งเป็นบ้านเกิดของน้องๆ ในใจก็อยากร้องไห้ออกมา มันอธิบายไม่ถูกเลยมีทั้งความสุข ความเศร้าในเวลาเดียวกัน เห็นทั้งผลงานของเด็กที่ตั้งใจนำเสนอผลงานของตัวเอง คิดค้นกลวิธีพิชิตใจกรรมการ แนวคิดต่อชมรม แนวคิดขององค์ประธานโครงการ ที่สามารถทำให้เด็กๆเกิดความสนใจ อยากทำต่อไปเรื่อยๆ ถึงวันประกวดผู้เขียนเองจัดงานให้ยายอันเป็นที่รักที่บ้านเกิด จังหวัดขอนแก่น ว่างจากรับแขกก็จะคอยส่งกำลังใจให้กับน้องๆในชมรมที่กำลังประกวด ร่วมทั้งพี่ๆ ที่อาสาช่วยดูแลน้องๆในระหว่างประกวด ถึงแม้ไม่ผ่านเข้ารอบระดับประเทศ เด็กๆ บอกว่าไม่เป็นไร และผู้ปกครองบอกอย่างน้อยก็ได้แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจที่จะเอาชนะ ยาเสพติดอยากเห็นชุมชนเป็นชุมชนสีขาวปลอดยาเสพติด 100 เปอร์เซ็นต์ และได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เด็กๆกลุ่มเล็กๆได้แสดงศักยภาพที่ตัวเองมีออกมา เกือบลืมไปเลยผู้เขียนก็จำไม่ได้ ว่าเห็นสกู๊ปข่าวมาจากไหน จำได้เป็นช่วงเย็นเป็นสกู๊ปข่าวยาวประมาณ 2 นาที เป็นข่าวเกี่ยวกับการจัดประกวดชมรม TO BE NUMBER ONE ประเภทชุมชนในกรุงเทพมหานคร ความสุขก็เกิดขึ้นอีกรอบ เมื่อเห็นภาพเด็กๆ ในเนื้อหาข่าวแม้จะช่วงเวลาสั้นๆในข่าวแต่ก็แฝงไปด้วยความตั้งใจ สีหน้าท่าทางที่ออกมามันทำให้อดไปไม่ได้ที่จะกดส่งต่อไปยังเพื่อนๆ ผู้ปกครองของเด็กๆ พร้อมข้อความส่งต่อน้องของผู้เขียนได้ออกทีวีด้วยนะครับ อีกหนึ่งเรื่องราวที่ผสมไปด้วยหลายความรู้สึกของผู้เขียนเอง อยากจะสื่อสารให้ทุกท่านได้รับฟัง ในมุมที่กำลังเสียใจก็อาจแฝงไปด้วยเรื่องราวที่ประทับใจก็ได้ **"ผู้อ่านว่าไหมครับ"**

จากหลายๆเหตุการณ์ที่ผ่านมา ก็มานั่งทบทวนว่าผมได้อะไรจากการทำโครงการนี้ ตอบตรงนี้เลยนะครับ มันเห็นอะไรหลายๆอย่าง หลายๆมุมมองในการทำงานนำมาซึ่งประสบการณ์ในการทำงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งได้เห็น

จุดเด่นของโครงการคือกิจกรรมของโครงการ ที่มีรูปแบบที่พิเศษเข้าใจง่าย อธิบายรอบเดียวเข้าใจและสามารถทำได้เลย ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่นำมาซึ่งความสำเร็จของโครงการที่ขาดไม่ได้ เรียกได้ว่าเป็นเสาหลักของโครงการนี้ คือองค์ประธานโครงการ ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี ทุ่มเทพระวรกาย และจิตใจอันแน่วแน่ ที่จะเอาชนะยาเสพติดโดยวางรากฐานให้แก่เด็กและเยาวชนตลอดระยะเวลา 18 ปี ผู้เขียนเองก็เห็นพระองค์ท่านทรงงานอย่างไม่รู้จักเหนื่อย เห็นพระองค์ท่านเสด็จไปตามจังหวัดต่างๆ เพื่อทอดพระเนตรโครงการตามต่างจังหวัดอยู่บ่อยครั้ง ยิ่งทำให้ผู้เขียนเกิดความรู้สึกยิ่งต้องทำงานให้สมกับคำว่า **"ข้าราชการของแผ่นดิน"**

มาถึงตอนนี้แล้วหวังว่าจะสนุกกับเรื่องราวที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาไม่มากก็น้อย และหวังเป็นอย่างยิ่ง คือผู้อ่านได้เห็นมุมมองการทำงานของเจ้าหน้าที่ ที่ปฏิบัติงานภาคสนามในมุมมองอีกมุมหนึ่ง ซึ่งเป็นมุมเล็กๆ แต่เต็มไปด้วยความตั้งใจ ความภูมิใจในครั้งหนึ่งของชีวิตได้มีโอกาสถวายงาน ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี องค์ประธานโครงการ นึกแล้วน้ำตาก็คลอเบ้า จริงๆแล้วแนวทางโครงการก็ชัดเจนอยู่แล้ว คือการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเด็กและเยาวชน และสิ่งที่ผู้เขียนคาดหวังไว้ โครงการนี้จะดำเนินไปอย่างต่อเนื่องมั่นคงและยั่งยืน คู่เด็กและเยาวชนต่อไปตลอดกาล ซึ่งเป็นการวางรากฐานที่ดี ในการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ สามารถนำองค์ความรู้จากการเข้าร่วมโครงการมาช่วยในการพัฒนาประเทศต่อไป ไปแล้วจริงๆ แต่ก่อนจะไปอยากจะสื่อมุมเล็กๆ ของคนทำงานในพื้นที่ การจัดตั้งชมรมเริ่มแรกจะไม่มีงบสนับสนุน หากมีงบประมาณส่วนนี้มาช่วย จะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานภาคพื้นที่ ขับเคลื่อนโครงการได้อย่างราบรื่น สุดท้ายนี้ผู้เขียนจบเรียงความหัวข้อ เรื่องดีดี 18 ปี TO BE NUMBER ONE ก็เลยจะฝากอีกหนึ่งความในใจผ่านบทกลอนบทนี้

วนมาครบ 18 ปี ทู บี นั้น ร่วมสร้างสรรค์เด็กเยาวชนคนรุ่นใหม่
ร้อยความรักหล่อหลอมเป็นล้านใจ สืบสานไทยมั่นคงยั่งยืนพลัน
ทูลกระหม่อมองค์ประธานประทานให้ เยาวชนและเด็กไทยใจสุขสันต์
ดี เก่ง สุข ฝากไว้ชั่วนิรันดร์ เป็นส่วนหนึ่งสร้างสรรค์เยาวชนไทย

18th Anniversary
TO BE NUMBER ONE

โครงการ TO BE NUMBER ONE

ในทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข